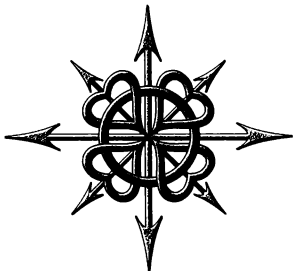

A Fordulat

A SZENT KORONA ÉS A MAGYAR ALKOTMÁNY KONFERENCIA

Konferenciaelnök: Dr. Halász József

Program

2008. augusztus 18. (hétfő)

- 10:00 – 10:30 *Dr. Molnárfi Tibor*
A háromszintű jogrendszer
- 10:30 – 11:00 *Csomor Lajos*
A Szent Korona szakralitása
- 11:00 – 11:30 *Dr. Tarr György*
A Szent Korona a szellemi tulajdon
- 11:30 – 12:00 *Kocsis István*
A Szent Korona misztériuma és tana időszerű kérdései
- 12:00 – 12:30 *Dr. Varga Tibor*
A társadalmi együttélés szentkoronai szabályainak érvényesülése
őstörténetünkben
- 12:30 – 13:00 *Dr. Szöllösi József*
A Szent Korona az alkotmányos rend alapja
- 13:00 – 14:00 **Ebédszünet**
- 14:00 – 14:30 *Dr. Zétényi Zsolt*
A Szent Korona hatása a magyar jogalkotásra
- 14:30 – 15:00 *Dr. Papp Lajos*
A Szent Korona lelkiisége
- 15:00 – 15:30 *Dr. Bene Gábor*
Államjogi problémák és megoldásai
- 15:30 – 16:00 *Jankovics Marcell*
A társadalmi együttélés szentkoronai szabályainak érvényesülése
hagyományainkban
- 16:00 – 16:30 *Hegedűs Lóránt ifj.*
A Szent Korona élettér meghatározó ereje

- 16:30 – 17:00 *Dr. Bakos Batu*
A Szent Korona társadalomszervező ereje
- 17:00 – 17:30 *Dr. Balogh Sándor*
A Szent Korona nemzetközi hatása
- 17:30 – 18:00 *Dr. Drábik János*
A Szent Korona gazdasági rendszere

2008. augusztus 19. (kedd)

- 10:00 – 10:30 *Dr. Tanka Endre*
A Szent Korona és a földtulajdon
- 10:30 – 11:00 *Dr. Bokor Imre*
A Szent Korona önvédelmi rendszere
- 11:00 – 11:30 *Borbély Imre*
A Szent Korona és a nemzetiségek
- 11:30 – 12:00 *Dr. Pócs Alfréd*
Élő és uralkodó Szent Korona: Magyar jövő!
- 12:00 – 12:30 *Dr. Halász József*
A Szent Korona és a magyar alkotmány
- 12:30 – 14:00 Ebédszünet
- 14:00 – 14:30 *Dr. Pócs Alfréd*
Kerekasztal beszélgetés

Dr. Molnár Tibor

A háromszintű jogrendszer

(A Szentkorona-eszme történelmi-néplélektani előzményei)

A magyarság Szentkorona-eszméje az óskinyilatkoztatás szavaira vezethető vissza. Eszerint: „Ellenkezést vetek közéd és az ASSZONY közé, a te ivadékod és az Ó ivadéka közé. Ó széttiporja fejedet” – Ter.3,15. Az ASSZONY tiszteletére utaló jelek:

- Kr.e. 5000-ból ismert régészeti leletünk a Torma Zsófia által Tordoson talált Napbaöltözött Asszony, valamint N.Vlassa által talált – 26 isten-anyát ábrázoló agyag és két alabástrom szobrocskán kívül, a Tatárlakai Korong szövege. Ez utóbbi: Napatyánk fényében ragyogó, minden titok Dicső Nagyszonya vigyázó két szemed oltalmazza Tordost. (Tordos lehet Erdély, Magyarország stb. is.) Itt jelenik meg először írott formában az Oltalmazó, a FÖLAJÁNLÁS fogalma.

- Szavaink közül pl. a PIR – KA – AN szóból a pir= azonos a pirul szavunkkal, a derengéssel. KA egyenlő kapu szavunk első tagjával, az AN pedig égi oltalmazó. A három együtt Égből (égi kapun) felragyogó Égi Oltalmazó. Ezt várják Csiksomlyón hajnalban.

- BABBA MARIA kifejezésünk ósiségét jelzi, hogy megszámlálhatatlan ilyen nevű hely, hegy patak, erdő, föld, város, község található Magyarországon, illetve a Kárpát-medencében.

- Az ósi, „kezdetekre” utaló kifejezést őrzi a székely rovásírás „d”, „t”, „f”, „gy” betűje, amelyek az Éden, illetve a Föld, az égből származó királyi hatalom jelképe.

- A termőföld 1200 négyszögöles kis, vagy magyar holdjában az 1200 Szin égi oltalmazó neve 30-as számjelének és EA égi oltalmazó neve 40-es számjelének szorzata, azaz $30 \times 40 = 1200$, az 1600 négyszögöl pedig az Ea neve 40-es számjelének négyzete, azaz $40 \times 40 = 1600$.

- Ósi hagyományait továbbadhatták, mert a Kárpát-medence sűrűn lakott volt. A Kr.e. 380 000-tól Kr.e. 2000-ig feltárt közel 60 régészeti lelőhely, továbbá a réz és arany tárgyak, köztük az etnikum jelző fokosok lelőhelyei betöltik az egész Kárpát-medencét.

A./ A magyar jogrendszer hármassága: a természetjog

1./ A hármasságra utalások

A magyar jogrendszerben a kettős és háromszintű kifejezés gyakori és mindig összefügg a kereszténységgel.

A szentistváni állameszme jogrendjét u.i. 1. a KÖZJOG, 2. a közjogból levezetett MAGÁNJOG, továbbá 3. a jogalkalmazás területén a kereszténység eszméje hatotta át, mint ÓSFORRÁS. KÖZÉPKORBAN jogfejlődés vonatkozásá-

ban **JOGALKOTÁSRÓL** Magyarországon nem beszélhetünk, u.i. a jogot nem alkották, a jog előállott, megteremtődött, mert a jog alapjai adva vannak, adva voltak az Isten által alkotott természetben. Werbóczy István szerint minden jog **SZOKÁSJOG**. Bár a jog három forrásból ered, úgymint 1. dekrétumokból, 2. királyi privilégiumokból, 3. a bírák ítéleteiből, ezek azonban önmagukban nem teremtenek jogot, ezeknek a **SZOKÁS SZÚRÓJÉN** kell átmenni, azaz akkor jogosak, ha azokat a szokásjog elfogadja. Werbóczy szóhasználatával: ha azok okszerűek, észszerűek, és az örök céllal nem ellenkeznek, másféleképpen fogalmazva, ha azok az isteni és a természeti joggal nem ellenkeznek. Werbóczy az első, aki megkülönbözteti az **IGAZSÁGOT**, a **JOGOT**, s a **JOGTUDOMÁNYT**. E háromból a legfőbb az igazság, és ezzel a jog nem önmagában áll fenn, nem a jogot hozó akaratától függ, hanem transzcendens (természetfölötti) tartalmat hordoz és összefügg az isteni világrenddel, az isteni igazsággal, az erkölccsel, az isteni világrend kiépítésével. Ha bármely jogkijelentő ettől eltér, akkor az isteni világrendtől is eltér, ezért nemcsak lehet, de kötelesség is annak ellene-mondani.

2./ Alkotmányunk elveinek szerves kibontakozása

Alkotmányunk szerves kibontakozása (dióhéjban) I. a **VÉRSZERZŐDÉS-BEN LESZÖGEZETT GONDOLATOKON**, II. az **ARANYBULLÁBAN AZ AKKORI KORSZERŰ ÉRTELMEZÉSÉN KIFEJTETT ELVEKEN**, III. a királyok korában, pl. III. Endre, Zsigmond, II. Ulászló, az 1808-as, 1888-as, 1723-as, 1791-es, 1848-as, 1867-es, 1924-1926-os stb. törvényeken alapult.

A **VÉRSZERZŐDÉS A KORBOLI FELFOGÁST IS TÜKRÖZVE LESZÖGEZI**: I. Akik szabad akaratukkal maguk fölé vezért (uralkodót) választanak, se ők maguk, se utódaik a vezértanácsból (az uralmi rendszerből) ki ne rekesztesse- nek. II. Amit közös küzdelemben, harcban szereztek, azon közösen érdemeik szerint osztozkodjanak.

Ezt a gondolatot fűzi tovább az **ARANYBULLA**:

- a „nép” óhaját teljesítő királyi hozzájárulás a király kötelessége.
- Ha a nép ellenére történne királyi intézkedés, azzal büntetés nélkül fegyveresen is ellenállhatnak.

A mondottakból következik, hogy a Szentkorona-tan nem jogelmélet, nem jogszabály (bár az is), nem tudományos tan, elmélet, hanem **OLYAN** tudomá-nyos tan, elmélet, amely az életszemléletből fakad. Ennek a természetes irányu- lásnak segítségével határozzuk meg, mint szintézist, hogy mi a szentkorona- tan.

I. AZ ÓSKINYILATKOZTATÁS-FÖLAJÁNLÁS a MAGYAROK NAGYASSZO- NYÁNAK

A mondottak ellenére is a főkérdés az marad:

honnan ered a magyarok lelkében élő felfogás:

- a természetjogról, az igazságról, az isteni világrendről, az ezeket biztosító alapokról, feltételekről, az utóbbit tekintve a Megváltóról és annak Anyjáról a **BABBA MÁRIÁRÓL**, a Magyarok Nagyasszonyáról,
- akinek tisztelete a magyaroknál – egyedül a világ népei között – abban csú- csosodott ki, hogy **KÖZÖSSÉGÉT**, a közösség **FÓHATALMÁT**, az ezeket szim-

bolizáló koronát **ÖRÖK TULAJDONUL ÉS ÖRÖKSÉGGÉNT FELAJÁNLJÁK JEZUS ANYJÁNAK**, mint a **MAGYAROK NAGYASSZONYÁNAK: EZ A „TUDÁS”**, ez a felfogás a kezdetekre vezethető vissza, az **ISTENTŐL** származó alap-kinyilatkoztatásra. (Erről később szólunk a B./ fejezetben a II. részben.)

B./ GONDOLATOK A MAGYARSÁG LÉNYEGÉRŐL

I./ A Szent Korona tiszteletének első rétege (alapja): a magyarság, mint közösség és a Szent Korona egysége

A magyar nép, mint **KÖZÖSSÉG**, továbbá a Szent Korona, valamint a Szentkorona-eszme és tan szétválaszthatatlanul összefügg. Erre számtalan példa lenne felsorolható, ezekből itt és most két – lényegében azonos jellegű – példát emelek ki.

- A II. világháború után az USA-ból 1978.I.5-én magyar földre visszahozott Korona-átadási ceremóniával kapcsolatosan a „hivatalosak” mindent elkövettek, hogy az ünneplés menetrendjéről a nép semmit se tudjon, így az eseményekből kimaradjon. Mégis óriási tömeg kísérte a Szent Koronát szállító menetet.

- Ugyanez ismétlődött meg, amikor a Szent Koronát a magyar Nemzeti Múzeumból az Országháza szállították át. A ködösítések, az ellentmondó és folyton változó rádió, tv. Híresztelések ellenére percek alatt százezrek betódtek össze, hogy a Szent Korona kísérői legyenek. A korabeli hatalmat megdöbentette a népben élő, a Szent Korona iránt érzett ösztönös tisztelet. Dr. Fekete György – Sunyovszky Sylvia: *A Szent Korona ezer arca* (Kairoosz K.) című művében, az Előszóban (Beköszöntőben) Dr. Dávid Katalin írja az 5. oldalon: *„A Szent Korona részt vesz mindennapjainkban ma és vissza a századokban... koronánk nem úgy viselkedik, mint egy kultikus tárgy, egy magasan felettünk álló tünemény, hanem úgy, mint az, aki csupán azért jött közénk, mert itt érzi otthon magát...valami nehezen megfogható misztérium megindította a hétköznapi felé és megjelent mindenütt mindenkinek... Ez az Egyetlen, ez az elzárt szentség milliók látható szépsége lett.”* Majd idézi Révai Péter koronaőr Emlékíratából (Révai Péter Turóc vármegyei főispán rövid Emlékírata Magyarország több, mint 600 éve tündöklő Szent Koronájának eredetéről, jeles és győzedelmes voltáról, sorsáról. In A Korona kilenc évszázada. Magyar Helikon 1979.): *„ahol a Korona, ott van Magyarország”* Ezt az idézetet a Korona...című műben lévő Emlékírat a 206. oldalon így hozza: *„...ahol a Korona, ott a magyar királyság is”* (saját megj.), majd: *„...aki megsérteni szándékozik (t.i. a Koronát), nemcsak felségsértésben bűnös, hanem a VALLÁS ÉS AZ ISTEN ELLEN IS VÉTKEZIK.”* (A Korona c. mű 216. oldala.) A Szent Korona ezer arca c. mű szerzői a 11. oldalon a szerzők vallomása c. részben mondják: *„...bár a korona kezdettől fogva ugyanaz, megőrkötött arca annyiféle, ahány az anyag, ahány a megőrkötő. A változatok gazdagsága lenyűgöző. Az ábrázolások többsége a Szent Koronához való személyes viszony hű tükré is, mennyisége felmérhetetlen.”* A szobrokon, hímezéseken, hűsvéti tojásokon, tányérokon, étkészleteken, pártákon, könyvekben, iratokon, épületdíszítéseken, zászlókon, címereken, pénzekben stb. megtalálható. Az

ábrázolások száma meghaladja a milliót. A Szent Korona összenőtt a magyar néppel, idegrendszerével, méltóságával, életeszmenyével: legegyszerűbb alkalmi munkás, háziasszony is a Szent Korona tagja, az általa hordozott méltóságot rávetítődik a Szent Koronára és visszasugárzódik rájuk, mint életük értelme." A Szent Korona...túl is nő tárgyi jelentőségén, s a kiválasztottságnak, hatalomnak, az erőnek lesz bizonyítéka. Magától az Istentől kapott kivételes és megérdemelt jutalomként." (A Szent Korona ezer arca 14.old.)

II./ A magyar nép lényege, eredete és küldetése, mint a Szent Korona tiszteletének második rétege

A Szent Korona második, önálló rétege a KÖZÖSSÉG (a MAGYAR NÉP) lényegéhez, eredetéhez, küldetéséhez kapcsolódik. Ennek kezdete, az eszmei lényeg adó mag nem az Ószövetséghez (bár az alapokmány szövegét őrizte meg és az is érdekes, hogy a „kezdetekre” utaló megváltói utalás is éppen arról szól, hogy ez nem jelent meg kellő súllyal az ószövetségben), s nem az újszövetséghez fűződik, bár abban nyer el a teljesen biztos értelmezést, a valódi tartalmi igazságot. Vizsgált témánk kinyilatkoztatott igazságát az ú.n. alapkinyilatkoztatás, óskinyilatkoztatás tartalmazza. Ott hangzik el: hajtások uralmak alá a földet, ott alapozódik meg a házasság és ezzel a Közösség Istentől eredeztetése, majd a bűnbeesés után a MAI MAGYARSÁG FUNDAMENTUMÁT IS MEGALAPOZÓ ISTENI RENDELÉS: „ELLENKEZÉST VETEK KÖZÉD ÉS AZ ASSZONY KÖZÉ, A TE IVADÉKOD ÉS AZ Ó IVADÉKA KÖZÉ... (és...) Ó SZÉTTIPORJA FEJEDET,” Minden más néptől eltérően, főként az ASSZONYRA ÉS AZ ISTENANYÁRA vonatkozó részt a magyarság őrizte meg közel 360 ezer évet régészetiileg is dokumentálható történelmében.

Ennek bizonyítékai 1/ régészeti leleteink sokasága a Kárpát-medencében, a Tatárlakai Korong felajánlási szövege Kr.e. 5000-ben. 2/ Boldogasszony szavunk jelentése. 3/ A székely rovásírás hieroglifáinak tanúsága: utalás a „kezdetekre, a Paradicsomra”.

1/ Régészeti leleteink tanúsága a Kárpát-medencébe. A Tatárlakai Korong felajánlási szövege

A tartalmi elemek megvilágításához – hun, avar, onogur és Árpád magyarjainak feltárt leletei mellett – elsősorban a Kárpát-medence hagyatéka, óskori leletei fontosak. Itt található (Vértesszőlősön) Európa legrégebb ősemlék lelete, a híres „Samu”. (A leletet u.l. Sámuel napján találták, ezért Sámuelnek nevezték el. L. Gáboriné Csánk Vera: Az ősemlék Magyarországon – Gondolat Bp.1980) A régészeti feltárások legtöbbször váratlanul, útépités, bányanyitás, ill. bányászás, házépítés közben előbukkanó leletekkel kapcsolatosak. Nálunk az óskori régészeti leletek Kr.e. 70 000, majd 50 000 és 35 000 körül megsokasodnak. Különösen fontos a Kr.e. 5000 körül ú.n. Tatárlakai Korong (előtte a Torma Zsófia által feltárt tordosi leletek). A tatárlakai (tartarai) korong az ott élők hitét, vallási felfogását így foglalja össze: Napatyánk fényében ragyogó, minden titok dicső Nagyasszonya, vigyázó két szemed oltalmazza Tordost. (A leletet N. Vlassa, kolozsvári magyar régész 1961-ben találta. Ekkor 26 Istenanyát ábrázoló agyagfigura, egy tengeri kagylóból készült karperec és három vésettől, írásjegyekkel ellátott agyagtáblácska került elő. A tartarai leletek kérdésével

és az írás megfejtésével foglalkozott M.F.S. Hood angolrégész, Knossos kiásója, dr.Hans E.Suess, a Sam-Diegoi egyetemi professzor, hazánkban Harmatta János, dr. Erdélyi J., a magyar felfogást dr.Bakay Kornél - Kik vagyunk, honnét jöttünk - őstörténetünk, Forrai Sándor: Az ősi magyar rovásírás az ókortól napjainkig - Antológia kiadó Lakitelek 1994 című könyvében Áttételesen Kalicz Nándor Agvagistenek c. könyvében - Hereditas Corvina Kiadó 1980, Varga Géza: A bronzkori magyar írásbeliség - Bp. 1993, A székely rovásírás eredete - Bp. 2005, Badinyi Jós Ferenc: Igaz történelmünk vezérfonala Árpádig - Orient Press Kft. Bp. 1996, - a tatárlakai korong szövegének hiteles megfejtéséről - stb.

A Kőrös kultúrkörhöz tartozók házakban laktak, házi oltáraikon vallási tiszteletük szobrai álltak, stb. A régészeti leletekből 1.sz. alatt: A Napbaöltözött Asszony - ezt Torma Zsófia találta Tordoson. Kiadta Roska Márton: Torma Zsófia Gyűjtemény címmel 1941 Kolozsvár, 325. oldalon. 2.sz. alatt: I. Kökénydombi Vénusz, 3.sz. alatt: II.sz. Kökénydombi Vénusz, 4.sz. alatt: Sárlócs Isten, 5.sz. alatt: A szegvár-tűzkövesi istennő, 6.sz. alatt: Ház Erősdön K.re. 5000 körül, 7.sz. alatt: A tartarai leletek, 8.sz. alatt: Csont nyílhegy és háromlyukú sip a büki Istállóskői barlangból, 9.sz. alatt: Vésett rajz a Jamkovich barlangból, 10.sz. alatt: A Szeleta-kultúra emberének kecske rajza, 11.sz. alatt: Tatárlak, Tordos agyagszobrocskák, 12.sz. alatt: Alabástrom Istenanya szobor és a két vigyázó szem szobra, 13.sz. alatt: A hottói tükrös Napbaöltözött Asszonya, 14.sz. alatt: Kerékjárművek, 15.sz. alatt: A magyarországi kocsileletek térképe, 16.sz. alatt: Javaréz kori tárgyak képe, 17.sz. alatt: Rézkori fokosok lelőhelyei, 18.sz. képműve: Sin-isten a Kárpát-medencebeli régészeti források - Magyarok lenni büszke gyönyörűség, st. - Marton Veronika, Kiszely István.

MAGYARORSZÁG (KÁRPÁT-MEDENCE) TERÜLETE SŪRŰN LAKOTT volt. Már K.re. 350 000-ben találtak emberi leleteket, majd K.re. 70 000 és K.re. 35 000 körül sűrűsödnek a régészeti bizonyítékok, amelyekből megállapítható a terület népessége. A vadász törzsek lakóterülete 30 km-es körzet, mintegy 900 km² volt és mintegy 40 főt tartott el. Ezidőtájt (két eljegesedés közötti időszakban) az erdők lomblevelűek keveredve síkságon és hegyekben egyaránt. Fajfajtaik: bükk, tölgy, juhar, gyertyán, kóris, nyárfa, mogoró, somfélék. A tűlevelűek luc-, vörösfenyő, erdei, jegenyefenyő, cirbolya, cserje és lomberdő. Ennek a korának és emberének hagyatékát a Subalyuki barlang Tata K.re. 33 000, Érd K.re. 50 000 jellemzi legjobban. A népesség kárpát-medencei nagy számára utalhat a véletlenül feltárt (hid-, út-, házépítés, kirándulók kíváncsisága következtében „felbukkant”) elemek sokasága. Ezek felsorolás szerűen (ha van időpont, azt is közlöm) a következők: Tátra alatt Poprád mellett GÁNOCZ (GANOVCE), ahol kőszilánkot találtak, 50 000 - 30 000 között, ÉRD (50-35 000), TATA (33 000), SÜTTŐ, TOKOD, SUBALYUK (50-8 000 között) Itt ősember maradvány is van, egy felnőtt nő, egy hat-hét éves gyermek. ISTÁLLÓSKŐ nyíllal, furulyával (36 000 éves), SZELETA barlang a Bükkben (42 700-32 580 között), 36-20 000 között BÜDŐSPEST barlang, GARADNA VÖLGY, SZINVA patak mentén, PESKÓ barlang (Peskó hegy csúcsa 861 m.), KECSKÉS-GALYA-i barlang (Subalyuktól két km-re), SÓLYOMKÚTI SZIKLAÜREG (Kecskés-galyai barlangtól kissé messzebb), BALLA barlang a Bükkben, GÖRÖMBÖLYTAPOLCAI sziklaüreg

(ma Miskolc), AVASTETŐ (ma Miskolc), SZELIM barlang (Bánhida közelében – Tatabánya), ÓBUDA, POMÁZ – Dunakanyar, Pilis hegységben: HOLDVILÁGÁROK, DOBOGÓKÓ, PILISSZENTLÉLEK, PILISSZÁNTÓ, ÖRDÖGLYUK barlang (Solymártól 1 km), LEÁNYFALU, LEGÉNY-, LEÁNY-barlang (Komárom-E. megye), KISKEVÉLYI, NAGYKEVÉLYI barlang (Csobánkától keletre), SOLYMÁR, OSZOLY (Vértes hegységben), CSÁKVÁR -i barlang (itt embermaradvány, ezen kívül barlangi medve és egyéb állati csontok), BODROGKERESZTÚR (Borsod megye, leletek kora Kr.e. 28 000), KÖKVÖLGYI barlang (Felsőtárkánytól délkeletre), HÁROMKÚTI barlang (Ómassa határában, Borsod megye), SÁGVÁR (Somogy megye 19-17 000), ALSÓ-FELSŐ REMETEI barlang (Máriaremete, itt embermaradvány), Hillebrand barlang a kecske rajzával – ld. A 10.sz. képet, SZOBI telep (Pest megye a Szlovák határnál), Jankovich barlang a Bükkben (csontra karcolt rajz hosszúgatyás, rövid ködmönös parasztkirály rajzával – ld. A 9.sz. képet, ARKA (Borsod megye, az északi határtól kb. 20 km-re), ZEBEGÉNY, DÖMÖS, MAGYMAROS, PILISMARÓT, BASAHARC (Komárom megye), ZALAEGERSZEG (12 125 ÉVES), SZEKSZÁRD-PALÁNK (10 000 éves), stb. A felsoroltakhoz jöhetnének Erdély, illetve Tordos, Tatárlak, Erősd leletei. A közel hatvan leletszám azonos a XV. És XIX. XX. sz.ban előforduló, s már említett esettel. Mindenesetre különös egybeesés. Az is látható a felsorolásból, hogy az ország egész területén terülnek el. A felsorolás érzékeltetheti, hogy a Kárpát-medence mennyire sűrűn lakott volt már a 70-35-12 000-es években is. Egyenletes eloszlásuk alapján legalább 118 000 km² belakott területtel számolhatunk. Azt is mérlegelni kell, hogy a vizsgált időszakban voltak jelentős be- és kitelepedések. Pl. a kőkori vadászok követték a jéghatárral együttvonuló állatokat. Voltak kitelepedések egészen Belgiumig. Jöttek keletről gravettiek stb. Ebben a korszakban kisebb lehetett az átlagos életkor, nagyobb a járványok miatti halandóság stb. Ugyanakkor biztosan állítható, hogy a földművelés mindig az emberhez tartozott, vagyis nagyon korai lehetett. Bizonyoság erre a 2000-ben Csehországban feltárt 80 db-ból álló női ruhátár. Ez sálakat, kendőket, öveket, szoknya és egyéb ruházatot tartalmazott Kr.e. 25 000-ból. Ehhez pedig ismerni kellett a szövés technológiáját, (visszafelé haladva) a fonást, meg kellett termelni a lent, kendert, el kellett készíteni a munkához szükséges szerszámokat. (Varga Csaba: Jel, jel, jel – Frig. Kiadó 2002.) A szokásos korszak beosztás, ami szerint CSAK vadász, CSAK pásztor, CSAK földműves népsűrűséggel kell számolni, egyértelműen elhibázott. A földművelés mindig jelen kellett, hogy legyen, a pásztorokodás (legalább a lakóhely körül) korán, vagy mindig meglehetett, hiszen rajza is látható – ld. A 10.sz. képet – a szelídített kecskének, stb. Legfeljebb a tevékenység egymáshoz viszonyított ARÁNYA változhatott a NÉPESSÉGNÖVEKEDÉS, a „szakmai” eszköz- és tudás fejlettségével. Maga az ember – a korabeli hitetlen, kávéházi, zszurnaliszta liberál-fasisztoid nézetekkel szemben, akik kezdetben makogó, majd az oksági elv alapján egyáltalán a semmiből nem jöhető fejlődéssel szemléltették az ember „fejlődését” – MINDIG zseniális alkotó, feltalálói készséggel rendelkező, eszes, szellemi (lelki) élet szerint élő ember volt, ami persze függött a természeti feltételektől. A Grover'S. Kranz: Az európai nyelvek földrajzi kialakulása (Ma-

(ankiadás 2000) c. könyvében a 28. oldalon szereplő normák (vadász gazdasági rendszerben élő 0,1 fő/km²-es, pásztor 0,25 fő/km²-es, földműves 1,0 fő/km²-es norma) helyett a mondott szempontokat kielégítő normákat szabad csak használni a lélekszám meghatározásához. Megszívlelendő a zseniális Götz László: Keleten kél a nap (1981) c. könyvének tanácsa is, aki összehasonlítási céllal említi, hogy Kr.u. 800 körül Európa nyugati részén 4,5 millió km²-en (Oroszország nélkül) 8-10 millió ember élt, s tudósaik 1,8 fő/km²-el számolnak, pedig Ny. Európa földjeinek minősége messze elmarad a Kárpát-medenceitől. A mondottakat mérlegelve a Kárpát-medencei lélekszám korszakonként és gazdasági rendszerként így valószínűsíthető:

Sorszám	Korszakok, időszakok	Lélekszám		Időszak hossza (év)
		Fő a Kárpát-medence egészére Horvát-Szelevon o. nélkül	Fő/km ² a művelhető területre	
a	b	c	d	e
01	Kr.e. 350.000-78.000 között	78.000	0,29	280.000
02	Kr.e. 70.000-15.000 között	180.000	0,43	55.000
03	Kr.e. 15.000-Kr.e. 3000 között	126.200	0,4546	12.000
04	Kr.e. 3.000-Kr.e. 1.000 között	185.000	0,6582	2.000
05	Kr.e. 1000-Kr.u. 896 /honfoglalás előtti/	315.800 84.300 400.000	1,4388	1896 év

A Kárpát-medence jelentős néptömege kitűnik a korabeli Kr.e. 3000-Kr.e.2000 korszak-leleteket bemutató térképekből - L. 14 és 15 sz. térképeket. Helységneveket is tartalmaz a korszak leletek 15.sz. térképe. A réz- és aranytárgyak lelet-térképe is nagy népsűrűsége utal. A réz- és aranytárgyak leletterületét a 16 sz. alatt mellékeljük. A térkép hitelességét alátámasztja a korai kohászat és fémfeldolgozás fejlettsége is. John Dayton szerint a rézkorban a következő bányák az alábbi fémeket, ásványokat termelték: Körmöczbánya: arany, ezüst, antimon, Selmecbánya: ezüst, Nagybánya: arany, ezüst, Felsőbánya: arany, ezüst, cink, ólom, Kapnikbánya: ezüst, antimon, arzén, Offenbánya: ezüst, tellur, Veresbánya: arany, Rudnikbánya: réz, ólom, ezüst, Rudabánya: arany, ezüst, vas, Nagyg: arany, ezüst, tellur, mangán, Dognácska: réz, ólom, Szaszkabánya: réz, Majdánpaták: réz, Gölniczbánya: réz, antimon, nikkel, arzén. L. Bárczy Zoltán: Óstörténetünk...- Szerző kiadása 1995. Fémfeldolgozók nyomait tárták fel eddig: Bodrogeresztúron, Lengyel, Erőd, Vincsa, Gulmenitz, Tószeg,

Jordánhalom, Tordos, Polgár, Perjámos, Velemszentvid, Remete, Nyíra telepén. A rézfokosok térképe ETNIKUM JELZŐ IS lehetne. A magyarok fegyverei közül külföldi szerzők előszeretettel említik a FOKOSOKAT. A fokos még a kuruc-korban is a könnyűlovasság, de a gyalogosok kezében is rettegett fegyver volt. A 16 sz. melléklet a fokosok K.r.e. 3040-2100 közötti elterjedtségét szemlélteti.

Összegezve: a részletes fejtegetések igazolják, hogy

- ismert volt az Óskinyilatkoztatásra visszavezethető Boldogasszony és Fiának a Hősnek, a Megváltónak a várása,

- A Kárpát-medence sűrűn lakott volt, a hagyományt, amit házi oltáraikon tiszteltek és kozmikus jelképekkel, ünnepekkel ki is fejeztek, áthagyományoz/hat/ták napjainkig. Ezért a magyar hit /ls/ a Szeplőtelen Fogantatás, a Mennybe felvett Szent Szűz gondolata és ezért kell megőrizni az ezekre utaló történelmi tényeket, legyenek azok szimbólumok, mértékegységek, oltalmazóval kapcsolatos felfogások stb.

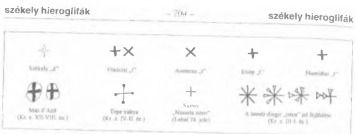
2/ Boldogasszony szavunk jelentése

- Boldogasszony szavunk fogalma ósidőkben is vallott tartalmat őriz. A szó megfejtésével többen foglalkoztak (Daczó Árpád, dr. Gosztanyi Kálmán, Badinyi J.F. – valamennyien azonos eredményre jutottak.) A Boldogasszony szó összetett részekből áll: az Asszony királynőt jelent, a BOLDOG szóból a BOL a Bau-ból, azaz a Földanyából eredeztethető. A Csíksomlyói BABBA MARIA ősi, dogmatikailag is helyes tiszteletét tehát szavaink, liturgikus hagyományaink, földrajzi elnevezéseink, városneveink őrzik. (A liturgikus tájolódáshoz tudományos értékű forrásművek: Bálint Sándor: Ünnepi kalendárium I-III, A hagyomány szolgálatában, Majsai Mór - Székely László: Boldogasszony Anyánk, Kalicz Nándor: Agyagistenek, Daczó Árpád: Csíksomlyó titka, Dr. Kovács L. – P Bánk OFM: Magyarok Nagyasszonya.

3/ A székely hieroglifák, rovásírás tanúsága: utalás a paradicsomra, mint kiindulási pontra

- Végül nézzük a KEZDETEKRE utaló bizonyítékokat. A KEZDET jelentőségével a Szentírás többször foglalkozik. Így pl. Mt.19,4 mondja: A Teremtő kezdetben férfinak és nőnek teremtette az embert, a Mt. 19,8-ban pedig az Üdvözítő jelenti ki: „...Kezdetben nem így volt”, utalva a házasság felbonthatatlanságára. A MAGYAR NÉP KEZDETEIRE – és ezzel az ÓSKINYILATKOZTATÁS IDÉZETT RÉSZÉNEK BIZTOS ISMERETÉRE – bizonyíték a SZÉKELY HIEROGLIFÁK ósvallási tartalmat hordozó jelenléte a magyarságnál. A székely hieroglifák közül különösen fontos a „d” /+/, az „f” //, a „gy” //, az „m” // betű-jel. A kereszt jelforma az Éden kereszt alakú szárazföldjére és a négy szent folyóra (az Ararát tövében eredő Araxész, Tigris, Eufrátesz és a Halúsz) utal. ... A jelek által jelölt „d” vagy „t” hang forrása a régies TEN..., a szanszkrit deva, hellén deos, theos, latin deus, olasz dio, francia dieu...szkita: thana, japán tenno, kínai tien, sumir dingir, török tengri, stb. Ezen istennevek ősenek szójeléből alakultak ki a különböző íráskorok „d” és „t” betűi az akrofónia során. (Az akrofónia az az írástörténeti folyamat, melynek során egy SZÓ jeléből a szó első hangját, vagy első mássalhangzóját jelölő betű kialakul. – Varga Géza: A székely rovásírás eredete)

Az „f” (FÖLD) rovásjel a kőkori Éden, a rendezett világ térképe... A jelforma az (Őszösvetség által említett kertet, az egyetlen forrásból négy irányba ömlő négy paradicsomi folyót és az Édent keretező (4) óceánt, Halüsz a Fekete tengerbe, Araxész a Káspi tengerbe, a Tigris és az Eufrátesz a Perzsa öbölbe folyik, a Fekete tenger pedig a DNY-i szélső határt jelzi. A négy hegy: északon a Kaukázus, keleten az Elburz, Zagrosz, nyugaton a Taurusz ábrázolja...A „gy” (EGY) rovásjel az égig érő fa jelképe. (Ez utóbbi belekerült a magyar címerbe.) Az „m” rovásjel a magas, mál, mart szavakban szereplő „ma” szó jeléből alakult ki...Élére állított hegyeket ábrázol, s a magasba (ég) vezető út tüvének, a világhegynek jelképe. (Varga Géza: L. Magyar Katolikus Lexikon SZÉKELY ROVÁSÍRÁS címszavát.)

1. ábra. A „f” rovásjel párhuzamai

Székely „f” betű
Kárpátia

Az Éden vázlatja

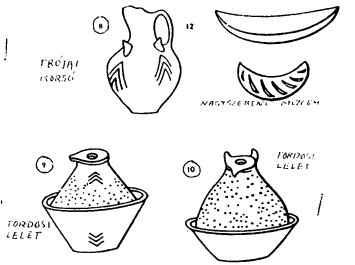
2. ábra. A lisszai székely „f” (Föld) képpel eredeti grafikai tartalma

4/ A Föld, mint az égi oltalmazó tulajdona és ennek összefüggése a kataszteri hold nagyságával

Sumérban teokrácia volt, ahol a termőföld a templomoké (is) volt, és ahol a városokat égi oltalmazók védtek. A Hold, mint égi test neve kezdetben AI, később ZU-EN, majd asszír-babiloni hatásra SZIN (SIN). Az istenneveknek számértékük is volt. SZIN számértéke 30, temploma Úr városában állt, annak lerombolásáig. A víz égi oltalmazója ENKI, később EA, számértéke 40. A mondottakból az is következik, hogy a termőföldnek HOLD a neve, ami az égi oltalmazó hold fogalmából ered. Ezt egyedül a magyarság őrizte meg. Minden külföldinek feltűnő lehetett, hogy a magyar föld mértékegységét holdnak hívták. Magyarországon a termőföld lehetett kis, vagy magyar hold és nagy, vagy kataszteri hold. A kis, vagy magyar hold 1200 négyszögöles méretét SZIN és EA értékének $(30 \times 40 = 1200)$ szorzata adja. A nagy, vagy kataszteri hold EA (40) értékének négyzete $(40 \times 40 = 1600)$ négyszögöl. A SZÁMÉRTÉ mellett fontos a mértékegység is, ami volt már „igás”, „kapás”, stb, napjainkban pedig négyszögöl. (Egy négyszögöl 3,6 m²) A KONKRÉT földnagyság így az OLTALMAZÓ számértéke és a KONKRÉT MÉRTÉKEGYSÉG szorzata. Négyszögöl esetén a kishold $40 \times 1,896 = 75,84$ m hosszú, $30 \times 1,896$ m széles terület, azaz = 44313,7792 m². A kataszteri hold 75,84 m hosszú és széles terület, azaz = 5752,7056 m².

A kifejtettekből érthető meg, hogy ÉGI OLTALMAZÓT KERESVE a HOLD - fényével jelzett égitest szimbólumát keresték meg és a BABBA MARIA elnevezéssel teremtettek hagyományt a Kárpát-medencében. Felmerül a kérdés: ismerték-e a számértékkel jellemzett égi oltalmazókat pl. Kr.e. 5000-ben, erről van-e régészeti dokumentumunk. Ismerték, vannak régészeti leleteink. A számérok a 10-es számot egy ékkel jelölték. A 20-as két ék, a 30-as 3 ék volt stb. A bemutatott két korszón, Tróján és Tordoson találtak ott a három ék, Szin számértéke.

Füstölők. A 8. és 9. szám-jelű füstölőn jól látható a három ékjel. Sin-isten számjele.

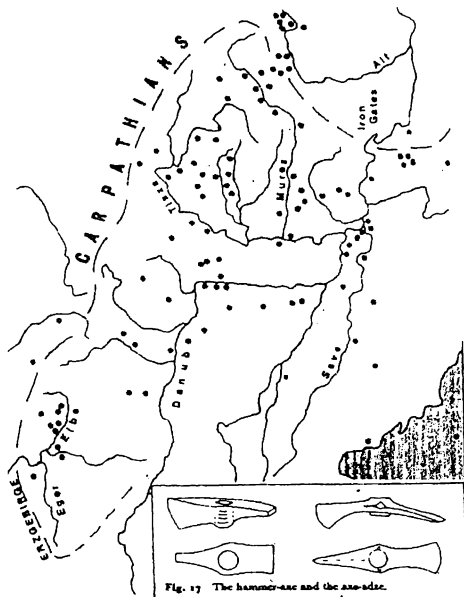
Adatforrás: Torma Zsófia: Sumér nyomok Erdélyben. Kiadta: Fehér Anna – Buenos Aires 1972. Fordította: Foyta István. A német eredeti cím: „Ethnographische Analogien” volt.

III. A magyarság szakrális felfogásának harmadik rétegét a Szentkorona szent jellegével és a Szentkorona-tannal kapcsolatos felfogás képezi.

1/ A kérdés kimerítő tárgyalása megtalálható dr. Molnár Tibor: A Szent Korona misztériuma c. művében (Öt Falu Kft. 2007) az 5-12. oldalakon, a Szent Korona tana 12-17. oldalakon. A természetjog, a misztika, misztérium, a szent, a felajánlás fogalmainak hiteles kifejtése azért is szükséges, mert az említett témák korrumpálódott fogalmak napjainkban elterjedtek. Ha a mondottakhoz hozzávesszük, hogy a Szent Korona tartalmazza a kozmosz sok fontos adatát is, mint pl. a Föld-Nap, az egyenlítő, a Föld északi sugara távolságának adatait, a Pi százszoros értékét, a Föld, a Merkúr, a Vénusz keringési idejét, a Frigyszekrény, a „Mérővessző” méreteit, fontos, hogy a mágikus, áltudományos nézetektől elhatárolódjunk. (Utóbbiakat az idézett munka a 21 – 55. oldalakon részletezi.)

Dr. Molnár Tibor: a Széchenyi Emlékérem (1978) tulajdonosa, a Szentkorona Társaság alapítója, három évig alelnöke, a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének alapítója (1989) elnökségi tagja, alelnöke (1996-1998), önkormányzati Képviselő 1990-1998 között, az Összmagyar Testület főtárgya 1987-2006 között.

Publikációinak száma mintegy 300. Különösen fontos a Magyar Holokauszt, A Szentkorona-eszme és -tan, A Szent Korona elemzése és összefüggése a kozmoszsal. Megjelent könyveiből fontos A Szentkorona misztériuma (Szentistván Társulat k.), A társadalom gazdasági elemzése témakörből „A magyar áralakulásról írott történeti demográfia” című könyve. A több száz előadása az említett szervezetekben hangzott el. A Magyar Katolikus Lexikon címszavai: Öngyilkosság, Polgári házasság, Abortusz, Család-statisztika, stb. írója.

Rézkori fegyverek lelőhelyei John Dayton szerint

47. SZÁMU KÉP:

123456789 101112131415161718192021222324252627282930313233343536373839404142434445464748495051525354555657585960616263646566676869707172737475767778798081828384858687888990919293949596979899100

4. sz. kép: A Szegvár-püsköves-i trónuson ülő „Szent István”-szobor. Itt és a továbbiakban ad tforrás : Kalicz György: Anyaristene c. művéből

Kerékjarművek Európában:

1. Tengerkezési kocsik Kr. e. 3000

2. Fakerekek Kr. e. 2000

14. számú kép: Kerékjarművek EURÓPÁBAN

3. Kocsi és kerék típusok Kr. e. 2300

4. Típusok Kr. e. 2000

Forrás: Zakar István: A sumér hitvilág és a Biblia. Képek között.

6. számú kép: HÁZRENDEZÉSEK KR. E. 5000 KÖRÜL

UNESCO kiadványából, 189. o.
 / History of Mankind: Prehistory and the Beginnings of Civilization, by Jacques
 Hawkes and Sir Leonard Woolley 290. oldal / Külli Badiny J. P.: Igen történelmünk
 kezdőpontjai irradt, 189. o. Budapest, 1996. Ugyan a terjedő, szerves és eredeti műbéli Csé-
 rényekkel a hűvösek, és az ősi kőkorszak piros és fekete művelés felfedezésével dí-
 szítették / Újé./

2. színi kép: Általános: Ka Iicz Nándor: Ágyon-jatának

Is. St.
Az on
I. Kokensdombi Vénosz

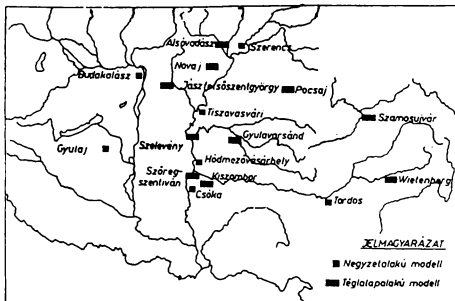
3. számú kép : Az u.n. II.Kőkén-dombi vénusz. Adatforrás, mint 2.-nél

1. sz. kép. Napbaátlózót: Aszonyv

Torma Zsófia találta Tordoson. A lelet Kr. e. 5000 körül

Adatforrás: Koska Márton:Torma Zsófia Gyűjtemény. 1941, Kolozsvár 125. oldal.

A magyarországi kocsi-leletek térképe. Fettich N. után

15. BÉRNÉ KÉP: Kocsi-leletek Magyarországon
 Adatforrás: mint a 3. sz. képcsoportnál, 39. oldal

11. számú képcsoport: Tivadarok között isten-anya szob - 12. Kép: Álbéstrom istennye szobrok és a "Vigvázó két szem" rajztervű képcsoport mint 8-10. képnél a 190. u.-ról, Kr. e. 5000-ből

"Vigvázó két szem"

8. ábra

A hódai tákrós és szimbólumrendszernek írásjel-várhozamai (fent): székely "s" (1), homia "nap" (2), sumér "csillag, isten" (3), "m" (4), sumér "király" (5), kínai "eső" (6); valamint a Perbálon lefnyképezett alföldi sóártó (lent)

13. számú kép: A Napbeültetésűt Asszony

Idatforrás: Varga Géza:

A nyelvéség j-iképi. Irás-történeti Kutatóintézet, Bp., 1999., 114. o.

7. számú kép: Tatárleki agyankorona. Találta N. VLASSA kolozsvári magyar régész, 1961-ben

8. számú kép:

Csontnyílhegy és háromlyukú cip a búkai Istállóskői-barlangból

9. számú kép:

Vészt rajkú csontszék a búkai Jankovich-barlangból

10. számú kép:

Igy ábrázolta az őshonos SZELETA-kultúra ősembere a "kocskát" a Hillebrand Jenő-barlangban. (Vértes László találta meg.)

8-10. számú képek adatforrása: Badiny Jós Ferenc: Irgaz tüntetőnk vezérfonala Árpádik, 1996. 31., 36., 39. oldal-on

Prof. Dr. Tarr György

egyetemi tanár

A SZENT KORONA SZELLEMI TULAJDON

A Szent Koronára tekintve a Szentekkel találkozok tekintetünk, s szellemiségük azt sugallja, hogy az isteni eredet védő szenteket is rendelt ama nép védelmére, akiket a Kárpátok koszorújával körülölelt medencébe vezetett sorsuk.

A Szent Korona a történelmi és műszaki vizsgáldások eredményeként megállapíthatóan két fő részből áll, a II. Szilveszter pápa által Szent Istvánnak adományozott korona, később kiegészült Dukas Mihály bizánci császár által I. Gézáknak adott ún. a bronz koronával. A koronát már a királyság első századaiban különös tisztelet vette körül, s „Szent”-nek nevezték.

A maga egészében különös szellemiség árad belőle és történelmi öröklétet sugall. Előbb a királyi hatalomnak, majd az egész magyar államnak és állami-ságnak szimbóluma lett.

Ezért soha nem borulhat ránk az önfeledés korszaka, és nem lehet kilopni - főleg a magyar szívekből, lelkekből a magyar keresztény eszményeket. Lelkünkbe sugározza a magyar nemzeti érzést, nemzeti büszkeséget, erőt és öntudatot, s szinte sugallja hogy „menjete és alkossatok oly mélyen, ahogy engem megalakítottak”.

Már a XV. században kifejlődött, majd Werbőczynél részletesen kifejtett az ún. Szent Korona Tan, az alkotmányos magyar államélet alapja. E Tan szerint az államhatalom a nemzettől ered, mely azt a Szent Koronával való megkoronázás útján osztja meg a királlyal. Íme: **A hatalom-megosztás szellemi alapja!**

A király és a nemzet együtt teszik ki a Szent Koronát; a király a Szent Korona feje, az állampolgárok annak tagjai, az államtestület a Szent Korona országa, az államjavarok pedig a Szent Korona javai.

A Szent Koronát, mint jogi személyt a hatalom teljessége illette és illeti meg, tehát a Szent Korona - amint ezt Kocsis István maghatározza - „nem csak közjogi absztrakció (az államhatalom alanya), hanem élő organizmus.” (Kocsis István: Magyarország Szent Koronája 7. oldal, Püski kiadó Budapest, 2005.)

A Szent Korona tehát alanyi jogokkal rendelkező személy, mégpedig jogi személy, ugyanis azt a lehetőséget, hogy valaki jogok és kötelezettségek alanya lehet jogalanyiságnak - azaz személynek - nevezzük. Ebből levonhatjuk azt a következtetést, hogy a jogalanyiság, jogképesség vagy személyiség egyértelmű fogalmak.

A jogi személyek nem fizikai egységek, hanem a bennük lévő egyes embernek szellemi, erkölcsi természetű s a jog által egységbe foglalt együttműködését tanúsító mesterséges szervezetek.

Ezen jogi személyektől különbözik a Szent Korona ama megjelenési módja és formája amint az – a korábban elmondottak szerint – tárgyi formában megvalósult.

A szellem az ember lelki, különösen értelmi képességeinek összessége, főleg abból a szempontból tekintve, hogy maradandó alkotásokat képes létrehozni.

A szellem – más gondolatisággal – alkotó szellemnek is minősíthető. Az értelmi képesség viszont az emberi gondolkodást lehetővé tévő képesség, amit a mindennapi életben „ész”-nek is mondanak, vagy „elmének”. Ám úgy is definiálható, hogy a szellem az emberi értelem által kitermelt javak, értékek összessége és törvényszerű összefüggése.

A tulajdon pedig az anyagi vagy szellemi érték, amellyel valamely személy vagy közösség, magával szabadon rendelkezik, amely kizárólag az övé.

A Szent Korona szakrális jellegét is kötelességünk megemlíteni, hiszen már az a fény is, hogy a pápa juttatta, adományozta első királyunknak, már egy szentségi jellemzővel ruházta fel. Amint eme jelleget Kocsis István az előbbieken már hivatkozott művében kifejti, tulajdonképpen „a magyar nemzet transzcendens dimenziója, az Ég egy darabja... miért is ne lehetne a magyar népnek is saját nemzetfenntartó misztériuma, saját mitológiája?... A létében fenyegetett magyarság a Szent Koronával, mint közösségfenntartó és megőrző erővel ebbe belekapaszkodva eredményesen tudna védekezni, mert az az önvédelem szakrális, absztrakt letéteményese, szellemileg létező hatóerő ... Ez a magyar nép Isteni titka. Aki ebbe a titokba bele tud pillantani, aki ennek legalább egy részét megérti, az beavatást nyer és részesül a magyarrá válás misztériumában”.

Megismerve a Szent Koronának a dologi tárgytól különböző közjogi személyiségi jellegét lehet áttérnünk a Szent Koronának – mint szellemi tulajdonnak – a mivoltára.

A tulajdon – a korábbi meghatározások szerint – nem csak testi tárgy lehet, hanem szellemi érték is.

Valaminek a szellemi mivolta pedig, annak az emberi elme terméke.

A kérdés tehát az, hogy ha a Szent Korona maga is jogi személy, hogyan lehet tulajdon tárgya?

E tekintetben különleges tulajdonlásról van szó.

Szét kell választanunk a megjelenési formát az általa képviselt szellemi tartalomtól. A Szent korona tulajdonlása megjelenési módjára, a tárgyi formájára vonatkozik elsődlegesen.

Ez a testi tárgy azonban nem csak a királyi hatalomnak és az egész magyar államiságnak a mívesi nemes fémből és drága kövekből létrehozott remekműve, hanem egy szellemiséget hordozó szervezeti jogalany is. A kettő alkotóelem egysége a Szent Korona. Tárgyi megjelenésében rejlik a szellemisége. Következésképpen a tárgyi megjelenésében rejlik – s attól szétválaszthatatlan szellemiség is lehet tulajdon tárgya.

Végso következtetésként tehát az állapítható meg, hogy a Szent Korona tárgyi megjelenésében rejlő szellemisége is annak a népnek, sőt nemzetnek tulajdonára irányul, amely nemzetnek a királyságát tárgyi mivoltában megjelenítették, s megjelenítik ma is, amely népre szelleme kiterjedt, s kiterjed ma is – függetlenül

attól, hogy ma milyen kormány gyakorolja a hatalmat.

A Szent Korona szelleme örökéletű védelme folytán vagyunk, létezőnk mi magyarok, - a nemzetközi kabzsisággal megcsonkított hazánkban, s a világon szétszórva is -, mindaddig amíg „él magyar, s áll Buda még”!

VIVAT SACRA CORONA!

VIVAT, CRESCAT, FLOREAT NOSTRA HUNGARIA!

Dr. Varga Tibor

A társadalmi együttélés szentkoronai szabályainak érvényesülése történelmünkben

A teremtés rendje azonban a Szent Korona jelenléte nélkül helyre nem állhatott. Az uralkodóját és koronáját vesztett nemzet különös megoldásra vállalkozott a királyság rendjének megtartása érdekében. Az 1445. február 6-án tartott országtanácon a hatalom gyakorlására hét főkapitányt választottak. A király és a Szent Korona nélküli országban a békét a múltat idéző vérszerződészerű megállapodással igyekeztek fenntartani. Az elgondolás lényege a történelmi hagyományból könnyen kimutatható, hiszen a hét fejedelem és hét kapitány tisztsége szerepel Anonymus-nál és Kézainál is, bár a személyek felsorolása nem azonos a két forrásban. Számunkra az a fontos, hogy a hét fejedelem, illetve a hét kapitány intézményének felállítására válsághelyzetben került sor. A hét kapitány tisztségének kialakítását a Képes Krónika leírásából ismerhetjük meg teljes pontossággal: „*Midőn ezekben a táborokban lakoztak (ti. Erdélyben - V. T.), félvén, hogy a szomszédos urak rájuk törnek vessző, egy értelemmel elhatározták (deliberato comuniconsilio), maguk közül hét kapitányt választanak (septem capitaneos inter se prefecerunt), és hét seregre oszlottak (in septem exercitus sunt divisi), úgy, hogy minden seregnek volt egy kapitánya (unusquisque exercitus unum haberet capitaneum), szokásos módon rendelt századosokon és tizedeseken kívül.*”

Az intézmény felállítására tehát a szomszédok ellenséges támadásától való félelem indította eleinket. A hét kapitányt egyező és szabad akarattal választotta meg a közönség. Egységes létezésük hét védelmi alakját jelentette ez a rendszer. Az 1445. esztendőben pedig a magyar királyság szomszédos ellenségeiből nem volt hiány. A király nélküli állapot is megfelelt a krónika idézett helyének körülményeivel.

Anonymus hét fejedelmi tisztségének vizsgálata még egyértelműbbé teszi, hogy a várnai veszedelem utáni zavaros állapotok megoldásában a történelmi hagyomány követése szolgált segítségül. A vérszerződés ugyanis éppen a vezér személyének megteremtéséért követett a Gesta Hungarorum szerint: „... *Akor közakarattal (pari voluntate) Álmos vezérnek ezt mondták (ti. a hét fejedelmi személy - V. T.): a mai naptól kezdve (ex hodierna die) léged vezérünké és parancsolónkká választunk (te nobis ducem ac preceptorem eligimus), s ahová a szerencséd visz, oda követünk léged (quo fortuna tua te duxerit, illuc te sequemur). Majd a fent említett férfiak mindegyike Álmos vezérért (pro Almo*

duce) – pogány szokás szerint (*more paganismo*) – saját vérét egy edénybe csorgatta (*fusus propriis sanguinibus in unum vas*), s eskülyét ezzel szentesítette (*ratum fecerunt iuramentum*)”.

Ebből a szövegrészből egyértelműen kiderül, hogy a vezér személyének választása egyrészt a közakarattól függött (egy hang, egy lélek), másrészt az eredet útjának követésétől. A *Gesta Hungarorum* az esküt megelőző történesek leírásakor kiemeli, hogy Pannónia földjét azért választotta a hétmagyar, mert arról „... szállongó hírből azt hallották, hogy az Atilla király földje, akinek ivadékaiból (*de cuius progenie*) Álmos vezér, Árpád apja származott”.

Földet és vért választottak, mert az ősi magyar hagyomány szerint e két minőség összetartozik. Atilla király öröksége volt a magyar föld, és a középkori joghagyományunk szerint, amíg egy csepp leszármazó vér jelen van a világban, az öröklésre jogosult. A vezéri cím is az eredet útján illette meg Álmost, hiszen a *Gesta* állítása szerint ő „Atilla ivadéka”. A hét fejedelem, amikor Álmos vezért (*pro Almo duce*) a vérét egy edénybe (*in unum vas*) folytatja, az eredet útján a kezdetig, szó szerint a kiindulás vázáig jut el. Az összefolyatott vér, az idő követeése egészen Atilla személyéig tartott. A vér pedig a hét szívből kifolyva egyetlen szívvé változott. Az eredet elérése pedig lehetővé tette, hogy a jövőre vonatkozóan is rendelkezzenek, hiszen Anonymus szerint Álmos nemzetségét a „végső nemzedékekig” (*ad ultimam generationem*) választották vezérül. A vér és az idő útja a misztikus világban összetartozott. A vérben elrejtett lelkek egyesülése egy új létezőt teremtettek. Mindenkori vezérünk személye őseink verből kapta erejét. Így tehát Atilla örökné, de a közösség akaratából támadtak vezéreink és királyaink. A közösség ereje és Atilla emléke nyilvánult meg a Szent Koronával beavatott mindenkori király személyében is. Erről vallanak nekünk Anonymus sorai.

A király távollétekor, 1445-ben, a hétmagyar és a hét kapitány misztikus emléke vezetett a hét főkapitány megválasztásához. Kifejezésre jutott, hogy a közösség a király személyének akadályoztatása esetén az ősi szokásokhoz nyúl a béke fönntartása érdekében. A közösséget megtestesítő hétmagyar szíve lüktet ebben a hagyományban, nem feledve azt, hogy a magyar királyság a Turul-vérhez van kötve. A „*lelki rokonság fáján*” keresztül pedig ez a vér a testi létezést átlépte, és az öröklét erejét mutatta fel. Ulászló és a hét főkapitány az égbé emelt Mária Országának tagjai voltak.

A vérszerződés még az ország felajánlása előtt történt, de fontos állomás volt Magyarország átváltozásának útján. Már tud a léten, a realitáson túli országról. A vezér személyét a „*végső nemzedékekig*” egyező akaratú, egy lélekkel teremt meg, és az eskü szankcionálásában is túlmutat az evilági léten. A hűtlenséget és az egyenletlenséget a szerződés kötelezően vérontással, halállal torolja meg a jelen életben. Az esküvel kötött megállapodások megszegését azonban, a túlvilági létezésben is büntetni rendeli a hétmagyar. Örök átokkal (*anathemati subiaceat in perpetuum*) sújtja a vérszerződés megsértőit, mely végtelen, örök szenvedést jelent a bűnös léleknek. Ez az ítélet átível a halálon, és vissza is térhet az életbe. Hetedizigien lehet oka a leszármazók szenvedésének, hiszen a Teremtés rendjét sértette meg a bűnös. Az „*egy hanggal és egy lélekkel*” létrejött egység megbon-

tása eleink hagyományában a legsúlyosabb bűnnek számított. Az átkot pedig nem az ősök hagyták reánk, hanem aki e szabályt megszegi, az idézi meg az ítéletet. Kirekeszti magát Isten Országából.

A súlyos bűn átkozottsága a keresztény hit szerint Krisztus második eljövete-
léig hathat a léten túlról a valóságos világra. Az utolsó ítélet alkalmával ugyanis elválasztja Jézus király az áldottakat az átkozottaktól (Mt 25,31). Az áldottakat a jobbára (jogára) állítja, míg baljára a bűnösök kerülnek a következő parancs által: *„Távozzatok tőlem átkozottak az örök tűzre, amely az ördögnek és angyalainak készült. Éheztem ugyanis, de ennem nem adtatok. Szomjaztam, de in-
nom nem adtatok. Vándor voltam, de be nem fogadtatok. Meztelen voltam, de föl nem ruháztatok. Beleg voltam és börtönben, de föl nem kerestetek.”* (Mt 25, 41-43) Amikor pedig megkérdezték az átkozottak, mikor látták éhesnek, szom-
jasnak, vándornak vagy meztelenül, betegnek vagy börtönben, a következőket válaszolta Jézus király: *„Bizony mondom nektek: Amit nem tettetek eggyel is a legkisebbek közül, velem nem tettétek. Ezek örök büntetésre jutnak, az igazak pedig örök életre.”* (Mt 25, 45-46.)

Az átkozottak tehát a szeretet egységéhez hűtlenek, hiszen Jézus mutatja arcát minden szenvedőben. Az Ó misztikus teste hatja át Isten országát. Akik nem ismerik fel a Krisztussal való közösséget, nem ismerik az egy lélek, egy test misztériumát sem. A vérszerződés átka a Paradicsom tisztaságát őrizte meg. A közösség elleni bűn eleink gondolkodásában a legsúlyosabb büntetést vont maga után: az örökös kitaszítotttságot. Ezért a későbbi okleveles gyakorlatban, a közügyek vonatkozásában sokszor szerepelt hasonló átokformula a rendelkezések megszegőivel szemben szankcióként.

Ez a túlvilági hit mutatkozott meg a sajátosan magyar bírósági eskügyakorlatban is, hiszen az esküszegőt a halálon túl is várta büntetése. Egy olyan királyságban pedig, amely a Szent Koronára épült fel, az áldásnak és az átoknak fokozott szerepe volt. Mindaz, ami Isten törvénye szerint való, áldott és a Szent Koronához tartozó volt. Minden, ami a Teremtés rendjével szembehelyezkedett, átkozott volt és a Szent Koronától elvettetett. Az átok az Ige megfordulását jelentette. A szent és az átkozott fogalma összetartozott, ahogyan erre a latin „sacer”, „sacra”, „sacrum” szavak jelentése is utal, hiszen egyszerre bír „szent” és „átkozott” értelemmel.

A magyar korona szentségének latin megjelölésére a „sacra” szót használták őseink (Sacra Corona), nem a „sanctus” kifejezést, mert oly erős volt benne Isten jelenléte, hogy aki sértette jogait vagy személyét, átkozottá vált. Koronánkról tudták, úgy áthatja az Úr ereje, hogy az ember csak a legnagyobb alázattal közeledhet felé. A „sanctus” melléknév ugyanakkor már csak a „szent”, „megszeghetetlen”, „sérthetetlen” fogalmakat foglalja magába. A szó eredetének vizsgálata viszont egyértelműen igazolja, hogy a jó és az átkozott elválasztása a nyelv logikájában benne rejtett. Ugyanis a „sanctus” szó a „sancitus” rövidített alakja, mely a „sancio” igéből származik, ami elhatárol, meghatároz, megerősít, megállapít, elrendel, büntet jelentésekkel bír.

Innen pedig világosan látszik, hogy a magyar gyakorlatban az oklevelek rendelkezéseinek megtartása egyfajta szentségi létezést fejezett ki, míg a megsze-

gése következtében érvénybe lépő átok alapján az ebből való kizaszítotttságot fejezte ki. A „sanctio” jelentése is erre az igazságra emlékezik a latin nyelvben, hiszen annyit tesz, mint „ünnepélyes rendelet vagy törvény fő- és büntető cikke, záradéka”. A hétmagyar esküjével megerősített megállapodás megszegőjének átka a szentségi jelenlétből táplálkozott. Az egy szív misztériuma volt ez.

Ezért is mondja Anonymus Álmosról, akiért a hét fejedelem a vérét egy edénybe csorgatta, hogy „*azért hívták Álmosnak – ami latinul annyi, mint szent (id est sanctus) –, mivel az ő ivadékból szent királyok és vezérek voltak születendők*”. Ilyen értelemben is beszélnek a középkori irataink a „Szent Király nemzetiségéről”. Szükséges megjegyeznünk, hogy Álmos nevének másik értelmét Anonymus az álom, álomkép magyar fogalmával magyarázta. Születését álom jelezte a hétköznapi elválasztott, szent világból. Az egyén szentsége már születésekor készen állt, melyet felnőtt korában a Gesta Hungarorum szerint a Szentélek ajándéka pecsételt (donum Spiritus sancti) meg. Ugyanakkor ivadékaiknak szakrális ereje a hét magyar megállapodása és esküje által teremődött meg.

Ég és föld tehát már a vérszerződés idején is összeért őseink gondolkozásában. Anonymus meg azt írja, hogy „*pogány szokás szerint*” (more paganismo) végezte a hétmagyar szertartását, de ez nem jelenti föltétlenül a kereszténység ismeretének hiányát. A vérszerződés szertartása, mint korábban láttuk, a fehérvasárnapi testvérülés, komázás, mátkázás és a lelki rokonság hagyományában tovább él. Ezeknek a szertartásoknak az alapját pedig a Krisztusban való testvérülés vágyakozása alkotta. Míg a vérszerződésben valóságosan különböző testek váltak egyetlen vérből valókká a vér, az anyag útján, addig a fehérvasárnapi szertartások során már nincs szükség az anyagi vér jelenlétére. A vér alapján kialakuló rokonság vagy kötés főleg evilágra szól, a fehérvasárnapi szertartások már átnőnek a halál kapuján. A földi valóság az öröklétbe emelkedik, Isten országába. Valamilyen módon mindenki egymásnak rokona, komája, sógora lesz.

Ezen a napon, melyet mátkálló vasárnapnak is neveztek eleink, népünk közösségében valóra válik a nagy össze-testvérülésben a titokzatos test jelenléte. A fehérvasárnapon létrejövő kapcsolat és kötés a feltámadott Krisztusban örökérvényűvé válik. Az élet már nemcsak test által létezik, hanem egy finom isteni jelenléttől átitatott öröklét lelkiségétől. A vérszerződés „pogánysága” nem Jézus jelenlétének hiányát jelentette, hiszen Álmost a Szentélek irányítja, hanem a létezés földhöz ragadtságát jeleníti meg a magyar hagyomány tükrében.

Úgy tűnik, gestáinkból és krónikáinkból jól kiolvasható a magyarság üdvörténeti küldetése, melynek egyetlen eleme sem választható el a Megváltó jelenlététől. Isten országának örök építésében fontos pillanat volt, amikor az őseink földje, hazája, élete az anyagi létből felemeltetett. A mi létezésünk atyáink akaratából az égből vezéreltetett, és ebben a Szent Korona királysága egyedülálló volt és maradt. Ez a pillanat pedig az országfelajánlással következett be. Ezzel népünk a Szent Koronához méltóvá vált, élete a szentség keretei között folytatódott. A „sacratio” fogalma ugyanis „felajánlás”-t is jelent a „felszentelés” mellett. A Nagyboldogasszonynak tett felajánlás egyben az ország szakrációját valósította meg. A Szűzanya által tehát a Szent Korona királysága teljes egé-

szében felvételre a létezés szentségébe. Ettől a pillanattól a közösség vezette népből az ég által vezetett közösséggé váltunk.

Kézai és a Képes Krónika mindezt úgy fejezik ki, hogy – megemlítve Atila király címerét, mely a koronás turulmadárral (Hungarice turul dicitur, in capite cum corona) volt azonos – kifejtik azt is, hogy a hunok, magyarok egészen Géza idejéig, amíg közösség által kormányoztak, viselik e jelet zászlóikon. Szent István korától pedig megjelenik a Képes Krónika miniatúráin az apostoli királyság jelvénye, a kettőskereszt, a hármas halmos címer. Magyarország felemeltetett a Szűzanya által, és küldetése lett Isten országának apostoli hivatása. Benne testesült meg a szent jogok összessége, melyek az Istenbe vetett hiten alapultak. Magyarország hitből fakadt ország volt, Isten reménysége az emberben.

A szent és átkozott fogalma hagyományunkban kiemelt szerepet játszott. Ezért Ulászló Szent Koronához hűtlen koronázása és esküszegései olyan bűnek számítottak, amelyek az öröklét rendjében is súlyos zavart jelentettek a hit logikája szerint. Ugyanakkor az átok, melyet a bűnös cselekedet aktivizált, időről időre visszazállt a pillanatnyi lét homályába. A magyar királyság mindaddig veszélyben volt, amíg az isteni törvényszegéseket meg nem szüntette. A súlyos bűn következménye – míg a világ rendje helyre nem állt – népünk szerint örökölhető volt. Amíg az igazság uralma újra meg nem valósult, az is bűnössé vált, aki nem tett meg mindent az Úr törvényének érvényesülése érdekében.

Az élet szentsége vagy a halál átkozottsága Isten országának építésekor a szabad választáson múltott. Ez a misztikus tudás bűjt meg a vérszerződés szerződésében, az eskü és az oklevelek szankciói mögött.

Dr. Varga Tibor jogtörténész
A Szent Korona Országáért Alapítvány elnöke

Dr. Szöllösi József

A SZENT KORONA ESZME ÉS AZ ALKOTMÁNY

Minden államnak van olyan törvénye, ami a legalapvetőbb szabályokat tartalmazza, megszabja az állam működésének a módját, ezt nevezik alkotmánynak. Minden alkotmánynak van valamiféle eszmei alapja, amiből eredeteli a hatalom forrását, meghatározza az állam jogkörét és feladatait. Tehát ez legfontosabb alaptörvény, amely az alkotója szerint örökre – de legalábbis hosszú időre – meghatározza az alapvető jogviszonyokat és minden törvénynek ezzel kell összhangban lennie.

Az elterjedtebb az úgynevezett oktrojált alkotmány, amit a korlátlan hatalmat gyakorló uralkodó kegyes „ajándékként” nyújt a népének, mintegy engedményeket téve korlátozza – vagy legalábbis látszatra korlátozza az őt Isten kegyelméből megillető hatalmat, és némi jogosultságot enged át a nemzettelé vált népnek.

A másik változata tulajdonképpen szerződés az uralkodó és a nemzet között. Ebben a két fél egyetértve határozza meg a jogköröket, a hatalom és a jog gyakorlásának formáját, és esetleg a kötelességek megszegésével járó következményeket.

Az alkotás módjától függően is megkülönböztetünk, külön jogszabályban megfogalmazott jogalkotást, amit a jogalkotó a legmagasabb fokú alaptörvényként alkot meg, azzal a rendeltetéssel, hogy a többi jogszabály az abban foglaltaknak megfelelően, azzal ellentétbe ne kerülhessen.

Sokkal ritkább a hosszú – esetleg több évszázadot is átívelő időszakban – számos törvény egy-egy rendelkezéséből jogrendszerként kialakuló alkotmány, ami a történelmi helyzetnek megfelelő módon idomulva állandó átalakuláson megy át, de mégis az állandó változás ellenére alapjaiban szigorú változatlanyságot mutat.

Az így kialakult alkotmány igen lassan változik. Az időnként szükséges kiegészítéseket, esetleges változtatásokat külön törvényekben hozzák meg, és az idő mutatja meg, hogy ezek megfelelőnek bizonyulnak-e arra, hogy alapvetően szabályozzák a jogviszonyokat, vagy pedig eltűnjenek a jogrendszerből.

A magyar nemzet alkotmánya a Szent Korona Eszméjéből fakadóan történelmi alkotmányként alakult ki. Nem egyetlen, mindent átfogó törvény megalkotásával, hanem hosszú történelmi idők során, mindig a felismert szükségességek szerint meghozott törvények egységbe foglalt láncolataként keletkezett. Tehát egy változatlan eszme-rendszerbe illő több jogszabályban és jogszokásban létre jött – egymást kiegészítő – a nemzet és az uralkodó közös egyetértésével meghozott törvényi szabályok összessége.

Alkotmánynak – vagy legalábbis alkotmány csírájának – fogható fel a Vér-szerződés. Ebben a vezérek kötelezettséget vállalnak arra, hogy Árpád véréből fogják vezérelni a fejedelmet választani, annak fogadnak hűséget, de Árpád is esküvel fogadja, hogy a szerződésben vállalt kötelezettségeit ő és utódai is hűen teljesítik, a választó vezéreket a tanácsból soha nem zárják ki.

A Magyar Királyság megalakulása után alkotott törvények egymással szervesen összefüggenek, a későbbi törvények illeszkednek a már meglévő törvényekhez, valamint a „rég, jó és bevett hagyományokhoz és szokásokhoz”.

Tehát a jogalkotás folyamata megszakítani láncolatából félreérthetetlen és félremagyarázhatatlan módon kiolvasható a magyar Alkotmány, anélkül, hogy azt a törvényhozó egységes szövegű törvényként hozták volna meg. Az alkotmány örök érvényűnek szánt törvény. Az alkalmazásához szükségessé vált fontos szabályokat a viszonyokhoz illeszkedő alaptörvények tartalmazzák.

A sok törvényből minden törvény alapját képező egységként kiolvasható, az egész jogrendszer alaptételét alkotó és örökérvényűnek szánt Alkotmányt jogtudósok rendszerbe foglalva írták le és terjesztették annak ismeretét. Így tett Werbóczy István, megalkotta a Tripartitumot, ami kinyomtatásra is került, széles körben ismertté vált. Ennek köszönhető, hogy bár az ország három részre szakadt, de a nemzet egysége az egyetlen, a Szent Korona eszméjéből született alkotmányon alapulva, fennmaradt.

Nem annyira a történészek, hanem inkább a politikusok hirdetik, hogy a magyarság fennmaradása annak köszönhető, hogy felvette a kereszténységet, és így Európa befogadta, nem törekedett a kipusztításunkra.

Ez az elmélet azt a törekvést is szolgálja, hogy az EU-ban minden ellenkezés nélkül csatlakozzunk be, adjuk fel a nemzeti voltunkat, hagyományainkat, vagyis szűnjünk meg magyarnak lenni.

Ezen felül más hibája is van ennek az elméletnek, - hogy hamis!

Hiszen Európában keresztény népek is úgy tűnnek el, hogy sokuknak még a híre sem maradt meg. A keresztény Európa államai az első szent királyunk halálának pillanatától minden gátlás és keresztényi szeretet nélkül igyekeztek bennünket évszázadokon keresztül leigázni, a hatalmuk alá hajtani és a nemzetünket elnyomó, erőszakos németesítési törekvésekkel megszüntetni. Tehát önmagában a keresztény hit nem lett volna elegendő a fennmaradásunk biztosítására, ehhez bölcsesség, de hősies magatartás és erős honvédelem is kellett.

A Szent Korona Esméje Isteni sugallat!

A világon ez az egyetlen olyan hatalom-elmélet, ami képes teljes összhangot teremteni az uralkodó és a nép között, ami megcáfolhatatlan módon kifejezi a nemzet és az uralkodó egymás mellé van rendelve, egymás nélkül nem maradhat.

Alaptétele: Minden hatalom a Szent Koronából ered, ő minden jognak a forrása, a hatalom csak őt illeti meg és ő a megosztott hatalmának korlátozott gyakorlására időlegesen jogosít fel másokat.

A Szent Korona feje az uralkodó, akit a nemzet összessége szabad akaratából választ meg és a hatalmát csak az őt kötelességének hű teljesítésére kötelező koronázási eskü letétele után a Szent Koronának szigorú szabályok betartásával

történő fejre tételével avatnak be a hatalomba. A koronázási eskü és a koronázással történő beavatás lehetetlenné teszi a királynak és a nemzetnek egymással szembeni túlhatalmát. A Szent Korona tagjai először csak az érdemei folytán a népből kivált személyek (az ország bárói), majd nemesség, de az

1948. márciusi törvények folytán a felszabadított jobbágyság is „bévül kerülve az alkotmány sáncainak” az országának minden polgára.

A fej tagok nélkül fenn nem maradhat, a tagság pedig fej nélkül nem képes az életre.

1222-ben tehát az angol magna carta libertatum meghozatalával mondhatni - egy időben keletkezett Aranybulla már részletekben is szabályozza a király és az akkor csupán a nemesekből álló nemzet jogait és kötelességeit. Több rendelkezése van, aminek a betartása ma is a nemzet fennmaradásának elemi feltétele. Kimondja, hogy a haza földjét idegen nem szerezheti meg - és ha már megszerzte, tőle vissza kell váltani. Így biztosította, hogy a nemzetnek egyetlen tagját se lehessen a haza földjének tulajdonjára hivatkozva elűzni, a nemzet ne válhasson földönfutóvá, a hazájához fűződő kötelék soha meg nem szakadhat.

A Szent Korona Eszméjéből fakadó alkotmány adta az erőt a nemzetnek, hogy az alkotmány megsértése miatt rabságba vethették az akkori Európa legnagyobb hatalmával bíró Luxemburgi Zsigmond királyt, és német-római császárt. A rabságból csak akkor szabadult, amikor megkövette a megsértett Szent Koronát, újra hűséget fogadott és a Szent Korona hűséges védelmezőit érdemeikért megjutalmazta.

Újabb isteni sugallat hatására Mátyás király - aki az uralkodói hatalmának határát tágítva, vaskézzel csinált rendet az országban, a törvényeivel éppen az uralkodó hatalmának korlátozásával tágította a vármegyék hatáskörét.

Felismerve, hogy a hatalom erkölcsromboló hatással járt, erősítette a hatalom ellenőrzését.

A török kiűzése után a nyakunkon maradó Habsburg hatalom németesítő törekvéseivel szemben a Szent Korona Eszméje alapján kialakult Alkotmány volt az egyedüli fegyver a kivérzett nemzet kezében. Csakis erre hivatkozva tanúsíthatott sikeres ellenállást. Hála Mátyás királynak, a Habsburg hatalom nem csak az országgyűléssel, hanem minden egyes vármegyével kényszerült csatát vívni minden az alkotmánnyal ellentétes intézkedésért.

Történelmünk során minden veszélyben a Szent Korona parancsának engedelmeskedve hoztuk meg súlyos véréldozatainkat. Az elnyomás idején a Szent Korona eszméjéből fakadó alkotmány rendelkezéseire hivatkozva álltunk ellent a nemzetrontó törekvéseknek. Így állítottuk a hatalommal szembe a jogot, mint egyetlen lehető eszközt a magunk megvédésére és így tudtunk sikerrel ellenállni a hatalom törekvéseinek, Ennek eredményeként jött el a kiegyezés. - De hamarosan jött a háború is.

Az első világháború végén bekövetkezett Károlyi Mihály forradalma. A „nem akarok katonát látni” politika folytán a még igen jelentős harci erővel rendelkező hadsereg felbomlott és az ország idegenek zsákmányává vált.

A kommunista rémuralom az alkotmányos jogfolytonosságot megszakította. Bár a jogfolytonosság megszakadt, de a nemzetnek még volt annyi életereje,

hogy nem hagyta magát teljesen eltiporni. A Szent Korona eszméje felkeltette a nemzeti erőket és Horthy Miklós vezérletével a nemzet újra szerveződött.

Annai erőnk már nem volt, hogy a ránk szabadított megszálló erőket mind kiűzzük. De Salgótarjánt és Balassagyarmatot megtisztítottuk a betörő ellenségtől. A nyugati végeken tanúsított fegyveres ellenállás eredménye volt a soproni népszavazás, így Sopron és környéke magyar maradt.

Azonban a trianoni tragédia már elkerülhetetlen volt. Elvesztettük hazánk területének talán legértékesebb kétharmadát, a lakosság létszáma is harmadára apadt. A hazához hűséget tanúsító tizezreket utasították ki a megszállt területekről.

Az országot megcsonkító határokat úgy húzták meg, hogy a megmaradó országrészt életképtelenné tegyék. A vasúti vonalakat megszakították, a maradék országot a természeti kincseinktől megfosztották.

És mindennek ellenére a nemzet fennmaradásának hite erőt adott az életképtelennek látszó országnak a megszervezésére. Tünetesen rövid idő alatt a nemzet feltámadt. A bennünket körülvevő ellenséges hatalmak törekvéseivel dacolva Horthy Miklós kormányzósága alatt a nemzet gazdasága megerősödött. Hat évvel a béke diktátum aláírása után a gazdaság már újra működött. A pengő bevezetésével Európa egyik legszilárdabb pénze volt a mienk.

A második világháború kitörésének pillanatától kezdve az árak mindaddig nem emelkedtek, amíg hazánk szovjet megszállás alá nem került, és a vörös hadsereg a pengőt nyakdó nélkül nyomtatta elfogadását kikényszerítve. Ezzel a történelmünk legnagyobb inflációját zúdítva ránk.

A nemzet 1920-ban felismerte, hogy a fennmaradásának alapja és egyetlen lehetősége csak a történelmi alkotmány lehet és annak helyreállítása kétsédelem nélkül meg is történt, újabb évtizedekre biztosítva a nemzet fennmaradását, életcélja elérésének reményét. A kultúrfőlény megszerzésének politikája folyton magas színvonalú oktatási rendszert vezettek be. Fellismerték annak igazát, hogy a nemzet erejét a kiművelt emberfők sokasága adja.

Horthy Miklós kormányzása alatt az ország megerősödött, területe is gyarapodott.

1938-ban az első bécsi döntés visszajutatta a felvidék magyariakta területének jelentős részét.

A történészek mulasztása folytán a ma élők nagy részének nincs tudomása arról, hogy ennek a döntésnek az érvényességét akkor a nyugati hatalmak is elismerték, kétségbe sem vonták.

1940. augusztusában a román kormány kérésére és minden kifogás jogáról való előzetes lemondása után került sor a második bécsi döntés meghozatalára, Erdély északi része visszatért.

Ennek a döntésnek az érvényét a nyugati hatalmak ugyan nem ismerték el, bár akkor nem vitatták. Önmagában az a tény, hogy Romániának a kérésére és előzetes belenyugvása alapján történt, e döntés jogszerűségét igazolja.

Nem hallgatom el azt sem, hogy a határok meghúzása ekkor is a mi hátrányunkra történt. A határok megszakították a székely földdel a vasúti összeköttetést, kikanyarították, Romániának hagyva a földgázmezőt, és Erdély legna-

gyobb városát, Kolozsvárt kiszolgáltatott állapotba hozták. A közvetlenül a város fölött elterülő feleki hegységet Romániának hagyva, a várost katonailag súlyosan sebezhetővé tették.

Hangsúlyozom, hogy Teleki Pál miniszterelnöksége alatt Magyarország minden tőle telhetőt megtett annak érdekében, hogy a második világháborúban ne válhasson hadviselő félle. A magyar kormány nem tette lehetővé Németország számára, hogy a Lengyelország elleni hadjáratban magyar földön átvonulhasson. Sőt a lengyel menekülteket mind befogadtuk, elhelyeztük és segítettük őket, hogy az országot úgy hagyhassák el, hogy az újra szerveződő harcoló lengyel alakulatokhoz juthassanak.

Teleki Pál nem engedte meg a német átvonulást Jugoszláviával szembeni hadműveletek céljából sem. A magyar csapatok Bácskába csak Jugoszlávia szétesése után, a magyar lakosság védelmére vonultak be.

Teleki Pál ekkor bekövetkezett tragikus haláláról Churchill úgy emlékezett meg, hogy a háborút követő béketárgyalásokon a Teleki számára fenntartott üres szék jelzi, hogy mártíromsága folytán helye van a béketárgyaláson.

Mire a béketárgyalásra sor került, már mindent elfelejtettek. Már nem emlékeztek Teleki Pál érdemeire, elfelejtették, hogy nem engedtünk átvonulást a támadó német csapatoknak, hogy a magyar földre került pilótákat visszajuttattuk a hazájukba, hogy az első bécsi döntést ők is elismerték, hogy a második is támadhatatlan Románia beleegyezése folytán.

Az igazságnak tartozunk annak a bevallásával, hogy nemzetellenes magyar politikusok és „történészek” történelem hamisítása is nehezítette a sorsunkat.

Igaztalanul állították, hogy Bárdossy László hadat üzent a Szovjetunióknak. A tény az, hogy Kassa bombázása és magyar vonatokat ért légitámadások után Bárdossy csupán annak a megállapítására szorítkozott, hogy ezen támadások miatt a két ország között háborús helyzet állt elő.

A magyar népbíróság Bárdossyt bűnösnek találta az újvidéki vérengzésben is, holott bizonyítást nyert a perben, hogy ő mindenről csak utólag szerzett tudomást.

Azt is elhallgatták – sőt tagadták -, hogy az országnak 1944. március 19-én történt német megszállásig minden lehető megtett a kormányzatunk, hogy a zsidó vallású polgárainak életét megkímélje.

A zsidóság elleni német követeléseknek csak olyan mértékben tett eleget, hogy okot ne szolgáltatasson az ország megszállására.

A német megszállás után Horthy Miklós a maradék hatalmával is zsidókat igyekezett védeni.

A német megszállás folytán az alkotmányos jogfolytonosságunk megszakadt és az állami szuverenitásunk megszűnt.

Hogy az országban mi történjék, arról nem az alkotmányos magyar szervek, hanem kizárólag Németország akarata döntötte el. Horthynak a hatalom visszaszerzésére és a fegyverszünet megkötésére tett kísérletét a német erőszak hiúsította meg. A német megszállás után bekövetkezett eseményekért kizárólag a németeket terheli a felelősség. A megszállás folytán megszűnt az ország cselekvőképessége, idegen erők igája alá kerültünk.

Majd szovjet fegyverek ereje és a belső hazaárulók munkája folytán az újabb idegen hatalom által megszállt ország a külső hatalom kényszere folytán 1946-ban új „alkotmányt” alkotott, Magyarország köztársasággá vált, majd kizárólagos kommunista hatalom megszervezése után a szovjet alkotmány mintájára 1949-ben ismét új alkotmányt szavazott meg a nemzet egyáltalán nem képviselő országgyűlés. Az új törvény az ezer esztendő s jogfejlődéssel szöges ellentétben szabott új formát az állami és társadalmi berendezkedésünk számára.

Jellemző erre az „alkotmányra”, hogy a módosítása csupán rutinmunka az országgyűlés számára. Ha a módosító törvényeket felsorolnánk, ez a felsorolás talán hosszabb lenne, mint magának a törvénynek a szövege.

A szovjet fegyverekre támaszkodó új hatalom nyílt erőszakkal, internálással, kitelepítéssel és koncepciók perek sorozataival minden ellenállást megtört és megvalósította a teljes elnyomást és parancsuralmat.

Az elnyomás ellen a nemzet 1956-ban fellázadt, az országot megszállva tartó szovjet sereget a felkelők az európai történelem egyik leghősibb csatájában verték meg.

A harcoló hős ifjúságunknak és a történelemnek tartozunk annak a megálapításával, hogy éppen a csatákban tanúsított hősiesség és a felkelés leverése utáni Európában, az utóbbi századokban példátlan kegyetlenségű megtorlás volt az, ami a szovjethatalom összeomlásához vezetett.

A szovjet hadsereg legyőzhetetlenségébe vetett hit megdőlt, hiszen zömében gyveres kiképzésben nem részesült, csaknem gyermekkorú ifjak hősiessége győzedelmeskedett a világ legerősebb szárazföldi hadseregén. A megtorlás iszonyú kegyetlensége pedig a nyugati értelmiségi köröket megdöbbentette. Bebizonyosodott az egész rendszer embertelen volta. A nyugati értelmiség valami emberi arculatú szocialista rendszeren kezdett gondolkodni, aminek már nem a Szovjetunió a vezetője és szellemi atyja - ezt nevezték eurokommunizmusnak.

Ezzel a világmozgalomban a szovjet hegemonia megszűnt és a világmozgalom is sebesen sorvadni kezdett, és a Szovjetunió hatalma is rohamosan gyengült.

Itthon a hatalom az iszonyú megtorlás után a megfélemlített nemzetet új módszerekkel a lelkében kívánta megtörni.

A lélekpusztítás évtizedei után a világ nagyhatalmai megegyeztek a tovább sorsunkban, sor került a szovjet csapatok távozására.

Éz 1989. évi „rendszer váltás” lehetőséget nyújtott számunkra a jogfolytonosság helyreállítására, de ez mégis elmaradt.

A nemzetellenes erők befolyása érvényesült.

Az 1945 és 1948. közötti időszakot, amikor az országban a hatalmat a szovjet fegyverek jelentették, amikor ártatlan tízezrek voltak internáló táborban, amikor az erőszak virágzott, a politikai gyilkosságok sorozatát követték el, amikor statáriummal tartották rettegésben a népet, ezt az időszakot demokratikusnak minősítették és a jogfolytonosságot, ehhez igazították.

Felismerték ugyanis, hogy ha az ország a Szent Korona jegyében kezdi meg az új életét, akkor a magyar nemzet nem csak fennmarad, de megújul, megerősödik és a Haza fényre, derül.

Éz pedig ellenkezett a nemzetáruló törekvésekkel.

Ezért a meghirdetett jogállamiság nem valósulhatott meg, de megvalósult a nemzet teljes kirablása, az emberek jogfosztása, anyagi elnyomítása és ezzel a nép jelentős rétege – segélyre szorulván – a hatalomnak feltétlen engedelmeskedővé tétele.

A nemzetrontó törekvés megnyilvánult az oktatási rendszer leépítésében, a nemzeti hagyományok irtásában, az emberi kultúra helyett szubkultúra terjesztésében, az egészségügy leépítésében, a haza védelmének megszüntetésében, az erkölcsi szabályok mellőzésében és tagadásában.

Szilárd meggyőződésünk, hogy egész történelmünk során a Szent Korona eszméje, az ebből fakadó alkotmányos rend, a nemzeti hagyomány és hűség volt az, ami lehetővé tette, hogy a tatárok ország pusztítása, a törököknek a lakosságot rabszolgaként elhajtó rabló hadjáratai és a négy évszázados Habsburg uralom ellenére még mindig magyarként élünk itt.

Mert a teljesen kilátástalan helyzetekben is fegyverrel és tollal, szilaj csatakiáltságokkal és szelid lantszóval, hősi dalokkal és honszeretettől áthatott versekkel, Isten kegyelméért esdeklő imával és súlyos vérdíjazásokat követelő csatákkal sok-sok szenvedés árán is megőriztük nemzetünket és hazánkat a pusztulástól.

Minden veszélyben a Szent Korona parancsának engedelmeskedve hoztuk meg a vérdíjazásokat.

Az elnyomásnak a Szent Korona eszméjéből fakadó magyar alkotmány rendelkezéseire hivatkozva álltunk ellent.

Így állítottuk szembe a hatalommal a jogot, gyakran az egyetlen meglévő eszközünket és így sikerült ellenállnunk a pusztító törekvéseknek.

Most a kádári korszak lélekpusztítása folytán elveszett gyökereink híján a nemzetnek a változás éveiben nem volt ereje ahhoz, hogy a saját érdekeit érvényesíthesse, hitelt adott a sajtó butításainak és ellenállása nélkül hagyta, hogy a gazdaságának életfontosságú részei idegen kézbe kerüljenek és többé ne a nemzet, hanem a külföldi pénzüralom érdekeit szolgálják.

Az erkölcsi rombolás féktelenül folytatódik. Az emiatti tiltakozás megakadályozására és elfojtására már nem elég az idegenlelkű sajtó, a hatalom leplezetlenül a legdurvább erőszakot alkalmazza.

A hatalom a törvénytelen állapotnak a fenntartását az eleve érvénytelen, az 1949. évi XX. törvényben foglalt „alkotmány” védelmével indokolja – noha azt a hatalom is napirenden az abban meghatározott hatalmával súlyosan visszaélve sérti meg.

A tömeges tiltakozás, tüntetés akkor következett be, amikor a hatalom beismerte, hogy a választásokat a választók megfélemlítésével, tehát csalással szerezte meg, ezse ágában sincs azt a programot megvalósítani, aminek végrehajtására a megbízást kapta, azzal éppen ellentétes intézkedéseket fog tenni.

A hatalmat szolgálók kifejtették, hogy a jelenlegi „alkotmány” nem teszi szükségessé a csalással megválasztott parlament feloszlását és új választásokat.

Elkerülhetetlen a kérdés, milyen alkotmány az, amelyik megengedi, hogy csalással megválasztott szervezetek és személyek a saját akaratukat rákényszeríthetik a választókra?

Milyen demokrácia az, ahol a nép négyévenként egyszer nyilváníthat véleményt, és ha megcsalták, nincs orvoslásra lehetőség?

A tömeges tüntetések elfojtására a hatalom törvénytelen eszközöket vetett be.

A tüntetők ellen alkalmazott tiltott eszközök és módszerek miatt elkerülhetlenné vált, néhány büntetőeljárás megindítása.

A rendőrség vezetői azzal, hogy a tüntetők ellen bevetett rendőrök azonosító jeleit eltávolították, tehát a bűncselekmények elkövetésére őket felbújtatták, kitélük felderítését megakadályozták, bűncselekményt követtek el.

Ezért a hatalom kitüntette, jutalmazta őket, a felelősségre vonásuk helyett.

A büntető bírósági eljárások során – bírói megállapítás szerint is – a rendőrök egymás védelmében hamis tanúvallomásokot tettek.

Márpedig a hamis tanúzásnál csak az élet elleni cselekmény lehet súlyosabb.

A hamis tanúzás ugyanis annak a szervnek – bíróságnak – a működését teszi lehetetlenné, ami az utolsó reménységünk volna.

Ezért okulásul hogy idézzem a Werbóczy István művének idevágó passzusát, a Tripartitum XXX. Titulusát: *„méltó azért, hogy Istennek és embernek törvénye szerint, minden hitszegettel és hamis tanút keményen megbüntessenek. Mert mikor reábizonyították, hogy hamis tanúságtétellel ferteztette magát, mindenemű jószágát és akármí néven nevezetett örökségét, és ingó-bingó javait, akar mely helyüt kik volnának, elveszti. Sőt azokat kezéből kifoglallyák, és mindörökké anélkül kell lennie: és nem csak azokat idegenítik el tőle, hanem maga személye is oly gyalázzattal illetessék, hogy az egyéb keresztények között, mint egy egy számkivetett, és külön, külön-külön színű posztóból csinált ruhában öltöztetettek, kender madzaggal övedzetettek, mezít láb és hajdon fővel kénszerítettek mindenkor járni”.*

Így a Werbóczy könyvében foglalt törvény értelmében a hamis tanúzásért teljes vagyonekobzás, a jövőbeni vagyonszerzés lehetőségének kizárása és örökös megszégyenítés járna!

Tehát a hatalom a rendőrséget bünszervezetté tette, hogy az általa megkívtat törvénytelenégeket a megtorlás ne követhesse.

És ezt alkotmányos működésnek nyilvánítja!

Amelyik alkotmány ezt lehetővé teszi, vagy elviseli nem jogállamnak, hanem csak a teljes önkényuralomnak az alkotmánya lehet!

És miközben a hatalom ennek az alkotmánynak védelmére hivatkozik, sorozatosan szegi meg a neki nem tetsző rendelkezéseit!

A rendőri vezetők cseréje a lényegen nem változtatott. A rendőr az azonosító jelzését a sisak hátoldalán viseli, tehát ha az én csontjaimat törí, meg kell kérnem, hogy fordítson nekem hátat, hadd lássam az azonosítóját.

Vajon meg fogja tenni ezt a szívességet? Iskolapéldája ez a törvény kijátszásának!

A hatalom gyakorlásának teljesen erkölcstelen és törvénytelen voltát a jogoknak erőszakkal és gazdasági eszközökkel történő megszüntetését látva a nemzetért felelősséget érző része az állami és társadalmi életünket szilárd erkölcsi jogi alapra kívánják helyezni.

Újra felmerült és mind - mind erősödésben van az a meggyőződés, hogy vissza kell térnie a nemzetnek a Szent Korona eszméjéhez és ezen az alapon keletkezett ősi történelmi alkotmányához.

A közéletnek mielőbb erkölcsi alapra való helyezése az élet és a halál kérdésévé vált.

Csak így lehet és kell visszaszerezni a nemzet életerejét, mind a politikai, mind a társadalmi életben a keresztény erkölcsöt kell a jog és a társadalmi élet alapjává tenni.

Biztosítani kell a becsületesen dolgozó emberek munkájának gyümölcsét, és bünt elkövetőket a bűneikért meg kell büntetni, az ebül szerzett vagyont pedig el kell venni?

Ezen szilárd meggyőződésből vezérelve – a csaknem két évtizedes tudományos műhelyek kutatásainak felhasználásával – a történelem során szerves fejlődéssel kialakult és megváltozhatatlannak bizonyult

ALKOTMÁNYUNK

Néhány, legfontosabb alaptételeinek alábbi szöveggel való írásban foglalását vitára kívánjuk bocsátani:

1.§ Magyarország a Szent Korona Országa.

2.§ Minden jog és hatalom a Szent Koronát illeti meg. Annak részbeni gyakorlását a Szent Korona időlegesen a meghatározott módon kiválasztott személyekre és testületekre bízta, akik tartoznak a rájuk bízott hatalmat teljes felelőséggel gyakorolni és másokkal is betartani.

3.§ A Szent Korona Országának államformája: Királyság

4.§ A Szent Korona Országa jogállam.

Elidegeníthetetlen tulajdonát képezi a föld felszíne, mélyének minden kincse, a területén fellelhető minden energiaforrás.

Minden polgára számára biztosítja az emberi jogainak szabad gyakorlását, e jogok sérelme esetén gondoskodik a sérelem megszüntetéséről és az elszenvedett sérelmek orvoslásáról, a károk megtérítéséről, vagy megfelelő kárpótlásról.

Minden polgára számára biztosítja az élethez, annak emberi körülményeihez, a testi épséghez és egészséghez, a szabadsághoz, a biztonsághoz, a tanuláshoz, az anyanyelv szabad használatához, a művelődéshez, a lelkiismereti szabadsághoz, a vallás szabad gyakorlásához, az egyesüléshez, a gyülekezéshez, a szólás szabadságához, a rajta és másokon megesezt sérelem elleni tiltakozáshoz a jogot.

Az állam szerveinek elsőrendű feladata gazdaságpolitikai módszerekkel a társadalom részére a kellő számú munkaalkalomról, valamint arról történő gondoskodás, hogy a végzett munka ellenértékét a munka végzője megkaphassa. A munkaképtelenekről pedig kellő módon gondoskodni kell.

Minden polgárának joga van az Alkotmány megsértése esetén az alkotmányos rend helyreállítása végett – minden megtorlás következménye, vagy azzal való fenyegetettség nélkül – a tiltakozáshoz és az ellenálláshoz.

5.§ A Szent Korona Országának minden polgára az élet minden területén egyenlő joggal rendelkezik.

Minden polgárának joga és legszentebb kötelessége a Haza védelmének szolgálata. A Haza védelmében köteles minden anyagi és szellemi eszközét és hatalmát felhasználni, rendelkezésre bocsátani és még az életét is feláldozni.

Ezen kötelezettségeit hűen teljesítő polgáraival szemben a Szent Korona Ország az erkölcsi és anyagi megbecsülésének és áldozat nagyságának megfelelő módon kifejezi az erkölcsi és anyagi megbecsülését.

Minden polgárnak kötelessége a Haza javára munkálkodni, érdekeinek védelmében eljárni

A Haza érdekét a saját érdekeinek javára senki sem csorbíthatja.

Minden polgár tartozik mások törvényes jogait tiszteletben tartani.

6.§ A Szent Korona védi a tisztességgel szerzett vagyont.

A tisztesség megsértésével szerzett vagy abból eredő vagyonból a Szent Korona a sérelmet szenvedett félnek kielégítést nyújt, és fennmaradó rész pedig a Szent Korona tulajdonába kerül.

7.§ A törvényeket két kamarás országgyűlés hozza meg.

Az alsóház tagjai a választókerületekben egyéni jelölés útján, titkos szavazással megválasztott képviselők.

A képviselők a választási időszakban előterjesztett programjuk alapján kötelesek a választókat képviselni és a munkájukról a választók részére számot adni.

Ha a választók a megválasztott képviselőtől a bizalmukat alapos okkal megvonják, jogosultak a visszahívását kezdeményezni.

A visszahívott képviselő helyett időközi választás útján új képviselőt kell választani.

8.§ A felsőházat a nemzet szellemi és gazdasági tagozódásának megfelelő módon külön alaptörvényben foglaltak szerint kell megalakítani.

Meggyőződésünk, hogy életfontosságú feladat a hatalom által érvényesnek tartott alkotmány helyében a Szent Korona Eszmének mindenben megfelelő, erkölcsi alapon álló alkotmány érvénybe léptetése.

Ezért indítványozzuk, hogy 2008. augusztus 20. napjától hirdessük meg a Szent Korona évét.

Forduljunk a haza minden tisztességes polgárához, érezze kötelességének a keresztény erkölcsnek mindenben megfelelő és a nemzet fennmaradását és jólétét biztosító alkotmánynak újból érvényre juttatását.

Ehhez kérjük Isten segítségét!

Kelt a Szent Korona Országában, 2008. július havában.

Dr. Szóllósi József

1945-ben a Pázmány Péter Tudományegyetem (az ELTE jogelődje) jog- és államtudományi karára, valamint a *József Nádor Műszaki Egyetem* közgazdaságtudományi karára iratkozott be.

A tanulmányait mindkét egyetemen folytatta, amíg az utóbbi át nem alakult Marx Károly egyetemmé. Ekkor újra első évre kellett volna beiratkozni – káderzés után, így csak a jogi karon tanult tovább.

1950. decemberében avatták.

1951-től 1953-ig járásbírói fogalmazó volt, 1953. márciusában ellenzése dacára ügyésszé nevezték ki a budapesti államügyészségre. Az állását csak akkor foglalta el, amikor büntetőeljárás megindításával fenyegették.

Itt szakmai működését elismerték, hiányolták, hogy nem politizál.

1956. október 23-án jelen volt a Sztálin-szobor ledöntésénél és a rádió ostrománál.

1956. december 6-án egy kollégájával együtt elsőként küldték ki a Gyorskocsi utcába a politikai foglyok ügyeinek ügyészi vizsgálatára. Itt értesült az Obersovszky – Tóth Ilona ügyről, amiről a vizsgálati osztály vezetője azt mondta, hogy csak röpcédulagyártásról van szó. Napokon belül szabadlábba helyezi őket.

Amikor arról értesült, hogy Tóth Ilonát elképzelhetetlen kegyetlenségű gyilkossággal vádolják, a fővárosi főügyésznek jelentést tett az ügy koncepciójáról.

A forradalom után elsőnek kezdeményezett büntetőeljárást rendőr ellen kegyetlenkedés miatt. Az állásáról többször lemondott, de nem engedték el, majd 1958. januárjában, minthogy „politikai állásfoglalásai és megnyilatkozásai az ügyészi állás betöltésére alkalmatlanná tették”, elbocsátották.

Jogi pályára 1964. májusában kerülhetett, azóta ügyvéd.

Dr. Papp Lajos

A Szent Korona lelkiisége

Magyar Fájdalom!

Vannak boldogabb nemzetek, akiknek ünnepei a dicsőséges múlttal kapcsolódnak össze.

Az ünnep örömműnnp: dicsó királyok, dicsó hadvezérek, nemzetet megtartó történelmi események ünneppnapjai.

Nekünk, magyaroknak a régmúlt homályába vesznek a dicsó tettek: vagy elfelejtettük, vagy elfelejtették velünk azokat a hősöket, akik országot foglaltak, területet hódítottak, dicsőséget szereztek nemzetünknek.

Hannibál Alpokon való átkelése, elefánt- és emberáldozata minden európai történelemkönyvben szerepel. Egy hadvezér, aki súlyos áldozatok árán Róma kapui előtt megállt.

Ki emlékezik arra, hogy Bulcsú vezér ember- és loáldozat nélkül háromszor foglalta el Rómát, átkelvén az Alpokon?

Ki emlékezik arra, hogy ezer évvel ezelőtt Európa egyik legszervezettebb és legerősebb állama, nemzete a Magyar Nemzet volt?

Melyik európai történelemkönyvben olvashatjuk azt, hogy a Magyar Nemzet állította meg a tatárhordákat, és azt, hogy a Magyar Nemzet véráldozata árán menekült meg Európa szerencsésebb része a török, oszmán támadásoktól?

A magyarok emlékezetéből szinte teljesen kitörölték az erős nemzetállam képét, és még szomorúbb az, hogy ma azok az nemzetek oktatnak bennünket demokráciára, azok a nyugat-európai, tenger melletti népek, amelyek ötszáz évvel ezelőtt végigrabolták és gyarmati sorba taszították a fél világot!

Miközben Erdélyben, 1568-ban Dávid Ferenc, az Unitárius Egyház megalapítója, a világon először a lelkiismeret- és vallásszabadság törvényét hirdeti ki, a harmincéves háború alatt a keresztyének a reformáció és ellenreformáció valásháborújában vívott küzdelem során több tíz millió embert ölnek meg Isten nevében.

Ma az az állam oktatja nekünk a demokráciát és határozza meg az emberi szabadságjogokat, amely ötszáz évvel ezelőtt a fehér faj képviselőiben elfoglalta Észak-Amerika nagy részét, az utolsó kétszáz évben módszeresen kiirtotta az indián őslakosságot és fekete rabszolgákat szállított földrézére, az új hazába, hogy keserves munkájukon éljen, gazdagodjon.

Ma ez az állam a föld számtalan pontján fegyverek erejével szabja meg a világrendet.

A szerencsétlen Magyar Nemzetet majd félezer éve a fájdalom tartja össze. Fájdalom az ország, a nemzet szabadságért vívott küzdelmeinek áldozataiért, azokért a hősökért, akik életüket adták a hazáért, az igazságért, a szabadságért.

Ötszáz éve temetőbbe járunk ünnepelni. Temetőbbe, ahol porló csontú őseink emlékébe kapaszkodunk azért, hogy túléljük a mátt, és el tudjuk kezdeni a holnapot.

Az eltemetett holtaknak még a csontjai is félelmet keltenek a hatalom bitórlóban, ezért kellett majd kétszáz évig Rákóczi nagyfejedelemünknek idegen földben nyugodnia, ezért kellett újratemetni Kossuth Lajost, Bartókot, Mindszentyt és Nagy Imrét, a 301-es parcella sokáig temetlen halottait és oly sokakat a nemzet kiválóságai közül, s talán egyszer Petőfi Sándort.

A 301-es parcellában elhantoltak ebben a történelmi sorban is különleges helyet foglalnak el. Arccal lefelé, szögesdróttal hátul összekötött kezekkel, kátránypapír szemfedővel lökték sír-, sárgödörbe a legújabb kori magyar történelem hőseit. Fialat munkás, paraszt embereket, szellemi munkásokat, akik nem túrték az orosz-szovjet rabigát, akik nem hajtottak fejet a szovjetek magyar jancsárjainak, akik nem fogadták el a hazugságot, akik mertek meghalni hitükért.

Ezen a téren 17 évvel ezelőtt újra kellett temetnünk '56 hőseit, mert 33 évig nem gyászolhattuk halottainkat, nem mondhattuk el halaimainkat a nemzet hőseinek fejfájánál.

Mert '56 mártírjai nem csak hősök voltak, nem csak példaképek, hanem újratemetésükkel reményt adó kapaszkodók, akikhez kijárhatunk a temetőbe és elsírhatjuk a mai mindennapok minden fájalmát.

Szeretnénk olyanok lenni, mint Ti voltatok!

De nem merünk, de nem tudunk olyanok lenni, mint Ti: igazak és bátrak.

Ma nem az életünket kellene áldozni a hazáért, a becsületért, az igazságért, csak legfeljebb állásunkról kellene lemondani, a talmi jólét kényelméből kellene valamit áldozni.

Feje tetejére állított világunkban, pusztuló nemzetünkben nem Isten áldása a gyermek, hanem teher, amitől próbálunk megszabadulni.

Ezer év háborúiban nem pusztult annyi magyar, mint amennyit mi orvosok elpusztítottunk 1956-tól napjainkig. Több mint 5 és félmillió magzatot ítélünk halálra és a halálraítéltek számát még növelni akarjuk 18 éves lányainkat megfosztva az anyaság lehetőségétől.

Miféle szabadság az, ahol a természet rendjével szállunk szembe?

Mifajta sátáni erők mozzgatják e népnek a sorsát, lehetetlenné tenni a születést, megölni a megfogant magzatot, idő előtt elpusztítani vagy küldözni az országból a tetterős férfiakat és nőket?

Megtagadni ötmillió testvérünket, akiket Trianon óta egyetlen remény éltetett, az, hogy egyszer még megfogjuk egymás kezét és leülhetünk a közös asztalhoz mind a tizenöt millióan.

Milyen Haza az, milyen Édesanya az, aki ötmillió gyermekét taszítja el?

Egyáltalán használhatjuk-e 2004. december 5-e után ezt a szót:

„Magyar-Ország”?

Mi történt velünk?

Elfáradt Nemzetünk az ezeréves küzdelemben?

Költőink és íróink váteszi jóslatai valóra válnak?

Magyarország önként feledve történelmét, feledve a hősöket, feledve a csontok üzenetét, önként, birka módjára saját sírja felé vándorol?

A halál előszele az, hogy a szavak elvesztették értelmüket: az „igen” „nem” és a „nem” „igen”?

Büntetlenül és következmény nélkül nemzetünk vezetői hazudhatnak, becsaphatják a rájuk bízott magyar embereket?

Ki fog eljönni a mi sírjainkhoz?

Lesz-e közülünk akár egy is, akiről úgy emlékeznek meg 40-50 év múltán, mint ahogy mi emlékezünk meg '56 hőseiről?

Lesznek-e bátrak és igazak, akik nem túrik Isten törvényeinek meggyalázását?

Lesz-e még olyan Magyarország, hol bűn a gyilkosság, lopás, hamis tanúság? Atyáink, az ősök becsmérlése?

Lesz-e annyi szeretet bennünk, hogy az egymásért, gyermekeinkért, unokáinkért, a jövőnkért érzett felelősségvállalás leoldja rólunk a félelem bilincseit?

Merünk-e ebben az országban igaz ember módjára élni?

Azért jöttünk el ma ide a Hősök terére, hogy erőt merítsünk '56 sokáig névtelen mártírjainak példájából, hazaszeretetéből, szabadságvágyából, tisztaságából.

Kérünk Téged, Uram, adj nekünk erőt, hogy szeretetünk legyőzze félelmeinket!

Kérünk Téged, Úristen, adj bátorságot nekünk, hogy merjünk élni, és igent mondjunk az életre, mert minden magyar élet, minden csepp magyar vér oly drága már nekünk, hogy tovább nem áldozhatunk Néked, Úristen és Néked, Drága Hazánk hősi halottakat, nem adhatjuk vérünket, csak munkánkat, veritékünket, könnyörgésünket és fohászunkat, imánkat.

Kérünk Téged, Úristen, add, hogy minden gyermek megszülessék a Te akaratodból, add meg nekünk, hogy tiszta tekintettel egymás szemébe nézhessünk, add meg a mindennapi kenyerünket!

Szent helyen vagyunk. A szent helyek, a hősök tisztelete kötelez bennünket.

Ha farizeusok jönnek szent helyeinkre, hőseink, halottaink nyugalmát ne zavarja meg fütty, hangoskodás!

Alljunk némán a temetőknél, hőseink emlékhelyein, a megemlékezés terein hatul összekulcsolt kézzel fordítsunk hátat azoknak, akik hosszú éveken keresztül kegyeleti helyeinket meggyalázták, és lovak patáinak csattogásával vették el azt a kevés nyugalmat, amit a föld adhatott a benne nyugvóknak.

Nekünk embernek kell maradunk.

Aki a bűnös emberben is tiszteli a Teremtőt és vele szemben is betartja a Teremtő törvényeit.

Aldd meg Urunk szent akaratunkat:

Nem engedjük, hogy elvegyék tőlünk történelmünket, porló csontú hőseinket, a Kárpát-Hazát összetartó Szent Korona eszméjét!

Nem engedjük, hogy a hamisság, a hazugság, az ön- és magzatháború a Magyar Nemzet pusztulását okozzák!

Jelen imánnkkal egy időben a székelyek tanácsa is gyűlésezik. Székely testvéreink, Orbán Balázs 1868-ban a következőket írta:

„Van bizonyosan az egyént felmagasztaló érzet az alkotmányos kormányzatban, midőn az ember érzi becsét, midőn tudja, hogy befolyással bír a törvényhozas és kormányzatba, s látja, hogy nem pusztá játékszer és gép a kormányzók kezeiben, nem juhnyáj, melyet pásztor és kutyák térintgetnek legelőjén, hanem jogokkal felruházott fensőbb lény, erkölcsi értékkel bíró ember, kit Isten e föld urává s nem rabszolgájává teremtett.”

Kerek minden magyart, e szent helyen, a Kárpát-Hazában és a diaszpórában, hogy vegre halljuk meg és teljesítsük be Krisztus Urunk evangéliumi szavait:

„Új parancsot adok néktek. Az az én parancsom, hogy szeressétek egymást, mint én szerettelek benneteket!”

Dolgozatok és imádkozatok (Nemzeti cselekvési program)

Wass Albert, „Hagyatek” – című könyvének felhasználásával és szellemiségével.

Aki nem tud belenyugodni abba, hogy a hazugság mindennél hatalmasabb ezen a földön és a magyar nemzet jövődjét immár elnyelje véglegesen a gonoszság ózonvize, akinek lelkében van még bátorság ahhoz, hogy szembeforduljon ezzel az ózonvizzel és odakiáltsa az árnak: megállj, s térj vissza, ahonnan jöttel!

Ezt a földet, s ennek a földnek a népét az Űr ereje őrzi!

Az jöjjön vele és ismerje meg az igaz valóságot, ami szabaddá teszi azokat, akik elnek vele, s kimentí oket még a poklok mélységéből is.

Barnit is lát szemetek a ma sötétjében: a szabadság perce közeledik!

Ne varjátok azonban - s ne is keressétek se ágyúk döngésében, se hangzatos politikai jelszavakban: az Űrnek igazsága halkán jár, és békesség kíséri...

Az Ő akarata rendelkezett már minden dolgotokban, s az Ő rendelkezését nem idő meri, hanem tudás - lelki tudás.

Dolgozatok és imádkozatok!

Ne felejtetek!

A magyar lélek él.

Teremtő istenünk működik benne és általa.

Ne csüggedjete!

Az Űr nem számokban méri az igazság győzelmét, hanem az igazak cselekedeteiben.

Ne keserítsen el, meg a gyöngék hűtlensége sem.

A nemzet nem számokban él, de lélekben.

Egy, az Űr oldalán - százazreknel is többet számít - a jövőndő mérlegén.

Az igazak jövőndőjét a lélek és a szellem ereje formálja, s az Űr ereje emeli a magasba.

Bizzatok magyarok!

A rabság és a szenvedés napjai megszámláltattak.

A szabadság hajnala már dereng.

Dr. Bene Gábor

ÁLLAMJOGI PROBLÉMÁK és MEGOLDÁSAI

Dolgozat a Magyarok VII. Világkongresszusának a Szent Korona és a magyar alkotmány c. nemzetstratégiai és közjogi konferenciájára

Mottó: 1956-ról a politika hazudik, de nem tud átlépni rajta, ahogy a magyar közjogi gondolkodáson - a Szentkorona eszmén sem!

Bevezetés a problémába, amelynek mottója:

Az igazság létező, a hazugságokat kitalálják!

Az alkotmányjog jelentősége mindig akkor kerül előtérbe, ha a hatalmi tényezők nem kívánnak tudomást venni az őket korlátozó, történelmileg kialakult magyar közjogról, sőt megpróbálják azt kikerülni, kijátszani, elhallgatni és letagadni.

Ma már a társadalom minden rétege – a politikai befolyásolástól függetlenül a bórén érzi, hogy: nagy problémák vannak gazdasági, politikai és erkölcsi szinten, de arról - többnyire információ hiányában - nem kíván tudomást venni, hogy a legkomolyabb probléma az alapoknál: az államjog területén van.

Összeomlott a vélelem, hogy a jelenlegi magyar állam törvényes.

Ugyanis a közösség érdekképviseletére alakult állam és a polgárok viszonyának szabályozása tökéletlen és sokszor teljesen betarthatatlan. Ráadásul az állam – mint a közhatalmat megtestesítő intézmények összessége – egyszerűen nem képviseli a társadalom nagy többségének érdekeit, viszont az állampolgárt csalásra, hazugságra kényszeríti és „vadkapitalista erkölcsöket” vezetett be.

A jelenlegi Magyar Állam felismerhetően törekszik - egy szűk csoport érdekeit kielégíteni, s mindezt a nagy többségre hivatkozva teszi ugyan, de egyértelműen a nagy többség kárára.

Következtetésem: ha egy államban, a politikai elitcsapat mindenáron történő hatalomban maradását szolgálják az intézmények, - az ügyészségtől a közszolgálati médiáig - akkor az: diktatúra, s nem beszélhetünk közreendről, mert ez esetben a közhatalom - az elitnek titulált bűnözők kezébe került, és az állam: az alapvető funkcióival ellentétes feladatokat lát el.

Következtetésem közismert tényeken alapul, amelyet a társadalom is érez, am az elitcsapat felügyelete alatt álló médiumok sokasága elhitheti vele, hogy ez így van rendben, s a problémát a politikai váltógazdálkodásból fakadó kormánycsere, fogja majd megoldani. Az a tény azonban, hogy kialakulhatott egy olyan elit, amelynek gyökerei a kádári elitekből táplálkozik, az már eleve megkérdőjelezi, az un. „rendszerváltást és a demokráciát”. Felismerhetővé vált, hogy a

jogrend megtévesztés csupán, amely az elszegényedő és kilátástalan helyzetbe kerülő többségi magyar társadalom félrevezetésére jött létre.

Így ma Magyarországon, nincs a közakaratot képviselő és a közérdeket szolgáló, alkotmányosan létrehozott országgyűlés. A jelenlegi - magát demokratiakusnak nevező - ténylegesen azonban diktatórikus hatalmi struktúrában, még lehetőség sincs arra, hogy az alkotmányossági fordulatot a formális szabályoknak megfelelő választás vagy népszavazás hozzon létre. Számptalan akadályt és buktatót építettek a jogrendbe, a valódi népakarat elhallgatására. Például a magyar közjogban minden előzmény nélküli *Alkotmánybírósnak*, van olyan határozata, miszerint alkotmányossági kérdésben nem lehet népszavazást tartani. (sic)

Ezért, a társadalomért felelősséget érző értelmiség előtt áll a feladat, hogy formális szavazások helyett a tömegek felvilágosításával, megszervezésével, gyakoroljon nyomást a hatalomra, s így kényszerítse ki a valódi alkotmányos fordulatot.

Milyen jogi alapja van, az un. „rendszerváltásnak”?

A Szovjet birodalom, illetve az államkapitalista kísérlet felszámolása után, a megszállt országok zöme egyértelműen visszatért jogi hagyományaihoz, nem így hazánkban, ahol a pénz hatalom kollaboránsai külső parancsra és belső érdekből megüsitették ezt.

1945-ben volt hazánkban egy - a hagyományos alkotmány szerint törvényes és jogfolytonosságot élvező - országgyűlése, de az un. Ideiglenes Nemzetgyűlés, valamint az akkori bábkormány, ezzel a legitim - bár külföldön székelő - országgyűléssel nem vette fel a kapcsolatot, nem törekedett a jogfolytonosság és a törvényesség látszatára sem. A szovjet fegyverek árnyékában, az Ideiglenes Nemzetgyűlést is csak azok irányíthatták, akik hajlandóak voltak Moszkva parancsait pontosan teljesíteni.

Varga Bélát, az 1947-ben elmenekült és le nem mondott nemzetgyűlési elnököt használták fel azon célra 1990-ben, hogy mint maga is „illegitim félemlített képviselő” (különben miért menekült volna el!?) adja át a nagyon is kétséges legitimitását, az un. „első szabadon választott” országgyűlésnek.

1990. május 2-án, a megszállt Magyarországon a nép el is hitte ezt a kétes legitimitást, és a megválasztott országgyűlést nagy várakozással fogadta.

Tóth Zoltán - egyetemi tanár - kutatása szerint a 39-es országgyűlés mindkét háza, ha csonkán is, de 1947. augusztus 20-án, a németországi Altöttingben, még utoljára összeült és törvényes határozatot hozott arról, hogy a megszállás alatti időben a Szent Korona jogfolytonossága továbbra is fenn áll:

„A történelmi ezeréves alkotmány minden jogi alapja, a magyar nép felfogása szerint is, a nemzet összességében - az azt jelképező Szent Koronában van” (Tóth Z. J.)

A magyar közjogi gondolkodás sarokpontja a Szentkorona közjogi tana, amelyet mint nemzetmegtartó gondolatkört, hatálytalaníthatatlannak tekintünk ma is.

Ezért különösen érdekes, hogy az 1946. I. tv., (tehát még a Mindszenty féle avas miatt is érvénytelen) un. köztársasági törvényt is figyelembe véve alakították át a sztálini eredetű 1949. XX. törvényt és tették un. „demokratikus alkotmánnyá”!

A legérdekesebb viszont az, hogy a Horthy rendszer alkotmányosságából nem emeltek át semmit, mert az - ha nem is tökéletesen, de - a történelmi közjogunk alapjaira épült, s attól úgy félték, mint ördög a tömjénfüsttől.

Minden un. chartális alkotmánnyal bíró rendszernek - lényegi része az alkotmány változtatásáról, vagy új alkotmány elfogadásáról szóló szabály. A magyar közjogi gondolkodás „bevett szokásai” azonban sehol nem említik azt a lehetőséget, tehát erről a bevált joggyakorlatról „megfeledekzni!” nem lehet! Az 1956-os győztes forradalom alkotmányozni nem szándékozott ugyan, de a nép nevében új rendet teremtett, s a rend beálltával az új viszonyokat törvényesítette volna, ha nem gázolja le a Szovjet militarizmus.

1956-ra szívesen hivatkozik a jelenlegi hatalom. Azt viszont, hogy az akkori döntő kérdések *semlegesség és a köztulajdon* a mai politikai gyakorlatban elfelejtődött azt mutatja, hogy csak szavakban ragaszkodnak 56 értékeihez és valójában éppen ellene tesznek.

Mert az 56-os köztulajdon eszme, vagy Németh László harmadik utas megoldása, de a magyar közjogi gondolkodás absztrakciója: a köztulajdon speciális (korona jelképben való) megjelenése is sokkal szerencsésebbnek tűnik, mint a jelenlegi korlátlan tulajdonszerzési gátlástalanság. A népszuverenítésra is fűtyülő „közhatalom” csak sóhajtozik a gazdaság állapotán, de nem cselekszik!

A gazdaság zuhanásának megállításához közjogi alapok és politikai akarat kell. Sajnos a mai hazugságállam törvénytelenége nyilvánvaló ugyan, de sokan mégis alkotmánynak tekintik azt a jogi nyelvezetű masszát, amely akadályozza a Magyar Állam szerves jogfejlődését és részben akadályozza a gazdasági fejlődés megindulását is. A kérdés tehát joggal vetődik fel?

Vajon alkotmány-e az 1949. XX. tv.?

A „rendszer váltók” a társadalom feje fölött eldöntötték, hogy: elvetik a népi alkotmányozást, de elvetik a történelmi közjoghoz, a magyar alkotmányhoz - mint hatálytalaníthatatlan alaphoz - való visszatérés lehetőségét is.

A törvényesség helyett a törvénytelen választva, a ránk oktrojált 1949 évi XX. tv-t módosították úgy, hogy az alkalmassá vált a közvagyon koncepciótlan széthordásának fedezésére és a nemzet további, teljes kifosztására is.

Az alkotmánynak csúfolt jogintézmény törvényességének 6 jogi akadályai:

1./ Nem lehet alkotmányozni: megszállás alatt!

1989-ben még törvényt sem nem lehetett joghatályosan elfogadni, mert itt állomásoztak a megszálló Szovjet csapatok. A kivonulást követően kellett volna Alkotmányozó Nemzetgyűlést választani, amely a hatalomtól független módon dönthetett volna, de csak a jogfolytonosságról és a szükséges modernizációról!

2./Különösen akkor nem lehet alkotmányozni ha:

Van alkotmányunk, melyről szabad akaratunkból soha le nem mondtunk!

Létezik egy elhalgatott, de érvényes történelmi alkotmány, s ilyen esetben még ideiglenesen (18-20 évre) sem lehet helyette más bevezetni: jogszerűen.

3./ Nem lehet alkotmányozni:

A magyar nép megkerülésével, hisz nem bocsátották népszavazásra sem és az 1985-ben megválasztott egypártrendszer képviselői szavazták meg az „ideiglenesség” elfogadását, amely immáron 18. éves, azaz nagykorú.

Tehát törvénytelen Országgyűlés törvénytelen aktusaként született meg, azaz érvénytelen.

4./ Nem lehet alkotmányozni:

A bolsevikok által reánk erőltetett törvényt átfabrikálva és a sok évszázados magyar közjogi fejlődést félredobva.

5./Nem lehet még akkor sem,

Ha elismerem azt a célt, hogy a folyamatosság, tehát a káosz elkerülésének érdekében létesült. Ez a folyamatosság azonban az előző rendszer bűnözőit a közvagyonhoz juttatta hozzá! Ezáltal a törvénytelen alapított jogot, ami lehetetlenség.

6./Végül nem lehet alkotmányozni:

Mert: a magyarság történelmi alkotmánya és közjogi rendszere szerint, a szerzett jogokról még (a legfőbb szuverén) a nép sem mondhat le, s a Szentkorona közjogi tana megkérdőjelezhetetlen, hiszen a magyarság fennmaradásának évezredes záloga volt és marad is.

Míndezek alapján tehát, tartalmi és formai hibák miatt, teljességgel törvénytelen az 1949. XX. tv. minden változata.

(Elismerem, hogy a fenti hat pont jogsértései abból is adódnak, hogy a jogi képzés nem fektetett elég hangsúlyt a hagyományos magyar közjogi gondolkodás tanítására és nem voltak olyan kutatócsoportok sem, amelyek elemezzék és széles körben terjesszék a Szentkorona-tan és alkotmányosságunk legfontosabb gondolatait. Nem foglalkoztak eleget az egyetemeken, (tisztelt a kivételnek!) ezzel a zseniális, és a korát messze megelőzően modern eszmerendszerrel, amely biztosíthatja a világ számára is a mintát a megoldásra, amely sem nem kapitalista, sem nem szocialista, hanem tényszerűen: **KÖZÖSSÉGI.**

A hatalommegosztás elvrendszerének tökéletesre csiszolt változatával és a köztulajdon birtoklásának, hasznosításának olyan rendszerével találkozhatunk itt, amely a szakadék felé sodródó világot is megmentheti a társadalmi, gazdasági, ökoszociális és egyéb drámáktól.

A történelem folyamán sokan keresték a megoldásokat, amellyel a hibás rendszerek „feljavítását” képelték el. Nekünk, magyaroknak ez a megoldási képlet az *örökségünk*. Ha más nemzeté lenne, akkor azok már régen világgá kürtölték volna, nálunk pedig sokan még fel sem ismerik ezt a páratlan kincset.)

Fodor Gábor azonban felismerte. Többek között kijelentette, hogy csak akkor tartja elképzelhetőnek az előre hozott választásokat, ha az ellenzék megál-

lapodásban garantálja: nem módosítja az alkotmányt, illetve a jelenlegit nem cserélik fel egy újjal.

Ez hát az, amitől félnek. Az ál-alkotmány eltakarítása ugyanis felvethetné a magyar történelmi alkotmányosság helyreállításának – számukra nagyon is dráma – lehetőségét. A politikai zsarolás tehát megindult, de a lelepleződés vég-ső fázisa is, hiszen az ideiglenesnek gondolt ál-alkotmányról kiderül, hogy az SZDSZ úgymond: öröklakást kíván neki kiutalni éppúgy, mint a szovjet meg-szálló tiszteknek a kádári-rezsim. Íme, az egygyökerűség ékes bizonyítéka.

Az Alkotmányozó Nemzetgyűlésről.

Nem csak a Szentkorona tan, hanem például Bibó István álláspontja szerint is, **el kell különíteni az alkotmányozást és a törvényhozást, mert az első adja meg a feladatot a másodiknak.** Véleménye szerint a törvényhozást a bírósághoz hasonló függetlenséggel kell elkülöníteni a végrehajtástól. Ma Magyarországon mindezek összefolynak. Az Országgyűlés akar alkotmányozni, a kormánytagok pedig, akik a végrehajtó hatalom részesei, egyúttal tagjai a képviselőháznak, tehát a törvényhozásnak. Mindezt az elitcsapat törvényesnek, jogszerűnek, demokratikusnak nevezi, pedig köszönő viszonyban sincs mindezekkel.

Ez is bizonyíték arra, hogy a rendszernek bolsevik gyökerei vannak, hiszen saját elveit sem tartja be, ami leginkább a globál-bolsevik gondolkodásra jellemző. Jelen esetben tehát, az ál-demokraták által sokat hangoztatott Montesquie fele szétválasztási elv és a népszuverenitás elsődlegessége is sérül, nemcsak a magyar közjogé.

Az alkotmányozás alanyai nem lehetnének a pártok, hanem mindig csak a nép. Az alkotmányozás formája pedig csak alkotmányozó nemzetgyűlés lehet és nem országgyűlés, hiszen a Történelmi Alkotmány nem a jelenlegi csonkított nemzetet, hanem a Szent Korona minden tagjának a jogaira és kötelezettségeire vonatkozik.

Az alkotmányozó nemzetgyűlés spontán módon szokott összeülni akkor, ha az állam működési zavarai ezt indokolják, de elképzelhető az is, hogy a nép által elfogadott személy, vagy köztestület hívja össze az alkotmányozó grémiumot.

Az átmenetre javasolt megoldás: A civil felsőház.

A nemzeti civil kontroll megteremtését minden tisztességes ember igényli, mert erről beszélnek pártszimpátiától függetlenül, a Szociális Fórumtól a Polgári Köröldg mindenütt az országban. A nyilvánosság és a média felelősségéről folyó vitában hangzott el Rubovszky Ritától a következő gondolatsor:

„legyen egy olyan egyetértés, amely azt tudja mondani különböző pontjain a társadalmi létnek, hogy elég, ne tovább, mert ezt már nem fogadjuk el....De ehhez mégiscsak arra van szükség, hogy különböző módon gondolkodó emberek valamilyen módon, valamilyen szimbolikus térben találkozzunk egymással”

Ez a szimbolikus tér lehetne egy civil felsőház, ahol a pártszimpátia és kötődés nélküli civilek képviselhetnék a társadalmi lét minden szintjét. A helyzet súlyossága miatt választania kell a magyar társadalomnak, hogy demokratikus irányba módosítja, vagy a hagyomány kitaposott útján szünteti meg az oligarhikus (albi) demokráciát!

A civil felsőház mindkettőnek lehet kiindulási alapja.

Mert hatalomhoz görcsösen ragaszkodó pártokat erő hiányában eltűnénk a következő választásokig az alsóházban, de létrejön egy a hatalomtól és a pártoktól abszolút független ún. civil felsőház, amely társadalmi súlyára támaszkodva ellenőrzi őket, hogy a további károk mérséklődjenek és a civil felsőház hívei megszerveződjenek.

Ha ezt a civil felsőházat, fel tudjuk tölteni olyan közismert és erkölcsileg kifogástalan magyarokkal, akik nyomást tudnak gyakorolni a parlamentre, akkor ez olyan mozgalommá is szélesedhetne, amivel szemben a pártok és a politika befolyásolta média nem tud – kellő hatékonysággal fellépni. Különösen azért, mert a *közismert személyiségek összefogása*, olyan társadalmi minta is lehetne a nemzet számára, amely követésre érdemes. Eddig ugyanis minden olyan kezdeményezést kétségbe vont és lejáratott a média, ami a saját befolyását és a pártok túl-hatalmát veszélyeztette volna, de nem is találkozott olyan szellemi kapacitással bíró csapattal, amelynek tagjai erkölcsi, politikai és jogi legitimizációval, valamint tömegerevvel rendelkeznek. A médiakeresztútba került valódi nemzeti erőket képviselő személyeket eddig lehetséges volt marginalizálni, lejáratni, de egy koherens és elismert személyekből álló csoportot sokkal nehezebb.

A felsőház nem előzmény nélküli a magyar közjogi rendszerben. A Főrendiház megszűnése után a két világháború közötti időben, a - nem pártpolitikai hovatartozás alapján felépülő - második kamara jogköre, súlya elmaradt ugyan a képviselőháztól, ennek ellenére többféle, komoly feladatot ellátó, nagy presztízsű intézmény volt. Éppen ezért, a felsőház újja élesztését, nem engedhetjük át az erkölcsében megroppant jelenlegi politikai elitcsapatnak.

„Át kell építenünk társadalmunk hatalmi struktúráját, hogy a gerinc megint a test középvonalába kerüljön, s olyan vezérlő réteget kell uralomra juttatnunk, amelynek tudomása van a testről és helyzetéről.”

Mondotta ma is aktuálisan: Németh László

Utoljára a szovjet csapatok 1991. évi kivonulása után nyílt lehetőség az alkotmányosság helyreállítására, s ezáltal a felsőház megalakítására. Ezt azonban, az idegen érdekeket kiszolgáló politikai ál-elit elszabotálta és önző módon nem teljesítette a magyar közjogból folyó kötelezettségét!

A mai helyzet tehát egy kompromisszum:

- (1) azokkal, akiket a „rendszerátalakítás” mentett meg a felelősségre vonástól,
- (2) azokkal, akik az egypártrendszeri kapcsolataikat konvertálták tőkévé,
- (3) azokkal, akik a közéletben, a politika színpadán nem a nemzetet képviselik.

Mivel a pénzvilág érdekei nem esnek egybe a nemzet érdekeivel, tehát kötelességünk érdekképviseletet felállítani a magyar társadalom érdekében, mert a pénzvilágot a média és a politikai elit erőteljesen képviseli, s a nemzetnek pedig nincs valódi képviselete és ezáltal nincs érdekérvényesítő lehetősége.

A magyar alkotmányos rend jelenleg „nem alkalmazott” szervét, a felsőházat, újra létre kell tehát hívni a civilek segítségével és szerepet kell biztosítani neki a jelenlegi törvénytelen és átmeneti állam, működésének ellenőrzésében és felszámolásában.

A Felsőháznak alkalmasnak kell lennie tehát:

- a történelmi közjoghoz való - káosz nélküli - visszatérés elősegítésére, az 1920 I. tc. (amely a jogfolytonosság elve alapján a jelenleg is érvényes szabály) modernizációs felülvizsgálatára, - és az alkotmányozó nemzetgyűlés összehívásának megszervezésére.

Olyan közhatalmi intézmény - kétkamarás parlament - létrehozását kell tehát előkészíteni, amely megfelel az alábbi kritériumoknak:

1. biztosítja a döntések nyilvánosságát, áttekinthetőségét, az állampolgárok közösségei által való ellenőrizhetőségét,
2. a választópolgároknak azt a jogát, hogy a közérdeket rögzítő ún. választási szerződést megszegő képviselőket visszahívhassák,
3. s ennek révén az államélet minden szereplőjét, aki a közérdeket sértő döntést hozott, megfoszthatják közhatalmától a Szentkorona értékrend alapján.

A Felsőház, mint társadalmi érdekképviselet, csak erkölcsös, megvesztegethetetlen, de a kompromisszumoktól mentes, valódi és békés rendszerváltás elkötelezett híveiből alakulhat meg. Csak saját teljesítménye miatt elismert, média és párt támogatástól független olyan magyarokból alakulhat meg, akik a „közjó és az erkölcs nemes képviselőiként” - javadalmozás nélkül - vállalják ezt a nehéz, sok alázatot követelő feladatot.

Álláspontom szerint nem a hivatásrendi szervezetek, kamarák, területi önkormányzatok, vagyis a helyi és szakmai autonómiák és önkormányzatok „vezetőinek” kellene lehetővé tenni a beleszólást az ország ügyeinek intézésébe, hanem a „valódi” civileknek, tehát a köztestületi tagok soraiból kirotálva kellene kinevezni azt a személyt, aki nem korrumpálható. A fenti szervezetek többsége ugyanis a pártpolitika játékszere, s különösen a vezetők fertőzöttek nagyon a pénzhatalom kiszolgálásának vírusával.

A jól megszervezett felsőház elősegítené a közvetlen demokrácia kifejlődését, sőt a jogállamiság megerősödését is szolgálhatná, de fontos lenne még az Alkotmányozó Nemzetgyűlés előkészítése miatt is.

Rendkívüli helyzetben, rendkívüli megoldást!

Miután álláspontom szerint nem történt rendszerváltás, így keresni kezdtem az utolsó legitim időszak képviselőit. Az 1938-as demokratikus választások után megalakult Országgyűlés alsó és felsőházi képviselői közül senkivel sem tudtam kapcsolatba kerülni, tudomásom szerint már senki sem él közülük.

Am a jelenlegi politikai elit várható fasiszta históriája miatt, szerencsésebb is az üdvtörténeli jelentőségű 1956-os forradalomhoz visszanyúlni, amikor a valóban a legutolsó legitim magyar köztestületek létrejöttek. Akkor a Nagybudapesti Központi Munkástanács irányította ténylegesen az országot, egészen addig, amíg elnökét és helyettesét le nem tartóztatták. A jelenlegi hatalom, lépten nyomon hivatkozik 1956-ra, de céljaiból és elveiből semmit nem valósított meg!

Nagy Erzsébet 1988-as beszédéből idézek: *„Rövid ideig tartó kísérlet volt ez egy új Magyarország megeremlésére. De ez nem változtat azon, hogy 1956-ban egy új típusú népuralom létrehozásáért folyó forradalom volt Magyarországon... Az ő tetteikből, hagyatékaikból tiszta szándékaik megvalósulásából sarjadtak egyedül a magyar feltámadás!”* Nekünk sem lehet más célunk, mint a magyar feltámadás. Ezért fel kell szólítanunk a nemzet egységét megtestesítő, 75 éves Rácz Sándort – mint az ország utolsó valóban elfogadott vezetőjét – hogy neki kell kineveznie a felsőházi civil köztestület tagjait. Az 1926. évi XXII tv.cikk szerint 40 tagot lehet kinevezés útján elfogadni. Ez a 40 fő a kinevezéssel, jogi, erkölcsi és politikai értelemben is törvényes felsőházi képviselővé válik, hiszen a hagyományos jogrend szerint létezik felsőház, csak a hatalombitorlók elfeledkeztek róla, éppúgy mint a történelmi alkotmányról!

A mai válságos helyzetben, a magyarság államának megmentése érdekében, az 1956-os megszállókkal és kollaboránsokkal egyedülként szembe szálló köztestület vezetőjeként RÁCZ SÁNDOR megszerezte azt a jogi és erkölcsi hatalmat, amely mint egykori quasi államfőt a kinevezésre őt feljogosítja.

De feljogosítja őt erre, az azóta eltelt években kimutatott erkölcsi tartása és államférfiúi bölcsessége is. Rendkívüli helyzetben, rendkívüli megoldásokat kíván a történelem! RÁCZ SÁNDORNAK kötelessége az alkalmatlanná vált államfő szerepét átvenni, mert amíg a hatalom langyos vizeiben pancsol az alkalmatlan politikai elit, addig tönkre megy az ország, szétesik a nemzet

Német László sorai aktuálisabbak, mint valaha:

„Nem szeretem azokat, akik minden felelősséget a rossz politikusokra tolnak. Ha a magyar művelt osztálynak csak egy töredéke is igazán megtette volna a kötelességét, a mai politikusok nagy része nemcsak a parlamentből, de a ferencvárosi sörccsarnokból is kiszorult volna....

Állítom, hogy a példa hiányzik ebből az országból, s húsz igazi férfi ma is megmenetheti a magyarságot..... De lesz-e húsz ember.....?”

Sokan fogják szememre vetni, hogy ezek megvalósíthatatlan és utópisztikus gondolatok. Pedig én biztos állítom, hogy a felsőház felállítása elindít egy olyan folyamatot, amelyet a hatalom nem tud többé megállítani, s agyonhallgatni sem lesz módja többé.

Dr. Bene Gábor Sándor

Dr. Bakos Batu

A SZENT KORONA TÁRSADALOMSZERVEZŐ EREJE

A Szent Korona jogforrásként, s a magyar államiság megtestesítőjeként jogi és quasi személy. Konferenciánk ezt az egyszerű tényt sok szempontból világítja meg. A Szent Korona köré, mivel a klasszikus értelmű uralkodói státust és jogokat átvette, benne testesültek meg, fonódott a Szentkorona-tan. Ez a magyar közjog felfogás, és a történelmi alkotmány magja. Ereje, védő szerepe abban van, hogy az isteni és természet törvények foglalata. Benne rejlik, és soha nem kerül ellentétbe a természet- és isteni joggal. A jog a külső magatartást szabályozza, törvényhozó hirdeti ki és szankcionálja be-, illetve be nem tartását. Az örök törvényhozó viszont a belső szándékot is figyelembe veszi, minősíti, s ez már túlmegy a jogon, erkölcsé lesz. Mivel az örök törvények szerzője Isten, aki mind a külsőt, mind a belsőt vizsgálja, a jog és erkölcs egymással nem lehetnek ellentétben. Ez természetesen igaz a teremtés eredményére is, azaz a természet törvények, a természetjog ugyancsak harmóniában kell, legyenek. A jog, mert a külső cselekedeteket, viszonyokat szabályozza, az egyik számára jelenik meg ilyenek, a másik fél esetében kötelesség és viszont. Más szavakkal a kötelesség és jog elválaszthatatlanok, egységben vannak. A Szentkorona ezt a harmóniát nem sérti meg, benne jog és kötelesség egységben, jog és erkölcs összhangban vannak. A történelmünk folyamán fokozatosan kialakuló tan és történelmi alkotmány az idő szűrőjén átment, először szokássá alakult, majd szokásjoggá, s végül törvény lett belőle, illetve jogrendszer. Jellemző, hogy legfontosabb tételeit nem foglalták írásba, éltek azok a szokás, a hagyomány révén. Persze időnként egy részük a körülmények szorítása miatt le is íródott.

A magyar apostoli királyság alapítója szent István, s minden utóda a törvényeket rögzíti, de a hagyományra többnyire csak utal. Ő fia Imre számára állította össze Intelmeit, ami alkotmányunk első megfogalmazásának is felfogható. Miután nem fejt ki teljes részletességgel a szokásokat, vázlatnak és nem befejezett, kész alkotmánynak tekinthető. A történelmi alkotmány minden előnye megvan benne, hajlékony, alakítható, fejleszthető, ugyanakkor intelem, tanács, nem törvény, azaz következményeket, de nem szankciókat hordoz. Megfogalmazza ugyanakkor – a szakrális király teljhatalma és szinte megföllebbezhetetlen tekintélye ellenére – a Szentkorona-tan lényegét: „Mind ezekből, a miket, im egybeszedegtettem, készítették a királyság koronája, mely nélkül sem itt nem országolhat senki, sem az örök életre el nem mehet.” Ez lényegében megfogalmazza, hogy miből áll a korona, s mit eredményez. Benne van az egyház és állam, a fő és vezető emberek, a köznép csakúgy, mint az egyháziak, tisztségviselők és

katonák, idegenek és honosok, ifjak és vének. Másrészt szoros az egység a jog és erkölcs, jog és kötelezettség között. Ebből indul ki a Szentkorona társadalomszervező ereje. „A tanács állít királyokat, dönti el az ország sorsát, védelmezi a hazát... Ezért fiam az ifjakkal és kevésbé bölcsekkel ne tanácskozz... Mert a királynak szóló tanács zárva legyen a bölcs szívébe.” Itt az országgyűlés kezdete. Ugyanakkor a magyar szokásjog is benne rejlik, hisz: „Kicsoda az a görögök közül, a ki görög törvénnyel igazgatná a rómaiakat?... Senki. Kövesd azért az én szokásaimat...” Szól továbbá a bírásokról, s a főemberekről: ispánokról, katonákról. Így jön elő a társadalom megszervezése. Benne világosan látszik a személyi és területi elv. Az ispán ugyanis a vármegye élén áll. A vármegye személyeket kapcsol sajátos jogviszonyba, de ugyanakkor területi elhatárolódás is.

A hatalom megosztása már a tanács kapcsán felvetődik. A király és a tanács elválnak egymástól, de ugyanakkor szorosan egybe tartoznak. Később úgy fogalmazódott meg pontosan, hogy a hatalom véglegesen meg van osztva a fő és a tagok között. Egyik sem ragadhatja magához az egészet. Így ki van zárva az önkényuralom csakúgy, mint a népfölség. Kik a tagok? A történelmi fejlődés során a kör egyre szélesedett, míg 1848 áprilisától minden „országglakó” bele nem került. Ez a szerkezet végül a kisebb területi egységekben is érvényesül. A fő és a főispán, a tagok (tanács) megyegyűlés, s a közigazgatás vezetések az alispán. A megye tehát nem csupán közigazgatási egység, amiről később még több szó lesz. A megye ugyanakkor nemcsak területi szervezet, szerveződés, hanem egyben személyi is.

A vármegye „eredetileg Szt. István létesítette vidéki kormány szervezetként a kir. Vármegyét...élén a király által kinevezett tisztviselők, ispánok álltak...A vármegyék katonai, közigazgatási, bíraskodási és gazdasági feladatokat” – láttak el. Nem tudjuk biztosan, hogy a nem nemes szabadokon kívül nemesek is részesek voltak-e ennek a szervezetnek? Hiszen a szállásbirtokokon kívül lévő területeket vette a király hatalmába, s osztotta vármegyékké. Számuk kezdetben negyvenöt, majd a XII. sz. második felében már 72. Ekkor kezdődik az a fejlődés, aminek végeredménye, hogy a nemesség önkormányzati szervezetévé alakul át megtartva közigazgatási és bírói feladatait. Történelmi alkotmányunk állapotának egyik írásban rögzült állomása az Aranybulla. Utolsó pontja rögzíti az ellentmondás és ellenállás jogát. A nemesi vármegye ezen jog alapján lehet garanciája a függetlenségnek, élteti a „tagok” hatalommegosztásban betöltött szerepét. A XIV. sz. végétől maga választja tisztviselőit, a főispánt kivéve, aki a király személyes képviselője, s természetesen ő nevezi ki. Végeredményben jogköre is ennek felel meg – felügyelet, ellenőrzés. A megyét lényegében a választott alispán vezeti. Hatalma nagy olyannyira, hogy maguk a Habsburg uralkodók is kénytelenek elismerni, alkalmanként „behódolni” neki. Az ország életében egyre nagyobb súlyt vesznek részt (t. i. a megyék). Az országgyűlésbe követ küldési joguk van. A magyar parlament alsóházában követek vannak, akiknek döntő többségét a megyei küldöttek teszik ki. Kiválasztásuk a megyegyűlésen történik, ahol egyben utasításokkal látják el őket. Az egy-egy megye küldötteinek száma fokozatosan alakul ki, függvénye a megye méretének és lélekszámának, azaz súlyának. A követek természetesen kötelesek betartani a megyétől kapott utasításokat, mert

különben visszahívják őket. A mai viszonyokat ismerve kénytelenek vagyunk elgondolkodni azon, nem jobb, nem „demokratikusabb” rendszer volt-e ez? A követ küldőinek volt felelős a maga mandátumával. Be kellett tartania kiválasztottainak szándékát, s ettől függött visszahívják-e, vagy követ maradhat, s egyáltalán küldik-e majd a következő országgyűlésbe. Alulról építkezett a rendszer, s a feladat ellátása, annak minősége határozta meg a tisztséget. (Ma a párthűség a döntő szempont, a választók akarata csekély mértékben esik latba.)

Megillette a megyéket a hatáskörükbe tartozó törvénykezési ügyekben intézkedési jog, s a törvényeknek, kormányrendeleteknek saját közegek által történő végrehajtása. Helyhatósági szabályokat alkothattak, a fontosabb közügyekre nevezve törvényhatóságokkal levelezhettek. Ezen a ponton újra meg kell állnunk. Újra és újra felémlítik, hogy ez a történelem folyamán kialakult rendszer, ami kiálta a „szokás” próbáját sokkal hatékonyabb, igazságosabb, működőképesebb volt, mint az idegenből átvett mai. Szent István figyelmeztetése - „Kicsoda az a görögök közül, aki görög törvénnyel igazgatná a rómaiakat?” - nagyon, nagyon közlésszerű. Már a XIX. sz. reformkorszakában a centralisták (meglehetősen doktornerék, elméletiek voltak) parlamentáris felelős kormányzat, s centralizált közigazgatás bevezetését szorgalmazták. Az élet már eldöntötte, hogy nincs, s akkor sem volt igazuk. A természetjog szerint alulról épül fel minden öngazgatási rendszer, mindent a lehető legalacsonyabb szinten, az emberekhez legközelebb kell intézni. A kiegyezés után a bíraskodást teljesen független állami igazságszolgáltatás keretébe helyezték, másrészt az állami közigazgatással szorosabb kapcsolatban lévő megyei rendszert alakították ki.

A megye-rendszer megszüntetésére hosszú történelmi utunk során mindig azok törekedtek, akik egyben teljhatalmat szerettek volna. Más szóval a régiók rendszere, mindig a diktatúra eszköze volt, s ma is az kíván lenni. A példák arulkoznak: II. József, Bach korszak. Sem Károlyi kormányának, sem a Tanácskorszaknak nem maradt ideje az átszervezésre. 1956 előtt már kész volt a terv, amit Apró Antal neve fémjelzett, de az októberi forradalom miatt megvalósítani nem tudták. Ma a megye megint azok útjában áll, akik teljesen központi elosztást és hatalmat - félve mondom ki diktatúrát - akarnak. Másrészt régi doktornerünk, akiket akkor is a liberális elvek vezettek, utódai ismét elvi, de egyben hazug harcot hirdetnek megyéink ellen. Az EU-ban szintén él és virul azokban az államokban, ahol ennek történelmi hagyománya volt, illetve van. Így a hagyomány-tisztelő Angliában léteznek a grófságok, Franciaországban a departement-ek, Olaszországban a provincia-k (tartományok), Portugáliában a distrito-k (kerületek). A nagyobb országokban természetesen ezek régiókba formálódnak, de ezt nem az Unió miatt alakították ki, hanem történelmi örökség. A veünk együtt belépett Lengyelországban sem jutott eszébe senknek, hogy a hagyományos megyeszerű vajdaságokat (województwo) átrendezze, és régiókat alakítson ki. Itt tehát nem az EU követelésével állunk szemben, hanem bizonyos körök rájuk hivatkoznak saját diktatórikus vágyaik és pénzosztási érdekeik miatt. Nekik fontos, hogy a szubszidiaritás (természetjogi követelmény!) ne érvényesüljön, s a polároktól egyre messzebb kerüljenek az ügyek, s így minél nehezebb legyen másoknak azokba beleszólni. Más kérdés persze Szlovákia és

Románia, ezekben az országokban nem az Uniónak megfelelés a cél, hanem az olyan átalakítás, hogy a nemzeti érdekek érvényesüljenek. Az egy tömbben élő magyarságot így lehet olyan egységek között felosztani, ahol már kisebbségben, esetenként törpe kisebbségben fognak élni. Ezzel lehet az önrendelkezést (autonómiát) kikerülni, s ugyanakkor a látszatot – megfelelő kisebbségi politika – megőrizni. A régióknak nálunk soha szerepe nem volt, értelme nincs – még a valamikor nagyobb országban sem volt rájuk szükség. Az EU pénzek elosztását, így a hatalmon lévő párt, vagy pártok tudják kézi vezéréssel eszközölni, s az érintettek jó részét abból kizárni. Természetesen ebbe a folyamatba az is belejátszik, hogy a nemzeti önrendelkezés egyik fontos terepét – a megyei önkormányzatoknak ma még van némi szerepe – ki lehetne iktatni. Ez nemcsak az ellenállás megtörése miatt fontos számukra, hanem a nemzeti értékek és hagyományok eltörlése miatt is.

Burkoltan már utaltam arra, hogy a magyar történelmi alkotmány, ami a Szent Korona szellemének hatása alatt áll mindig egybehangzó volt a természet és Isten törvényeivel. A természetben nemcsak a fizikának, kémiaiának, biológiának, stb. van meg a maguk sajátos törvénye, hanem a földrajznak is. Így aztán léteznek földrajzi egységek, amelyek lehetnek kisebbek, egyszerűbbek, nagyobbak és összetettebbek. Az emberiség tanulmányozza ugyan ezeket a tudományokat, de betartani csak akkor szereti, ha a törvények érvényesülése gyorsan következik be. Így van ez a fizikában, kémiában, sokszor a biológiában, de a társadalomban, erkölcsstanban, stb. sajnos sokkal lassúbb. A földrajz bizony a lassúk közé tartozik. Az emberiség történetében rengeteg könny és szenvedés, háború van azért, mert a népek vezetői, politikusok, hadvezérek ismerik ugyan ezeket a törvényeket, de nem ismerik el. A magyar alkotmány ebből a szempontból is példamutató. A Szent Korona országa (fizikai kiterjedése, területe) a Kárpát-medence, ami a legtökéletesebb földrajzi egység. Nemcsak a vízrajz, éghajlat, talaj, erdők, mezők, síkságok és hegyvidékek illeszkednek jól, sőt csaknem tökéletesen, hanem az ehhez tartozó kultúráj is. Őseink, akiknek szokásain, jogrendszerén alapulva jött létre alkotmányunk, pontosan tudták ezt. Így soha nem törekedtek az ország kiterjesztésére. Ha a határokon túl más területet, földrajzi egységet akartak bevonni közeletükbe, akkor az a terület a Szent Korona másik országa lett. Ezért beszéltek mindig a Szent Korona országairól, s nem Magyarország megnöveléséről. A legtöbbször Horvátország élt ebben a keretben, de ilyenek voltak Dalmácia, Bosznia, stb., hogy csak a nemrég még velünk élőket – Osztrák-Magyar Monarchia – említsem.

A földrajzi egységek tisztelete, a földrajz törvényeinek felismerése mutatkozott meg a megyék kialakításában is. Egyikük sem volt önkényesen, véletlenül létre jött, hanem a szokás és a természet összhangjának eredménye. Ez rögtön felfedezhető, ha a határaikat nézzük. Azok túlnyomó többsége természetes, víz, vagy domborzat követelte vonal, ami kisebb, vagy nagyobb egységet zár közre. Helyünk arra nincs, hogy mind a hatvannégy, vagy a horvátokkal együtt 72-öt végig kövessük. Mindenesetre közel ezer éven át csak ilyen egységek voltak képesek fennmaradni. Ezzel szemben – túl a nemzeti ellenálláson – a régiók nem lévén ilyen gyökerük, fel sem tudtak állni, vagy erőszakos megszületésük után

hamar elhaltak. Ezer év a történelemben is hosszú idő, s komoly gyakorlati próba. Akk ma elődek nyomán újra kísérleteznek, elméleti megfontolásokból, a múlt eltörlésének szándékától, alkalmanként gyűlölettől vezetve sok kárt okozhatnak ugyan, de rendszerük bukásra van ítélve.

A vármegyék területéből már csaknem a kezdetekkor kivették a szabad királyi városokat. Ezek a kitüntető címet és kiváltságokat az ország és a király iránt szerzett érdemeik elismeréséül a királytól kapták. Már korán a XIV. sz. től külön jogokat nyertek, amiben a legfontosabb a törvényhatósági volt. Ki kellett magukat váltani az úri hatóság alól, s igazolniuk, hogy a közigazgatási költségeket viselni tudják. Ezek teljesülése esetén kiváltságukat törvénybe iktelyezték. „A szabad királyi városok nemesi szabadsággal voltak felruházva és országgyűlési követküldési joggal bírtak.” Közügyeiket maguk intézték, s köveit a megyeiekhez hasonló jogokkal, köteleességekkel rendelkeztek, vissza lehetett őket hívni, amennyiben az utasításokat nem tartották be. Már a kiegyezés után csökkentek jogaik, elnevezésük azonban megmaradt, a megyébe nem tagozódtak be, közigazgatási, bírói stb. területi önállóságuk megmaradt. A regmúlt maradványa a mai közigazgatásban a megyei jogú városok intézménye. Az önkormányzat fogalma, joga és léte mindenesetre a Szent Koronából ered. A mai önkormányzatok ilyen értelemben a szabad királyi városok jogörökösei. E tétel bizonyítása túllép jelen előadásunk keretén. A hasonlóság mindenesetre azonnal szembeötlik, ha a vármegyére, illetve a mai megyei önkormányzatokra gondolunk. A kérdés fontossága nyilvánvaló, hiszen a legitimitás, illegitimitás, teljes, vagy részleges legitimitás ténye függ tőle, akár a megyékről, akár az önkormányzatokról beszélünk.

„Szent István lelkére köti fiának, hogy minden népet a maga saját törvényei és szokásai szerint kell kormányozni, s ez az ősi bölcsesség jelenik meg, amikor a gyakorlatban a befogadott népeket valóban saját módjukon kormányozza. Tehát nemcsak nyelvéket, etnikumukat, hanem közéleti formáikat is megőrzendőnek tartja, és úgy is kezeli.” „a besenyők, székelyek, vagy kunok a maguk nomád módján, a maguk politikai szervezeteiben telepítettnek le külön tömegekben. Ugyanígy a városlakó németek, olaszok vagy franciák is a maguk módján, a magukkal hozott törvények szerint élnek Magyarországon. A beszivárgó oláhok is megőrizhetik kezdetleges életformájukat, szervezeteiket.” Szándékos, vagy épp tervszerű magyarosítás nem történt. A nemzetiségi autonómiák az ellenkezőt bizonyítják. Magyarországon nem fejlődött ki a hűbériség nyugati formája a maga teljességében, holott éppen akkor léptünk be az európai kultúrkörbe, mikor ott javában virágzott ez a társadalmi forma. Viszont ezért ki kellett alakulni a mi sajátos Szentkorona-tanunknak. Ez a magyar rendi (talán nemcsak rendi) nemzetfogalom. Bármennyire hasonlít legalábbis külsőleg a nyugati rendi nemzethez, jelentése egészen más. Nem a rendiség teremtette meg, hanem az csak az ősi nemzetfogalmat zárta új formába és őrizte tovább. Szinte ugyanez történik a francia forradalom után, mikor kialakulnak a nyelvnemzetek. A mi ősi nemzet-fogalmunk él tovább, s kerül összeütközésbe a korabelivel. Így érthetetlen ma a deák „politikai nemzet” fogalma, s értik tudatosan félre az itt lakó nemzetiségek. Ma már világos, hogy nincs és nem is volt igazuk, hiszen pont ez

az összetűzés az EU jelenlegi válságának legmélyebb oka. Bővebb kifejtésére itt nincs módunk, térjünk tehát vissza a különböző népek autonómiájára, területi megszerveződésükre a Szent Korona országán belül.

Fenn az idézetben felsorolt nemzetek közül a kunok, szászok, székelyek, jászok rendelkeztek hosszú időn át ilyen, vagy olyan autonómiával. A kunoknak két területük is volt a kis- és a nagy-kunság. A szepességi szászok öngazgatása más alakot öltött, elsődlegesen a városokhoz kötődött, s a szabad királyi városokéhoz volt hasonló. Az Intelmekben megfogalmazott figyelmeztetés alapján ezek a népek megőrizhették sajátos szokásaikat, egyesek nyelvüket is, de mindenképp saját törvényeik szerint élhettek. A magyarországiak végig a nekik biztosított keretek között, míg az erdélyiek – szászok és székelyek – a változó körülmények miatt először az előbbiekhöz hasonlóan, majd utána az önálló Erdély keretei között léteztek. A kiegyezés után született új területi beosztás – erre már utaltam a megyék kapcsán, véget vetett ezeknek az autonómiáknak, s a területi önállóságnak. A közös birtoklások – például a székelyeknél – továbbra is fennmaradtak. A szászok (erdélyiek) soha sem voltak a magyarok barátai, ezen rendezés után pedig kifejezetten utáltak bennünket, s a következmények főleg a román uralom alatt, illetve a II. Bécsi Döntés után mutatkoztak meg.

A Szent Korona társadalom szervező ereje tehát mind a területi, mind a szellemi, esetenként nyelvi szerveződésben játszott jelentős szerepet a bejött, vagy már itt talált népek életében. Feltűnik az ország megszervezésekor, majd fejlődik az isteni parancs szellemének megfelelően (szeretet), s idomul a természetjog le nem irt törvényeihez. A birtokjog különböző alakjait, a közösségi lét szabályait ugyan fokozatosan, s alakulva a korhoz alakítja ki, de olyan sajátos rendszert képez, ami a kereszténység lényegéből ered. A Szent Korona teljes teste (totum corpus sacrae regni coronae) elképzelés és a Szentírásban leírt (Szent Pál) Krisztus misztikus teste (corpus Christi mysticum) hasonlósága az első percben látható, észrevehető. A keresztény eredet akkor is nyilvánvaló, ha a további megfontolások a jelentős különbségeket ugyancsak megmutatják.

Befejezésül szólni kell még arról, hogy István király túl az Intelmeken más utat is mutat utódainak, s az egész nemzetnek. Halála előtt országát, népét, koronáját felajánlja a Boldogasszonynak. Ez a tett a jelenlévő országnagyok – nem tudni, hogy mind keresztények voltak-e? – egyetértésével történt. Miután már előbb világosan fogalmazott Intelmeiben a korona lényegéről és szerepéről egyértelmű – itt nem egyszerű vallási (az is!) dologról van szó. Mindez közjogi jelentőségű, s ebben a vonatkozásban az egész világon és történelemben egyedül álló. A későbbi jog és alkotmány-fejlődést látszólag ugyan nem befolyásolja, mégis ha a tett lényegét, következményeit, s legfőképp eredményét tartjuk szemünk előtt, akkor a Szentkorona-tan szellemének lényege jelenik meg előttünk. Más szavakkal a magyar közjog szakrális (szent) jellege. Így érthető, hogy Magyarországnak örökös égi Királynője van, akinek csak helytartója a földi megkoronázott uralkodó. A magyar állam tehát nemcsak Isten eredeti szándéka miatt szent (ilyen értelemben minden állam, mint tökéletes közösség, az), hanem uralkodója miatt. Ezen a tényen az sem változtat, hogy a helytartó milyen. Az is közömbös, hogy a gyakorlatban az államforma mi, illetve, hogy maga a földi,

helytartóit trón be van-e töltve. Természetesen a helyzetnek leginkább a király-ság - megkoronázott királlyal - felel meg. Mindaz, amit tanulmányomban érintettem ide vezethető vissza metafizikai lényegét illetően.

A jogfolytonosság helyreállítása ezért nemcsak jogi cselekedet, hanem egyben vallási követelmény is, hisz „...nélkülük sem itt nem tud senki uralkodni, se az örök uradalomba bejutni.” A magyar jog szelleme következetesen szemben áll a felvilágosodás (francia!) eszméivel, a belőle keletkezett nyelvnemzettel, s állammal. Az Egyház és állam egységben, nem szétválasztva léteznek benne. Az örök cél elősegítése állami feladat is, nemcsak a földi feltételek biztosítása. Már más vonatkozásban az előadásomban tettem utalást arra, hogy az Európai Unió alapnehezégeinek megoldása tőlünk függ, Szent Koronánkon alapuló alkotmányunk jogfolytonosságának helyre állításától. Végeredménye a teljes Európát magában foglaló „Szent Korona országai”, más szavakkal confederatio christiana lesz, ami méltó égi Királynőnkhez, s várhatja a bizton visszatérő Örök Urat a Pantokrátort, akit Szentkoronánk nemcsak megjelenít, hanem képvisel is.

Dr. Bakos Batu

Felhasznált irodalom: István király intelmei - Bp.1982, Csekey I.: Magyarország alkotmánya - Bp.1943, Szentirmay I.: Vármegye - Bp.1937, Joó T. A magyar nemzeteszme - Bp.1939, La Hongrie dans les relations internationals - Bp.1935, Mindszenty J.: Emlékirataim - Bp.1989, Molnárfi T.: A korona - Bp.1994, Kovács L. P. Bánk: Magyarok Nagyasszonya - Bp. 2000, Pannonfront 41 és 46, A Szentkorona-eszme és a Szent Korona népei - Bp. 2000, Kocsis I.: A Szent Korona tana - Bp. Püski, Kocsis I.: A Szent Korona misztériuma -Bp. Püski, Zétényi Zs.: A Szent Korona eszme mai értelme - Bp. Püski, Magyar Országgyűlési Törvénykönyv - Pest 1866, Werbóczy Hármaskönyve - Pest 1866, Prinz Gy.: Hat világrész földrajza - Bp.1943, Cholnoky J.: Magyarország földrajza - Bp.1937, A. Augustinus: Isten városáról - Bp.1942, Továbbá: Szekfű Gy.: Magyar állam letrajza...Állam és nemzet...A szentistváni állam, Dümmerth D.: Árpádok nyomában...Emese álma...Álmos az áldozat...Titokzatos jelbeszéd, Polner Ö.: La costituzione attuale dell'Ungheria, Eckhardt F.: Magyar alkotmány és jogtörténet, E. Ehrhardt: La notion du droit naturel, Csekey I.: Ungarns Staatsrecht nach dem Weltkrieg, Csomor L.: Ófelsége a Szent Korona, Deér J.: Pogány magyarság keresztény magyarság - Bp.1938, végül utolsónak, de elsősorban a Szentírás, vagyis a Biblia.

Dr. vitéz Balogh Sándor, USA

A Magyarok Nagyasszonya Szent Korona Lovagrend tagja

A Szent Korona nemzetközi hatása

Előadásomban megpróbálom szétválasztani a koronát és a koronát magát, és az utóbbira összpontosítani. A koronának vannak különböző fajtái, és mi Szent Koronánk a nyugati világban egyedülálló „beavató korona.” Mint ilyen, más országok gyakorlatára nem volt hatással. A korona alakja és az adományozás mivolta ugyancsak megszabja király helyzetét, t. i. hogy független vagy hűbéres király lesz-e. Koronánk több évtizedet töltött az USA-ban, mégis csak akkor került az érdeklődés középpontjába, mikor Carter elnök elhatározta hazaküldését. Legérdekesebb szerepe a művészetben található: egy angol és egy német festő festette meg, mint az európai kultúra és szellem jelképét.

A Szent Korona nemzetközi szerepe tudtommal eddig nem szerepelt a történészek palettáján, így kissé meglepett Halász Jóska barátom javaslata, hogy erről tartsak előadást. Talán az adta neki az ötletet, hogy az USA-ban élén, több lehetőségem van ennek utánajárni. Azonban érdekes módon, majdnem az összes forrásmunka, amit használtam, magyar eredetű.

Kezdjük a Koronával, magával. Bár maga a Szent Korona a világon egyedülálló beavató korona a történelmi ereikye, az irodalom 99%-a nem a Koronával, hanem a korona-tannal és a Korona alkotmányos szerepével foglalkozik, bár a kettőt, illetve hármat nehéz elválasztani.

Sokan vitatják, hogy ez volt-e az eredeti korona, amit István kapott a pápától. Én elfogadom Csomor Lajos érvelését, hogy a koronánk ősi eredetű. Így a Korona eredetével kapcsolatban csak a nemzetközi szerep témakörben foglalkozom.¹

Van egy felfogás, hogy a Koronát Nagy Károly elrabolta az avaroktól és ezzel koronáztatta, illetve koronázta meg magát, majd eltemettek vele. Későbbi utódja, Ottó, kivette a sírból, elküldte a pápának, aki a lengyelek helyett Istvánnak küldte el. Itt tehát három nemzetközi tényező szerepel: a Német-római császár, a pápa, és a lengyel herceg, aki szinten kért koronát a pápától. Mivel a magyar hagyomány szerint István kapta, a lengyelek ténszerűen elfogadtak és belenyugodtak. Jerzy Wirozumski lengyel történész szavaival, „A korona kedvezőtlen körülmények miatt nem érkezik meg, és azt a magyar István fogadja el.”²

¹ Többek közt lásd Csomor, Szent István koronája nyomában, Panoráma kiadó, 1987, 128-138 o.

² Pecze Ferenc, Szemelvények a Szent Korona tan visszhangja a külföldi szakirodalmi írásokban, lásd A MAGYAR SZENTKORONA ÉS A SZENTKORONA-TAN AZ EZREDFORDULON, SZERK. Tóth Zoltán József, Szent István, 1999, 139. o. Ez azt látszik sugallni, hogy vagy valóban anyagi látomás játszott közre, mint vis major, vagy a magyar Istvánnak előzetes jogcíme volt a koronához, amit a lengyelek tudtak és elfogadtak.

Azonban van egy másik felfogás, hogy a korona két részből áll, és az egyik rész a bizánci császártól származik, a másik rész eredete ismeretlen. Ezek szerint Bizánc lenne a negyedik tényező.

Ezt a témát részben Lukács Béla magyar ezermester tudós/történész dolgozta fel.³ A Korona és a királyság viszonyát a valamikori Kongó Királyság példájával hasonlítja össze. A Kongónak volt egy uralkodója, királya, a portugál gyarmatosítás előtt is. A portugálok elismerték a Manikongo-t, Kongó uralkodóját, mint királyt, de nem mind legfelső uralkodót (Royal highness) hanem hűbéres királyt. Majd a közép-európai királyságok közt Lukács felsorolja Csehországot, amelynek uralkodója a német császártól kapta a koronát, így hűbérese lett a császárnak. Lengyelország nem kapott koronát csak más hatalmi jelvényeket, és szinten hűbéres állam lett. Egy horvát fejedelem, minden külső elismerés nélkül felvette a király címet, majd később kapott egy nyitott koronát a pápától, és így a pápa hűbérese lett. Végül Magyarország zárt koronát⁴ kapott a pápától, ami azt jelenti, hogy nincs emberi hatalom felette, tehát országa felett szuverén uralkodó lett. Azonkívül az "apostoli király" cím az egyházi hierarchia fejévé is tette Istvánt, ami egy újonnan kikeresztelkedő nemzet uralkodójának szinte példanélküli rang.

A királyság szerepét illusztrálja Lukács azzal is, hogy felsorolja a magyar fejedelmeket Árpádtól Istvánig. Géza ismeretlen okokból Nagyfejedelemként ismert a történelemben, de nincs lényeges különbség fejedelem és nagyfejedelem közt. A fejedelem inkább első az egyenlők közt, mint pl. mikor Árpádot fejedelemmé választották, a hét vezér nem adta fel hatalmát a saját törzsen belül, míg a királyság nem csak központosította a hatalmat, hanem a király kifelé az egész országot képviselte, és más uralkodók a királlyal tartották a kapcsolatot, nem a vezérekkel, mint a fejedelemség alatt. A nyugaton (Németországban) elterjedt *választófejedelemség* a fejedelemség legmagasabb foka, ugyanis ők választhaták a királyt, illetve a császárt.

A királyságnak is vannak fokozatai, és a magyar királyság, hála a Szent Koronának, a legmagasabb rangú. Viszont hatalomban alatta volt a császárságnak és a pápának, mivel a király nem adhatott elismert koronát más országok uralkodójainak, tehát nem voltak hűbéresei. Azonkívül a királyság örökölt tisztesség volt, a császárság, legalább is eleinte és elvben, tehetség szerinti meg- illetve kiválasztáson alapult. Így pl. Nagy Károly örökölte a frank királyságot, de a római császárságra a frank, lombard és romai népek képviselői választottak. Ezt a hagyományt végül is a Habsburg családnak sikerült megtörni, akik a császárságot is családon belüli örökléssel adták tovább.⁵ Viszont ebben lehetséges,

3 Lukács Béla a Magyar Tudományos Akadémia Geonomia bizottságának tagja, de a magyar nyelvtől, illetve összehasonlító nyelvészettől az atomelméletig és a relativitásig, számtalan szakmában írt dolgozatot. Lásd ON A FORGOTTEN KINGDOM; B. Lukács, Matter Evolution Subcommittee, Geonomy Committee of HAS (Hungarian Academy of Sciences).

4 Ez is azt sugallja, hogy a jelenleg ismert Szent Korona volt az eredeti korona, amit István kapott a pápától.

5 Lásd Henry A Myers, MEDIEVAL KINGSHIP, The origins and development of Western monarchy in all stages from the fall of Rome to the Fifteenth Century, Nelson-Hall, Chicago, 1982, 121-2 o.

hogy az öröklődéssel tovább vitt, magyar koronával való királlyá koronázás is szerepet játszott. Ha már volt egy öröklött királyság, abból jogcímet formálhattak a császári rangra. Egyéb szempontból a király és a császár egyenlő rangú uralkodók saját országaikban.

Hasonlóképp a koronák is rangsorolhatók szerepük és feladatuk szerint.⁶ A mi Szent Koronánk ú. n. *beavató korona*. A beavató korona fogalma belső Ázsiából származik, és az európai országok történetében csak a magyaroknál fordul elő. Más országokban az országoló koronát használják koronázásra is, mivel nincs beavató koronájuk. Magyar hagyomány szerint a beavató koronával való koronázás más, természetfeletti kegyelmet is áraszt a koronázottra. Itt és most nincs lehetőség ezzel a fontos kérdéssel foglalkozni, azonban ezt részletesen tárgyalom egy másik tanulmányomban.

Így nem meglepő, hogy a beavató korona a legmagasabb szintű korona világi uralkodók használatában, és mióta VI. Pál eltörölte az ugyancsak beavató koronának tekinthető pápai tiarával való koronázást, illetve magát a tiara használatát, a pápa egyedülálló hivatalának fontos szimbólumát, a mi Szent Koronánk a világ egyedüli beavató és így legmagasabb szintű koronája. Érdekes, hogy a koronának ezt az egyedülálló szerepet egy állam, illetve uralkodó sem próbálta utánozni. Ha igaz, hogy Nagy Károlyt is ezzel koronázták meg, Nagy Károly sem ismerte fel a Koronának ezen tulajdonságát és mint uralkodó koronát használta, és eltemette magát.

Így a Szent Korona a magyar állam önállóságát garantálta, ezért nemzetközi szinten a Korona maga nem bírt különös példaadó jelentőséggel. A magyar Korona Tan azonban annál nagyobb hatással volt a különböző, főleg a szomszédos országokra.

A következőkben Pecze Ferenc jogtörténész munkájára hivatkozunk. Pecze előadása elsősorban a korona-tannal és az azzal foglalkozó külföldi tanulmányokkal foglalkozik, de közben feldolgozza a szentkorona-tan hatását is, főleg a szomszédos országok alkotmányos fejlődésére.⁷ A következő pontok érdemelnek említést a jelen téma szempontjából.

- Az 1992-es cseh alkotmány a "Cseh Korona országairól" szól, (118. o);

⁶ A Wikipedia négy fele koronafajtát sorol fel (lásd http://hu.wikipedia.org/wiki/Szent_Korona):

- Házi korona: semmilyen megkötés nem vonatkozik rá, úgymond „hétköznapi” korona.
- Országoló korona: ezt hivatalos alkalmakkor kellett előírásosan viselnie az uralkodónak.
- Beavató korona: az uralkodó csak a koronázáson, vagyis a belkutatásakor viseli, a korona avatja fel királlyá (Ilyen a Szent Korona, Európában egyedülként). Eredete Belső-Ázsiában található, a beavató koronát csak a koronázáskor lehet viselni, egyébként koronaőrök őrzik, és rajtuk kívül csak a nádorispán érintheti, aki koronázáskor párnán a helyszínre viszi. Az esztergomi herceg-prímás érsek helyezhette a király fejére.
- Halotti korona (A magyar 10 000 forintos bankjegyen, Szent István fején III. Béla halotti koronája látható.)

⁷ Pecze Ferenc, "Szemelvények a Szentkorona-tan Visszhangjáról a külföldi szakirodalmi forrásokban," A MAGYAR SZENTKORONA ÉS A SZENTKORONA-TAN AZ EZRED-FORDULÓN, Szent István Társulat, 1999, 113-159 o.

- A magyar és a cseh monarchiák központosító szerepe a koronafogalom körül alakult ki (137 o);
- A lengyel, bohémiai és a magyar "corona regni," az „ország koronája” fogalom Werbóczy Tripartitumához vezethető vissza (137 o.);
- A magyar, angol és francia koronafogalmak közt jelentős összefüggés (és valószínű kölcsönhatás; B.S.) volt (141 o);
- Az erdélyi románság autonómia helyett államalkotói közjogi jogállást követeltek, mint a Korona alattvalói (145 o);

A Szent Korona nemzetközi, vagy legalább is amerikai megismerésében fordulópont volt az 1946-78 közti időszak, mikor is a Korona az amerikai Fort Knox-ban (amely erődítmény az USA aranyfedezetét is őrzi), talált menedéket. Mint ismeretes, Pajtás Koronaőr ezredes, a Koronát az amerikai hadseregnek adta át megőrzésre, amíg a Szovjet ki nem vonul az országból. A megőrzés kérdése önmagában nem váltott ki nagy visszhangot az amerikai nép és szakemberek körében, azonban a visszaküldés annál nagyobb felháborodást keltett. Mikor először 1971-ben elterjedt a hír, hogy Nixon elnök és külpolitikai tanácsadója, Henry Kissinger vissza akarják adni a Koronát, szenátorok és képviselők sorra tiltakoztak a Kongresszusban.

Mikor pedig Jimmy Carter tényleg elhatározta a Korona hazaküldését, a korona visszatartásáért való küzdelem nem csak a politika színterén játszódott, hanem pártokon felüli, konzervatív és kommunista-ellenes összefogással nőtt, és a kongresszusi beszédeken, határozatok megszavazásán kívül tömegütemlések, aláírásgyűjtések is történtek. A Magyar Szabadságharcosok Szövetsége petícióját több mint 10.000 személy írta alá. Végül Dole szenátor, az 1976-os Republikánus alelnökjelölt, perrel akarta megállítani Carter tervét. Végül is az Amerikai Legfelsőbb Bíróság nevében Byron White legfelsőbb bíró elutasította Dole fellebbezését. Ezzel Carter javára dőlt el a kérdés.

Simontsits Attila monumentális, több mint 1100 oldalas kötetben⁸ gyűjtötte össze az országos vita és a per anyagát. A vita megosztotta az amerikai magyarságot. Sokan attól félték, hogy az országot megszálló Szovjetunió kiviszi a koronát az országból. Azonban a nyilvánosság, a kongresszusi vita és a per annyit ért, hogy Carter elnök állítólag szigorú feltételeket szabott a Korona őrzésével kapcsolatban, és így nem is történt kísérlet a Korona elvitelére.

Hogy Carter megsértette-e az eredeti egyezséget? Pajtás ezredes minden feltétel nélkül adta át a koronát az amerikaiaknak, azonban miután a Korona már amerikai kézben volt, három lehetőséget vizsgáltak meg: adják a Koronát a Vatikánnak, vigyék ki Amerikába, vagy tárolja az USA hadsereg Európában. Washingtonból az volt a válasz, hogy a végső döntés a magyar kormányt illeti (1945 aug. 14). Így Schoenfeld USA budapesti követ megkérdezte Gyöngyösi külügyminiszteren keresztül (protokoll!) Nagy Ferencet, aki aug. 21-én „kifejezetten kérte, hogy az amerikaiak semmi körülmények közt ne adják vissza Magyarországnak, amíg a politikai helyzetünk teljesen nem tisztázódik.” („under

⁸ THE LAST BATTLE FOR SAINT STEPHEN'S CROWN, a Chronological Documentation (Az utolsó csata Szent István koronájáért); összegyűjtötte Simontsits L. Attila, Cleveland, OH, 1983.

no circumstances ... until our political situation is completely cleared"). Ez vilá-
gos beszéd volt, és lehet úgy értelmezni, hogy Carter ezt megsértette, ugyanis
1977-78-ban a politikai helyzet még „teljesen nem tisztázódott.”

Akkor miért küldte mégis vissza Carter a Koronát? Pontos választ csak a
Carter Elnöki Könyvtárban található adatok nyújtanának, de annyi tudott, hogy
Billy Graham Baptista prédikátornak, és az USA-ban élő magyar baptisták szem-
lencze mögé kommunista ügynök Dr. Haraszti Sándor ugyancsak baptista lelkésznek fontos
szerepe volt, mivel „Billy Graham magyarországi hivatalos meghívásán Ha-
raszti 5 évig dolgozott, 1972-1977-ig.” Dr. Almási Mihály EZREDFORDULÓ című
könyvében⁹ leírja a Baptista Egyház szerepét az előkészítés folyamatában: „Én,
(Dr. Almási) mint a baptista egyház megbízott országos titkára 1973-tól, mint a
Szabadegyházak Tanácsa és a baptista egyház külügyi és sajtótitkára, valamint a
Baptista Levéltár vezetője 1975-től kapcsolódtam be az előkészítő munkákba.”

Bár más okok is lehettek, a baptista vonal fontos szerepet játszott. Billy
Graham magyarországi ígéhirdetésére a meghívást a magyar kormány nyilván
a Korona hazaszállításához kötötte. Almási írja, hogy „Egy alkalommal Billy
Graham megkérdezte tőlem, hogy miért hívták meg őt Magyarországra. Nem a
ket szép kék szemedért! - válaszoltam. A magyar kommunista kormányt nem az
evangélium érdekli, hanem a korona hazahozatala és a legnagyobb kereskedelmi
kedvezmény megadása. Ezért még az evangéliumot is elviselik.” Ezt a mon-
datot meg lehet fordítani, hogy Carter szerint „az Evangélium hirdetéséért még a
Koronáról szóló egyezséget is meg lehet sérteni.”

A Korona hazavételével kapcsolatos vita során érdekes és fontos írások és ta-
nulmányok készültek, és érdekes adatok kerültek elő, amit a képviselők és szem-
lencze mögé betettek a Kongresszusi Naplóba. Például Dr. Máday Béla professzor
írt egy tanulmányt Szent István jelentőségéről, amelyben sajnálattal említi meg
a Szent Istvánról és a Koronáról szóló írások hiányát. Pl. egy kétkötetes Kelet-
Közép Európával foglalkozó bibliográfiában Szent István neve alatt egyetlen
forrásmunka található (134 o). Jelen sorok írása közben történt, hogy az egyik
forrásról quiz vetélkedésen három versenyző volt, kettő orvos, és a kérdés az
volt, hogy melyik ország királyának küldött a pápa koronát 1000-ben, és senki
nem tudta!¹⁰

Az Interneten egyetlen angol nyelvű írást találtam, a 19. században egy angol
író, Charlotte M. Yonge, miután a bevezetőben ismerteti a Korona történetét,
12 osztrák Kottaner Jánosné, a királyné hűségű udvarhölgyének németnyelvű
beszámolója alapján feldolgozta a korona ellopását Visegrádról, és az újszülött
V. László megkoronázását.¹¹ Lehet, hogy ez az írás hatással volt egy korabeli an-
gol festőre, mint rövidesen meglátjuk.

⁹ A könyvből vett idézetek megtalálhatók a <http://blog.xtree.hu/myblog/vn?n=furalla&pid=10862> web-en.

¹⁰ 2008. júl. 3.

¹¹ „The Crown of St. Stephen.” by Charlotte M. Yonge (1823-1901), From: *A Book of Golden Deeds*. (“ARANY CSELEKEDETEK KÖNYVE”), 1864, by Charlotte M. Yonge. London: Blackie & Son, Ltd.; a kötetben bátorságot mutató és önfeláldozással kapcsolatos történelmi eseményeket dolgoz fel a szerző. Itt úgy tűnik, hogy Kottanerné maga volt a hősnő, és a Korona ellopása a hőstett, az “arany cselekedet.”

Bár Koronánk nem volt népszerű irodalmi téma, festészetben annál érdekesebb szerepet játszott. Egy 19. századbéli német festő, Wilhelm Kaulbach megfestette Nagy Károly koronázását, és a festményen a pápa a mi Koronánkat helyezi Károly fejére. Mint fentebb láttuk, van egy elmélet, miszerint Nagy Károly elrabolta az avaroktól Attila koronáját és Szent István azt kapta vissza II. Szilveszter pápától. Azonban nincs megbízható történelmi bizonyíték, így Kaulbach festménye vagy valós tényt ábrázol, vagy egy elképzelést. A csatolt kép a festménynek csak egy részét emeli ki, a megnagyított koronaképpel, amelyen fel lehet ismerni a mi Szent Koronánkat.¹²

1, Kaulbach, Nagy Károly koronázása, fekete-fehér, Korona kiemelve

A másik festő, az angol Edward Burne-Jones,¹³ a legendabeli (azaz valóságban nem létező) Artúr angol király halálát festette meg, és a mi koronánk fekszik

¹² Wilhelm von Kaulbach (1822-1903),

¹³ Sir Edward Coley Burne-Jones (1833-98), 1st Baronet angol festő volt, a pre-Rafaelita mozgalom késői szakaszához tartozott.

a haldokló Artúr ágya előtt. Mivel Artúr király soha nem létezett, honnan vette a festő egyrészt a témát, másrészt miért nem egy megfelelően régi angol koronát vagy egy stílizált, nem létező koronát festett meg, miért pont a mi koronánkat használta a képen? A kép eredetére van egy valószínű válasz, de a festő ihletéről, eljárásról csak spekulálni tudunk.

Burne-Jonesra, illetve művészetére nagy befolyással volt egy középkori munka, Sir Thomas Malory legendája: "*Le Morte d'Arthur*", az állítólagos Artúr király haláláról.¹⁴

Másrészt, mint előbb megjegyeztük, lehetséges, hogy az angol Charlotte M. Yonge írása, amelyben röviden ismerteti a Szent Korona magyar történelmi jelentőségét, irányította Burne-Jones figyelmét a mi Szent Koronánkra. Így Burne-Jones kombinálta a két tényezőt, és megszületett a festmény.

3. Edward Burne-Jones, *Artúr Király utolsó éjszakája*

¹⁴ Wikipedia, "Burne-Jones," felfedezte Thomas Malory's *Le Morte d'Arthur* könyvet, ami egész élete hatással volt rá."

Pap Gábor szerint, aki felfedezte a Burne-Jones képen a Szent Koronát "Kaulbach éppúgy ezzel koronáztatja meg Károlyát, mint ahogy Burne-Jones is a maga haldokló Artúrjának az ágya alá (valójában inkább az ágy elé) helyezi - mintegy jelezve, hogy evilági életében nem lesz többé módja fejére tenni - ezt a félreismerhetetlenül egyedi megjelenésű koronát. Véletlen egybeesés? Aligha. Inkább arról lehet szó - írja Pap Gábor -, hogy a valódi szakrális hagyományt máig nélkülöző Nyugat Európa ilyen módon akarta visszamenőleg szentesíteni a maga fiktív, csakis a világhódító lázalmok birodalmában álgáló álhóseit."¹⁵

Azonban művészek gyakran felhasználják művészetüket magasabb eszmék kifejezésére. Vajon lehet-e, és ha igen, mi lehetett a két híres kortárs festő ihletett üzenete képével, és van-e, a mi Koronánkon kívül, kapcsolat a két üzenet közt?

Spekulációkban segíthet, ha a két festményt, Artúr halálát és Nagy Károly koronázását összevetjük, és a korszellemmel és Szent Koronánk történelmi szerepével hozzuk kapcsolatba. Előljáróban leszögezhetjük, hogy a két kép közül egyiknek sem volt a 19. század közepén hiteles történelmi alapja, tehát mindkettőnél a festő mintegy önkényesen (vagy isteni sugallatra?) választotta a mi Szent Koronánkat.

Kaulbach és kora Nagy Károlyban a 19. század közepén kialakuló európai eszmeiség atyját látták, és így koronánkat az európaiság jelképeként festhette meg. Ugyanakkor a középkor, amit Artúr Király jelképezett, annyira ideális, hogy a fiatal Kennedy elnök alatt az idealista, fiatal politikusokból, mint fénylő lovagokból összetett Fehér Házat is félhivatalosan King Artúr Kamelotjának szokták hívni.

Burne-Jones nyilván többet akart mondani festményével, mint hogy az elképzelt Artúr király meghalt! Ahogy Artúr király jelképezte, ami jó és nemes volt a keresztény középkorban, ugyanúgy a Szent Korona jelképezi legtisztábban az Istentől származó értékrendet és emberi hatalmat. Nos, a 19. századra a nemes keresztény középkort leváltotta a pogány felvilágosodás, és az Istentől származó hatalmat az Amerikai és a Francia Forradalmak elszakítva Istentől, demokrácia néven, emberi kezekbe juttatták. Tehát a kép üzenete nem az, hogy egy elképzelt király meghalt, hanem egy magasabb síkon az, hogy a középkori lovagiaság, Kamelot, és az Istentől származó értékrend és hatalom eszméje haldoklik. A modern Európának ide kell visszatérnie.

Tehát a két kép nem szorosan vett történelmet, hanem korunk számára alapvetően fontos kultúrtenyt ábrázol: A nagykárolyi szakrális Európa-eszme Nagy Károly nevéhez és a mi szakrális Koronánkhöz fűződik, és az ugyancsak a Koronához fűződő, Artúr király által képviselt középkori lovagiaság és az Istentől való szakrális hatalom fogalma rég kiment a divatból, rég megszűnt. Burne-Jones festménye nem középkori történelmet ábrázol, hanem a 19. századbeli Európa kultúrállapotának kritikája. Sajnos, azóta ezek az állapotok csak roz-

¹⁵ Pap Gábor, "A héj összeesküvése a mag ellen," Középkor (Internet) Digest aug. 28, 2002; Pap megjegyzése itt Heribert Illig "kitalált középkor" elméletére vonatkozik, amely szerint nemcsak Artúr, de Nagy Károly sem létező személy.

szabodtak. A két kép mintegy bekeretezi az európai középkort: Kaulbach képe a kezdetet ábrázolja, Burne-Jones-é a véget.¹⁶

Egyébként Koronánk rendkívüli jellegét nem kisebb tekintély, mint a Vatikán ismeri el. Kevesen vannak tisztában azzal, hogy Szűz Máriát, azaz a Boldogszonyt, csak stílizált, kitalált koronával, és egyedül a mi Szent Koronánkkal szabad ábrázolni meglévő, valós koronák közül.

Így minden alapunk és jogunk megvan, sőt, kötelességünk, hogy a nyugati világot jobban megismertessük Koronánkkal, mint azt eddig tettük.

Dr. vitéz Balogh Sándor, USA

A Magyarok Nagyasszonya Szent Korona Lovagrend tagja

(1931) mint kispap a veszprémi szemináriumban volt a faliújság szerkesztője. 1952-ben izgatás miatt börtönre ítélték. '56-ban megnősült, majd a forradalom leverése után az USA-ba menekült, ahol doktorált és egyetemi tanár lett. Szabadidejében aktív volt az amerikai magyar közéletben, először, mint a helyi magyar egyesület elnöke, majd az Amerikai Magyarok Országos Szövetségében főtákkár, alelnök és elnök. Ugyancsak aktív volt a Magyarok Világszövetsége Amerikai osztyájában. Disszertációját az '56-os Forradalommal kapcsolatban a nyugati (magyar) és a bizánci (szovjet) kultúra ellentétéről írta, majd könyvet írt az autonómiáról, és több írása megjelent a KAP U-ban, a Corvinus honlapján, a Magyarországtudományi Tanulmányokban és a Magyarországtudomány Intézet honlapján. Tagja a Szent Korona Lovagrendnek, a Vitézi Rendnek, a Magyar Tudományos Akadémia külső köztestületi tagja, és 2006-ban a Mindszenty Társaságnak a külföldiek részére létesített Emlékérmét kapta az emigrációban végzett munkájért.

Hét gyermek apja és 19 unoka nagypapája, akik majdnem mind voltak Magyarországon, és allg várják, hogy újra hazamehessenek.

---

¹⁶ Érdekes megjegyezni, hogy a két festmény meglepően hűen ábrázolja a Koronát. Ez meglepő, ugyanis ez még a fényképezés kora előtt történt, és a Korona a koronázási szertartások közötti időszakban szigorúan el volt zárva, így halandó ember nem láthatta. Még a király sem férhetett hozzá, miután a ceremónia véget ért. Tehát honnan juthatott hozzá a német és az angol festő, a 19. Század közepén, a korona ilyen pontos másához?; uen ábrázolja a Koronát, hh

Tanka Endre

dr. habil. D. Sc. tanszékvezető egyetemi docens

A SZENTKORONA – ESZME ÉS A FÖLDÜGY NEMZETSTRATÉGIÁJA

1. A Szent Korona, közjogi fogalomként, a szuverenitás teljességét, egyben minden jog forrását jelenti. (Kocsis I. 1996: 271.) Főtulajdonjoga (radix omnium possessionum) alapján, elméletileg, az *egyetemes magyar földtulajdonjog a Szent Koronát illeti* úgy, hogy másoknak csak birtokjoga, de nem tulajdonjoga lehet. Így a Szent Korona tulajdonával a magyar állam rendelkezhet a birtokossal szemben. (Szabó B. 1848: 72 – 83.) Zétényi Zsolt szerint "mivel minden földtulajdon a Szent Koronától származik és rá visszavezethető, s más örökös híján az állam örököl, az állam alkotmányos joga a nem magyar állampolgároknak nagy jogi személyeknek való közvetlen vagy közvetett föld elidegenítés, ezzel a Szent Korona érdekköréből való földkivonás megtiltása." (Zétényi, 1997: 269.)

A Szent Korona tulajdoni intézménye nem egyeztethető az EU közösségi jogával és annak rendszerébe be sem illeszthető. Egyfelől ui., a két rendszer értérendje minőségében eltér. Az előbbi intézményi demokráciával, a közérdek és a közjó érvényesítés végett, a társadalmi közösség tagjainak egyenjogúsága alapján, minden magyar állampolgár részére biztosítja földtulajdoni szükségletének a - szűkös földalap közhatalmi elosztási követelményei által rangsorolt – kielégítését. Ugyanez az értékelv – közérdekből – kizárja vagy ésszerűen korlátozza a külföldi jogalanyok és a jogi személyek – monopóliumra vezető és a nagybirtokrendszert erősítő – földtulajdonszerzését.

Az *uniós jog*, viszont, eleve *nem értékalapú, hanem haszonelvű*: alkotmányosan a „négy szabadság” (a tőke, az áruk, a szolgáltatások és a személyek – mint munkaerő – szabad mozgása) közül a legfontosabb vívmánynak, a tőke szabad áramlása érvényesítésének elkötelezett, amit azzal is kinyilvánít, hogy „a tőke szabad áramlása lehető legnagyobb mérvű kiterjesztése igényének” alárendeli az összes közösségi politikát. (Római Szerződés – RSZ - 57. cikke) A tőkehasznosulásnak ez a nyíltan kizárólagos és minden más érdeket annak alárendelő intézményesítése *nem a közérdeket és a közjót szolgálja, hanem a tőketulajdonos elsajátítási magánérdekét érvényesíti*, ami, viszont – már pusztán az elsajátítás fogalmi ismérveként is – az elsajátításból kizárt közösség tagjainak, a *társadalom túlnyomó többségének az alávetésére, kizsákmányolására irányul.*¹

¹ Az *elsajátítás* „...egy kifelé zárt társadalmi kapcsolat, melynek rendeltetése, hogy a benne résztvevők számára biztosítsa a hasznos javaknak és lehetőségeknek a tartós, visszavonhatatlan, illetve öröklődő jelleggel bizonyos egyénekhez kötését, vagyis *monopolizálását*.” (Weber, 1987: 89.)

Célrendszerét és tartalmát tekintve, a közösségi tulajdonjog a Szentkorona értékkendjének a tagadása.

Másfelől, a gyökeres *jogdogmatikai eltérés* is kizárja a Szent Korona földtulajdon - felfogásának az uniós jogba bármely átvételét. Az előbbi ui. csak saját közössége tagjainak - *a magyar állampolgároknak* - szavatolja a földtulajdonból és/vagy a földhasználatból való részesítést. Az utóbbi, viszont - intézményi rendeltetését követve - *azonos jogállást*, nemzeti elbánást - az EU 12 új tagállamánál, pedig - nemzetközi kiváltságot követel a tőketulajdonos *jogi és nem jogi személy szervezeteinek* a természetes személyekével. Más oldalról, ezt a hátrányos megkülönböztetés alkotmányos tilalma rögzíti.² Ehhez képest, a közösségi jog nem tűrheti a Szent Korona igényelte tilalmat, illetve korlátozást a külföldi és a jogi személy jogalanyokra nézve.³

A fentiek szerint, a Szentkorona - eszme és annak tulajdoni intézménye a közösségi jogban csak akkor jelenhet meg, ha - politikai döntés eredményeként - az EU mai államszerveződési alapintézményének a helyébe lép. E nélkül, viszont, Magyarország, mint uniós tagállam, a földügy nemzetstratégiáját csak a közösségi jog intézményrendszerére alapíthatja.

2. A 21. század elejére a magyar földügy az *etnikai túlélés* végzetdrámája lett. A civilizációs lét világválsága (a pusztító hatású éghajlatváltozás, az energia - és élelmezési válság, a népeség - robbanás, társadalmi bomlás stb.) következményei a fenyegető összeomlás elkerüléséhez alapkövetelménnyé teszik az *állam önrendelkezését* a saját területét alkotó föld tulajdonának és használatának szabályozására, továbbá az *élelmiszer - önrendelkezését* a mezőgazdaság termelési képességének meghatározására.

2 A jogi személy (tehát a mögötte rejlő tőketulajdonos) tulajdonosi jogállásának a természetes személlyel azonosságát emeli ki az *EU Alapjogi Chartája* is. E szerint „minden természetes vagy jogi személynek joga van javai tiszteletben tartásához.” (17. cikk: a tulajdonhoz való jogról) A formális jogegyenlőségnek e kinyilvánítása eltekint attól, hogy az *egyenlő jogállás gazdasági egyenlőtlenséget leplez*, a tőkeerő hatalmi - uralmi erőfölényét palástolja. A jog által deklarált és védett tulajdonjog ui. csak formális, névleges tulajdon, ha az *közgazdaságilag nem működőképés*. Földnél ez a *termelőeszközként* hasznosítás igényét fedi: életképes üzemméretet, a termelési tényezők és a tőkejavak gazdálkodáshoz szükséges birtoklását, amivel, viszont, csak az elsajátító pozícióját élvező tőketulajdonos rendelkezik.

3 Ezen nem változtat, hogy az EU tagállamai közt ma is van olyan, amely *történelmi közjoga* alapján az ország teljes földterületét a *korona tulajdonának* tekinti. (Ld. az Egyesült Királyságot, ahol a koronával szemben az egyének nem lehet földtulajdona, hanem csak a hűbériség elve, a „doctrine of tenure” érvényesül, ami többféle, rugalmas földhasználati jogcímet, pl. örökhaszonbérletet biztosít „kvázi tulajdonként”.) Az uniós jogrend, az ilyen nemzeti jogintézményt, az RSZ 295. cikke alapján kénytelen befogadni, mert - az EU 15 tagjai javára kikötött ezen intézmény szerint - „a Szerződés (tehát az RSZ) nem érinti a tagállamokban fennálló tulajdoni rendet.” Vagyis ez *kizárja az EU beavatkozását a tagállam földtulajdoni viszonyaiba*. Ugyanakkor a külföldi jogalanyokat itt is megilleti a *nemzeti elbánás*, tehát a „diszkrimináció tilalma” a javukra is fennáll. Magyarország - a holland vagy a brit joghoz hasonlóan - a földügyben azért nem élhet a saját történelmi közjogával, mert a *közösségi jogalap erre nézve az RSZ 56. cikke*, ami - a tőkeszabadság analógiájára - *korlátlan földpiacot és nemzetközi kiváltságot követel a jogi személy és a külföldi tőke javára*.

Trianon az államterület 2/3 - át, a termőföldalap ¼ részét jogtalanul elvette a magyarságtól, népességét, pedig, idegen uralom alá kényszerítve, nyolc részre szaggatta. A 20 éve megindított pénzgymosítás intézményi diktatúrája, az „új Trianon”, ennél is megsemmisítőbb veszélyekkel fenyeget. A tőkeuralomnak kötelezett, neoliberais agrár – és földpolitika, a vadkapitalizmus új *nagybirtokrendszerének* kiépítésével és – az eredeti tőkefelhalmozás, illetve a globális agrártőke piacszerzése érdekében – *mezőgazdaságunk elsoványításával*, a parasztság, mint történelmi osztály felszámolásával, az ágazatot és a vidék társadalmát *modernizációs zsákutcába* juttatta. E folyamatot – az idegen érdekek intézményi érvényesítéseként – betetőzi, egyrészt, hogy Magyarország – uniós tagsága feltételeként – lemondott az államterületét alkotó földre fennállt önrendelkezéséről, mivel a földtulajdon és a földhasználat feltételeinek szabályozását átadta a „szabad tőkeáramlás” igényeinek. Másrészt, a KAP piacsabályozásának kvótarendje és kötelező földkivonása a tőkeérdekek szerint korlátozza a mezőgazdaság teljesítő képességét: míg az utóbbi 30 millió ember élelmezésére képes, ténylegesen, a 80 - as években 16 milliós népesség alapellátását biztosította, mára – mivel az uniós árufelesleg felvevőpiaca lett – önellátási képességét is fokozatosan elveszti.

Az EU föld - és agrárstratégiája teljessé teszi a földnél és a mezőgazdaságnál a politikai és a gazdasági szuverenitásunk felszámolását. A 2020 - ig tervezett jövőképe (SCENAR) nem számol azzal, hogy az élelmezésbiztonság és élelmiszertermelés növelése a túlélés létfeltétele lesz. (Csak 3 éve a világ élelmiszerkészlete felére csökkent, a fejlett agrártárségek, egyúttalható okok miatt, képtelenek megtermelni a 6 milliárd ember élelmiszerét.) Ehelyett – az EU világpiacon versenyképességének elérése címén, valójában a tőketulajdon nyereségszerzése végett – 2018 - ig megszünteti az agrártámogatást, a mai 10 millió gazdaság felét felszámolásra ítéli, a vidékfejlesztést „pedig – a támogatások csökkentésével – arra kárhóztatja, hogy feladja népességmegtartó szerepét, ami helyett utat nyit a falvak megsemmisítésének, az elvándorlásnak, amit „menekülő utak” nyújtásával segít.

3. A megmaradás, a fenntarthatóság és az etnikai túlélés a magyar földügy nemzetstratégiájának - társadalmi közmegegyezésen alapuló - létrehozását és a politikai döntéshozó útján érvényesítését igényli. Ennek előfeltétele a földviszonyainkat 20 éve uraló, *haszonelvű* (egyoldalúan a tőkehasznosulás magánérdekeit szolgáló) *birtokpolitikának az értékalapú birtokpolitikával* felváltása. Uniós tagállamként, az *EU értékrendjéből* kell építkeznünk, amelybe a *nemzeti önvédelmi* intézményrendünket be kell illesztenünk. Elsőként, a földtulajdon és a földhasználat funkcionális torzításait kell megszüntetni, amelyeket a haszonelvű birtokpolitika azzal idézett elő, hogy – a tőkeszabadság szolgálatában – ki zárólagossá tette a föld tőkeképző – és hasznosító rendeltetését. Ehelyett, az intézményi rendszerben, a *föld valós és közérdekű társadalom- gazdaságszervező funkcióit* kell érvényesíteni a következők szerint:

>> a föld egyidejűleg államterület, a szuverenitás természetföldrajzi tárgya, így az uniós tagállam számára létfeltétel, hogy a területét alkotó föld tulajdonáról és használatáról az állampolgárai érdekében, szabad önrendelkezést gyakoroljon.

roljon (ld. pl. az új népvándorlási hullámok, a menekült – áradatok, a betelepülők földigényeinek közérdekű kezelését);

>> a föld a társadalmi formáció alapja: az államnak a földviszonyokba való közérdekű beavatkozásától döntően függ a népességszám, az osztályszerkezet alakulása, a mezőgazdaságból élők aránya, az ágazat élelmiszer – termelő szerepének betöltése, a vidék és az egész társadalom életminősége;

>> a föld erőforrás monopólium is: mint szűkös közgazdasági jószág, a birtoклásából kívül állókat kizárja az elsajátításból, emiatt sajátos tulajdoni tárgy, egyidejűleg hatalmi – uralmi – politikai tényező. (Ld. Kálti Márk: „aké a föld, azé az ország..”)

4. A földügy nemzetstratégiáját a *jogalkotásnak új célrendszer és az azt érvényesítő intézményrendszer* kimunkálásával kell megalapoznia.

4. 1. A stratégia három kulcseleme közül első a Csatlakozási Szerződés földről szóló rendelkezéseinek a felülvizsgálati igénye a végett, hogy a *Magyar Állam a területét alkotó földjére azonos jogalapon gyakorolja önrendelkezését az EU korábbi 15 tagállamával.*

A közösségi jog az EU tagjainak a földpiacra *kettős államjogi státust* intézményesít, egymástól gyökeresen eltérő tartalommal: egyet a szuverén Tizenötök, egyet az önrendelkezéstől megfosztott, új belépők számára. Az előbbieknél a jogalap az *RSZ 295. cikke, amely az uniós beavatkozást kizárja a tagállam tulajdoni viszonyaiból, így a földtulajdoni rend alakításából is. Az EU vívmányainak átvétele itt csak azzal jár, hogy a külföldi jogalanyoknak nemzeti elbánást kell nyújtani.*

Az új tagoknál, viszont, a *földjükéről való önrendelkezést az EU joghatóságával szemben kizárja két jogtétel: a/ az elsőbbségi doktrína szerint a közösségi jog a tagállami jog felett áll, annak érvényességét a tagállam nem vitathatja, hanem azt köteles végrehajtani és értelmezése is csak az Európai Közösség Bíróságára tartozik; b/ a földnél ezt a kötelező, elsőbbségi jogot a tagállam számára az RSZ 56-57. cikkei jelentik, amelyek a földterületről való tagállami önrendelkezést alávetik a „tőkeszabadság” vívmányának. Tartalmában ez a nemzetközi kiváltságot, a legnagyobb kedvezmény szavatolását jelenti a tőkehasznosulás javára, amit az állam földjogi szabályozása nem korlátozhat. Ez, azonban, nem jogszabályon, hanem a szerződő felek politikai megállapodásán alapul, amely alávetésnek sem a hazai, sem a közösségi jogban nincs alkotmányos erejű jogalapja. E diktátum az Európai Bizottság „jogi leleménye”, az 56. cikk önkényes, kiterjesztő jogértelmezése a végett, hogy az új tagállam földterületét a tőkeuralom alá vessék. Alkotmányos jogalap itt csak úgy állna elő, ha ezt a követelményt az RSZ általános érvényű szabályként tartalmazná, amelynek hatálya az EU összes tagállamára kiterjedne, tehát a föld – az EU teljes földrajzi területén – tőkének minősülne. Egy ilyen jogi norma, azonban, nemcsak, hogy nem létezik, hanem annak jövőbeli megalkotására sincs esély.*

Ez formális jogsértés. Ennél is lényegesebb az alávetéssel a terhünkre megvalósult, *tartalmi jogsértés:* szuverenitásunk elvonása egyidejűleg *súlyos jogfosztást* idéz elő tagállami államjogi státusunkban. Az alávetés ui. – azon túl, hogy létérdekeinket semmisíti meg – a közösségi jogba ütközik: felszámolja az uni-

os integráció legfontosabb pillérét, a tagállamok jogegyenlőségét. Az általános egyenlőség az Európai Közösség Bírósága által is elismert alapjog, amelyet a gyakorlat - az RSZ 4. cikke alapján - kiterjeszt az azonos versenyfeltételek biztosításának a követelményére is. (Ld. pl. a megkülönböztetés tilalmát a C-117-76. és C-18-77. sz. egyesített ügyekben, /1977/ ECR I-1753, 7. pont.) Az alátét felülvizsgálatával a *Magyar Állam semmilyen többletjogot, kiváltságot nem követelne* magának, hanem egyrészt, az EU nevében a terhére végrehajtott jogfosztás törvényes orvoslását igényli, a *jogegyenlőség helyreállítását*, amely a földügyben megszűnteti gyarmati kiszolgáltatottságát. Másrészt, jogos követelménye, hogy az EU Alkotmányos Chartája (RSZ) *azonos államjogi státust* biztosítson Magyarországnak számára a korábbi uniós tagok földjogi helyzetével, vagyis az *államterületét alkotó föld tulajdonáról és használatáról való állami önrendelkezésnek Magyarország esetében is éppúgy az RSZ 295. cikke legyen a jogalapja*, amint az a Tizenötök területi integritását alkotmányosan szavatolja. A jogi érveken túl - itt nem ismertethető - nyomós *politikai indokok* is megalapozzák a felülvizsgálatot és annak alapján államterületünkre a „*nolite me tangere*” (a sérthetetlenség) alapelveinek nemzetközi szerződéssel szavatolását.

4. 2. A stratégia második jogi eleme a hatályos földtörvény (1994: LV. tv - Ftv) módosítása, amelyről már - a KDNP által kezdeményezett - törvénytervezet született. (Tanka, 2007)

Az Ftv célrendszerének *fő értékelei*: == az EU ökoszociális modellje, amely a fenntarthatóságot a társadalom, a gazdaság és a környezet igényeinek egyenértékű és egyidejű teljesítésével szolgálja; == a versenyképesség, amely csak úgy fogadható el birokpolitikai célnak, ha társadalmi és környezeti hatékonysággal párosul; == az élelmiszer - önrendelkezés érvényesítése, ami - egyebek közt - a föld, a víz, az egészséges vetőmag és az egyéb erőforrások birtoklását és a velük való rendelkezést a helyi közösségek számára kívánja biztosítani.

Az új Ftv *alapcéljai*: == a nagybirtokrendszer ésszerű korlátozása, == a birtokszereketben a saját munkán alapuló kis - és középzemek meghatározó súlyának elérése, ami a foglalkoztatást bővíti, a föld eltartó képességét növeli és a vidék életminőségét a gazdálkodók közjavakat előállító szolgáltatásainak (táj - és környezetvédelem) megfizetésével is javítja; == a nyereszkedő, nem termelői célú földspekuláció kizárása, == az állam közhatalmi eszköztárával az ésszerű földkészlet - gazdálkodás és a hatékony földvédelem biztosítása. Az összetett célképzet a földalap elosztásában azt jelenti, hogy a jogi és gazdasági szabályozók a földtulajdont és a földhasználatot elsősorban a föld fekvése szerinti településen letelepedett, mezőgazdasági szakképzettségű, élethivatásként mezőgazdasági termelést folytató gazdák és helyi vállalkozók részére biztosítják.

Az Ftv új alapintézménye: az *állam területét alkotó valamennyi termőföld* - tulajdoni formájától és használat jogcímétől függetlenül - a nemzet vagyona. Ez - az Alkotmányban is rögzítendő - jogi alaptény megalapozza, hogy az állam valamennyi földterületre és az összes jogalanyra kiterjedően, közérdekből szabályozza, indokolt esetben korlátozza a földtulajdonszerzés és a földhasználat feltételeit.

Az Ftv főbb intézményei: == a belterületi föld is termőföldnek minősül, így irányadók rá a haszonbérlet törvényi korlátai; == a helyben lakó nem lehet a

földhaszonbérelő cég fiktív tulajdonosa, hanem csak a tényleges helyi gazda, így nem a jogi személy cégek tulajdonosai, hanem a helyi természetes személyek jogosultak a föld elővásárlására és az elő - haszonbérletre; == a tanya termőföldnek és nem ingatlannak minősül, ezért tulajdonszerzéséből a bel - és külföldi jogi személy ki van zárva; == a földhaszonbérlet jogcímenél megszűnik a tőkeberuházó spekulációs földszerzési joga, továbbá a GT és a szövetkezet (közösségi jogba ütköző) térmértéki kiváltsága; == a jogellenes zsebszerződések semmisségi szankcióit fenn kell tartani a telekkönyvi bejegyzések meggátolására.

4. 3. A nemzetstratégia harmadik kulcsintézménye a - megalkotandó - törvény a mezőgazdasági üzemek jogállásáról. (Ütv) Az üzemszabályozást az EKG fejlett agrártérsegei a feudális nagybirtokrendszer vissza - rendeződésének meggátolására és a családi gazdaságok megerősítésére hozták létre. A KAP túltermelési válságának állandósulása után ez az intézmény még fontosabb rendeltetéshez jutott: a KAP nem - piaci, bürokratikus koordinációval, az erőforrások kínálat - korlátozásával mesterséges egyensúlyt tar fenn a kereslettel, miközben az ágazat tényleges termelési kapacitását (a kvótarenddel és a kötelező földkivonással), a visszafogás igénye szerinti hányadra csökkenti. A tagállami beavatkozás ezt a „maradék - kapacitást” (az árutermelés és a piacra jutás garanciáját) nem engedi át a „szabad tőkeáramlás” címén sem a tőkeerőnek, mert ez a mezőgazdaság európai modelljének a felszámolását jelentené. E helyett, a globális agrártőkét technikai eszközzel korlátozza: *bármely üzemlétesítő - akár földtulajdonos, akár földbérelő - csak egy üzemet tarthat fenn, amelynek méretét az állam, közérdekből, korlátozza, továbbá a földspekulációt kizáró és a személyes földművelést szavatoló, személyi és tárgyi feltételeket ír elő az üzemben - tartó jogállására.*

A nemzeti érdekű *üzemszabályozás célja kettős*: a nagybirtokrendszer túlsúlyának oldása és a külföldi földtulajdoni monopólium kizárása. Hosszabb távon ez, a földalap közcélú újraosztását, a *kis - és középüzem térnyerését*, ezzel a foglalkoztatottság kiterjesztését és a föld eltartó képességének növelését szolgálja. A birtokszerkezetet formáló jogi eszköze, elsősorban, a *földbérleti piac* szereplői nyílt diszkriminációjának - a közösségi jog alapján - felszámolása: a Csatlakozási Szerződés értelmében 2004. V. 1- től valamennyi jogalany részére *azonos térmértékben kell a jognak biztosítania a haszonbérlethez jutást*. (Ma, a közösségi alapjog és a verseny - normák sérelmével, a természetes személyek legfeljebb 300 ha, míg a GT és a szövetkezet 2500 ha földbérlethez juthatnak.) A *maximális üzemméretet* a törvénynek rugalmasan, a valós földszükségletekhez igazodva, a soktényezős rendszer mérlegelési szempontjait szerint differenciálva kell meghatározni. (Országos és regionális rendezés, a talajminőség, a térszerkezet, a művelési ág, a természetvédelem, stb. szempontok figyelembe vétele.)

E jogintézmény csak az általános hatály és a kötelező érvény alapján töltheti be rendeltetését: úgy, ha a törvény a mezőgazdaság *valamennyi árutermelő gazdaságára és a hozzájuk tartozó teljes termőföldalapra kiterjed*, továbbá *közjogi kényszerrel, hatósági beavatkozás, engedélyezés és szankció - rendszerrel, kötelező érvényt* fűz az üzemszabályozás alkalmazásához. Ezért elő kell írni, hogy az Ütv tárgyi hatálya minden olyan magyarországi gazdaságra kiterjed, amelyek az

Ftv 25. § szerinti földhasználati nyilvántartás hatálya alá tartoznak, vagyis egy hektárt meghaladó földterületet tulajdonosi címen, avagy földhasználati szerződés alapján, közösségi és nemzeti kiegészítő támogatási igénnyel hasznosítanak. Azokat a gazdaságokat, amelyek teljesítik az Útv mezőgazdasági üzemről szóló alanyi és tárgyi (üzemmelési) előírásait, a szakigazgatási hatóság, a kötelező regisztráció alapján lefolytatott ellenőrzés eredményeként, mezőgazdasági üzemnek nyilvánítja és a továbbiakban így tartja számon. Azoknak a gazdaságoknak a részére, pedig, amelyek nem felelnek meg az Útv követelményeinek, méltányos törvényi határidőt – pl. 5 évet – kell előírni mezőgazdasági üzemmé való átalakulásukra. Ki kell dolgozni azt a szankciórendszert, amely – az átalakulási határidő eredménytelen elteltével – kikényszeríti, hogy egyetlen hazai gazdaság se kerülhesse meg az Útv üzemszabályozást előíró követelményeit. Végül, az árutermelő gazdaságoknak az Útv szerinti mezőgazdasági üzemmé való, kötelező átalakulását össze kell kötni a közösségi és a nemzeti kiegészítő agrártámogatási joghoz fűződő alanyi jogosultsággal. A szabályozók kimunkálásával el kell érni, hogy a jövőben a KAP 1. pillérű agrártámogatásában – tehát az ún. GOFR (gabona – olaj – fehérje és rost) növények földalaphoz kötött támogatásában - csak mezőgazdasági üzem részesülhet.

A nemzetstratégia fenti alapintézményei feltételezik a helyi közösségek önszerveződését, társulási kooperációk, szövetkezetek, földhasználó társulatok, integrációk kialakítását a helyi erőforrások birtokba vételére, továbbá az élelmiszertermelés – raktározás - feldolgozás – értékesítés saját tulajdonú termékpályáinak létrehozását, amelyek a globális agrártőlékétől függetlenné válhatnak és döntően a vidéki népesség, a helyi piacok egészséges élelmiszereket ellátását biztosítják.

Hivatkozott irodalom:

- Kocsis I.: A Szent Korona tana, Püski, Bp. 1996.
 Szabó B.: A magyar korona országainak státuszjogi állása a *pragmatica sanctio* szerint. Pozsony, 1848. (Idézi: Zétényi, i.m. 289.)
 Zétényi Zs.: A Szentkorona - eszme mai értelme. Püski, Bp. 1997.
 SCENAR 2020 – *Scenario Study on Agriculture and the Rural World*. EC – DGA and Rural Development, DG Economic analysis and evaluation. G 4. Evaluation of measures applicable to agriculture ; studies, January 2007, 1 – 232.
 Weber, Max: *Gazdaság és társadalom. A megértő szociológia alapvonalai. 1. Szociológiai kategóriáiban*. KJK, Bp., 1987.
 Tanka E. : Az EU közös birtokpolitikája, ma és a jövő évtizedben. (in.: Van megoldás. Földtörvény. Barankovics I. Kiadó, Bp. 2007. 127 – 420.)

Prof. Dr. Bokor Imre

az MTA hadtudományi doktora

A Szent Korona önvédelmi rendszere (az előadás vázлата)

Európa és (ezen belül) a magyarság (helyzete) Szent István korában. Rövid politikai, katonapolitikai, gazdasági, népességi, etnikai és vallási kérdések elemzése (felvázolása) a Kárpát medencében letelepedett, honalapító magyar nép: megmaradása, beilleszkedése és jövőjének biztosítása tárgyköreiben.

1. Szent István bel- és külpolitikája, államférfiúi nagysága, valamint helyzetfelismerésének, határozottságának, éleslátásának, illetve bölcs döntéseinek szerepe és jelentősége az ország határainak, területének és lakosságának rövid, közép- és hosszú távú védelme (biztonsága) szempontjából.
2. A védelem alapját képező korabeli tényezők értékelése, Szent István katonai (vezetői) tevékenysége és Szent Imre fiához írt leveléből kiolvasható irányelveiből, - az erre vonatkozatható tanácsok (intelmek) maradandó és felbecsülhetetlen értéke.
3. A védelem (biztonság) biztosításához szükséges feltételek és tennivalók bemutatása Szent István politikájának, illetve tevékenységének függvényében.
4. A környező országokhoz viszonyított, összehasonlító (népességi és katonai erőviszonyokat taglaló mennyiségi és minőségi) adatok elemzése, kiegészítve bizonyos szövetségi (együttműködési) kérdésekkel, a kialakult vagy változóban lévő (prognosztizálható) katonapolitikai helyzet függvényében.
5. Szent István uralkodása során megvalósított katonapolitikai (és azokhoz szervesen kapcsolódó kül- és belpolitikai) intézkedések, illetve gyakorlati lépések tanulságai napjaink védelmi (biztonsági) politikájára vonatkoztatva.

Dr. Pócs Alfréd

Élő és uralkodó Szent Korona – Magyar jövő

Ma, ha hazánkban szertenézünk, csupa rosszat látunk, az emberek új templomokkal építenek, új templomokba özönlenek, ezek a plázák és bankok, beton és üvegcsodál. Az utcák tele kéregető, koldus hajléktalanokkal, a szemét, a pusztulás és a környezetpusztítás mindenütt. De ha behunom a szemem, s lelkemmel nézek körül, már nem olyan rossz a helyzet. Ezek a látszólag közömbös, csüggedt, méltavakságban szenvedő emberek, igaz, csak lelki úton, de ébreszthetők. A Szent Korona-csíra, minden Kárpát-hazában született lélekben benne van! Ezt kell növekedésre bírni, táplálni, míg kiteljesedik a magban megbúvó magvalóság.

A Szent Koronánk Istenhez való kapocs, hiszen a néphagyományunk szerint, ezt viseli Jézus Krisztus az utolsó ítélet napján. A Szent István-i felajánlással, a Regnum Marianum kialakulásával – a Szűzanya és Jézus Krisztus – együtt lett minden hatalom forrása, a Szent Korona által.

De ez csak akkor működik, ha mi Kárpát-hazaiak elismerjük és tiszteljük az isteni személyek fölségét. Az újszövetségi, a krisztusi kereszténységet megélve, szolgáljuk azt.

Tehát a magyar jövő egyik alappillére a szeretet és az igazság tana, – ez a szeretetben élő, de az igazságért a halált is vállaló magatartást jelenti. Ez csak a mi állhatatosságunk útján vezetheti vissza „az eredeti útra” a mai megkövesült, túl hierarchizálódott, intézményesített egyházunkat. Hogy valóban lelkünkben legbelül újra élő legyen az Isten. S legyen a mindennapjainkat is betöltő, be-aranyozó élő Isten-hitünk és Isten-képünk. Nem csak ünnepi, talmi, csillogó, kényszeredett ószövetségi tanokat piedesztálra emelő, elbizonytalanodást, s megosztást hozó, egyben ősi hitünket bomlasztó, más istent is (Mammon) szolgáló, divatos, de múló, idegen és hamis istenkép. Nekünk az örök, egyetemes, természeti és egyben isteni törvényeket kell szolgálni, szemben az emberi okoskodások talaján kialakult, látszólagos, a másnak élő, s a pillanatnyi érdeket szolgáló, törvényeknek látszó, virtuális valóságot.

A második alappillér, az ebből fakadó erkölcsiség, mely az előbb felsorolt szeretet és igazság tanának, a megvalósulása a mindennapokban, az emberek közötti kapcsolatok terén. Tehát a magyar embernek sohasem kellett kótáblák, a magyar embernek, szellemi, lelki tisztaságából fakadt az erkölcsisége. A régi magyar embernek nem kellett tanulni, 10, 100, 1000 parancsolat, mert a Szent Koronánk (melyen csak újszövetségi vonatkozású zománcképek vannak!) által, médiumként, közvetlenül kapta Istentől a szellemi-lelki teljességet, mely, nem csak benne teremtette meg a harmóniát és magas erkölcsiséget, hanem irányított egy nemzeti közösség békés együttélésére, itt a Kárpát-hazában.

Ha valaki megkérdezi tőlem, hogy mi az a **Szent Korona-tan** röviden? – az szoktam mondani, nem más, mint egy sugallt erkölcsiség. Hiszen ez a minden napi életben úgy értelmezhető: – ha mindenki betartaná a szeretet és igazság törvényét, akkor automatikusan megvalósulna a Szent Korona Országá.

Tehát napjainkban aluról szerveződve kell beindítani a Szent Korona működését, egyéni és tudatos átalakulással, s majd a rendszer is változik velünk együtt, természetesen egy bizonyos tömegbázis és szükséges kör, létszám elérést követően. Ez a lassú, hosszú távú, de biztos, megoldás.

Vagy a hatalmi változást, illetve a meglévő politikai vákuum-helyzetet kihasználva, direkt módon, felülről kezdeni a változtatásokat. Bizonytalanabb, de gyors megoldás. Ezzel is számolni kell napjainkban. Így ma legfontosabb a folyamatos tisztulás, építkezés, a tisztafejű és tisztaszívű emberek összefogása.

Ki kell mondanunk, még nincs a nemzetnek szakrális szellemi vezetője, itt a Földön, a Kárpát-hazában. De ne feledjük, hogy mint mindig, a Koronához kell keresni az alkalmas „királyt”.

Van az Égben egy krisztusi és egy szűzanyai patrónusa, a magyar népnek, így gyakrabban emeljük föl fejünket a horizontális világból és keressük a kapcsolatot, a mennyei világgal. Hiszen, ha van elég hitünk, gyakran láthatjuk nyitva a Mennyeknek kapuját. Ők, a mi igazi vezetőink, védelmezőink, akikben nem csalatkozhatunk.

Fontos még az **áldozatvállalás**, mely a krisztusi igazság védelmezéséből fakad, vissza kell jönnie, ha kell: „az életünket és vérünket” szellemiségének. Hiszen a krisztusi út tövises mezőkön vezet, de virágos, világos, fényességes, örök boldogságba fut...

Egyéni áldozatvállalás: a nagycsalád által, a nemzet jövőjének építése. Földi életünkben a legszebb isteni ajándék, a gyermek. Ne legyünk kishitűek, ha Isten áldása rajtunk, gyermekeink képében, Ő gondoskodik, mint jó Atya a fölnevelésükről is, általunk.

Áldozatvállalás a közösségért, barátainkért, embertársainkért. A nemzettest sejtjei, a családok, össze kell, kapcsolódjanak, hogy egymást szolgálják kölcsönösen, mindenki a saját feladatának megfelelően. De csak akkor válhatunk ismét nemzetté, ha, mint az emberi testben, van egy szervező, harmonizáló, egységes működést biztosító, irányt adó rendszer. No, ez a rendszer a történelmi alkotmányunk, a Szent Korona Eszme felügyelete alatt. Mert, ma csak az önjelölt és önkiválasztott sejtke irányítanak, ezt éljük meg napjainkban, s ezek rákos daganatok a nemzet testén.

Fontos a **HIT**, mert ez adja meg az önbizalmat, és ez győzi le a mindennapi félelmeket bennünk. Nekünk szemmel látható, kézzel fogható, a lelkünkbe örökre beégetett, Szent Koronánk van, közvetlen kapocs az égiekhez, s érthetetlen, hogy mégsem tudunk hinni...

Mi európai-ázsiai népek vagyunk egyszerre, szkíta, hun, avar, magyar fajú, egységes, gyönyörűséges, teremtő kultúrájú nép, még az emberiség aranykorából, a Kánaán világából valók, ezért őrizzük szívünkben az örök fény génjeinkbe kódolt üzenetét! Szenvedünk ma, mert a sötétség és a hazugság világában mindig szenved a fény és az igazság. De ne feledjük, ha megerősödik a fény ben-

munk, általunk eltűnik a sötétség, és ha állhatatosak vagyunk az igazságban, leomlanak a hazugság falai. Higgyünk már Istenben, higgyünk magunkban és telebarátainkban!

Pontos a kultúra. A Szent Korona igaz eszméisége, lelkiisége olyan csodálatos szellemi állapotot, szent révülést teremt, hogy aki ennek hatása alatt cselekszik, az magasrendű és szellemi dolgokat alkot, mert maga is atyai, teremtői minőségbe kerül. Az így létrejött magyar kultúra egyetemes, mert egységesen kiterjed, a művészetek minden ágára, a zenétől az írásos művekig. Ez a kultúra nem kreált, kitalált, ez egy szerves kultúra, mert egyetemes és megfelel isteni törvényeknek. És ettől természetesen igaz. Szellemi működésünk egységes, szerves fejlődésű alapja a mintegy 30 ezer éves írásunk, és a több tízezer éves nyelvünk.

Szent Koronánk is e gondolkodás terméke, hiszen szigorúan megfelel az aranymetszés természeti törvényének, mint tárgy és képi jelhordozó. Szeressük és műveljük magyar lelkiségünk termékeit és hagyományait. Ne hagyjuk megfertőzni magunkat, alantás, modernnek mondott, silány, emberi kreációkkal. A nyelvünk született és formálódott örök tudás folyamát ne szakítsuk meg, adjuk tovább. Műveljük a fiatalságot, ne hagyjuk elkallódní, mert ők a mi jövőnk!

Közel, az eljövendő Szent Korona Országá, folyton beszéljünk róla, hiszen nyelvünk teremtő nyelv, és ezzel is segíthetjük mielőbbi eljövetelét. Igaz ennek idejét csak a Teremtő tudja, de tegyünk meg mindent, azon a szinten is, amelyen mi vagyunk, hogy teljes legyen a beteljesülés.

Én hiszem és tudom: van magyar jövő! Sorakozzunk a Szent Korona oltalmá alá, mert magam már megtapasztaltam, milyen kegyelem a Szent Koronát és az országot szolgálni.

Míg egy igaz magyar ember él a Földön, addig él a Szent Korona eszméisége, s ha a Jóisten akarja örökké él!

Dr. Halász József

A Szent Korona és a magyar alkotmány

A Szent Korona értékrendje az állam és az ember szabadságának tartalmát határozza meg, biztosítva a szabadság feltételeit és védelmét.

A Szent Korona a társadalmi együttélés szabályait háromszintű jogrendszeren keresztül teszi mindenki által betartandó kötelezettséggé: az Alkotmány örök és változtathatatlan, a szabadság alapértékeit határozza meg; az Alaptörvény egy történelmi időszakra fogalmaz meg az Alkotmány alapján irányelveket; a törvények az Alaptörvény tárgyköreinek részletes szabályozását tartalmazzák.

A Szent Korona öngazgatási rendszere a tiszta önkormányzatiságra (szubszidiaritásra) épül, amely alapja a népuralomnak (demokráciának) és a sorsközösség vállalásának (szolidaritásnak).

A Szent Korona hatalomgyakorlásának legfőbb szervezete a Nemzetgyűlés. A hatalomgyakorlás az irányítás és a végrehajtás kettős egységében működik, ahol a végrehajtó szervezet munkája, az Országgyűlés a Szent Korona teste két részének, a területnek és az emberek jellemzői által meghatározott társadalmi csoportoknak az alsóházi és felsőházi képviselőtén keresztül valósul meg.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A Szent Korona értékrendjének alkotmányra, és ezen keresztül az egész jogrendszerre gyakorolt hatásának vizsgálatakor mindenképp először azt kell leszögezni, hogy a Szent Korona eszme az állam és az ember szabadságát jelenti, ez a társadalmi együttélés alapja, így a jogrendszer az állam és az ember szabadságát szolgálja.

A Szent Korona eszme meghatározza az állam és az ember szabadságának tartalmát éppúgy, mint „Az amerikai Egyesült Államok népének Függetlenségi nyilatkozata” (<http://62.112.194.95/hirlevel/Diak/fuggetlenseginyilatkozat.doc>):

„... mint Szabad és Független Államok, teljes Hatalmuk van Háborút viselni, Békét kötni, Szövetségre lépni, Kereskedelmet üzni és Mindazt tenni, amire Független Államok jogosultak.” - írja a Függetlenségi nyilatkozat. Ugyanezt a Szent Korona legfőbb alapelve célratörő egyszerűséggel így fogalmazza: „**Magyarország örökké szabad**” (Hungaria semper libera).

„De amit ígér - és pedig az élethez s a szabadsághoz való jog mellett, az emberiség történetében intézményesen első ízben, a **boldogsághoz való jogot**, - mindezt valóban biztosította népének.” - mondja a Függetlenségi nyilatkozat, a Szent Korona eszme második alapelvében pedig: „**Mindenkinek egy és ugyanazon szabadsága van**” (Una et eadem libertas).

Most az egész világ a szabadság ígérete alatt él. Viszont az ígéret kimondása kevés, ha az ígéretet tevő nem tartja be.

Most az egész világ a szabadság be nem tartott ígérete miatt szenved, kezdve - a függetlenség ígéretét 1776-tól egyenletes úton megszegő (és ezért üres szóvá alázódott, „demokrácia óre” szerepében tetszelgő) - USA-tól Magyarorszáig. Így vált az „amerikai álomból” „amerikai rémálmom”, éppúgy, mint a magyarországi rendszerváltás „jóléti álma” „a nyomor álmává”.

Végiggondolva az elmúlt közel 20 évet, egyértelmű, hogy miért vált az álom rémálommá, a jólét várákozása nyomor megélésévé. A pártok által tett szabadság-ígéreteknek nem voltak meg a feltételei.

Mondhatjuk úgy is, felelőtlenül ígértek programjaikban olyan előnyöket, amelyeknek a biztosítékát - az állam és az ember szabadságát - nem voltak képesek megteremteni.

De mondhatjuk úgy is, hogy az USA éppúgy letért az Isteni Útról, amit a Függetlenségi Nyilatkozat alapjaként határozott meg², mint - döntően az ő hatására - nagyon sok állammal együtt mi is.

Pedig a megoldás - a Szent Korona eszmében - itt van a kezünkben, de úgy teszünk, mint József Attila, nem vesszük észre:

*„Az Isten itt állt a hátam mögött
S én megkerültem érte a világot”*

(Töredék)

Nézzük csak a Szent Korona harmadik és negyedik alapelvét! „Minden birtoklás gyökere a Szent Korona” (Sacra Corona radix omnium possessionum) és „Mindennek a Szent Korona eszme szerint kell történnie” (Sub Specie Sacrae Coronae). Ezek betartásánál nagyobb biztosíték nem kell az állam és az ember szabadságához!

És ha mégis sérül a természetes, szentkoronai értékrend, akkor ott a jog fölé emelkedő kötelesség, az „Ellentmondási és ellenállási jog” (Ius resistendi et contradicendi) gyakorlása minden szabadság-veszélyeztetővel szemben.

Így tehát a Szent Korona eszme nemcsak a szabadság tartalmát határozza meg, hanem annak feltételeit is, és gondoskodik védelméről. Ez így egy logikailag zárt rendszer.

A társadalmi együttélés természetes szabályai határozzák meg és védik a szabadságot, a jogrendszernek ezt kell kifejeznie.

A jelenlegi jogrendszerrel kapcsolatban ezt nem mondhatjuk el. Alkotmányossági kérdéssel kezdődik a jogrendszer alkalmatlansága.

Formailag ez abban mutatkozik meg, hogy az állam és az ember alapvető szabadságjogait a diktatórikus hatalom elvette, ezért a Szent Korona alkotmányos jogfolytonossága felfüggesztődött, de hatálya nem szűnt meg (senki nem helyezte hatályon kívül), vagyis nincs formailag érvényes Alkotmány.

Tartalmilag az 1949. évi XX. tv. (<http://62.112.194.95/hirlevel/Diak/194910tv.doc>) - amelyet Alkotmánynak neveznek (de önmagát egy érthetetlen jogi fordulattal a 77. § (1) bekezdésében „Alaptörvényként” határozza meg) -, semmilyen

örök érvényű alapot nem határoz meg, amire a társadalmi együttélés szabályait kifejező jogrendszer épülhetne.

A törvények, utasítások, rendeletek rendszertelensége, amely a mai jogrendszert jellemzi, nem érdemel különösebb elemzést. A későbbiekben egy-két példát hozok fel annak igazolására, hogy az alapnélküliség hogyan eredményezi a jogállamiság hiányát.

Azt kell viszont megértenünk a Szent Korona eszme üzenetének értelmezésével, hogy mit jelent a szentkoronai hármas felépítésű jogrendszer.

1. A társadalmi együttélés szabályozása

A gondolkodási mód váltás mindenek előtt azt jelenti, hogy a társadalom működésében érvényesíteni kell a rendszerszemléletet. A társadalmi együttélés nem izolált elemek véletlenszerű halmazára kell, hogy épüljön, hanem egymással építő kapcsolatban lévő egységekre.

1.1 A jogrendszer a rendszerszemlélet érvényesítésével válik a társadalom tagjainak állami akarattá összehangolt érdekkifejezőjévé. (Ld. Rövid indoklás - <http://eunyet.hu/MagyarModell/Alkotmany/Rovidindoklas.doc>)

A szabadság örök és elidegeníthetetlen joga minden nemzetnek, államnak és az embernek.

1.11 Alkotmány

A szabadság meghatározása, feltételeinek biztosítása és védelme a társadalmi együttélés alapja, vagyis ez egy ország Alkotmánya (ld. előző pont „alapelveit”). **Örök érvényű, változtathatatlan, mint ahogyan az a szabadság is.** (<http://eunyet.hu/MagyarModell/Alkotmany/Moalkotmany.doc>, Rövid szöveg: <http://eunyet.hu/MagyarModell/Alkotmany/Moalkotmanyrovid.doc>)

1.12 Alaptörvény

A szabadság érvényesülése, gyakorlásának módja (nem korlátozása!) és a rendelkezésre álló lehetőségek a társadalom fejlődése következtében változnak. Ezért egy-egy történelmi időszakra meg kell határozni azokat az irányelveket, amelyek szerint érvényesül a szabadság. Az irányelvek rendszere tehát egy időszakra vonatkozó Alaptörvény, amelyet a társadalom tagjainak egyetértésével kell törvényerőre emelni.

Az Alaptörvény kidolgozása egy vezérelv alapján történik, amely az Alkotmányból eredő fő jellemzőket tartalmazza. Ez biztosítja, hogy az Alaptörvény a társadalom működését rendszerként irányítsa.

Az Alaptörvénynek az Alkotmányon alapulva azokat a fő irányelveket kell magában foglalnia, amelyek megadják a keretet a természetes állampolgárságban (konföderációban) élő ország és minden állampolgára számára a krisztusi béke és szeretet alapján, a szerves egységként működő társadalomban élésre.

Alaptörvény alkotási alapelemek:

- Leleki-, szellemi- és anyagi esélyegyenlőség biztosítása minden állampolgár számára.
- Jogok és kötelezettségek összhangja.
- Keresztény értékrend szerinti életértékelés (a lélek az irányító, a szellem a közvetítő és az anyag a végrehajtó).
- Az érdekprioritás érvényesítése.
- A szerves egységként működő, jóléti Állam létrehozása, működtetése és védelme.

Ez utóbbin belül kiemelt védelem illeti meg a

= filozófiai alapot (az ember szabad akarata érvényesülésének védelme az annak esélyegyenlőség-elemeit veszélyeztető eszközökkel - pl. nevelés helyett alkalmazott, lelki traumát okozó lélek- és agyimosás -, vagy - az életfeltételeket csökkentő tevékenységekkel - az egészségügyi ellátás elszabotálása, a közbiztonság kriminális állapotra züllesztése, a következő generációk életét veszélyeztető természetrombolás);

= politikai alapot (pl. a demokrácia alapértékeinek védelme a választók félrevezetésével megvalósuló demagógiával és megalapozatlan ígérekkel szemben);

= gazdasági alapot (pl. az ország termelőeszközei tulajdonjogának védelme bármilyen diktatórikus megszerzési kísérlettel - így az ország "privatizáció" néven történő kirablásával - szemben; a pénz érték közvetítő szerepétől eltérő működtetésének tiltása; a hazai termékek, termények és szolgáltatások negatív diszkriminációjának büntetése; a jogszabályok hibás értelmezésével és korrupcióval illegális gazdasági tevékenységek létrejöttének, a meglévők működésének tilalma).

(Alaptörvény - <http://eunyet.hu/MagyarModell/Alkotmany/Alaptorveny.doc>,

Alaptörvény vázlat - <http://eunyet.hu/MagyarModell/Alkotmany/Alaptorvenyvazlat.doc>,

„Az államhatalom gyakorlásáról” szóló, 1. főtörvény - <http://eunyet.hu/MagyarModell/Alkotmany/1fotorveny.doc>,

1. főtörvény vázlat - <http://eunyet.hu/MagyarModell/Alkotmany/1fotorvenyvazlat.doc>,

„Nemzetgyűlési képviselők, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról” szóló 2. főtörvény - <http://eunyet.hu/MagyarModell/Alkotmany/2fotorveny.doc>

„Magyarország jelképekről és ünnepekről” szóló 3. főtörvény - <http://eunyet.hu/MagyarModell/Alkotmany/3fotorveny.doc>)

1.13 Törvénykönyvek

A társadalmi együttélés törvénykönyvekben megjelenő részletes szabályozásának a szabadságot kell kifejeznie az Alaptörvény irányelvei szerint.

A törvénykönyvek megalkotása és törvényerőre emelése az ország törvényhozó szervezetének joga és kötelessége.

- a/ „Az emberi alapjogokról és kötelezettségekről” szóló főtörvény
- b/ „A családról” szóló főtörvény
- c/ „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény
- d/ „A településekről és társadalmi csoportokról” szóló főtörvény
- e/ „A vallásról és művelődésügyről” szóló főtörvény
- f/ „Az egészségről” szóló főtörvény
- g/ „A gazdaságról” szóló főtörvény
- h/ „A természetkapcsolatról” szóló főtörvény
- i/ „A büntetésről” szóló főtörvény
- j/ „A külkapcsolatokról” szóló főtörvény
- k/ „A nemzetvédelemről” szóló főtörvény
- l/ „Az államháztartásról” szóló főtörvény

A főtörvények irányelvei által szabályozott tárgykör részletes szabályozását alacsonyabb szintű jogszabályok látják el, amelyek természetes részét képezik a főtörvényeknek és ezen keresztül a jogrendszernek is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Ahhoz, hogy a jogrendszer a tényleges társadalmi együttélés szabályait tükrözze, arra van szükség, hogy a jogszabályalkotásban részt vevők a választók akarata szerinti érdekeket képviseljék és tevékenységük a választók (közvetve vagy közvetlenül gyakorolt) folyamatos ellenőrzése és visszacsatolása alatt álljon.

Ehhez a Szent Korona Öngazgatási rendszere tökéletes megoldást ad. Szükségszerű a jelenlegi rendszert (amely a föderációként működő EU-ban testesül meg) elemezni annak érdekében, hogy a konföderalitást jelentő szentkoronaiság természetességét értékelni tudjuk.

2. A szubszidiaritás

Az Európai Unió olyan államszövetség, amelyben az államok állandó kapcsolatán belül közös központi szervek intézik a legfőbb állami ügyeket. Az államszövetség törvényhozó szervei által, „kizárólagos hatáskörbe” tartozó, legfontosabb kérdésekben hozott törvények kötelező erejűek az összes tagállam területén. A tagállamok ugyanakkor bizonyos helyzetekben fenntartják önállóságukat: külön törvényhozó szervekkel, kormányokkal stb. rendelkeznek³. Vagyis a konföderatív⁴ Európai Gazdasági Közösség Európai Unió néven föderációvá alakult át az 1991 decemberében elfogadott, és 1993 novemberében hatályba lépett Maastrichti Szerződéssel⁵ („Szerződés az Európai Unióról”).

A föderációvá átalakulás ellen tiltakozott 1988. szeptember 20-án Bruges-ben Margaret Thatcher, az Egyesült Királyság akkori miniszterelnöke az Európai Közösség jövőjéről szóló beszédében, Jacques Delors, az Európai Bizottság elnöke föderalista, a Maastrichti Szerződést előrevetítő – akkor még - víziójával szemben⁶.

A Szerződést előkészítő konferencia „*Európai Politikai Unióval* foglalkozó kormányközi konferenciának” nevezte önmagát, ezzel is kifejezve, hogy **konföderációról föderációba (Unióba) történő államszövetség-változás történik**, annak ellenére, hogy előírja „az unió tagállamai nemzeti identitásának tiszteletben tartását” és - brit követelésre - minden föderalizmusra utaló referenciát eltávolítottak a szövegből. A Maastrichti Szerződést eredményező kompromisszum a britek és a dánok nélkül jött létre.

A konföderáció alapját képező szubszidiaritás elvét (a döntéseket egy adott politikai rendszerben a hatékony cselekvéssel összhangban álló legsalsóbb szinten kell meghozni) át kellett „ideologizálni” a föderáció államszövetségi formájára, először a Római Szerződés módosításával (http://eunyet.hu/hirlevel/romai_szerz.doc - 3b cikkely beszurása), majd a megbukott EU Alkotmány tervezetben, amelyet átmentettek a Lisszaboni Szerződés „Az Európai Unióról szóló szerződés” (továbbiakban: ESZ) (<http://eunyet.hu/hirlevel/liszzaszuj.doc>) preambulumba⁷ és tételes részébe is. Ez utóbbi szerint:

„(1) Az Unió hatásköreinek elhatárolására a hatáskör-átruházás elve az irányadó. Az unió hatáskörök gyakorlására a szubszidiaritás és arányosság elvei az irányadók.

.....

(3) A szubszidiaritás elvének megfelelően azokon a területeken, amelyek nem tartoznak kizárólagos hatáskörébe, az Unió csak akkor és annyiban jár el, amikor és amennyiben a megtenni szándékozott intézkedés céljait a tagállamok sem központi, sem regionális vagy helyi szinten nem tudják kielégítően megvalósítani, így azok a tervezett intézkedés terjedelme vagy hatása miatt az Unió szintjén jobban megvalósíthatók” (ESZ 5. cikk).

Ha elolvassuk a kizárólagos hatáskörbe tartozó területek felsorolását (ESZ 3. cikk (1)-(2) bekezdés) és a jogalkotási alapelveket („Az Európai Unió működéséről szóló szerződés” - továbbiakban: EM - 288. cikk -, egyértelmű, hogy a szubszidiaritás nem érvényesülhet az EU-ban.

A szubszidiaritás hiánya eredményezi azt, hogy az EU alapjaként meghatározott másik két intézmény, a demokrácia és a szolidaritás sem működik.

3. *A demokrácia*⁴

Mivel a leglényegesebb kérdésekről az EU „kizárólagos hatáskörben” dönt, a döntéshozatal nem az állampolgárhoz a lehető legközelebbi szinten, hanem a lehető legtávolabbi szinten történik (a szubszidiaritás hiánya).

Ez azt jelenti, hogy a népuralom nem érvényesül, mert a föderáció szabályainak megfelelően minden tagállam legfőbb törvényhozó szerve minőségi többséggel a föderáció szolgálatában áll.

Ennek oka a pártrendszer és az erre épülő választási törvény. A képviselőjelölés (és választás) - mint a szubszidiaritást megalapozó intézmény - nem a

választók közvetlen meggyőződésén és bizalmán alapul, hanem a pártok ajánlatain. A pártok ajánlatai viszont nem megvalósuló programra, hanem a választók igénye szerinti ígéretre épülnek, amelyek betartásának kötelezettsége nem terheli a pártokat, mert az ajánlatokkal kapcsolatban a pártoknak csak „politikai felelősségük” van. Magyarországon a Büntetőtörvénykönyv rendelkezései sem vonatkoznak a kampánybeli kijelentésekre.⁹

4. A szolidaritás¹⁰

A szilárd, biztos alaphoz (solidum) teljes felelősséggel akkor tartozik egy állam, ha ezt az alapot (jogi alapot is) közösen, önkéntesen hozzák létre.

A legfontosabb kérdésekben az EU a tagállamok közötti jogharmonizálást (vagyis az alap megteremtését) tiltja a Lisszaboni Szerződés a Lisszaboni Szerződés (<http://eunet.hu/hirlevel/Lisszaboniszerzodes2007.doc>) alábbi rendelkezéseivel:

Az Unió hatásköreinek típusai és területei (EM I. cím 2. cikk).

A határok ellenőrzésével, a menekültügygel és a bevándorlással kapcsolatos politikák (EM 2. fejezet 79. cikk)

Igazságügyi együttműködés büntetőügyekben (EM 4. fejezet 83. és 84. cikkek)

Adórendelkezések (EM 2. fejezet 113. cikk)

Jogszabályok közelítése (EM 3. fejezet 114., 115., 116., 117. és 118. cikkek)

Népegészségügy (EM XIV. cím 168. cikk)

Ipar (EM XVII. cím 173. cikk)

Kutatás, technológiai fejlesztés és úrkutatás (EM XIX. cím 189. cikk)

Idegenforgalom (EM XXII. cím 195. cikk)

Polgári védelem (EM XXIII. cím 196. cikk)

Igazgatási együttműködés (EM XXIV. cím 197. cikk)

Közös kereskedelempolitika (EM II. cím 206. és 207. cikk)

Általános és záró rendelkezések (EM Hetedik rész 352. cikk)

5. Az Európai Unió, mint föderatív államszövetség a szubszidiaritás – és ezen keresztül a demokrácia és a szolidaritás – megvonásával a tagállamok teljes önrendelkezését elveszi az alábbiak szerint:

a/ Minden nemzeti érték (benne a termőföld) feletti rendelkezés elvesztése (EM 26. cikk, EM 3. cikk)

b/ A nemzeti termékek védelmének elvesztése (EM 34. cikk, EM 35. cikk, EM 63. cikk, EM 101. cikk, EM 107. cikk)

c/ Pénzügyi függetlenség elvesztése (EM 282. cikk, EM 295. cikk)

d/ Kereskedelmi függetlenség elvesztése (EM 106. cikk, EM 207. cikk)

e/ Vám elvesztése (EM 28. cikk)

f/ Az önálló adópolitika elvesztése (EM 110. cikk)

- g./ Külügy és hadügy elvesztése (ESZ 18. cikk)
- h./ Önálló jogalkotás elvesztése (EM 288. cikk)
- i./ Közigazgatás elvesztése (EM 7. cikk)
- j./ Belbiztonság elvesztése (EM 88. cikk, EM 89. cikk)
- k./ Igazságszolgáltatás elvesztése (ESZ 19. cikk, EM 86. cikk)
- l./ A tagország kinyitása minden idegen előtt és bezárása a tagország Uni-
ón kívülre szakadt minden államalapító és államalkotó nemzetéhez tartozó em-
ber előtt (EM 49. cikk)

Tisztelet Hölgyeim és Uraim!

A szubszidiaritás hiányára visszavezethető okozatok elemzése után természetesen fogalmazódik meg a válasz az alábbi kérdésre:

6. *Mit kell tenni a szubszidiaritás érvényesítéséért?*

Vissza kell állítani a konföderális államszövetséget a föderális vonások teljes (és nem csak formai) megszüntetésével.

Ez azt jelenti, hogy az EU alapját képező négy liberális alapelv (az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása – EM 26. cikk) helyébe kell léptetni az államok és személyek szabadságát¹¹ biztosító alapelveket:

a./ Az államalapító és államalkotó nemzetek gazdasági és természeti (ökonómiai¹² és ökológiai¹³) egységét biztosító állam örökké szabad.

b./ A kötelezettségek és jogok összhangjában az egy államban élő államalapító és államalkotó nemzetek tagjainak egy és ugyanazon szabadsága van.

c./ Minden, ami az államalapító és államalkotó nemzetek szerves egységként élését biztosító állam földjén, földje alatt és földje fölött van, az államalapítók és államalkotók egyetemes, örök és elidegeníthetetlen tulajdona.

d./ Az államot alkotó államalapítók és államalkotók által létrehozott értékek, illetve az állam szellemi és természeti értékei csak az állam érdekeit szolgálhatják.

e./ Amennyiben veszélyeztetve van az állam, és/vagy az államalapítók és államalkotók szabadsága, akkor az államalapító és államalkotó nemzetek minden tagjának nemcsak joga, hanem kötelessége a veszélyt okozónak ellentmondani és tevékenységének ellenállni.

A föderális és konföderális szabadság-értelmezés:

A neoliberais alapokon álló föderális államszövetség a szabadságot (a gyakorlat bizonyosága szerint) a kirekesztettek - látszat-szabadságába burkolt - teljes elnyomásával a kiválasztottaknak biztosított korlátlan szabadságként (szabadosságként) értelmezi.

Ezzel szemben a Szent Korona eszme szabadság-értelmezése azt jelenti, hogy minden ember küldetése (hivatása) szerinti feladatát úgy végzi, hogy szabad akaratával a Világmindenség fejlődését szolgálja, vagyis *szabadsága az örök-érvényű értékrend betartásán keresztül érvényesül.* (Ennek egyszerű megfogalmazása így szól: „Amit magadnak nem akarsz, azt ne tedd másnak sem!” és „Mindent megtehetsz, ami más személy vagy társadalmi csoport jogos érdekeit nem sérti.”)

Ezek az alapelvek az államok közötti természetes, kölcsönös előnyökön alapuló érdekeket érvényesítő kapcsolatot biztosítják, de csak az alapelvek érvényesülését tiszteletben tartó célzott együttműködés (konföderáció) formájában.

Összefoglalva:

Összevonás (integráció) helyett összehangolás (koordinálás)

A kereslet és kínálat diszharmoniaja helyett igények és lehetőségek harmóniaja

Kiváltáság - kiszolgáltatottság diktatúrája helyett kötelezettségek teljesítésén alapuló jogok gyakorlása

Az ember anyagi, kozmopolita falanszter-fogaskerékként (árúként) kezelése helyett az ember lelki-, szellemi- és anyagi egységből álló ingéniumként (egyéniségként) értékelése

A nemzeti sajátosságok üres - rezervátumi - színfoltként kezelése helyett a nemzetek természetes életterének tiszteletben tartása.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A Szent Korona Önigazgatási rendszere adja meg a választ az alábbi kérdésre:

7. Hogyan érvényesül a szubszidiaritás?

Einstein szerint: ha valami elromlott, akkor azt nem lehet azzal a módszerrel kijavítani, ami a romlást okozta.

A föderális államszövetségként működő EU romlását az a gondolkodási mód okozta, amely kizárólag anyagi értékeket ismer el, mindent árúként kezel, ez-

zel megfosztja az embert önbecsülésétől, önazonosságától (identitásától), mert nem a szellem, a lélek és a test egészséget adó összhangjában élő (WHO meghatározása) alkotó egyéniségként, hanem a falanszter végrehajtásra ítélt alkatréseként kezeli.

Ebből adódóan mindenképp előtérbe kell hozni a gondolkodási mód (paradigma) váltásra van szükség. El kell vetni a federalizmus minden eszközét, és kölcsönös előnyökön alapuló, szerves egységben élést elősegítő kapcsolatban kell élniük az egy kontinensen (és minden kontinensen) élő nemzeteknek és államoknak.

Ennek a kapcsolatrendszernek a meghatározó működési elve az öngazgatás (szubszidiaritás), amelynek következménye a népuralom (demokrácia) és az összetartás (szolidaritás).

„Az államhatalom gyakorlásáról” szóló, 1. főtörvénytervezet (<http://eunet.hu/MagyarModel/Alkotmany/1fotorveny.doc>) 2. szakasza („Az államhatalom gyakorlás kettős egysége” 8. §) foglalja össze a szubszidiaritás gyakorlati működését (amit az 1970-es években „Mátrix irányítási rendszerként dicsőítettek):

(1) Az irányítás és a végrehajtás egymással örök és szétválaszthatatlan kapcsolatban áll, ezáltal kettős egységet alkot, éppúgy, ahogyan a Szent Korona testének két alkotóeleme, a terület és a személy is kettős egységben él.

(2) Az államhatalom irányítást és végrehajtást végző szervezetei tevékenységüket keresztösszefüggések rendszerében végzik. Ezzel válik az államhatalom irányítása kettős egységgé, ami a társadalmi érdekérvényesítés ellenőrizhetőségének alapja.

(3) Az irányítás szervezetei:

- a./ a Nemzetgyűlés,
- b./ a Nemzetgyűlés elnöke,
- c./ a Nemzeti Tanács,
- d./ a Honvédelmi Tanács,
- e./ a Bíróság,
- f./ az Ügyészség,
- g./ az Állami Számvevőszék és
- h./ a Magyar Nemzeti Bank.

(4) A végrehajtás szervezetei:

- a./ Magyarország elnöke,
- b./ Magyarország Kormánya,
- c./ az Országgyűlés alsóháza,
- d./ az Országgyűlés alsóházának elnöke,
- e./ az Országgyűlés felsőháza,
- f./ az Országgyűlés felsőházának elnöke,
- g./ a települések önkormányzata,
- h./ a polgármester,
- i./ Társadalmi csoportok önkormányzata,

J./ Társadalmi csoport önkormányzatának elnöke.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Most, amikor a föderáció a Lisszaboni Szerződéssel együtt megbukott, különös jelentősége van annak, hogy érvényesítsük a Szent Korona értékrendben megfogalmazott konföderalitás elvét.

Mondhatom úgy is: a Szent Korona kihat Európára, nekünk pedig teljesíteni kell azt a küldetésünket, amit a Teremtő az Istenszülő feladatának ránk kegyelmezésével küldetésünké emelt.

Ennek következménye, hogy szeptemberben Brüsszelben egy, konföderációról szóló konferencián igyekszünk kialakítani az „Európai Konföderációról” szóló nemzetközi szerződést. El kell mondjam Önöknek, hogy nagy megtisztetésnek tartom *Jens-Peter Bonde* úr felkérését a konferencia alapjának elkészítésére, amit „Az Európai Konföderációról szóló szerződéstervezet” (<http://szksz.hu/Videok/EuropaiKonfoderacio.doc>) címmel készítettem el.

Az előbb Molnári Tibor szavait idéztem. Folytatom az ő gondolatát: Ezt a küldetést akkor is teljesíteni fogjuk, ha tudunk róla, akkor is, ha nem, akkor is, ha akarjuk és akkor is, ha nem.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Tudjunk róla és akarjuk!

Ehhez kérem – Szent László fohászával – a Magyarok Istenének erőt, megvilágosodást és kitarást adó kegyelmét!

Így legyen!

Köszönöm figyelmüket!

1 Sok családot kilakoltattak Amerikai rémálom: a hitelválság miatt egész kerületek néptelenedtek el - [hvg.hu MTI 2008. január 29. 10:20 - http://hvg.hu/gazdasag/20080129_uSA_Cleveland_hitelvalsg_szellemvaros.aspx?s=2008129nl](http://hvg.hu/gazdasag/20080129_uSA_Cleveland_hitelvalsg_szellemvaros.aspx?s=2008129nl)

2 „... az emberi események sodrában szükségessé válik egy nép számára, hogy feloldja azokat a kötelekeket, amelyek egy másik néphez fűzték, és elfoglalja a földkerekség Hatalmai között a Természet Törvényei és a Természet Istene által részére kijelölt különálló és egyenrangú helyet, ...”

3 A föderáció definíciója az Új Magyar Lexikon 2. kötet 399. oldalán

4 **Konföderáció:** Államok állandó szövetsége, amely bizonyos meghatározott (főleg külpolitikai és katonai - az EGK esetében gazdasági - HJ) cél érdekében jön létre. A konföderáció vezető, egy vagy több közös szerve a szövetségbe tömörült államok képviselőiből alakul, e szervek csak a kormányokkal tartanak

fenn kapcsolatot, s nincsen közvetlen hatalmuk az egyes államok állampolgárai fölött. (Új Magyar Lexikon 4. kötet 189. oldal)

5 Az Európai Politikai Unióval foglalkozó kormányközi konferencia a *(Maastrichti - HJ) Szerződés* alapvető szerkezetéért volt felelős. Ennek első része kihirdeti az Európai Unió létrejöttét, kijelöli céljait, és előírja, hogy az unió „tisztelőben tartja tagállamainak nemzeti identitását”. Brit követelésre minden föderalizmusra utaló referenciát eltávolítottak a szövegből.

A *(Maastrichti - HJ) Szerződés* (http://eunyet.hu/hirlevel/maastrichti_szerz.doc) lefektette a szubszidiaritás elvének alapjait, létrehozta az unió polgárság intézményét és kiterjesztette a közösségi fellépést a kultúra, az oktatás, a szakképzés, a fogyasztóvédelem, a transeurópai hálózatok, az iparpolitika, a környezetvédelem és a fejlesztési politika területeire. (EU Mindentudó - <http://hvg.hu/EMindentudo.aspx>)

6 1988. szeptember 20-án Bruges-ben Margaret Thatcher, az Egyesült Királyság akkori miniszterelnöke az Európai Közösség jövőjéről szóló beszédet mondott a belgiumi Bruges-ben a College of Europe-ban. A beszédet széles körben Jacques Delors, az Európai Bizottság elnöke föderalista víziójával szembeni tiltakozásként értelmezték, mivel az az integrációs folyamaton belül a tagállamok elsőbbsége mellett szállt síkra. (EU Mindentudó - <http://hvg.hu/EMindentudo.aspx>)

7 „AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy tovább viszik a Európa népei közötti egyre szorosabb egység létrehozásának folyamatát, ahol a szubszidiaritás elvének megfelelően a döntéseket az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg,”

8 A demokrácia fogalma: Az ókori görög városállamokban az arisztokráciát (a nemesek uralmát) és a türanniszt (-TIRANNUS) felváltó államforma, amely a szabad polgárok egyenlőségét hozta meg, és a kormányzást választott tisztviselőkre bízta. (Az athéni demokrácia (i.e. V-IV.sz.) - Tágabb értelemben: népképviselőtlen és az állampolgárok jogi egyenlőségén alapuló kormányzati forma.

A polgári demokráciákban a választójog korlátozásai és sok más ok miatt a hatalom lényegében a kizsákmányoló osztályok kezében van. - Népi demokrácia: a második világháború után több európai és ázsiai országban a népi demokratikus forradalom eredményeként létrejött néphatalom, a proletárdiktatúra (-PRO-LETÁR) egyik formája. (Magyar Értelmező Szótár - <http://ertelmezoszotar.atw.hu/>)

Az ESZ-ből:

„ÖSZTÖNZÉST MERÍTVE Európa kulturális, vallási és humanista örökségéből, amelyből az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen jogai, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, valamint a jogállamiság egyetemes értékei kibontakoztak,”

„MEGERŐSÍTVE elkötelezettségüket a szabadság, a demokrácia, az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása és a jogállamiság elvei mellett,” (Preambulum)

„Az Unió az emberi méltóság tiszteletben tartása, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok - ideértve a kisebbsé-

gekhez tartozó személyek jogait – tiszteletben tartásának értékein alapul. Ezek az értékek közösek a tagállamokban, a pluralizmus, a megkülönböztetés tilalma, a tolerancia, az igazságosság, a szolidaritás, valamint a nők és a férfiak közötti egyenlőség társadalmában. (2. cikk)”

9 „A politikai pártok képviselői által a választási kampányokban tett – a párt ideológiáját, az ahhoz kapcsolódó stratégiákat, ezen belül az ország állapotaival kapcsolatos nézeteket tükröző – kijelentések valóságtartalmának vizsgálata nem tartozik a bűnügyekben eljáró hatóságok hatáskörébe, ezen kijelentésekért történő helytállás a politikai felelősség kategóriájába tartozik.” (Központi Nyomozó Főügyészség Nyom. 44/2007. sz. határozata - <http://eunyet.hu/hirlevel/lu070308.doc>)

10 A szolidaritás jelentése: **Összetartás, kiállás valaki mellett, támogatás.**

A sztrájkoló bányászokkal a fővárosi nagyüzemek munkásai is szolidaritást vállaltak (=maguk is sztrájkoltak, követeléseiket támogatták).

Szolidaritási sztrájk.

Osztályunkban erős a szolidaritás (=tagjai jóban-rosszban összetartanak, kiállnak egymásért).

A középkorban kereskedők, pénzemberek gyakran önkéntes társulásba tömörültek, és kötelezték magukat, hogy a közösség bármely tagjának veszteségét közösen megtérítik, adósságait kifizetik. (ma csoportos biztosításnak vagy csoportos kezességnek mondanánk az ilyen: egy mindenkiért, mindenki egyért.) A társulás közös pénzalapját latin szóval solidumnak ('szilárd, biztos alap') nevezték, tagjait solidarisnak, azaz a solidumhoz tartozónak.

Rokona a SZOLID.

(Magyar Értelmező Szótár - <http://ertelmezoszotar.atw.hu/>)

Az ESZ-ből:

„AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy elmélyítsék a népeik közötti szolidaritást, miközben történelmüket, kultúrájukat és hagyományaikat tiszteletben tartják,” (Preambulum)

2. cikk, 3. cikk (2) bekezdés harmadik albekezdés.

11 A szabadság fogalma: „A szabadság az az állapot, amelyben az ember a saját erőit éppúgy, mint az őt körülvevő természetet a lehetőség határain belül maga választotta cél eléréséhez használhatja”

„...a szabad ember célt választ magának, amelyet „fizikai és morális erejével” elér, így válik boldog emberré...”

(Eötvös József)

Szabadság

Általában idegen erőtől való függetlenség. Ily értelemben a Sz. szót a legkülönbözőbb vonatkozásokban használják. Így: fizikai Sz. a fizikai lehetőséget jelent valamit tenni v. nem tenni. A fizikai Sz.-ot erőszak (vis) vagy erőhatalom (vis major) zárhatja ki. Erkölcsi Sz., mely az ember akaratelhatározási Sz.-át jelenti (l. Akarat és Akaratszabadság), s melyről - noha többféle értelemben - csak az embernél lehet szó, míg az emberen kívül eső természetet kötöttség v. nem

szabadnak nevezik, mert a szükségszerűség jellegével bíró természeti okság törvényének feltétlen uralma alatt áll. Jogi Sz., kiterjed mind arra, amit a jog szerint tenni lehet. Személyes Sz. a szabad mozgás, a test szabad használata, mely büntetőjogi védelem alatt áll, s csak a törvényben meghatározott esetekben és formák között szorítható meg. El nem ismerésen alapultak a rabszolgaság, a földhöz kötöttség. Közhivatalnoknak évenként üdülésre engedélyeztetni szokott időt is Sz.-nak nevezik. L. még Költői Szabadság és Politikai Szabadság.

Politikai szabadság párt v. társadalmi szabadság (ang. political, civil, social liberty), a törvény által csakis a közérdekből szükséges mérvben megszorított természetes szabadság. A társadalmi együttlét az egyesek természeti szabadságának megszorítását követeli a többiek és az összesség szabadságának biztosítása érdekében. Ez nem megszorítgása a P-nak, sőt annak lényegéhez tartozik, mert a nélkül P nem képzelhető. A P-nak megszorítása ott kezdődik, ahol a természeti szabadság megszorítása a közszabadság érdekében szükséges mértéket meghaladja. A P-nak tanulmányozása és meghatározása tehát azonos a társadalom által az egyesek fölött jogszerűen gyakorolható hatalom természete és határainak tanulmányozásával és meghatározásával. A világtörténet az egyéni szabadság harcának története is a hatalom ellen. Másképen alakulhat s alakult e harc akkor és ott, amidőn és ahol a nép uralkodójának jogtalan alattvalója s azérdekelletét jellemzi a viszonyt a kormányzók és a kormányzottak között. Más alakulatot vehet az alkotmányos államnak szervezett társadalomban, a teljes diadalra jutott népszuverénitás alatt. De itt is sem a harcnak nem kell megszűnnie, sem a társadalmi hatalom körvonalozása, természete s határainak meghatározása feleslegessé nem válhatik. A legnagyobb tévedés volna azt hinni, hogy ahol a nemzet ura önmagának, ahol csak a népnek akarata alkothat törvényt, a polgári szabadság biztosítáikairól gondoskodni felesleges, mert önmaga ellen védekezni nem szükséges. A népszuverénitás s a P nem együtt járó fogalmak, annyira nem, hogy a népszuverénitás mellett legrosszabbul állhat a P ügye; a népszuverénitás a P-nak az abszolutizmusnál is nagyobb ellenésge lehet. A történelem tanuságain kívül elég arra utalni, hogy a népszuverénitás nem az egyesnek önmaga fölött, hanem a többieknek az egyes fölötti uralma. A visszaélés lehetősége tehát annál közelebb fekszik, minél inkább a többieknek uralma a dolog természete szerint tényleg a többség uralma. Akár abszolút, akár alkotmányos fejedelem, akár határozott időre választott elnök álljon az állam élén, akár egy embernek, akár csak a nemzetnek akarata alksson törvényt, a társadalmi hatalom határvonalainak meghatározása a P érdekében egyaránt s a népek jóléte szempontjából nem kevésbé lényeges, mint a védekezés a politikai zsarnokság, a deszpotizmus ellen. Az egyedül helyes alapelv, melyből a társadalmi hatalom határainak meghatározásában kiindulni kell, az, hogy a társadalmi hatalom beavatkozása, a természeti egyéni szabadság korlátozása csak annyiban indokolt és jogszerű, amennyiben az egyesnek szabadsága a maga természeti korlátlanágában a többieknek természeti szabadságával összeférhetetlen. A teljes egyéni szabadságra mindenkinek egyaránt s egyforma igénye

van. Egyiknek sem lehet nagyobb igénye a többiek fölött. Ez a jogegyenlőséggel ellenkeznék. Minthogy pedig társadalmi együttlétnél az egyeseknek természeti szabadságai korlátlanóságukban egymás mellett meg nem állhatnak, minden egyesnek természeti szabadsága szükségszerűen oly megszorítást igényel, hogy valamennyinek szabadságai egymás mellett elérjenek s érvényesülhessenek. A megszorításnak ez a mérve jogszerű, mert nélkülözhetetlen; mert a nélkül az egyiknek szabadsága a többiek szabadságának rovására érvényesülne; amit a jogegyenlőség elve meg nem engedhet. Ezen a mérven túlmenően minden megszorítás jogtalan, akár valamennyit sujtson kivétel nélkül, akár csak egyeseket. Jogtalan azért, mert az első esetben felesleges, a második esetben a jogegyenlőséggel ellenkezik. Az embernek magatartása csak annyiban vethető alá bizonyos megszorításoknak s a tilalom áthágásáért az ember csak annyiban vonható felelősségre, amennyiben a magatartásban s annak eredményeiben mások is érdekelték. A mások alatt magát a társadalmat is, mint önálló jogalanyisága szükségszerűen következik. Annyiban ellenben, amennyiben az egyénnek magatartása kizárólag őt magát érdekli, s az sem közvetlenül, sem közvetve másoknak jogosult érdekeit nem érinti, az egyén függetlensége feltétlen. Mindenki önmagának abszolút ura. A társadalmi beavatkozás nemcsak akkor jogosult, ha az egyéni magatartás másoknak jogkörét közvetlenül érinti vagy sérti, ha p. valaki lop vagy öl, hanem közvetett jogérdeksértés esetében is. Az a körülmény, hogy ez az egyéni szabadság tetemes megszorítására vezet, az elveknek helyességét nem érinti. Mint mások érdekkörét sem közvetlenül, sem közvetve nem érintők, feltétlen elismerést követelnek a legteljesebb lelkiismereti, gondolat- és vélemény szabadság. L. Egyéni szabadságjogok.

A vélemény szabadsággal szorosan összefügg a véleménnyilvánítási szabadság. (L. Sajtószabadság.) Ide tartoznak a szabad kutatás, a foglalkozásmód s életpálya szabad választásának joga s a szabad egyesülés joga, másokat nem sértő célokból. Az itt előadott szabadságok azért esnek különös tekintet alá, mert az egyén oly működési körére vonatkoznak, mely tisztán az illető egyént érinti s melyben mások legfeljebb szabad, önkéntes beleegyezésükkel és közreműködésükkel lehetnek érdekelve. A tér, amelyben társadalmi beavatkozásnak egyedüli helye lehet: a cselekvés tere. A cselekvési szabadság megszorítása a fent kifejtett alapelveknek logikai következménye. A vélemény nem, de a cselekvés, a véleménynek megvalósítása igen is érintheti másoknak jogos érdekkörét, a beavatkozás joga azért a társadalmat kell, hogy megillessen. A cselekvés nem lehet annyira szabad, mint a vélemény. A vélemény szabadság lelelkesebb hívei is elismerik, hogy a vélemény is elvesztheti immunitását, ha izgatássá fajul; annál nagyobb mérvben állania kell ennek a cselekvésről. De itt is, a fő elvhez híven, teljes szabadságot kell követelni mindazokban, amik másokat nem érintenek. Ezt nemcsak az egyéni érdek, de egy nagy, bár nem ritkán félreismert társadalmi érdek követeli: az egyéniség, az individualitás szabad érvényesülésének érdeke. A közvélemény ebben az irányban nem ritkán nagyobb zsarnok s nagyobb ellensége az egyéni szabadságnak, mint a törvény. Az emberek nem akarják belátni,

hogy más valami is jó lehet, mint az, amit ők annak tartanak, s akinek a többségtől eltérő nézetei vannak, szemben találja magával a közvéleményt s az átlagosnál nagyobb lelki erő és jellemzilárdság nélkül le kell mondania egyéniségéről, hogy úgy táncoljon, amint a többség füttyöl. A közvélemény konzervativizmusa, helyesebben türelmetlensége, s egyenes zsarnokoskodása pedig annál kevésbé jogosult, mennél bizonyosabb a világtörténelem tanúsága szerint az, hogy az emberiség egész haladásáért, a civilizáció, a kultusznak mindama vívmányaiért, melyeknek most háborítatlanul gyümölcsseit élvezzi: oly férfiaknak, oly szilárd jellemeknek tartozik köszönettel, akik annak idején a közvéleménnyel helyezkedtek ellentétbe. Az egyéniség önérvényesülésének joga egyenesen azon alapszik, hogy az emberek nem gépek, melyeket bizonyos minta szerint a számukra rendelt munka végzésére építenek, az embernek nőnie s fejlődnie kell, megfelelőleg erőinek, melyek őt élő lényvé teszik. A társadalmi beavatkozás joga pedig azon alapszik, hogy az ember a társadalom védelmében részesülvén, ezért bizonyos vizontszolgálattal tartozik; s a társadalmi együttélés nélkülözhetetlenné teszi, hogy az ember magatartásában másokra is tekintettel legyen s magatartásában a társadalom jogosult igényeihez alkalmazkodjék s jelesül tartózkodjék mások jogos érdekköreinek megsértésétől s vegye ki részét azokban az áldozatokban, amelyeket a társadalomnak, melynek védelmét élvezzi, fentartása igényel. Aki az egyéni szabadság e határait tiszteletben nem tartja, arra erőszakkal is kényszeríthető. A tételnek gyakorlati alkalmazásában két egyaránt helytelen szélsőségtől kell óvakodni. Az egyik a szélsőségre vitt individualizmus, a másik a túlzásra vitt szocializmus. Az első hibába esnek azok, kik a szabadság korlátlanágát hirdetik, míhely a cselekmény közvetlenül csak az illető egyént érinti s nem akarják belátni, hogy a jogosult társadalmi érdek szempontjából teljesen közömbös az, vajjon a cselekmény közvetlenül vagy reflex hatásaiban érinti-e az idegen v. társadalmi érdekeket. A különbség a két eset között legfeljebb az lehet, hogy a közvetlen hatás kézzelfoghatóságánál fogva könnyen, a közvetett hatás pedig nehezebben lévén felismerhető, utóbbi esetben nagyobb óvatosságra lesz szükség. A másik hibába viszont azok esnek, kik túlságos s indokolatlan aggodalomból mindenütt társadalmi veszélyt szimatolnak s csak az egyenruhába bujtatott emberi tevékenységben hajlandók megnyugodni. Mint sok más kérdésben, úgy itt is szélsőségek mellőzésével az arany középutat kell választani.

(A PALLAS NAGY LEXIKONA - <http://mek.oszk.hu/00000/00060/html/index.html>)

12 Ökonómia jelentése: Gazdálkodás, beosztás, takarékosság.

Bölcs ökonómiával alkalmazta regényeiben a népi nyelv szavait és fordulatait.
- Célszerű beosztás, elrendezés.

A ház terveiben az ökonómia és tetszetősség összhangja valósult meg.

(Magyar Értelmező Szótár - <http://ertelmezoszotar.atw.hu/>)

13 Ökológia jelentése: (gör. oikos - otthon, ház, lakóhely, logos - tudomány) a környezet és az élőlények közötti kapcsolatokkal foglalkozó tudományág.

(Magyar Értelmező Szótár - <http://ertelmezoszotar.atw.hu/>)

Dr. Halász József

Szülei osztályidegen voltak, és e miatt 1951-53 között nem kaptak munkát. Édesapja híradós tiszt volt a Magyar Hadseregben. Súlyosan megsérült, de életben tartotta a Teremtő.

Két felnőtt lánya és egy unokája van.

Származása miatt esti tagozaton tudott diplomát szerezni, így lett jogász, programozó matematikus és számítástechnikai szakrevizori végzettsége.

Szakmai munkájának köszönhetően 27 éves korában kinevezték egy kutatóintézet területi igazgatójának, majd politikai meggyőződése miatt nemcsak munkahelyéről bocsátották el, hanem kitiltották Csongrád megyéből két évre. Azóta sem kapott szülőhelyén munkalehetőséget. 1991-től 1997-ig segély nélküli munkanélküli volt, napszámból szerzett jövedelmet. 1997-ben nyugdíjas lett.

Nyolc évig tanított vezetéselméletet, revizori ismereteket, programozási logikát és rendszerelméletet különböző egyetemeken, kilenc évig pedig postgraduális képzésben. Három egyetemi jegyzete jelent meg a tanított tárgykörökben.

1967 óta foglalkozik adatbázis-filozófiával. 1992-re elkészült öt originális elemet tartalmazó informatikai rendszere, amely eddig nem használt adatbázis-filozófiára épül. Tíz minisztériumnak ajánlotta fel alkalmazásra, de - mint később nyilvánvalóvá vált - a teljes esélyegyenlőség megvalósulása, amelyet a rendszer biztosított, nem volt érdeke (és most sem az) a hatalomgyakorlóknak.

1994 óta foglalkozik - rendszerelméleti alapon - szakrális és világi filozófiával. Ennek során ismerte meg a Szent Korona eszmét. Az így szerzett tudást használta és használja a jelenlegi társadalmi, politikai és gazdasági helyzet elemzéséhez, és ez az alapja a Szent Korona értékrend érvényre juttatási törekvésének.

Csihák György

Zürich

Sacra Regni Hungarici Corona – Magyarország Szent Koronája – és a közjogi rendezés kérdései ma

Álmos-Árpád honfoglalói világos *koronafogalommal* érkeztek a Kárpát-medencébe. A hon elfoglalása és biztosítása után megszervezett Magyar Birodalom az Ország Koronájáé (regni corona) lett, a koronát pedig a Boldogasszonynak adtuk *közjogi keretben*.

Az „*Ország Koronája*” fogalom már szent István királyunk korában megjelent írott forrásban, szerepel Szent István nagylegendájában 1077-ben, amíg angol forrásban először 1155-ben, Franciaországban csak 1317-ben találjuk.

Korabeli latin nyelvünkön a korona „sacer”, tehát *megszentelt* és nem „sancta”, mint a Szent Szék, a szentek stb. Nem királyi (rex), hanem az *országé* (regnum).

A korona szerkezete – aroncs és kupola – igen ősi, mint a hozzákapcsolódó *eszmerendszer* is. Ilyen szerkezetű korona ismeretes az avarok, a hunok, a szkíták és ős Egyiptom, tehát a *lovasműveltség* (Marx szerint „az ázsiai termelési mód”) világából. Alsó- és Felső-Egyiptom koronája is *szent volt és jelentette a két ország tulajdonát*. Amikor a két ország egyesült, akkor a két koronát egyesítették: egy aroncs- és egy kúp alakú koronát.

A Vérszerződés (az utolsó - feltehetően – Kr. utáni 9. század második fele), szent István Intelmei (legkésőbb 1030), az Aranybulla (1222), a sarkalatos törvények (Szent Korona-eszme vagy tan 1351) – mind, mind *történelmi alkotmányunk sarkkövei*. Közjogi értelemben, ez a több mint ezer éves *történelmi alkotmány* folyamatosan fennállt 1946-ig, amikor ezt fölváltotta egy írott charta alkotmány. A jogfolytonosság akkor megszakadt. **A nemzetközi jog álláspontja szerint viszont, az idegen katonák által megszállt ország országgyűlésének nincsen se alkotmány teremtő, se alkotmány módosító ereje** – innen van a máig tartó *közjogi rendezetlenség* Magyarországon, ami *rendezést igényel*.

Az előadásban bő képanyaggal bemutatjuk a korona, mint tárgy és a hozzá kapcsolódó eszmerendszer útját térben és időben, amint azt az európai népek származásának és őseik európai betelepődése idejének felderítésére indított *közös kormányközi genetikai kutatás legújabb eredményei is igazolják*.

Sacra Regni Hungarici Corona - the Sacred Crown of Hungary and the issues of the settlement of the Hungarian Common Law

By the acquisition of the homeland (884/890 A.D.) the peoples of Álmos and Árpád arrived into the Carpathian-basin with a clear „Crown-concept”. After taking their places and securing the land, the consolidated Hungarian Empire had become the property of the Country's Crown (Corona Regni). King Stephen I offered the crown and the country with it to the Blessed Virgin (Regnum Marianum). The offering was made within the framework of the *constitutional law*.

The „country's crown” term can be dated to the age of king Saint Stephen I (970/975-1038 A.D.), it can surley be found in „Saint Stephen's legend” by Bishop Hartvik (1095-1116 A.D.). The „country's crown” term can be found in an English source in 1155 A.D., in French one in 1317 A.D.

Sacra and sancta - in every language both mean saint, holy. While Latin sancta is God, the Church, the saints, Sancta Maria etc., sacra means *being sanctified* by something. The word „regni” emphasises that this is not a royal (rex), but *the crown of the country* (regnum).

The structure of the crown - a ciclet and an upper arched part - is very ancient, as is the *chain of ideas* connected with it. Crown of such construction is known from the world of the Avars, Huns, Skythians and from ancient Egypt, that is, from the world of the equestrian societies (according to Marx, the „asiatic system of production”).

The crown of Lower-Egypt (North) - a ciclet crown - and the crown of the Upper-Egypt (South) is arched. Both of them were holy. After the two Egypts had united (around 3100 B.C.) the two crowns representing *the property of the country* had also been united, and further on the kings of Egypt wore this united ciclet- and arch-crown.

The legal History of the Hungary handed down in writing began with the Blood-pact (the last one - supposedly - second half of the 9th century A.D.) and the „Exhortations” of King Stephen I (1030 latest). Its backbone was the Golden Bull (1222 A.D.) and of the Sacred Crown's-concept (fundamental laws 1351 A.D.) - everyone of them are cornerstons of the *historic Constitution* of the country. *From point of view of common law, this historic Constitution of more than thousand years had lasted constantly until 1946, when this was substituted by a written carta Constitution. At that time its legal continuity has come to an abrupt end. According to the international law: a country occupied by foreign military is in the stat of hiatus of the constitutional and public law. A parliament elected under these conditions has the power of neither drafting nor amending the costitution. This is the disorder in the common law of Hungary is deriving from, which is needing to be put in order.*

In the lecture we present by a copious amount of picture material the path of the crown as an object and the system of ideology connected with it, in space and time, as it is proven by the newest results of the *intergovernmental genetical research* pertaining to the origin of their ancestor's settling down in Europe.

„Az európai emberi történet származási távlatait vezették le a helyre nem álló Y kromoszóma (NRY) 22 bináris jelzőjéből... Az allélek földrajzi elosztása es becsült kora egybeesik a modern európai gén állományt meghatározó két körkorszaki és egy újkőkorszaki vándorlási eseménnyel... EU19 haplotípus, ami az M173 ágból származik és ami különbözik az M17-től, gyakorlatilag hiányzik Nyugat-Európából. Ennek a gyakorisága növekszik kelet felé és a legnagyobb értékét Lengyelországban, Magyarországon és Ukrajnában éri el, ahol viszont az EU18 gyakorlatilag hiányzik... Ez a megfigyelés arra utal, hogy az M17 ősi eurázsiai jelző, amelyet az Európába érkező Homo sapiens sapiens csoportja vagy magával hozott, vagy itt alakította ki, és mintegy 40'000 és 35'000 évvel ezelőtti időszakban keletről nyugatra szivárgott az aurignici műveltséget terjesztve. Ugyanez a műveltség szinte egyidőben jelent meg Szibériában is, ahonnan néhány csoport gyakorlatilag Amerikába vándorolt. Az EU19 haplotípus szintén nagy gyakorisággal megtalálható Észak-Indiában, Pakisztánban és Közép-Ázsiában.”

Ornella Semino and Co.: *The Genetic Legacy of Paleolithic Homo sapiens sapiens in Extant Europeans: A Y Chromosome Perspective.*

Science Vol. 290., 2000. november 10. 1150-1159. old.

Tárgyunkat két fő csoportba szedve vizsgáljuk:

- I. először foglalkozunk minden javak és jogok gyökerével, Magyarországon Szent Koronájával – mint tárggyal, majd
- II. tisztázzuk jelen közjogi helyzetünket és fölvezetünk egy lehetséges kivezető utat a mai közjogi zsákutcánkból.

I. A TÁRGY

1) „Édes latin nyelvünkön” az irányadó a *Szent Korona*, mint tárgy neve ami tehát így hangzik: *“Sacra Regni Hungarici Corona”*. Azért, mert Szent István óta 1844-ig a Magyar Királyság *„hivatalos nyelve”* a latin volt. Ez idő alatt a hivatalos iratok óriási többségét latinul írták, ami egyúttal azt is jelenti, hogy sok magyar kitűnően használta és értette a latin nyelvet, tehát például a fordítás ürügyén belemagyarásznak helye nincs.

Eközben a magyar nemcsak a köznépi nyelvén élt, hiszen például a horvát származású Zrínyi Miklós gyönyörűen írt horvátul is, meg magyarul is, Zrínyi Ilona pedig olyan kiváló magyar embert adott nekünk, mint II. Rákóczi Ferenc.

Tehát nincs okunk feltételezni félreértést és jogunk sincs arra, hogy a latin szövegbe bármit belemagyarázzunk.

Koronánk latin nevében két szóval kell kiemelten foglalkoznunk: a *sacra* és a *regni* szóval.

Egyesek szeretik ezt a két szót még a szakirodalomban is félre fordítani, félremagyarítani, esetleg valamelyiket elhagyni.

Sacra és sancta – minden nyelven mindkettő annyit tesz, mint szent. Míg a latinban sancta az Isten, az Egyház, a szentek, Sancta Maria stb., addig a *sacra*

azt jelenti, hogy valami által megszentelt. A mai nyelvek tehát nem tesznek különbséget, de mi különbséget tettünk latin nyelvünkön és ez nagyon fontos, mert nem valamely egyházi szent tárgyról van szó, hanem többről: hagyományaink által megszentelt koronánkról. A regni szó pedig kiemeli, hogy nem királyi (rex) ez a korona, hanem az ország koronája.

Egyesek utalnak arra, hogy az „ország koronája” kifejezés már Szent István királyunk idejéből is adatható (970/975-1038), biztosan megtalálható a Hartvik püspöktől való Szent István legendában (1095-1116). Az „ország koronája” kifejezés angol forrásban először 1155-ből, francia forrásból először 1317-ből adatható – tehát tőlünk vették.¹¹

2) A korona, a koronázási palást, a jogar, az országalma és a kard a magyar koronázási jelvények –és nem koronázási ékszerek, amint azt még egyes szak-könyvekben is olvashatjuk. Némely könyvben váltakozva mindkét kifejezést használják.

E jelvényegyüttes minden tagjáról könyvtárnyi irodalom áll rendelkezésre. Mivel tárgyunk szempontjából csak a korona érdekes, ezért a továbbiakban a többi koronázási jelvényünkkel nem foglalkozunk.

3) Koronánk két részből áll, egy abroncsból és egy felső, boltozatos részből, keresztpántnak is mondják, rajta gömbvégű kereszttel. Ez a tény nagyszámú találgatásra ad okot – ugyan, honnan való az egyik és a másik rész? Az utóbbi időben igen meggyőzően bizonyítják, hogy egységes alkotás, amelyet az aranymetszés szabályai szerint készítettek, avar technikával dolgozó műhelyben talán a Kaukázusban, úgy a Kr. u. 8-9. században. Eckhardt Ferenc (1941) koronánkban az égi és a földi korona összefonódását látja és ebből vezeti le a Szent Korona-eszmét (vagy elméletet).

Az senkít ne zavarjon, hogy a legtöbb koronát fővegre dolgozták, esetleg azért, hogy egy kisebb fejű ember is viselhesse. Attól még az a korona felül nyitott abroncskorona. Ilyen a legtöbb eddig ismert korona.

Nem öregbíti a magyar történelemtudomány hírnevét az a tény, hogy mind eddig nem tisztázta, de még nyugvó pontra se vitte a vitát arról, hogy ki, mikor és milyen

Sacra Regni Hungarici Corona
Magyarország Szent Koronája

¹¹ Fritz Hartung: Die Krone als Symbol der monarchisten Herrschaft im ausgehenden Mittelalter. Manfred Hellmann szerk. „Corona Regni” Welmar 1961, 1-69. old.

koronát küldött esetleg nekünk. Sőt, koronánkat elvitték, menekítették, visszakövetelték, visszahozták, kicserélték, csak az abroncsot küldték, csak a kereszt-pántokat rászerezték stb., stb. – és mind ezt könyvtárnyi irodalom igazolja.

4) Talán a többség úgy véli, hogy ez a korona már Szent Istvánunk fején volt (970/975-1038). Csakhogy ennek ezidáig képi igazolása nemigen sikerült. Egyesek azt állítják, hogy a koronázási paláston lévő Bertalan apostol fején ez a korona látható, és ha el is fogadjuk ezt az állítást, akkor is megválaszolatlanul marad az a kérdés, hogy a paláston miért az apostol viseli ezt a koronát, és az ugyanezen a paláston szinte teljes állalakkal ábrázolt István király fején miért van egyértelműen egy abroncskorona?

Nem visz közelebb a megoldáshoz az az állítás sem, hogy egy Szent István korára meghatározott pénzen állítólag egy zárt korona látható. A kép ugyanis meglehetősen bizonytalan: lehet az egy abroncskorona is egy főveggel, ami – amint említettük – szokás volt. Magunk részéről a pénz kormeghatározásával sem értünk egyet. Azt ugyanis a magyar történelemtudományban eldöntött dolognak tartják, hogy a magyar pénzverés Szent Istvánnal kezdődik, amely állítás nem kis mértékben azon alapul, hogy egy pénzen ez a felirat áll: Stephanvs rex.

Itt ismét van két tény, ami a fenti állításokat gyengíti: *a mi Szent Istvánunk apja is Stephanus rex, sőt anyjai nagybátyja is Stephanus.* Görög krónikákból tudható, hogy *a görögök abban az időben ilyen és hasonló társadalmi helyzetű embereket gyakran rex-nek neveztek.* Így egy Stephanus rex feliratú pénzen nem feltétlenül a mi Szent Istvánunk képe kell legyen. Ez a tényhelyzet annak föltevését sem zárja ki, hogy a magyar pénzverés kezdete nem feltétlenül Szent István királyhoz kötendő. *Viszont tárgyunk szempontjából érdektelen, hogy Szent Koronánkhoz kötődő eszmerendszerünk hordozója pontosan milyen, vagy melyik korona; éppen csak furcsa, hogy történészeink nem képesek egy ilyen lényeges dolgot dűlőre vinni.*

5) Helyzetünk nem rózsás a korona küldését illetően sem. *Tankönyveinkben az áll, hogy koronánkat II. Szilveszter pápa küldte. Ennek egyetlen hitelt érdemlő történelmi bizonyítéka sincs.* Azt tanítják, hogy Szent István első legendája Szent László királyunk idejéből (1040-1095) való és azt a célt szolgálta, hogy István szentté avatását (1085) előkészítse. Igen ám, koronaküldésről nemcsak ebben, de még a második legendában sincs szó, márpedig egy szentté avatás előkészítésébe egy pápa által küldött korona igencsak odakíváncznék.

Pontosan a Hartvik-féle Szent István legendából (1095-1116) ismert a II. Szilveszter pápához kötött történet – lengyel koronakerés, pápa álma, másnap magyarországi követek – található egy 17. századból való vatikáni iratban, amelyet sokan hamisítványnak minősítenek. Nem visz közelebb a megoldáshoz az eseményről szóló egyetlen, eddig ismert korábbi forrás, Thietmar merseburgi püspök krónikája se: *„A császár kegyelméből és biztatására ...”* stb. Egy másik forrás szerint már Atilla is király volt, koronáját, amivel koronázták Svatopluk örökölte és tőle Árpád elvette.²

2^{*} Katona István: A Magyar Szent Koronáról. 1793, 25-26. old.

Mindebből legalább két következtetés levonható. *Az egyik, hogy lehetett valami koronaküldés*, ami abban az időben divat volt, leginkább a hozzá kapcsolható jogok okán. Aki egy ilyen koronát elfogadott, az vazallusa, hűbérese lett annak, aki a koronát küldte. A korona küldésének emlékezetünkben mély nyoma van. A másik ok hosszabb.

Abban az időben III. Ottó személyében erős császár ült a német-római trónon. Szent Péter székén pedig II. Szilveszter, aki Ottó nevelője, korának egyik legnagyobb tudósa, mindketten pedig a mi István királyunk régi jóbarátja. Ez a pápa írta: *„Miénk, miénk a Római Birodalom. Erőt ad gyümölcsben Itália, katonát ad Gallia és Germánia, s nem hiányzik nálunk a szkiták hatalmas királya sem.”*³ *Csak tudta, miért mond minket szkitának*: köztudott, hogy ez a császár és ez a pápa a nagy egyesült, keresztény Európáról álmódott. *Keleti határukra nagyon illett egy keleti birodalom*, amely, ha keresztény, akkor sikeresen védheti majd a Nyugatot – a Keletről jövő támadások ellen, aminek akkor Európában évezredek történelme volt. Védi Európát fegyverrel és a kereszténység terjesztésével. *Ezért lett a magyar király apostol*. Küldeni való koronájuk fölös számban lehetett. Ha máshonnan nem, hát a germán történetírásban „Nagy Károly”-nak átkeresztelt⁴ frank király vagyonából, aki a bulgárokkal szövetkezve 791-től 804-ig az erkölcsileg addig lezüllött Avar Birodalmat kirabolta. Saját krónikáirójától tudható, hogy a frankok addig szegények, utána gazdagok voltak. Egyedül az avar kagántól elrabolt vagyon állítólag 15 szekér arany volt. Tegyük fel, hogy közté volt az ország koronája is, amit később nem szedtek szét, nem olvasztották, nem ajándékozták, hanem megtartották. Ez a korona lehetett Atilláé is. Ez csak feltételezés. De az Avar Birodalom – miként előtte a szkitá is – keleten valahol Belső-Ázsia vidékén kezdődött és húzódott a Kaukázus északi előterén, az Al-Duna vidékén, a Kárpát-medencén, a mai Krakko környékén, a Prágai-medence térségén át Passauiig. A Hun Birodalom a mai Vlagyivosztoktól Vizcaya sáman földjéig terjedt. Pápa és császár jó diplomáciai húzásnak gondolhatta, hogy Istvánnak visszaszármaztatja az ország ősi koronáját, vagy legalább elismeri a hozzá való jogát – csallakoztatva hozzá a védelem és a térítés kötelezettségét.

Nem állítom, mert bizonyítani nem tudom, csak a sokféle történetből egy részletet kiemelve elképzelhetőnek tartom, hogy több koronánk volt, talán többen is küldte nekünk koronát. *De volt egy koronánk*, amelyről tudta az, akinek kellett, hogy az ország koronája. Legfőbb vezetőnket azzal a koronával kellett koronázni, és azt a koronánkat, talán valami titokzatosság, vagy titkolózás övezte. Így aztán a különböző ábrázolásokon megjelenhetett minden egyéb korona, sőt III. Henrik császár a ménfői csata után tényleg visszavihette Rómába a magyar király lándzsáját és koronáját, amit II. Szilveszter küldött. *De a mi koronánk, az ország koronája, az maradt*.

Eddig a találgatás – de nem ez a lényeg. *A lényeg az, hogy lehetett egy nagyon régi korona, amit nem feltétlenül volt szükséges küldözgetni*. Viszont ehhez a koronához jogok tapadtak, amely jogok elismertetéséhez komoly érdekek fű-

³ J. Havett: *Lettres de Gerbert*. Paris, 1889 (Gerbert levelei)

⁴ Wilhelm Wagner: *Asqard and the Gods: The Tales and Traditions of our Northern Ancestors*. London 1884, 119. old.

zódtek. Beszéljünk a továbbiakban ezekről a jogokról és e jogok feltételezhető eredetéről.

A mi *István királyunk* igen bölcs ember volt: *koronánkat és vele országunkat a Boldogasszonynak adta.* Azt nem kifogásolhatta se pápa, se császár, de a honfoglaló magyar se – mert nekünk a Boldogasszony igen ősi barátunk. Ráadásul a *főljánlást közjogi keretben tette.* Európa történelmében ez volt az első ilyen közjogi főljánlás, amit történelmünk során háromszor megismételtünk.⁵⁴

6) Jegyezzük meg, hogy *Álmos és Árpád népe nem pogány, de egyistenhívó volt.* Nem tudni, hogy mennyi lehetett köztük Jézus hitén, de az a nép, amelyet a Kárpát-medencében talált, keresztény volt. Mindkét néprész embertanilag főleg a törökös típusokba sorolható, összlétszámuk ezer táján egymillió körül lehetett.

A honfoglalók a kor viszonyaihoz képest magasfokú állami képzetten és szervezeten érkeztek. Szellemi és tárgyi műveltségük, művészetük, földművelésük, hadseregük és haditechnikájuk sok tekintetben magasabb szintű volt, mint a korabeli Európáé. A Tarih-i Üngürüş szerint is *világos korona fogalmuk volt.*

7) *A korona szakrális,* mint valamennyi ősi, nagy műveltségben a művészet, amit ma összefoglalóan népművészetnek neveznek.

Az igen régi, nagyműveltségek szakrális népművészetében mai értelemmel alig fölfogható fejelem és rend uralkodik, amit egészen a középkor végéig a kereszténység is sokban átvett, hiszen például rettegtek a művészek az ellenőrzéstől. Börtön, kínzás, sőt máglyahalál fenyegette a művészi szabályok megszegőit az egész középkorban.

Az ősi nagy műveltségekben a művészet és a tudomány szent volt. Egyiptomban például az írás is. A tudósok voltak a papok, tehát a szakrális vezetők és a papok adták a királyokat is. Így van ez ma is Thaiföldön, de Angliában is, ahol az anglikán egyház feje a király. A királyok pedig égi származásúak voltak. Senkinek eszébe se jutott, hogy a szabályok ellen tegyen. Egyházi és világi vezetés, szellemi és tárgyi műveltség egységes *kellett* legyen. *Ahol az egység megbomlott, ott minden elpusztult.*

Bartóktól és Kodálytól tudjuk, mikor mit *kellett énekelni*, mikor mit *kellett táncolni*, és akkor azt *kellett* énekelni és azt *kellett* táncolni, azt mindenki tudta. Olyan nincs, hogy János bácsi ledől a subára és költ egy népdalt. A népzene gyökerei sokezer évesek, rendje szigorú. Ez a kis dal, hogy „*Megismerni a kanászt cifra járásáról, tűzött-fűzött bocskoráról, tarisznyaszíjáról*” olyan tökéletes, zárt mű, hogy felveszi a versenyt a háromrészes, nagy szimfóniákkal. Bizonyítandó Kodály hatalmas kórusművet írt ebből a dalból, amit vagy száz ember énekel jó húsz percig.

Miért? – *mert a népművészet szakrális.* Az egész emberi múltban kifejezi valamely műveltség teljes eszmei, elméleti rendjét, *amelyben az ember, mint a világegyetem része él.* A modernnek nevezett tudomány alig csak napjainkban jut arra a felismerésre, amit az ember évezredek óta tudott: az emberi test minden

⁵⁴ 1317, 1693, 1896 - a többi főljánlás nem közjogi keretben történt

tevékenysége a világegyetemmel összefüggve működik, a szívverésétől, a nők periódusán keresztül az emberi terhesség napjai számáig.

Így tehát az emberi műveltség teljesítményében, sőt összefüggéseiben senki ne keressen tévedést, félreértést, vagy véletlen egybeesést. Az sem kizárt, hogy a természetben, vagy azon túl, van egy közös, ősi forrás is. Azt se feledjük, hogy Földünkön a ma élő embereknek talán csak tíz százaléka gondolkodik úgy, mint az európaiak, vagy mint az úgynevezett judeo-keresztények.

8) Margarita Primas, a Zürichi Egyetem Östörténeti Intézetének igazgatója hívta fel a figyelmet a madár-szimbólum hiányára Európában. Csak a kelta hagyományokat őrző íreknél van és Egyiptomban, Felső-Egyiptom istennőjének szimbóluma, a - nyilván görög közvetítéssel - Horus-nak nevezett madár. Azaz van egy madár, Csomaközben találták, Szatmár megyében, korát a régészek a Kr. e. 3. századra teszik. Kétrészes kelta aranydiadém: egy sisak és felette aranymadár, amelynek mozog a feje, a szárnya, a farka. Amint a lovas vágatott, a feje ragyogott mint a nap, felette egy tündöklő madár - az égiek küldötte repült.

Mi magyarok beszélünk egy turulmadárról, de korabeli ábrázolását nem leljük - és történelemtudományunk nagyobb dicsőségére - a madárról - Emese álmának leírásán túl - felmutatni semmit nem tudunk. Nemcsak idegen nyelven - magyarul se. Azt értjük, hogy madár, de mi az, hogy turul?

A Krim félszigeten Kercs közelében találtak egy kétrészes szkíta arany fejdísz: egy abroncs és egy boltozatos rész, a Kr. előtti 4. századból származtatják.

Kelta aranysisak
Csomaköz Kr. e. 3. század

Druida (Táltos) korona - Norfold
- Kr. u. 1. század (Green, M. Jane:
Keltische Mythen. 1993)

Szkíta arany fejdísz - Kercs
Kr. e. 4. század

A történészek azt állítják, hogy a szkíta és a kelta világ a Kárpát-medencében nem találkozhatott –legalább ötven év van az egyik megjelenése és a másik elvonulása között. Nos, ha valaki a Magyar Nemzeti Múzeum régészeti kiállítását megnézi, annak – az ott szereplő dátumok alapján – a külön bemutatott szkíta és a külön bemutatott kelta régészeti anyag időzítéséből csak az juthat az eszébe, hogy ez a két műveltség a Kárpát-medencében valahogy egymás hegyén-hátán áll.

Hun korona Aluceideng -
Kr. e. 1. évezred

Talán nem árt megemlíteni, hogy kelta emlékeket találni a mai Brit-szigetektől a Kárpát-medencéig, de még Anatóliában is. A szkíták világa viszont Belső-Ázsiától Pannónia nyugati határvidékéig terjedt.

A következő madarunk Ordosz-pusztáról, a Sárga-folyó nagy kanyarjából való. Egy ábra szerint ezt a koronát a déli hunok chányú-ja viselte (Kr. e. 58-31). A korona két részből áll, amit valamilyen anyagra, talán bőrről dolgozva viseltek. Az alsó rész egy abroncs, mindkét végén állat fejvel – nyilván sárkány-sárkán, tehát fehér kán, ami Ázsiában mindig kígyó.

Itt vessünk egy pillantást a Turóczy-krónikánkban (1488)** lévő képre, amely a honfoglaló vezéreket ábrázolja, zászlójukkal. Az egyik zászlón a kígyót látjuk, amit a honfoglaló Sárkány nemzetség zászlajának tekintenek. Sárkány lovagrend is alakult (1408).

A honfoglaló vezérek - Thuróczy-krónika - 1488. Az egyik vezér sárkányos zászlóval

6 * Országos Széchenyi Könyvtár, Budapest

Az ordoszi korona felső része egy tenyérnyi aranylemez, amelyen négy farkasfej (hunoknál, mongoloknál, magyaroknál ősi, szent jelkép) és négy teljes kos ábrázolása található (nap szimbólum: kusiták, kurdok). A lapra szerelve kiterjesztett szárnyú aranymadár van erősítve, amelynek feje, farka mozog.

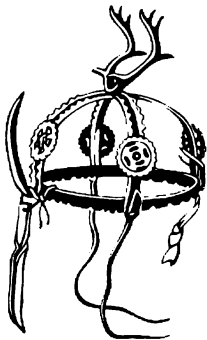
Az Arvisurák szerint a Hun Birodalom szellemi központja Ordoszban volt. (Ügyeljünk, mert az utóbbi időben az Arvisuráknak sok hamisítványa került forgalomba.)

A *dunhuangi* sziklabarlang látogatói arról tudósítanak, hogy a *hunokat* ábrázoló, kétség kívül hunoktól származó festményeken egyes alakokat *kétrészes, abroncsból és felső boltozattól* álló fejdísszel ábrázolnak.

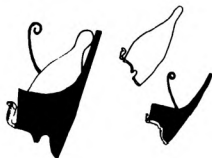
Teljesen azonos szerkezetű az *osztyák-szamojéd* (szelekup) *korona*, csak ennek tetején a testvérnép szarvasagancsa található, ami szintén napszimbólum. Sámán koronának mondják, s ide találó a hit, a hitvilág, a hiedelemvilág kifejezés. Micsoda lekcisnylés még az ósvallás kifejezés is. A mi derék Ipolyi Arnoldunk 1853-ban megjelent kétkötetes, hatalmas művének a címe: *Magyar mythologia*. Ebben a nagyszerű műben "sámán" nincs. Mert nekünk sámánunk sosem volt.

Következő madarunk okán Narmer (vagyis Menész) király fekete sztéléjének két oldalán lévő rajzokat mutatjuk. Állítólag ő egyesítette Alsó- és Felső-Egyiptomot Kr. e. 3100 táján. A kő egyik oldalán látjuk a fáraót *Felső-Egyiptom (Dél) koronájával* - ami egy *boltozatos* valami és fehér. Vele szemben Dél-Egyiptom istennőjének szimbóluma, egy madár. A kő másik oldalán *Narmer Alsó-Egyiptom (Észak) koronájával* látható, rajta Alsó-Egyiptom istennőjének szimbóluma, a *kígyó*. Ez egy *abroncskorona* és piros. A piros az élet - a fehér a halál jelképe. Az egyiptomi hieroglif írásban a zöld az országot, a hazát jelenti. *A madarak fomájáról eddig szándékosan hallgattunk, de nagyon hasonlóan egymásra és a sólyomra.*

Miután a két Egyiptom egyesült, az ország tulajdonát jelző két koronát egyesítették, a továbbiakban Egyiptom királyai ezt az egyesített abroncs- és boltozatos koronát viselték.

Szölkup sámán agancsos vaskoronája (Prokofjeva nyomán)

Narmer király sztéléje - Kr. e. 3100 táján

Az egyiptomi királyi korona

Egyiptomban szent volt az írás de *szent volt a korona és minden város is, ahol ezt a koronát őrizték.* A korona neve a régi egyiptomi nyelven *psent*. A szkíták és az avarok kapcsolata a Folyamközzel és Egyiptommal közismert. J. H. Breasted szerint „...nem vakmerőség az avarokat a híkszoszokkal kapcsolatba hozni.”⁷

Itt hivatkozom a Képes Krónikában a kende kettős fejdíszére: piros arbrons és ráhelyezett fehér kúp. Állítólag a fehér kúp a főfejedelem, a piros arbrons pedig a hadfő méltóságjelvénye volt.

Említsük meg, hogy a koronázási jelvényeinkhez tartozó jogar hegyikristály gömbjét a szakirodalomban *Folyamközinek* vagy *Egyiptominak* tartják.

Nagyszentmiklósi aranykincs 7. sz. korsó

Dél-Magyarországon, Nagyszentmiklóson egy hajdani mocsárral körülvett szigeten találták 1799-ben a korai középkor legnagyobb aranykincs leletét. Huszonhárom aranyedényből áll, súlya csaknem tíz kilogramm. Törvény szerint a magyar királyi kincstárba kellett beszolgáltatni, ezért máig Bécsben, a Kunsthistorisches Museumban őrzik. Ezt az aranykincset a *sakirodalom szakrálisnak* tartja, régebben avar, napjainkban magyar kincsként említik. A 7. számú korsón található madárábrázolásnak, különösen ügyeljünk a fejére, valamint a szárny és a fark tollainak ábrázolására.

Ez a madár kedves régi ismerősünk volt, amikor a sors összehozott egy *fészek-ikertestvére*vel Teotihuakan-ban egy szakrális épület belső falfelületén található.

Rengeteg mondanivaló lenne erről a két madárról, de most más a tárgy. Csak annyit, hogy nagy valószínűség szerint ez a *freskó a Kr. u.-i 7.*

⁷ Tóth Tibor: A magyar nemzet kialakulása. Magyar Múlt, Sydney No. 2. 1983. 86. old.
J. H. Breasted: A History of Egypt. Bantam books, New York, 1964. Breasted szerint a peero szemita neve a fáro

századból való, de biztosan nem későbbi.

Teotihuakán (ügyeljünk a kán szóra) a mai Mekszikó város mellett található, a Fehérbőrű Tollaskigyó – Ketcalkoatl főisten-hazája. Ketcalkán-nak is mondják. A ketchup egy közép-amerikai madár – az egyetlen, amely a rablásban elpusztul. A szabadság csodálatos szimbóluma. A koatl, vagy kán – kígyót jelent. Valamennyi maja főpap kígyó. Ez tudományos fokozat, majául mindig kán. Az aztékok a tollaskígyót Kulkán-nak is mondják, a maják az esőistent Csák-nak. A Ketcalkoatl tehát egyszerre az égi és a földalatti világ ura – madár és kígyó. Ismereteink szerint csak a magyar nyelv őrzi ezt a kettősséget: Isten és Sátán szavunkban, ha a régiek szokása szerint elhagyjuk a magánhangzókat, mindkét esetben *stn* marad. „Kezdeiben vala az ige.”

A nyelvtankönyv⁸ szerint a maja „a” (az abc első betűje) a főelemek egyikét, a vizet jelenti, kiejtése *atl*. Tehát itt van a főisten a Ketcalkoatl – a túlsó végén Egyiptom szomszédságában az *All*-as hegy (egy görögös végződéssel). Köztük a nagy víz, az *All*-anti, benne az elsüllyedt világ: *All*-an(tisz?). Heyerdal bizonyította, hogy még a korabeli technikával is lehetett kapcsolat közöttük, a repülésről, sőt egybekről most ne szóljunk.

Montecuma koronája.
Museo Nacional de antropologia Mexico

Teotihuakán. In: Archäologie in Mexico.
29. old. Monclerm Ediciones 1995 Mexico

Mekszikóban az oktatásügyi minisztérium által iskolai tankönyvnek ajánlott mű elején olvasható, hogy a maják az Atlantiszról származnak.⁹

Jegyezzük meg, hogy a maják írását csak néhány éve tudják olvasni, tehát az eddigi „kultúr-műveket” fenntartással kell fogadni. Egy olasz nevű író¹⁰ szakkönyvében az áll, hogy a spanyolok tudatlanságánál csak arroganciájuk nagyobb.

Ezek után vessünk egy pillantást *Montecuma*, az utolsó

8 * William Brito Sansores: Maya writing. University of Missouri 1987. 9. old.

9 * Alberto Rivera A.: Die Geheimnisse von Chichen Itza. Roma 1995. 15. old.

10

aszték király tollkoronájára, amely ketal madár tollából van. Jól látható az *abroncs és fölül a toll* – és mostmár tegyük hozzá: *közben van az emberi fej. Tehár mindig hármass szerkezetről van szó. Alul az abroncs – a kígyó, felül a toll – a madár, tehát alvilág és égi világ – közte a fej, tehát a földi világ – a kán!*

A Jaguárkígyó síremléke Palenke – Kr. u. 692.
In: Archeologie in Mexico 61. old.
Monclém Ediciones 1995 Mexico

ezt a nevet az indiai és a maori legendakörben is, illetőleg naptárunkban, ahol egy hónap neve. Buda anyjának is a neve Maja. Az egyik, időtlen korú, Egyiptomban álló köépitmény nevét *Szfinksz*-nek tudjuk. Ez a szó görög – tehát nem így hívták. A környék lakói *Abul Hun*-nak, *Hun Atya*-nak nevezik. A maják himnemű főistenüket így szólítják: *Hun-Apa*. A Cordillerák egyik csúcsa (6394 m) *Apu*, ott laknak az istenek. *Apu* a himnemű főisten neve az inkák szerint.

Ezek után vegyük alaposan szemügyre a Jaguárkígyó sírjának fedlapját. Von Dániken szerint úrhajóst ábrázol. Minden esetre *ott ül az istenember* az élet és a halál találkozásánál. Ami az ölébe tűzve van – és mindent, szinte szó szerint idézünk a szakkönyvekből – az egy *kukoricakereszt*. A maják teremtéslegendája

Egy piramis belsejében talál-ták nemrégiben a Jaguárkígyó (kán) sírját Palenkében, *sar-kofájja (ügyeljünk!) 692-ben lett kész*. A sír olyan gazdag – írja a szakkönyv¹¹⁸ – hogy *pár-ját csak Egyiptomban talál-juk*, a halottat – az élet szim-bólumával – vörös porral behin-tették, *miként a szabírok*. Azt viszont tudós, Biborbanszüle-tett Konstantin bizánci császár írta a magyarokról, hogy *régebbi nevünk szabartoi, azaz szabír*. A császár viszont Árpád-házi Tormás hercegtől, vagy Bulcsu horkától kapta ezt az adatot. Csak tudták magukról, hogy kicsodák. A lovasműveltségben minden pásztorgyerekek tud-nia kell legalább 8-10 ósét. Híre-sebb családokban még sokkal többet.

Francia régészek napjaink-ban találták meg Tutanhamon fáraó szoptatós dajkájá sírját. A dajkát Majának hívták. A baszk legendakör szerint az Eget és a Földet, a Világot Maja istennő teremtette. Megtaláljuk még

¹¹⁸ Archeologie in Mexico. 1995. 61-62. old.

szerint az istenek egyszer megharagudtak és elpusztították az embereket. Utóbb rájöttek (vajon mire?), hogy kell az ember és gyúrtak egyet kukoricából. A majáknál nagy szerepet játszik a kukorica. Az ember nem élt, mert nem volt vére. Végül vállalkozott az egyik isten, adott életet – azaz vért. Ezért van, hogy ennek az istennek időnként (nagy ritkán!) embervért kell áldozni. Vért kell visszaadni, hogy ő tudjon nekünk továbbra is életet adni. Gyönyörű gondolat!

A maják biztosan föláldoztak hadifegyőket. Viszont más lehetett az, amikor saját vérükből adtak. Van néhány korabeli ábrázolás, táncoló alakokat is ábrázolnak rajta, de azok a maják, akik saját föláldozásukra várnak, igen nyugodtan állnak, teljesen szabadok. Csak a legelőkelőbb családokból választottak. Ily módon az istennel kerültek vérszerződésbe, vér szerinti rokonságba, az egész család!

Képünkön jól látható a kereszt, a kukoricacsutka, a kukorica szemei. De azt is írja a szakkönyv, hogy ez *egy életfa*. Ebben csak az a meglepő, hogy *ennek az élet-*

Fedlap a Jaguárkirályság síremlékén.
Csihák György felvétele

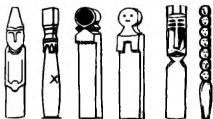
Pantokrátor - A Világ Ura
Magyarország Szent Koronáján

fának pontosan az a szerkezete, mint a turáni, az anatóliai, a folyamközi és az egyiptomi életfának, amit az eddigi kutatás már bizonyított. Tehát ide csatlakoztathatjuk a maja életfát is – amint azt Mekszikóban számos helyen tapasztalhatjuk.

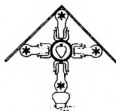
Életfánk szerkezete hármassal. Alul van az alvilág, amit itt két, egymásba rajzolt halálfej is jelöl, de ott vannak a kígyók is. Ezen ül az élet-halál átmenetében az istenember, akinek ágyékából kinő a kukoricakereszt virágokkal, gyümölcsökkel, pillangókkal – tehát a földi élet. A kereszt tetején a madár – a harmadik, az égi világ jelképe.

Pontosan úgy ül az istenember a mi koronánk tetején, és ahonnan a Jaguárkígyóból a kukoricakereszt kinő, pontosan oda van helyezve nála is egy gömbökben végződő kereszt.

Ha a gömbökben végződő keresztet fából faragják, akkor a kereszt végein kerék van, ami napszimbólum. Bele lehet faragni a hat-, vagy nyolcosztatú rozettát, ami szintén napszimbólum. Pontosan így teszik ezt a magyarok például Kalotaszegen és a népek egész Euráziában, amint azt a Jelképtár (Hop-pál, Jankovics stb.) 33. oldalán láthatjuk.

Kunbaba a Don mellékéről, Boldoganya –Fűzesabonyi kemencebálvány, temetői bálvány és kapubálvány – Bánffyhunadról, Kalotaszeg

Fakereszt Vissole-ból, Val d' Anniviers. Karl Anton Fischer nyomán

Vagy éppenséggel a magukat hun leszármazottnak valló emberek a svájci Val d'Anniviersben és a csiapasz indiánok Mekszikó közepén.

Fakereszt Chamula faluban, a csiapasz indiánok földjén. Csihák György felvétele

Chamula (csamula) asszony (csiapasz) Palenke rom-város bejáratánál hímezi a „kalotaszegi” ruháralót. Csihák György felvétele

Mert a népművészet szakrális és a régi nagy műveltségek bizony összefügnek, ami nem lehet véletlen.

A képen látható maja aszszony, az említett Palenke romváros bejáratánál ül kalotaszegi blúzban és hímezi a „kalotaszegi” sávokat, amiket ruhára, terítőre stb. varrnak.

A minta, a hímzés technikája, az alkalmazható színek, a felhasználás módja, mind-mind pontosan olyan – mint Kalotaszegen.

„Kalocsai” zakatekas (maja) ruhák az áruházban.
Csihák György felvétele

De pont olyanok a takarók is: a színek, a minták, a formák. Pedig a maják Kalotaszegen az életben soha nem jártak. Kalocsán se. Pedig ezeket a ruhákat is a maják árulják Teotihuacan-ban: a jobboldali fehér, a baloldali búzákék anyagból van.

Csiapasz indiánok - takaróval. Foto: Antonio Turok

Ujgur sátorban. Cey-Bert R. Gyula felvétele

És hogy örömről teljes legyen, a kép egy ujgur sátorban készült, Ürümsi (Belső-Ázsia) közelében. Az ujjurok a párnákat, a takarókat pont úgy egymásra fölraják a fekvőhelyre, amint a kalotaszegiek. Csakhogy ezeknek a takaróknak a színe, a hímzése, a minták formái, teljesen meg-egyeznek a csiapasz indiánokéival – miként a kalotaszegiekével is.

A kínai krónikák szerint az ujugrok hun utódok, jelenlegi lakhelyük is egybeesik a hunok eredeti hazájával. Így tudják ezt az ujugrok is akik magukat a magyarok vérrokonának tartják. Nekik is volt *szent koronájuk*, amelyet a kínaiak elpusztítottak kulturális forradalmuk alatt.

ÖSSZEFOGLALVA

A hosszú út végén nyugodtan megállapíthatjuk, hogy Kr. u. ezer táján a Kárpát-medencében eleink műveltségének része lehetett egy olyan korona-fogalom, amely az ország birtokát jelentette. Lehetett a hagyomány által megszentelt koronájuk, amely a világmindenséget szimbolizálta és így minden javak és jogok üppökere.

II. A KÖZJOG

Az állam vezetésének azt a rendjét, amelyet ma parlamentarizmusnak nevezünk, tehát a küldöttek rendszerére épülő országgyűlést, a lovasműveltségű magyarok hozták Európába és fönntartjuk ezer éve.

Írásosan átöröklített jogtörténetünk a Vérszerződéssel (a 9. század második fele), illetve I. István királyunk „Intelmei”-vel (1030) kezdődik, gerince az Aranybulla (1222) és a Szent Korona-eszme (sarkalatos törvények 1351). Ennél Európában csak Szent Péter széke régebbi és állandóbb.

Közjogi értelemben a második világháború előtt utóljára szabadon választott (1939) magyar országgyűlés utolsó határozata (Altötting 1947) így foglalható össze: *a Szent Korona jogfolytonossága fenáll*. Következésképpen – közjogilag – mindeddig alkotmányunk a Corpus Juris Hungarici (Magyar Törvénytár) lapjain olvasható közjogi szabályozás amely egy több mint ezer évre visszamenő történelmi alkotmány. Államformánk az alkotmányos királyság – éspedig 1848-ig rendeletileg korlátolt, 1848 óta népképviseletileg korlátolt alkotmányos királyság – azért, mert erről a Szent Korona népe cselekvőképessége és jogképessége birtokában, szabadon másként még nem döntött; igaz, ebben az utolsó döntésben (1939) csak a nemzet egyharmada-fele vett részt. *Ami azóta országunkban történt és történik, az történelmi jogfejlődésünktől idegen*. A hatalmat birtokló, magukat akár demokratának is nevező (demokritos = néphatalom) emberek, szervezetek, stb. a magyar népet soha meg nem kérdezték, hogy akar-e köztársaságot, netán népköztársaságot. Azon lehet vitatkozni, hogy mióta van magyar nép és magyar nemzet. Azt azonban soha senki nem vitatta, hogy a *Corpus Juris Hungarici történelmi magyar alkotás*. Az ez alapján álló *jogfolytonosság* viszont az 1948. évi I. törvény¹² életbelépésével – máig kiható érvénnyel – megszűnt. Ami egyebek mellett azt is jelenti, hogy az 1989 óta alakult kormányaink nem a magyar történelmi, hanem a kommunista jogfolytonosság alapján állnak.

¹² A Magyar Köztársaság Alkotmánya. (Az 1949. évi XX. törvény „Népköztársaság”, az 1972. évi I. törvény, az 1989. évi XXXI. törvény, az 1990. évi XI. törvény „Köztársaság”.)
Egységes szerkezet: Magyar Közlöny 1990. évi 59. szám

Az egyetemes (teljes) magyarság utolsó, szabad akaratnyilvánításának a trianoni béke után hozott nemzetgyűlési döntések tekinthetők. Lényege:

1) *a trianoni békét a nemzet soha el nem ismeri (a Nemzetgyűlés Kiáltványa 1920);*

2) *az együttbirtoklás megszűntével felébredt a nemzet szabad királyválaszójoga. A királyválasztást későbbre halasztjuk, addig kormányzót választunk. Horthy Miklós előtt kormányzó volt Kossuth Lajos (nem köztársasági elnök!), Szilágyi Mihály és Hunyadi János. A kormányzó a Corpus Juris Hungarici intézménye arra az esetre, ha nincs király. Az együttbirtoklás a Pragmatica Sanctio (1723: 1. és 2. t.c.) részeként nemzeti kikötésünk: leányágon is (a három főág közül) azt a Habsburgot választjuk királynak, aki az örökös tartományok ura is. Amikor Ausztria kiküldte a köztársaságot, az együttbirtoklás megszűnt. Nemzetgyűlésünknek így igazából nem kellett volna a trónfosztást kimondania, hanem elegendő lett volna, ha megállapítja ezt a közjogi tény (1921).*

A Szent Korona-eszme, (vagy tana) amelynek lényege már Szent István Intelveiben föllelhető – és így legalább ezeréves múltja van – a sarkalatos törvényekben (1351) már egy egész, csodálatosan szép, Európában egyedülálló filozófiai rendszerbe van foglalva. „Sacra Corona radix omnium bonitum et iurium”, azaz a Szent Korona minden javak és jogok gyökere.

A magyar király – akit a magyar nemzet az országgyűlésben választ – „Caput Sacrae Regni Coronae”, azaz a Szent Korona feje, tehát csak a feje. A magyar nemzet minden tagja „Membra Sacrae Regni Coronae”. A kettő együtt a „Totum Corpus Sacrae Regni Coronae”, azaz a Szent Korona egész teste – vagyis a magyar nemzet.

A „magyar nemzet” fogalma egyedülálló alkotás, semmi köze az Európa más vidékein jóval később kialakított nemzetfogalomhoz.

A koronakutatás legújabb eredményei igazolni látszanak azt a föltevést, hogy koronánk, a Sacra Regni Hungarici Corona – tehát a magyar állam (és nem a király!) koronája –, már I. István királyunk idején a Kárpát-medenece tulajdonát jelentette, és már Álmos és Árpád honfoglalói világos koronafogalommal érkeztek. Nem az uralkodó (rex), hanem az állam (regnum) folyamatos főnállásának jelképe. Ezt a koronát – közjogi keretben – Európa történelmében először I. István királyunk ajánlotta a Boldogasszonynak, amely fölajánlást, ugyancsak közjogi keretben eddig háromszor megismételtünk (1038, 1317, 1693, 1896 – a többi fölajánlás nem közjogi keretben történt). Így az Ország az Istenanya tulajdona: Regnum Marianum.

A Szent Korona Népe 1686-ot követően elkötelezte magát a Habsburgok örökletes királyválasztására (1688). Ám a Habsburgok is csak azért kerülhettek a magyar trónra, mert ősanyáik között több Árpád (Álmos!)-házi királyleány van. Mert a magyar – a Vérszerződés alapján – Árpád (Álmos) házából választotta legfőbb vezetőjét (később királyait), de a vezérek korában még a többezer éves lovasműveltség szerint a család legidősebb férfitagját (Koppány!).

Jogilag a hangsúly a választáson van. Egy nemzetség vezetője a nemzetségtől (Bó) – személye vitán fölül áll, mindenki által ismert, elismert hagyomány szerint. Több nemzetség esetén a nemzetségtők egyezkedtek, de a fontosabb

fontéseket a Szövetség Népe hozta (Hunyadi Mátyás királyválasztása 1458) képviseleti alapon – ha a szövetség igen népes volt, vagy túl nagy területen élt. *Ez teljesen más, mint a feudalizmus hűbéri rendje. Nálunk minden honfoglaló (a Vérszerződés Népe) nemes.* A 19. század elején Magyarországon minden 21. ember nemes; ez a szám a franciáknál 180, a csehekénél 828. Európában egyedülálló történelmi fejlődés eredménye ez. Miközben Európában tüzzel és vassal irtottak a mást: a más nyelvet, a más fajtát, a más vallást, és egynyelvű, egyszokású országokat teremtettek, addig mi egyenrangú tagként a Szent Korona Testébe (Corpus Sacrae Coronae) vettük a velünk együtt élő népeket.

Későbbi jogfejlődésünk során, a Szent Korona Népén belül-nemzetiségre, valásra stb. tekintet nélkül – különváltak a nemesek és a nem-nemesek. A király adományozott nemességet és a nemesek választották a királyt. A különválás soha nem lett annyira végleges mint az európai példában. A biztosan nem magyar nemzetiségű, kereskedő Ozorai Pipo lehetett horvát bán, tehát elérhette a legmagasabb hivatalt és a jobbágygyerek Bakócz Tamás lehetett esztergomi érsek, tehát az első zászlósúr. A különválás nálunk soha nem emelkedett alkotmányos szintre se és 1848-ban a gyakorlatban is megszűnt.

Idővel változott az országgyűlésünkben való részvétel rendszere. Eleinte a gyűlésben részt vehetett a család, majd a nemzetség, idővel a szövetség minden tagja, majd ezek küldöttei. Ezt a gyakorlatot fölvaltotta a megyei küldöttek, később a pártok jelöltjei közül választott képviselők rendszere. A kormányzati gyakorlat – és a nyugatra való tekintetés – hozta létre a kétkamarás rendszert: a 15. században kialakult a főrendek és a köznemesi küldöttek táblája, amely folyamat kodifikálása az 1608. évi koronázás utáni I. törvénnyel történt. 1849-ben ezt főrendi táblának és képviselők táblájának nevezték, majd a főrendiház és képviselőház elnevezés lett honos amit 1885-ben törvényesítettek. *A folyamat alapvetően magyar*, mert szervesen simul a hatalmi ágak – európai példa nélkül való, sőt a most létrehozott Európai Unióban se létező – megosztásának azon clvéhez, amely nálunk már a Vérszerződésben is megnyilvánul.

Nemzetünk a koronázással (csak a Szent Koronával történhet, a modern Európa történetében ez az egyetlen szent – *sacra és nem sancta – tehát megszentelt korona) a királyra csak a korona jogainak gyakorlását ruházza.* Mert minden javak és jogok forrása a Korona. *Ezért nincs az országban uratlan birtok, de nincsen se hontalan, se kisebbségi magyar, mert hazája a Szent Korona.* Ezért nincs nemzetiségi, vallási stb. megkülönböztetés se, mert a *magyar nemzet a Szent Korona népe* – legyen az magyar, besenyő, kun, cigány, tót, oláh, ruszin, katolikus, protestáló, zsidó stb. Nálunk egy hivatalos nyelv volt a 19. század közepéig: a latin. Európában eközben egynyelvű, egyvallású nemzetállamok jöttek létre. A lovasműveltségünkben gyökerező Vérszerződésünk eredményeként tehát a nemzet fogalma nálunk teljesen más. Werbőczy 1517-ben mint országbíró írta egy másik főúrnak: *„Én mindenkinek megkülönböztetés nélkül igazságot tartozom szolgáltatni, még ha zsidó vagy cigány is csak Magyarország Szent Koronájának alattvalója legyen, aki ezt kéri.”*

Nekünk Európában egyedülállóan szép nemzeti történelmünk van, amely a jelenlegi zavaros, ingatag nemzet tudatunk szilárd alapja lehetne, – ha

lenne nemzeti történelemírásunk, és az erre épülő nemzeti jogrendünk helyreállna.

A közjogi rendezés azért is elkerülhetetlen, mert nélküle reményünk sem lehet arra, hogy a szabad népek családjába egyenjogú tagként ismét bekerüljünk. A rendezés hiánya nagyon is szembetűnő, sőt számszerűsíthető.

A baj azzal kezdődött, hogy országunk egész területe tartósan idegen katonai megszállás alá került – miáltal elveszett előbb részlegesen (1920), majd teljesen (1944. március 19) nemzeti önrendelkezésünk. Amit hasonló helyzetben (1849-1867) erről Deák Ferenc tanított, az máig teljesen megfelel a nemzetközi jog álláspontjának: *idegen katonák által megszállt ország az alkotmányjogi és a közjogi hiátus állapotában van. Ilyen körülmények között az ország ügyeit árpárlamentális intézmények viszik. Az ilyen helyzetben választott országgyűlésnek nincs se alkotmányteremtő, se alkotmánymódosító ereje, ezért a nemzet tettei közjogilag érvénytelenek.*

Az utolsó magyar békerendszerű és alkotmányos országgyűlés az 1938. évi XIX. törvénycikk alapján a nőkre is kiterjesztett, általános egyenlő és titkos választással 1939. június 14-én alakult. Az időközben kitört második világháború miatt az alkotmányosan meghozott 1944. évi VII. törvénycikk az országgyűlés léte tartamát a békekötés ratifikálásától számított további félévre meghosszabbította és ugyanilyen törvényes módon lehetővé tette, hogy kényszerhelyzetben külföldön is ülésezhet.

Az országgyűlés a háborús események következtében 1944 végén Sopronba tette át székhelyét, majd az ország legnyugatibb területeinek elvesztése után, 1945. március 29-én elhagyta az országot és Németországba, részben Ausztriába telepedett.

Ebben az időben az államfői tisztség üresedésben volt, így az országgyűlés volt a magyar nép egyetlen alkotmányos és jogfolytonos szerve. A törvényhozói intéző bizottságnak rendelkezésre állott a kormányos lemondó levele, ám Horthy Miklós kormányzó a németek fogságából kiszabadulva nyomban kijelentette, hogy lemondása erőszak hatására és az előírással miniszteri ellenjegyzés nélkül történt, *így az nem volt alkotmányos és ő magát Magyarország kormányzójának tekinti. Ebből kifolyólag az Országtanácsnak 1944 októberi szerepe és határozatai ellentétben állnak a magyar alkotmánnyal és semmisenek tekintendők (nyilas hatalomátvétel).*

Az 1947. augusztus 20-án tartott "Altóttíngi Országgyűlés" álláspontja szerint Magyarországon a kereszténység és a nemzet állami élete egy időben kezdődik. Az erkölcs, a világnézet, a nemzeti szokások és hagyományok ezer éven keresztül ebből a világból erednek. Magyarország alkotmányos államberendezése a legrégebbi európai földrészen, történelmi fejlődés eredménye. A magyar államnak ezer éven át volt királya és van törvényhozó hatalmat gyakorló országgyűlése.

Az ezeréves alkotmány és a magyar nép felfogása szerint a nemzet összességében (szimbolikusan a Szent Koronában) van minden jog alapja. *Ez a legtisztább demokrácia forrása, amely nem ismer elnyomást, erőszakot, osztálygyűlöletet. Ez, a népi lélekben élő igazi demokrácia évszázadokon át a szabadságnak, az emberszeretetnek és a megértésnek eszméjével és módszereivel uralkodott. A má-*

sodik világháborúban is Magyarország, az emberiség szellemében, a százezrével menekült idegen állampolgároknak kivétel nélkül menedéket és hazát adott, kiadásukat a fenyegető kényszer ellenére is megtagadta. A második világháború utolsó évének (1944) egyes jelenségei idegen hatalom el nem hárítható kényszerének minősülnek. Az 1945 óta működő kormányok összetételében és politikai irányuk megszabásában egyaránt érvényesült a külső hatalmi befolyás. A német, majd az orosz csapatok segítségével életre hívott magyarországi rendszereknek nincs jogalapjuk, jogforrásuk, vagy éppen alkotmányos és törvényes bázisuk. Az úgynevezett Nemzetgyűlés nem dönti meg az 1939-es országgyűlés törvényes és alkotmányos voltát, amely jogait ugyan de facto nem gyakorolja, *de jure azonban vitathatatlanul a magyar állameszme egyetlen meglévő törvényes képviselője. Az országgyűlés az ezeréves alkotmány és jogfolytonosság alapján áll és alkotmányellenesnek minősít mindent, ami ellenséges megszállás és terror alatt jött létre. Ezt az országgyűlést bizonytalan időre elnapolták, de soha fel nem oszlatták.*

Közjogilag érvénytelen tehát: az Ideiglenes Nemzetgyűlés (1944) és a Nemzeti Főtanács (1945), a Magyar Köztársaság (1946), a Népköztársaság (1949), a Magyar Köztársaság (1989) és az ezzel kapcsolatos, máig működő Alkotmány, amelyet eddig legalább kilencszer módosítottak (1950, 1953, 1954, 1957, 1972, 1975, 1983, 1988, 1990). Közjogilag érvénytelen a második világháború után kihirdetett béke (amelynek alig van olyan pontja, amit a kommunisták meg ne szegtek volna), az alapszerződések stb. Az alkotmánybíróság (ami közjogilag szintén nincs), fölülbírálja az Országgyűlést – ami idegen test a magyar alkotmányjogi fejlődésben – egy közjogilag nem létező alkotmányt tesz vizsgálata mércéjéül. Tehát, a nemzetközi jog mai álláspontja szerint, Magyarország mindmáig az alkotmányjogi és a közjogi hiátus állapotában van. Tudja ezt rólunk az egész szakmai világ. A tisztességes közjogi rendezés hatalmi eszközökkel halasztható, de el nem kerülhető és nem is kifizetendő.

A kivezető út a Szent Korona közjogi és gyakorlati helyzetének helyreállítása a magyar történelmi alkotmány (Corpus Juris Hungarici = Magyar Törvénytár) korszerűsítése révén. Ennek kapcsán a legfontosabb feladatunk annak tisztázása, hogy ebbe a folyamatba miként kapcsolható az egész magyar nemzet, a Totum Corpus Sacrae Regni Coronae. Ez nyilván több-, de legalább kétlépcsős megoldást igényel: 1) a magyarországi népesség; 2) a mai ország területén kívül élők szintje. Ha „kerekasztal” ülne össze az alkotmányról, akkor annak témája lehetne az országgyűlés összetétele, választásának módja, de semmi esetre se a részletekről való megállapodás.

A nemzetközi tapasztalat arra int, hogy a célszerű megoldás egy széleskörű alkotmányozó országgyűlés létrehozása, amely elsőként hatályon kívül helyezi az 1946. évi I. törvényt (Magyar Köztársaság) és az 1949. évi XX.-at (Magyar Népköztársaság Alkotmánya és vele együtt valamennyi módosítását, beleértve az 1989. évi); újból hatályba helyezi az 1920. évi I. törvénycikket (az alkotmányosság helyreállításáról és az állami hatalom gyakorlásának ideiglenes rendezéséről), az 1920. évi XVII. törvénycikket (az alkotmányosság helyreállításáról és az állami főhatalom gyakorlásának ideiglenes rendezéséről) szóló 1920. évi

I. törvénycikk 13.§-ának módosításáról), az 1933. évi XXIII. törvénycikket (az alkotmányosság helyreállításáról és az állami hatalom ideiglenes rendezéséről szóló 1920. évi I. törvénycikk 13.§-ának újabb módosításáról) és az 1937. évi XIX. törvénycikket (a kormányzói jogkör kiterjesztéséről és a kormányzó választásáról). Ettől kezdve a bíróságok ítéletüket ismét Magyarország Szent Koronája nevében hozzák.

Ezt követő feladat a Corpus Juris Hungarici korszerűsítése, továbbfejlesztése – az egyetemes magyar nemzet hosszú- és rövidtávú céljai és érdekei szerint. Ezt jelenti a közjogi rendezés.

A Szent Korona-eszmében együtt van az uralkodói elv, a demokratikus vagy népfelségi elv, és a keresztény elv – ez minden jelentős kutató egyértelmű megállapítása. Ebből következőleg mind a Szent Korona-eszme, mind pedig maga a Corpus Juris Hungarici alkalmazható akár a köztársasági államformára is. Nemzeti hagyományaink megőrzése nem maradiság, nem jelenti a történelem kereke visszaforgatását, de igenis jelenti önmagunk és történelmi értékeink megbecsülését: az egyetlen járható utat a szabad népek demokratikus családjába.

Talán nem felesleges hangoztatnunk, hogy mindezek eléréséhez kizárólag a békés út vezet. Legyünk legitimisták – a szó őseredetű értelmében tehát legyünk törvénytisztelők – és tiszteljük őseinket, múltunkat, általa pedig önmagunkat.

IRODALOM

- Bölyny József: Sacra Regni Hungarici Corona. In: A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület III. (London 1988) Magyar Óstörténeti Találkozója Előadásai És Iratai. Zürich-Budapest, 1999. ZMTE 25. sz. kiadvány
- Csihák György: A magyar parlamentarizmus ezer éve. Budapest, 1990. 6. sz. kiadvány
- Csihák György: Ex Oriente Lux. Budapest-Zürich, 1996. ZMTE 16. sz. kiadvány
- Csihák György: I. István király életműve és a magyar államalapítás. In: A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Ötödik Magyar Történelmi Iskola Előadásai és Iratai. Budapest-Zürich, 1997. ZMTE 26. sz. kiadvány
- Csihák György: Dunhuang barlangképei és a Sánshí agyag katonák néma üzenete a magyar műveltség gyökereiről. Budapest-Zürich, 2000. ZMTE 29. sz. kiadvány
- Csihák György: A Tollaskígyó országában. Mekszikói utibeszámoló. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület XIII. (Tapolca – 1998) Magyar Óstörténeti Találkozó Előadásai és Iratai. Budapest-Zürich, 2001. ZMTE 31. sz. kiadványban. KAPU 1998. 6/7 sz. 61-64. old.
- Csihák György: Forog a történelem kereke... Budapest-Zürich, 2004. ZMTE 40. sz. kiadvány
- Csomor Lajos: Magyarország Szent Koronája. Vaja, 1986
- Deér József: Die Hellige Krone Ungarns. Graz-Wien-Köln, 1966

- Endrey Antal: A Szent Korona – Attila öröksége? Carpathian Press, Australia, 1988
- Eckhart Ferenc: A Szent Korona-eszme története. Budapest, 1941
- Farkas Ferenc, Vitéz, Kisbarnaki: Az Altöttingi Országgyűlés története. München, 1969. Mikes Kelemen Kiadó. Rövidített változat in: A ZMTE 35. sz. kötetében, Budapest-Zürich, 2002
- Fizikai Szemle: Egy régi kor kozmológiájának emléke: a magyar korona. 1981/12
- Ipolyi Arnold: Magyar Mythologia. Pest, 1853. Heckenast
- Kovács Éva, Lovag Zsuzsa: A magyar koronázási jelvények. Budapest, 1980
- Szigeti István: A Szent Korona titka. Aachen, 1994
- Vass Ferenc: Víták a magyar Szent Korona származásáról
- Váralljai Csocsán Jenő: A Szent Korona eredete
- Radványi Iréne-Henriette: A híkszoszok turáni eredetéről
- Az utolsó három írás. In: A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület III. (London 1988) Magyar Óstörténelmi Találkozója Előadásai És Iratai. Zürich-Budapest, 1999. 25. sz. kiadvány

III. FOGALMAK A MAGYAR KÖZJOG TÁRGYKÖRÉBŐL¹³

SZUVERÉNITÁS

A közjogi szuverénitás jelenti egyrészt az államnak területe és tagjai feletti legmagasabb, jogilag korlátlan és felelőtlen rendelkezési jogát (felségiség); másrészt a kizárását minden idegen hatalom önjogú érvényesülésének az állam területén (függetlenség).

Ez a közjogi szuverénitás az állam lényeges tulajdonsága. Nélküle nincs állam. Feladása az államiság feladását jelenti. Megtámadása erőszakosság, amelynek jogi alapja nem lehet. A közjogi szuverénitást sértő rendelkezés - bármely magas nemzetközi fórumtól származzék is, - közjogi vonatkozásban nem létezőnek tekintendő, a jövőben való érvényesülését még az sem biztosítja, hogy törvénybe cikelyezettett, mert a törvényhozás bármely törvényt hatályon kívül helyezhet.

ALKOTMÁNYUNK TÖRTÉNELMI JELLEGE

Alkotmány alatt azt a szervezetet értjük, amelyben az állam hatalmi élete lejártsódik. Szűkebb értelemben csak azt az államot nevezzük alkotmányos államnak, ahol az államhatalom gyakorlása, vagyis az állam ügyeinek intézése a polgárok részvételével történik. Ahol nincs ilyen értelemben vett alkotmányosság, ott önkényuralom van, s az állam tagjai nem aktív polgárok, hanem csak passzív alattvalók. Az állampolgár elnevezés voltaképpen csak az alkotmányos állam tagjait illeti.

---

¹³ Dr. Molnár Kálmán egyetemi nyilvános rendes tanár kéziratából, 1939

A magyar állami szervezet - a polgároknak a közhatalomban való részesedése alapján - több mint ezer éves történelmi fejlődés folyamán épült ki; ezért nevezük alkotmányunkat történelmi alkotmánynak.

A történelmi alkotmány előnye messze felülmúlja az írott alkotmányét. A történelmi alkotmány nem mesterséges alkotás, nem szobatudósok munkája, hanem a nemzet államfenntartó és jogalkotó génuszának, mesterkéletlen, sőt bizonyos fokig öntudatlan terméke. A nemzet lelkéből sarjad, s évszázadok során átmegy a nemzet minden tagjának vérebe. Nagy előnye, hogy utat mutat és megoldást ad minden újonnan felmerülő esetben. Az államélet a sok százados fejlődés folyamán minden kérdés megoldásához megtalálja a kulcsot: a praecedensek kialakítják a szokásjogot, amely a mesterséges (írott) jogalkotás hézagait kitölti. A charta jogász ellenben tanácstalanul áll az alkotmánylevél hézagai előtt. Történelmi alkotmányunk a magyar nemzet legdrágább kincse. Államalkotó génuszának legékesebben szóló bizonyítéka, élő kapcsolat dicső múltunkkal, s reményteljes jövőnk legbiztosabb záloga. A történelmi alkotmány nem jelent mozdulatlanságot, nem jelenti a fejlődés tagadását. Az államélet természetével ellenkeznek az ún. öröktörvények. A későbbi törvény lerontja a korábbi.

Az alkotmány megváltoztatásának, reformjának útját-módját az alkotmányjog szabályai előre meghatározzák. Alapvető tétel, hogy az alkotmány szabályai jogszerűen csak ezen az úton változtathatók. Ezt a közjogi sarkigazságot nevezük jogfolytonosságnak, s értjük alatta azt, hogy jogszabályoknak alkotása, változtatása vagy eltörlése csupán csak az alkotmány értelmében erre hivatott tényező által eszközölhető. Ez alapelvhez való megalkuvás nélküli ragaszkodás szerezte vissza alkotmányunkat és állami függetlenségünket 1867-ben. Amely, nemzet nem ragaszkodik alkotmányához, s nincs meg benne az elszántság megátadott alkotmányának védelmére, az a nemzet nem érett a szabadságra.

Az államéletnek az alkotmányjog által megállapított mederben való megtartását, a törvények igazi tartalommal való megtöltését csak a polgároknak az alkotmányhoz való elszánt ragaszkodása biztosíthatja. Ez az egyetlen valódi alkotmánybiztosíték.

... A genetic perspective of human history in Europe was derived from 22 binary markers of the nonrecombining Y chromosome (NRY) ... Geographic distribution and age estimates of alleles are compatible with two Palaeolithic and one Neolithic migratory episode that have contributed to the modern European gene pool ... haplotype Ea19, which is derived from the M173 lineage and is distinguished by M17, is virtually absent in Western Europe. Its frequency increases outward and reaches a maximum in Poland, Hungary, and Ukraine, where Ea18 in turn is virtually absent ... This observation suggests that M173 is an ancient Eurasian marker that was brought by or arose in the group of *Homo sapiens sapiens* who entered Europe and diffused from east to west about 40'000 to 35'000 years ago ... This culture also appeared almost simultaneously in Siberia, from which some groups eventually migrated to the Americas ... Haplotype Ea 19 has been also observed at substantial frequency in northern India and Pakistan as well as in Central Asia"
Ornella Semino and Co.: The Genetic Legacy of Palaeolithic Homo sapiens sapiens in Eastern Europeans. A Y Chromosome Perspective.
Science Vol. 290. 10 November 2000

György Csibák
(Zurich)

SACRA REGNI HUNGARICI CORONA –
THE SACRED CROWN OF HUNGARY AND
THE ISSUES OF THE SETTLEMENT OF THE HUNGARIAN COMMON LAW

We will examine our subject-matter divided into two main groups:

I. first we will deal with the roots of all goods and rights, the Sacred Crown of Hungary – as an object, then

II. we will clear up our *present constitutional situation* and will outline a possible way out of our constitutional dead-lock.

I. THE OBJECT

1) "In our Latin language" the guide is *the Sacred Crown as the name of the object*, which hence sounds like this: "Sacra Regni Hungarici Corona". The reason is that since Saint Stephen I until 1844 the "official language" of the Hungarian Kingdom was Latin. During that time period the vast majority of official documents were written in Latin which also meant that a lot of Hungarians could understand and use the Latin language very well, hence, there is no place for any kind of additional interpretation as for example on the pretext of translation.

During that time the Hungarian language was preserved not only on the lips of the common people but, for example, Miklós Zrínyi, who had been of Croatian descent could beautifully write in Croatian, as well as also in Hungarian and Ilona Zrínyi – his daughter – had given us such an exceptional Hungarian man like Ferenc Rákóczi II.

Thus, we have no reason to suppose misunderstanding and we have no right to distort the meaning of the Latin text.

There are two words in the Latin name of our crown which we have to discuss with due emphasis: the word *sacra* and the word *regni*. Some people, even in the professional literature like to misinterpret, erroneously translate these two words, perhaps even leaving out one.

Sacra and *sancta* – in every language both mean saint, holy. While in Latin *sancta* is God, the Church, the saints, *Sancta Maria* etc., *sacra* means *being sanctified by something*. Thus, today's languages make no difference – but in our Latin language we did make a difference: and this is very important because *it is not about some holy object of the church, but much more: the matter in question is the Hungarian Crown being sanctified by our traditions. The word regni emphasises that this is not a royal (rex) crown, but the crown of the country.*

There are some, who refer to the fact that the "country's crown" term can be dated to the age of our king Saint Stephen I (970/975 – 1038 A.D.), it can surely be found in "Saint Stephen's legend" by Bishop Hartvik (1095–1116 A.D.). The "country's crown" term can be first found in an English source in 1155 A.D., in a French one in 1317 A.D. – hence they took it from us. ¹

1. Fritz Hartung: Die Krone als Symbol der monarchisten Herrschaft im ausgehenden Mittelalter.
Manfred Hellmann ed., "Corona Regni", Weimar 1961, page 1-69

A magyar állami szervezet - a polgároknak a közhatalomban való részesedése alapján - több mint ezer éves történelmi fejlődés folyamán épült ki; ezért nevezük alkotmányunkat történelmi alkotmánynak.

A történelmi alkotmány előnye messze felülmúlja az írott alkotmányét. A történelmi alkotmány nem mesterséges alkotás, nem szobatudósok munkája, hanem a nemzet államfenntartó és jogalkotó génuszának, mesterkéletlen, sőt bizonyos fokig öntudatlan terméke. A nemzet lelkéből sarjad, s évszázadok során átmegy a nemzet minden tagjának vérebe. Nagy előnye, hogy utat mutat és megoldást ad minden újonnan felmerülő esetben. Az államélet a sok százados fejlődés folyamán minden kérdés megoldásához megtalálja a kulcsot: a praecedensek kialakítják a szokásjogot, amely a mesterséges (írott) jogalkotás hézagait kitölti. A charta jogász ellenben tanácstalanul áll az alkotmánylevél hézagai előtt. Történelmi alkotmányunk a magyar nemzet legdrágább kincse. Államalkotó génuszának legékesebben szóló bizonyítéka, élő kapcsolat dicső múltunkkal, s reményteljes jövőnk legbiztosabb záloga. A történelmi alkotmány nem jelent mozdulatlanságot, nem jelenti a fejlődés tagadását. Az államélet természetével ellenkeznek az ún. öröktörvények. A későbbi törvény lerontja a korábbi.

Az alkotmány megváltoztatásának, reformjának útját-módját az alkotmányjog szabályai előre meghatározzák. Alapvető tétel, hogy az alkotmány szabályai jogszerűen csak ezen az úton változtathatók. Ezt a közjogi sarkigazságot nevezük jogfolytonosságnak, s értjük alatta azt, hogy jogszabályoknak alkotása, változtatása vagy eltörlése csupán csak az alkotmány értelmében erre hivatott tényező által eszközölhető. Ez alapelvhez való megalkuvás nélküli ragaszkodás szerezte vissza alkotmányunkat és állami függetlenségünket 1867-ben. Amely, nemzet nem ragaszkodik alkotmányához, s nincs meg benne az elszántság megátadott alkotmányának védelmére, az a nemzet nem érett a szabadságra.

Az államéletnek az alkotmányjog által megállapított mederben való megtartását, a törvények igazi tartalommal való megtöltését csak a polgároknak az alkotmányhoz való elszánt ragaszkodása biztosíthatja. Ez az egyetlen valódi alkotmánybiztosíték.

... A genetic perspective of human history in Europe was derived from 22 binary markers of the nonrecombining Y chromosome (NRY) ... Geographic distribution and ages estimates of alleles are compatible with two Paleolithic and one Neolithic migratory episode that have contributed to the modern European gene pool ... haplotype Ea19, which is derived from the M173 lineage and is distinguished by M17, is virtually absent in Western Europe. Its frequency increases outward and reaches a maximum in Poland, Hungary, and Ukraine, where Ea18 in turn is virtually absent ... This observation suggests that M173 is an ancient Eurasian marker that was brought by or arose in the group of *Homo sapiens sapiens* who entered Europe and diffused from east to west about 40'000 to 35'000 years ago ... This culture also appeared almost simultaneously in Siberia, from which some groups eventually migrated to the Americas ... Haplotype Ea19 has been also observed at substantial frequency in northern India and Pakistan as well as in Central Asia."
Omella Semino and Co.: The Genetic Legacy of Paleolithic Homo sapiens sapiens in Extant Europeans. A Y Chromosome Perspective.
Science Vol. 296, 10 November 2000

György Csibák
(Zurich)

SACRA REGNI HUNGARICI CORONA –
THE SACRED CROWN OF HUNGARY AND
THE ISSUES OF THE SETTLEMENT OF THE HUNGARIAN COMMON LAW

We will examine our subject-matter divided into two main groups:

I. first we will deal with the roots of all goods and rights, the Sacred Crown of Hungary – as an object, then

II. we will clear up our *present constitutional situation* and will outline a possible way out of our constitutional dead-lock.

I. THE OBJECT

1) "In our Latin language" the guide is *the Sacred Crown as the name of the object*, which hence sounds like this: "Sacra Regni Hungarici Corona". The reason is that since Saint Stephen I until 1844 the "official language" of the Hungarian Kingdom was Latin. During that time period the vast majority of official documents were written in Latin which also meant that a lot of Hungarians could understand and use the Latin language very well, hence, there is no place for any kind of additional interpretation as for example on the pretext of translation.

During that time the Hungarian language was preserved not only on the lips of the common people but, for example, Miklós Zrínyi, who had been of Croatian descent could beautifully write in Croatian, as well as also in Hungarian and Ilona Zrínyi – his daughter – had given us such an exceptional Hungarian man like Ferenc Rákóczi II.

Thus, we have no reason to suppose misunderstanding and we have no right to distort the meaning of the Latin text.

There are two words in the Latin name of our crown which we have to discuss with due emphasis: the word *sacra* and the word *regni*. Some people, even in the professional literature like to misinterpret, erroneously translate these two words, perhaps even leaving out one.

Sacra and *sancta* – in every language both mean saint, holy. While in Latin *sancta* is God, the Church, the saints, *Sancta Maria* etc., *sacra* means being sanctified by something. Thus, today's languages make no difference – but in our Latin language we did make a difference: and this is very important because it is not about some holy object of the church, but much more: the matter in question is the Hungarian Crown being sanctified by our traditions. The word *regni* emphasises that this is not a royal (*rex*) crown, but the crown of the country.

There are some, who refer to the fact that the "country's crown" term can be dated to the age of our king Saint Stephen I (970/975 – 1038 A.D.), it can surely be found in "Saint Stephen's legend" by Bishop Hartvik (1095–1116 A.D.). The "country's crown" term can be first found in an English source in 1155 A.D., in a French one in 1317 A.D. – hence they took it from us.¹

1. Fritz Hartung: Die Krone als Symbol der monarchisten Herrschaft im ausgehenden Mittelalter.
Manfred Hellmann ed., "Corona Regni", Weimar 1961, page 1-69

2) The crown, the coronation mantle, the sceptre, the orb and the sword are *the Hungarian coronation insignia* – and not coronation jewelry, as we can read it even in some professional books. In some of them alternatingly, both terms are used.

We have at our disposal enough literature to fill libraries on each one of them. As from the standpoint of our subject it is only the crown that we are interested in, therefore we will not deal with the other coronation insignia further on.

3) *Our crown is made up of two parts, a circlet and an upper arched part, it is also called a cross-band, on it a cross with spheres at its ends.* This fact gives reason for guesswork – where was one part from and where was the other part from? Lately it has been proven quite convincingly that *it is a unified work, constructed according to the rules of the golden section in a workshop working with Avar techniques, perhaps in the Caucasus, in around the 8th–9th century A.D.. Eckhardt Ferenc (1941) saw in this crown the interweaving of the heavenly and earthly crowns and traced the Sacred Crown's Concept (Doctrine) to that.*

Sacra Regni Hungarici Corona
– Sacred Crown of Hungary

It should not bother anyone that most crowns had been worked onto a hat, perhaps that someone with a smaller head could also wear that crown. However, it would still be a circlet crown, open on top. Most of the crowns known until now are like that.

It does not enhance the reputation of the Hungarian historical sciences that it has, up to the present, neither cleared up, nor has come to a rest regarding the dispute about by whom, when and what kind of crown might have been sent, perhaps to us? On the contrary: this crown was taken away, salvaged, demanded back, brought back, exchanged, then, only the circlet was sent, the cross-bands were mounted on it, etc. etc. – and of course all these are verified by a library of literature.

4) Perhaps, the majority of people think that this crown had already been worn by our king Saint Stephen I (970/975 – 1038 A.D.). However, until now, they have not been able to prove this by any kind of picture. Some claim that this crown can be seen on Bartholomew apostle's head on the coronation mantle. Apart from the fact that this picture can be seen poorly, and even if we accept this claim we will still be left with the unanswered question: why is there an unmistakably circlet crown on the standing, almost full-figured King Stephen's head?

The claim the claim either, that on one money-coin dated to the age of Saint Stephen, supposedly, there is a closed crown to be seen, does not bring us closer to the solution, either. Although this image is rather uncertain: it could also be a circlet crown with a hat which – as we mentioned earlier – had been a custom. As far as we are concerned, we do not agree with the dating of the coin, either. It is taken as settled in the Hungarian historical science that the Hungarian minting started with Saint Stephen, which claim is, in a high degree, based on the fact that there is this inscription on a money-coin: *Stephanvs rex.*

Again, there are two facts here that weaken the cold claims: our *Saint Stephen's father had also been called Stephanus rex*, as a matter of fact his uncle on his mother's side, was Stephanus, as well. It is known from Greek chronicles that *the Greeks at that time often called a person of such and similar social standings rex.* So, a coin with the Stephanus rex inscription did not necessarily have to be the image of our Saint Stephen. This fact-finding does not exclude the assumption that the beginning of Hungarian minting must not necessarily be tied to Saint Stephen. However, *as far as our subject is concerned, it is of no interest what or which crown is the bearer of our system of thought; only that it is very strange that such important matters do not come to head of our historians.*

5) Our situation is far from being rosy, regarding the sending of the crown. In the Hungarian school-books it says that Pope Sylvester II sent our crown. This statement has not one, single, credible proof. It is being taught that Saint Stephen's first legend came from the time of our Saint László (1040 – 1095 A.D.), and its purpose was to prepare for the canonization of Stephen (1085 A.D.). However there was no mention of sending a crown either in this, or even in the second legend. However, a crown sent by the Pope would have been a very desirable thing in the preparation for a canonization.

It is known exactly from Hartvik's Saint Stephen's legend (1095 – 1116 A.D.) the story that is tied to Pope Sylvester II: – Polish request of a crown, the Pope's dream, the Hungarian delegates the following day – the story can be found in a Vatican document from the 17th century, which, by many is classified as a forgery. The only earlier source known as of today, the chronicle of Thietmar, the Bishop of Merseburg, does not take us closer to the solution: "By the grace of the Emperor and his encouragement..." etc. According to another source, Attila had also been a king, his crown that he had been crowned with was inherited by Svatopluk and Árpád took it away from him.²

At least two conclusions can be drawn from all this. *One is that there might have been some crown-sending*, which at that time was a custom, principally because of the rights that could be attached to it. One who accepted a crown like that became the vassal to the one who had sent the crown. There are deep traces in our memories of crown-sending. The other reason is longer.

At that time a very strong emperor was sitting on the German-Roman throne in the person of Otto III. And in Saint Peter's chair Sylvester II who had been Otto's tutor, and one of the greatest scholars of his time, and both of them old friends of our King Stephen. This same Pope wrote: "Ours, ours the Roman Empire. Italia gives us strength in fruits, Gallia and Germania give us soldiers, and the great King of the Scythians is not missing from among us either."³ *He must have known why he called the Hungarians Scythians*: it is a well known fact that that emperor and that Pope had dreamt of a great, united, Christian Europe. *An Eastern empire would have been well suited on their Eastern border*, which if Christian, would have successfully protected the West – from the attacks coming from the East, which by that time had had a thousand years old history. *That is why the Hungarian king became an apostle*. They must have had abundant crowns to be sent. If from no other place, then – from the riches of the Frank king, who by the German history writers was rechristened "Charles the Great" (Carolus Magnus = Charlemagne),⁴ who after forming an alliance with the Bulgarians, from 791–804 A.D., looted the morally corrupted Avar Empire. We know it from his own chronicler that the Franks had been very poor until that time, and only afterwards became rich. The riches alone plundered from the Avar kagan, supposedly, had been 15 carts of gold.

Let us suppose that the country's crown had been amidst the gold, which even later had not been taken apart, melted down or given away as gift, but it had been retained. This crown could also have belonged to Attila, as well. This, however is only a presumption. Yet, the Avar Empire – like the Scythian before it: had begun somewhere in the region of Central Asia, extended over the Northern foreground of the Caucasus, the region of the Lower Danube, the Carpathian-basin, the surroundings of present day Cracow, through the Prague basin area as far as Passau. The Hun Empire had extended from today's Vladivostok to the territory of Vizcaya Shaman. *The pope and the emperor might have thought it a good diplomatic move to return the country's ancient crown to Stephen or, at least, recognize his title to it – attaching to it the obligations of defense and evangelisation.*

I do not assert, as *I cannot prove it*, but taking some selections out of the many kinds of stories, *I find it conceivable that we had more than one crown*, perhaps others had sent us crowns as well. *Yet, we had one crown of which the one, who was supposed to know, knew that that was the crown of the country*. Our highest leader *had to be crowned with that crown*, and that crown might have been surrounded with some kind of mysteriousness or secrecy. Thus, in the different *illustrations* all other crowns could have appeared and indeed Emperor Heinrich III may have actually brought the Hungarian king's spear and crown, *which had been sent by Sylvester II*, back to Rome after the battle of Ménfő. (A battle between the Hungarian king and the Roman Emperor 1044 A.D.) *But our crown, the crown of the country remained.*

2. Katona, István: A magyar Szent Koronáról. (The Hungarian Sacred Crown) 1793, page 25-26

3. J. Havett: Lettres de Gerbert. Paris 1889. (The letters of Gerbert)

4. Wilhelm Wagner: Asgard and the Gods: The Tales and Traditions of our Northern Ancestors. London 1884, p. 119
page

Up to this point this is conjecture – yet, this is of no importance. *The essence of the matter is that there could have been a very ancient crown, which had not had to be sent again and again. On the other hand there were rights adhered to that crown and serious interests connected to having those rights recognized.* Let us talk further on about these rights and the resumable origin of these rights.

Our king Stephen I was a very wise man: *he offered the crown and our country with it to the Blessed Virgin.* Neither the Pope nor the Emperor could have objected to that, not even the Hungarian settlers, as the Blessed Virgin had been our friend of long standing. Moreover the offering was made within the framework of the constitutional law. In the history of Europe that was the first constitutional offering of a country's crown, which we have repeated three times during the course of our history.⁵

6) Let us note that the people of Álmos-Árpád – by the Acquisition of our Homeland about 896 A.D. – had not been pagans, but monotheists. It cannot be known how many of them might have been of Jesus' faith. The people could be antropologically classified as Turkish type, their number may have been about one million around 1000 A.D. together with the autochthonous inhabitants.

The Hungarian settlers considering the circumstances of the era arrived with a superior state notion and structure. Their intellectual and material accomplishments, their arts, agriculture, military organization and their art of warfare in many respects were superior to those of the Europe of the age. According to the *Tarih-i Öngürüsz* (it is a chronicle in Turkish language=the story of the Öngürüsz'), they had a clear crown-concept.

7) *The crown is sacral*, as are the arts in all the great civilizations which today is collectively called folk or popular art.

The sacral folk art of the ancient great civilizations had been controlled by such order and discipline that is barely comprehensible by today's understanding, much of which, by the end of the Middle Ages, had been taken over also by Christianity, for example artists were terrified of inspections. Prison, torture, even death by burning threatened those braking the artistic rules all through the Middle Ages.

In the great, ancient civilizations art and science had been sacral; in Egypt, for example, writing as well. The priests had been scholars, thus the holy leaders and priests had also given the kings. This is the way in Thailand even today, and in England as well, where the head of the Anglican Church is the king. And the kings had been of heavenly descents. Nobody had even thought of acting against the rules. The ecclesiastical and secular leadership, the spiritual and material culture had to be unified. *Where this unity broke everything fell into ruin.*

We know from Bartók and Kodály when and what had to be sung, when and what had to be danced. Everybody knew that such a thing like uncle John lying down onto the sheepskin coat to compose a folksong could not happen. The roots of folk music are many thousands of years old, its order is very strict. A little popular song can be such a perfect, closed composition that it can match great three-piece symphonies. To prove it, Kodály composed a huge choral work out of a popular Hungarian song⁶, which is sung by about one hundred people for a good twenty minutes.

Why? – because *folk art is sacral*. In the whole human history it has been expressing the total intellectual-theoretical order of a civilization, *in which man lives as part of the universe*. The so called modern science has just recently realized what mankind has known for thousands of years: every function of the human body works in connection with the universe: starting from the heartbeat, through the women's period, to the number of days of human pregnancy.

Hence, *nobody should look for mistakes, misunderstanding or chance coincidences in the achievements, connections of human civilization*. It is not impossible that in nature or beyond there is one common ancient source, as well. We should not forget that only about ten percent of all the world's population thinks the way of Europeans or so-called Judeo-Christians.

5. 1317, 1693, 1896 – the other offerings were made outside the frame of constitutional law

6. „Megismerem a kanászt...”

8) Margarita Primas, the Director of the Early History Institute of the Zurich University has called the attention to the *lack of bird symbols in Europe*. It can only be found at the *Irish*, who have preserved the *Celtic* traditions and in *Egypt*, the symbol of the goddess of Upper-Egypt – evidently with Greek mediation – the bird called Horus. However, there was a bird – it was found in *Csomaköz*, in *Szatmár* county (now Romanian in the Carpathian Basin). The archeologists date it to around the 3rd century *B.C*. It is a two-piece *Celtic*, golden diadem: *a helmet and on top of it a golden bird*, with its head, wings and tail moving. As the horseman was riding his head was glittering like the sun, above him a sparkling bird – was flying sent by the powers above..

Celtic golden helmet -
Csomaköz , 3rd century B.C.

We Hungarians speak of a "turul" bird, but no graphic description of it can be found from that age – and to the great glory of historical scholarship beyond the description of Emese's (an old historical female name) dream – nothing can be shown of the bird. Neither in a foreign language – nor in Hungarian. It is understood to be a bird – but what is "turul"?

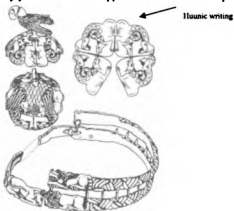
Druida (Tálto) crown - Norfolk - 1st century B.C.
(Green, M. Jane: Keltische Mythen. 1993)

Scythian golden head-dress -
Kerch, 4th century B.C.

On the Crimean peninsula, near *Kerch* they have found a two-piece *Scythian*, golden ornamental head-dress: a circlet and an arched part. It is traced back to the 4th century *B.C*.

The historians claim that the Scythian and Celtic world could never have met in the Carpathian-basin – there had been at least fifty years between the appearance of one and the passing of the other.

Hun crown - Aluceideng - 1st century B.C.

Well, if one goes to see the archeological exhibition of the Hungarian National Museum – based on the dates shown there – Scythian and separately shown Celtic archeological materials, one can only think that these two civilizations in the Carpathian-basin, must have lived somehow side by side.

Perhaps it does no harm mentioning that there are Celtic finds from the British Islands to the Carpathian-basin and even in Anatolia. On the other hand the world of the Scythians had stretched from Central Asia to the Western frontier zone of Pannonia.

Our next *bird* comes from the *lowland of Ordos* from the great bend of the Yellow river. According to an illustration *this crown* was worn by the chanyu of the Southern Huns (58-31 B.C.). The crown is made up of two parts and it was worn after being worked into some kind of material, perhaps leather. The bottom part is a circlet with animal heads at both ends – *apparently dragon-sarkhan* consequently *white khan*, which in *Asia* always means *snake*.

Here, let us have a glance at the picture in the *Thúröczy Chronicle* (1488)⁷ which portrays the chieftains by the last Hungarian Landtaking about 896 A.D. with their banners. On one of the banners we see the *snake*, which is considered to be the banner of the *Dragon* clan. There was even a Dragon Order of Knighthood founded in Hungary (1408 A.D.).

The chieftains of the Hungarian landtaking – Thúröczy chronicle - 1488.
One of the chieftains bears a flag with a dragon on it

The upper part of the Ordos Crown is a palm-sided golden sheet on which there are four wolf heads (a sacred, ancient symbol at the Huns, Mongolians, Hungarians) and the design of four whole rams (sun symbol, at the Cushitics, Kurds). There is an open-winged bird affixed to the sheet with its head and tail moving.

According to the Arvisuras the intellectual center of the Hun Empire had been in Ordos.

The visitors of the *Dunhuang grotto* inform us that on paintings depicting *Huns*, undoubtedly painted by Huns, some figures had been portrayed, wearing head-ornaments, composed of two pieces, a *circlet* and an *upper arch*.

The *Ostyak-Samoyed* (Selekup) *crown* had a totally identical structure, except that on top of it there was a stag-horn of the kindred people, which was also a sun symbol. It is called a shaman's crown and the expressions: belief, world of belief, world of myth find their way here. What belittling: – even the primeval religion expression. The title of our fine two-volumed huge work by Arnold Ipolyi, published in 1853 A.D. is: *Hungarian mythology*. There is no „shaman“ in this great work, because the Hungarians never had a shaman.

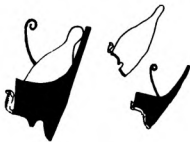
Ostyak-Samoyed shaman's
horned
iron crown (after Prokofjevca)

7. Országos Széchenyi Könyvtár, Budapest

As our next bird, we are showing the drawings on the two sides of Narmer (that is Menes) king's black stele. Supposedly, it was *he, who had united Lower- and Upper-Egypt* around 3100 B.C. On one side of the stone we can see the Pharaoh with the *crowns of Upper-Egypt (South)* – which is somewhat *arched* and white. Opposite him is the symbol of the goddess of South-Egypt – a bird. On the other side of the stone *Narmer wears the crown of Lower-Egypt (North)*, on it the symbol of the goddess of Lower-Egypt – the snake. This is a *circlet crown* and is red. Red is the symbol of life – white is the symbol of death. In the Egyptian hieroglyphic writing green means the home. *We have deliberately kept quiet until now regarding the shape of the birds, but they are very similar to each other – and to the hawk.*

King Narmer's stele - around 3100 B.C

The Egyptian royal crown

After the two Egypts had united, the two crowns representing the property of the country had also been united, and further on the kings of Egypt, – wore this united circlet- and arch-crown.

Writing was sacred in Egypt, but *sacred was the crown too, and every town where this crown was kept.* In the ancient Egyptian language the name of the crown was *psent*. The connections of the Scythians and Avars with Mesopotamia and Egypt is well known. According to J. H. Breasted, ... it is not boldness to connect the Avars to the Hyksos.⁸

I refer here to the double head-ornament of the kende seen in the Pictured Chronicle⁹ of Hungary red circlet and a white cone placed on it. Supposedly, the white cone was the emblem of dignity of the reigning prince and the red circlet of the head of military.

Let us mention here that the mountain-crystal sphere of the sceptre belonging to the Hungarian coronation insignia, by the professional literature is thought of as being of *Mesopotamian or Egyptian* origin.

In Nagyszentmiklós of Southern Hungary the biggest gold find of the early Middle Ages was discovered in 1799. It consisted of twenty three golden vessels, it weighed nearly ten kilogramms. According to the law it had to be handed over to the Hungarian Treasury, that is why it is being preserved in the Kunsthistorisches Museum of Vienna.

This gold treasure is considered by *the professional literature as being sacred*, earlier it had been referred to as Avar, today as Hungarian. *We should pay special attention to the design of the bird found on the number 7 jug, its head, the feathers of its wings and tail.*

The golden vessel of the
number 7 jug

8. Tóth, Tibor: The formation of the Hungarian Nation. Magyar Műlt, Széchenyi Könyvtár, Budapest, 1903, 160th page.

J. H. Breasted: A History of Egypt. Bantam books, New York, 1964

By Breasted „pharaoh” is the Semitic name of the “peers”

9. Képes Krónika. Országos Széchényi Könyvtár CLMAc-404 Budapest

This bird had been a very dear acquaintance, when fate brought us together with its *nest-twin*. It is to be found in Teotihuacan, on an inside wall surface of a sacred building.

There would be a lot of things to be said about these birds, however, the subject is different now. We only mention that this fresco is probably from the 7th century A.D., but undoubtedly no later.

Teotihuacan. In: Archeologie in Mexico. Page 29.
Moncler Ediciones 1995 Mexico

Teotihuacan (let us pay attention to the *kan* word) is located beside today's Mexico city, it is the home of the *white-skinned feathered snake* – Ketcalkoatl, the supreme god. It is also called Ketcalkan. The ketcac is a Central American bird – the only one that dies in captivity. It is the wonderful symbol of liberty. *The coatl, or kan means snake. All the Mayan chief priests were snakes.* This is a learned rank, in Mayan language it always means *kan*. The Asthecs called the feathered snake Kukulcan, the Mayans called the rain-god Csák (Chak) – a well known Hungarian family name. Hence, the *Ketcalkoatl is the ruler of both the heavens and the underworld – bird and snake.* As far as we know, it is only the Hungarian language, that has preserved this duality: in the words Isten (God)

and Satan, if we leave out the vowels in accordance with the customs of old, in both cases we are left with *stn*. „In the beginning there was the Word”.

According to the grammar¹⁰ the Mayan „a” (the first letter of the alphabet) means water, one of the main elements, its pronunciation is *atl*. So, there is the principal god Ketcalkoatl – at the other end of the water, in the neighbourhood of Egypt, the *Atl-as* mountain (with a Greek ending). In between them the great water, the *Atl-antic*, in it the sunken world: *Atl-an(tis?)*. Heyerdal proved that there could have been a connection between them, even with the technology of the age, not to mention flying and other things.

In Mexico, at the beginning of a written composition, recommended for school text book by the Ministry of Education, we can read that the Mayans had come from Atlantis.¹¹

Let us note that they have been able to understand the Mayan writing only for the past few years, so the so-called „cultural works” have to be taken with reservation. In a professional book written by someone with an Italian name we can read that only the arrogance of the Spanish is bigger than their ignorance.¹¹

After this, let us have a look at the *feather crown of Montezuma*, the last Asthec king – it was made of the feathers of the ketcac bird. *The rim and the feathers above can be seen very well – and let us add now: in between them is the human head. Thus, the point is that there is always a threefold structure: at the bottom the rim – the snake, above the feather – the bird; thus, the underworld and the heavenly world – in between the head, the earthly world – the kan!*

They have just recently found the tomb of the Jaguarsake (kan) in Palenque, *his sarcophagus (pay attention!) was finished in 692 A.D.* The tomb is so rich – writes one professional book¹² – that *its match can be found only in Egypt*, the corpse had been dusted with – the symbol of life – red powder, just like the Sabirs.

Montezuma's crown.
Museo Nacional de antropologia Mexico

10. William Brito Sansores: Maya writing. University of Missouri 1987. page 9

11. Alberto Rivera A.: Die Geheimnisse von Chichen Itza. Rome 1995. page 15

12. Archeologie in Mexico. 1995. page 61-62

The tomb of the Jaguar Snake
 Palenque 692 A.D. in *Anthologie in*
 Mexico Page 61
 Monclém Ediciones 1995 Mexico

The scholarly Byzantine emperor, Constantinos porfyrogenetos wrote that *the Hungarians' previous name had been Sabartoi, that is Sabir*. On the other hand the emperor had got this fact from Bulesu horka or from the Hungarian Prince Tormás of the house of Árpád. They must have known about themselves who they were. In the civilization of herds-riders every herds-child had to know the name of at least 8-10 of his forefathers. In the more distinguished families he had to know even more.

French archeologists have recently found the tomb of Tutankhamen's wet nurse. She had been called Maya. According to Basque legends, the Heavens, the Earth, the World had been created by the goddess Maya. This name can be found in the Hindu and Maori legends as well, and in our calendar it is the name of a month. The mother's name of Buddha is Maya. There is a timeless structure standing in Egypt, it is known as Sphinx. This name is Greek - hence it had not been called that. The local population calls it *Abul Hun: Father Hun*. The Mayans called their male principal god: *Hun-Apu* (Hungarian *apa=father=abul=apa=ata*) therefore *Hun-Father*. One of the highest peak in the Cordilleras will be named by the Incas *Apu* (6394 m) he is their main male

God.

After all these, let us have a closer look at the lid of the Jaguar Snake's tomb. According to von Däniken it pictures an astronaut. At any rate, *the godman sits there* at the meeting point of life and death. What's fixed in his lap is - and we are quoting almost word by word from the professional literature - a *corn-cross*. According to the Mayan creation legend, once the gods angry and killed all mankind. Later they realized (wonder what?) that they did need humans and so they kneaded one out of corn. Corn played a very important role in the life of the Mayans. Finally, one god undertook giving life - namely, blood. That is why at times (very rarely), human blood had to be offered to that god. Blood had to be given back so that the God could henceforward continue giving life. What a beautiful thought!

The Mayans undoubtedly sacrificed their prisoners of war. However, it must have been quite different when they gave from their own blood.

There are some illustrations of the period depicting also dancing figures, but the Mayans waiting to be sacrificed are standing very calmly and are completely free. They were chosen only from the most illustrious families. That way they had a Blood-pact with the god, and they became blood relatives, the whole family!

In our picture, *the cross*, the corn-cob, the corn-grains can be seen very well. However, the professional literature also says that this is a *tree of life*. The only surprising thing is that the *structure of this tree of life is exactly the same as the Turanian, Anatolian, Mesopotamian and Egyptian tree of life - as this has already been proven by research. Hence, we can join the Mayan tree of life here, as well - as we can observe this in many places in Mexico.*

The Mayan tree of life has a tripartite structure. At the bottom there is the *underworld*, which here is indicated with the two death's heads drawn into one another, and the snakes are there too. Here, at the border-line, between life and death sits the god-man, springing from his loins the corn-cross, with flowers, fruits and butterflies - thus, *the earthly world*. On the top of the cross there is the bird - the symbol of the third, the *heavenly world*.

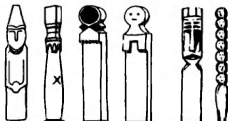
The lid of the Jaguar Snake tomb
 Photograph by György J. Csuhák

That is exactly how the god-man sits on the top of the Hungarian Crown, and where the corn-cross is springing from the Jaguarnake, that is exactly where the cross with spheres at its ends is placed.

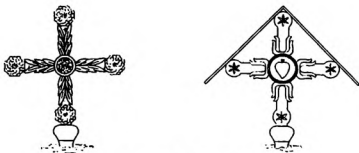
If the cross with spheres at its ends were to be carved out of wood, then the ends of it would be round; the symbol of the sun. Into those, six or eight segmented rosettes could be carved, which is also the symbol of the sun. This is exactly how Hungarians do it in Kalotaszeg (an area with very special folk art in Transylvania, near Cluj-Napoca, in Hungarian it is called Kolozsvár), and peoples in the whole of Eurasia as we can see it on the 33rd page of the Jelképtár (collection of symbol-pictures – Hoppál, Jankovics, etc.)

Pantocrator – The Lord of the world on the Sacred Crown of Hungary

Cumanian doll from near the river Don, Boldogony-Füzessabony's kiln idol, cemetery idol and gate idol – from Bánfilyunyd, Kalotaszeg

Or just as the Swiss living in Val d'Anniviers do it, who regard themselves as the descendants of the Huns. As do the Chiapas Indians in the Middle of Mexico.

Wooden cross from Vissoie, Val d'Anniviers, Switzerland.
After Karl Anton Fischer

For folk art is sacral and the great, ancient civilizations were surely connected, which can not have been accidental.

Wooden cross in the village of Chamsula, on the land of Chiapas Indians.
Photograph by: György J. Csuhák

Chamsula woman (Chiapas) at the entrance of the Palenque city of ruins, making embroideries for the „Kalotaszeg” clothes.
Photograph by: György J. Csuhák

The Mayan woman seen in the picture is sitting at the entrance of the above mentioned Palenque, the town of ruins – in a Kalotaszeg blouse, embroidering the „Kalotaszeg” stripes to be sewn onto clothes, cloths (covering). The pattern, the technique of the embroidering is exactly the same – as in Kalotaszeg.

Chiapas indians.
Photograph by: Antonio Turok

Their coverings are exactly the same as well: the colors, the patterns, the forms. Yet, the Mayans have never been in Kalotaszeg. Nor in Kalocsa. Yet, it is the Mayans, who sell these clothes in Teotihuacan: the dress on the right is white, the one on the left is cornflower blue – just like in Kalocsa (Hungary).

And, to make our joy complete, the picture at the bottom of the next page was made in an Uighur tent, near Ürümcsi (Central Asia). The Uighurs put their pillows, blankets on their bed, on top of each other, the same exact way as the people in Kalotaszeg. Only that, the colors, embroiderings, forms of patterns totally correspond with those of the Mayans – and of Kalotaszeg.

„Kalocsa” rakatchas (Mayan) clothes in the store.
Photograph by: György J. Csuhák

According to the Chinese Chronicles the Uighurs are the descendants of the Huns, their present homeland coincides with the original homeland of the Huns. That is how the Uighurs know it, – and they confess themselves to be the blood relatives of the Hungarians. They had also had a *Sacred Crown* which was destroyed during the cultural revolution by the Chinese.

In an Uighur tent. Photograph by: R. Gyula Cey-Bert

SUMMARY

At the end of a long road we can safely state that in the Carpathian-basin around 1000 A.D. a kind of crown-concept, which meant the possession of the country, might have been a part of the Hungarian ancestors' culture. They might have had a crown consecrated by tradition which symbolized the universe and so it was the root of all goods and rights.

II. THE COMMON LAW

The type of government, which today is called parliamentarism, namely, a parliament built on the system of delegates had been brought into Europe by the Hungarians from the civilization of horseriders¹³ preserving it for more than a thousand years.

Our legal history, handed down in writing began with the Blood-pact (second half of the 9th century A.D.) and the „Exhortations“ of our King Stephen I (1030 A.D.). Its backbone was the Golden Bull (1222 A.D.) and of the Sacred Crown's-concept (fundamental laws 1351 A.D.). *In Europe only the chair of Saint Peter is older and more permanent than that.*

In a constitutional sense, the last resolution (Altötting 1947) of the last freely elected Hungarian Parliament (1939), before World War II can be summed up like this: the legal continuity of the Sacred Crown is valid. Consequently until now - our Constitution has legally been the constitutional regulation that can be read on the pages of the Corpus Juris Hungarici (Hungarian Code of Laws), which is a historical constitution dating back to over a thousand years. Our form of government is a constitutional kingdom – or to be more precise, until 1848 it was limited by decree. Since 1848 it has been a constitutional Monarchy limited by popular representation – and it is because the peoples of the Sacred Crown, in possession of their ability to act and in their legal capacity have not yet decided otherwise; though it is true that only a third to a half of the nation participated in that last ruling (1939). What happened and has been happening in our country since is alien to our legal development. Those, possessing the power; people, organizations, etc., may even be calling themselves democrats (democritos – people's power), have never asked the Hungarian people if they wanted a republic or perhaps a people's republic? We can argue about how long have there been Hungarian people and a Hungarian nation? Yet, no one has ever disputed the fact that the Corpus Juris Hungarici is a Hungarian, historical composition. However, the legal continuity based on that – with the 1. Act of Parliament of 1946¹⁴ coming into force and which is in effect to this day – came to an end. Which, among other things, also means that the governments that have been formed since 1989 (since the turning-point) have been standing not on the ground of the Hungarian, historical legal continuity but on that of the communist one.

The resolution of the National Assembly, passed after codifying the Peace-treaty of Trianon (dictate), can be regarded as the last, free act of will of the universal (whole) Hungarian people. Its essence is: 1) the nation refuses to recognize the Peace-treaty of Trianon (Proclamation of the National Assembly of 1920); 2) with the termination of the co-possession the Hungarian nation's right to a free election of a

13. According to Marx: an Asian mode of production

14. The Constitution of the Hungarian Republic. (The XX. Act of 1949 „People's Republic“, I. Act of 1972, XXXI. Act of 1989, XL. Act of 1990. „Republic“.) Uniform Construction: Hungarian Gazette No. 59/1990

king awakened. We postpone electing a king for later, till then we elect a regent. Before Miklós Horthy, Lajos Kossuth had been a Regent (not the president of a republic!), and so had Mihály Szilágyi and János Hunyadi. The regency is the institution of the Corpus Juris Hungarici in case there is no king. The co-possession as part of the Pragmatica Sanctio (1723: 1. and 2. t.c.) is our national stipulation: we (Hungarians) choose that Hapsburg for a Hungarian king, also from the female line (from among the three main-branches), who is also the ruler of the Hereditary provinces. When Austria proclaimed itself a Republic, the co-possession was terminated. So our National Assembly did not really need to declare the dethronement, it would have been enough to establish that constitutional fact (1921).

The Sacred Crowns's-concept, the essence of which could already be found in Saint Stephen's Exhortations – so, it has a past of at least a thousand years – in the Fundamental Laws (1351) it was already put into a whole, wonderfully beautiful philosophical system that was unique in Europe. „*Sacra Corona radix omnium bonitum et iurium*”, that is, the Sacred Crown is the root of all goods and rights.

The Hungarian king – who is elected by the Hungarian nation by the Parliament is – „*Caput Sacrae Regni Coronae*”, namely the Head of the Sacred Crown, *only the head*. „*Membra Sacrae Regni Coronae*”, that are the Members of the Sacred Crown. The two together make up the „*Totum Corpus Sacrae Regni Coronae*”, that is the Whole Body of the Sacred Crown – that is, *the Hungarian nation*.

The concept of the „Hungarian nation” is a unique composition, it has nothing in common with the nation-concepts developed in different parts of Europe much later.

The latest results of crown-research seem to verify the assumption, that our crown, the *Sacra Regni Hungarici Corona* – that is the crown of the Country (and not of the King!) – had already signified, even at the time of our King Stephen I, that *the property of the Carpathian-basin and the settlers of Álmos-Árpád had arrived here with a clear crown-concept. The crown is not the symbol of the king (rex), but it is the symbol of the continuous existence of the state (regnum)*. This crown – within the frame of constitutional law – for the first time in European history had been offered to the Blessed Virgin by our King Stephen I (1038), and we have repeated this offering, again within the frame of constitutional law three times (1317, 1693, 1896 – the other offerings had not been done within the constitutional frame). Thus, *the country is legally the property of the Mother of God: Regnum Marianum*.

The Peoples of the Sacred Crown after 1686 pledged themselves to the hereditary election of a Habsburg king (1688), after the liberation of the Country from the Turkish occupation. Although the Habsburgs could get on the Hungarian throne, that was only because there had been several royal princesses from the House of Árpád among their ancestresses. This rule of succession originates from the fact that, the Hungarians – based on the Blood-pact – chose their principal leaders (later, their kings) from the House of Árpád (Álmos=Alamus!). However, at the age of the Chieftains they had chosen the eldest male member of the family (Koppány!) according to their many thousands of years old horseriders culture.

Legally the emphasis is on the *election*. The leader of a clan (forces) was the head (Bő) of the clan – his authority was beyond question, known by everyone, recognized according to tradition. In the case of several clans, the heads of the clans negotiated, but the most important decisions were made by the People of the Alliance (electing e.g. King Matthias Corvinus 1458), based on delegation – if the Alliance were too numerous or lived on too large a territory. *That was entirely different from the vassalage of the feudal system*. Among the Hungarians every settler (the People of the Blood-pact) was of noble descent. In the early 19th century in Hungary, every 21st person was noble; this number was 180 at the French and 828 at the Czechs. That was the result of a unique, historical development in Europe. While in the other parts of Europe the „different” were being destroyed by fire and sword; the different languages, the different races, the different religions to create unilingual countries with unified customs, at the same time we Hungarians took the other peoples co-existing with us into the Body of the Sacred Crown (Corpus Sacrae Coronae), as equal members.

Later, in the course of the development of our laws, within the Peoples of the Sacred Crown – regardless of nationality, religion, etc. – the nobles and commoners were separated. The king bestowed nobility, the nobles elected the king. The separation never became so final as in the European examples. Pipo Ozorai' a businessman, though he was surely not of Hungarian nationality could become the Viceroy of Croatia, thus attain the highest office, and the serfhold Lajos Bakocz could

become the Archbishop of Esztergom, thus the first baron. This separation had never even been elevated to a constitutional level and by 1848 it also ceased to be a practice.

In time the system of participation in the Parliament changed. At the beginning the families could take part in the Assembly, then the clans, later every member of the Alliance, then their delegates. This practice was exchanged by the system of county delegates, and later representatives were elected from among the candidates of the parties. The governmental practice – as well as looking to the West – brought about the double chamber system: in the 15th century the Table of Magnates and of the delegates of the Gentry, and this process was codified with the I. Act after the coronation in 1608. In 1849 they were called: the Table of Magnates and the Table of Deputies, then it became customary to call them the House of Magnates and the Chamber of Deputies, which was codified in 1885. *The procedure is basically Hungarian*, because it is in close connection with the principle of division of the ruling branches – unprecedented in Europe, as a matter of fact it is non-existent even in the recently established European Union – which principle had already manifested itself in the Blood-pact.

The Hungarian nation with the coronation (it can happen only with the Sacred Crown, in the history of Europe this is the only sacred – *sacra and not sancta – thus sanctified crown*) bestows upon the king only the exercise of the rights of the crown. This is so on account of the fact that the source of all goods and rights is the Crown. There is no land in the country without a master and there are neither stateless nor minority Hungarians, because their country is the Sacred Crown. There is no discrimination, based on nationality, religion, etc., because *the Hungarian people is the nation of the Sacred Crown* – be it Magyar, Pecheneg, Cumanian, Czigany, Thaut, Wallachian, Ruthenian, Catholic, Protestant, Jewish, etc. There was one official language in Hungary till the middle of the 19th century: *Latin*. In the meantime in Europe, unilingual, uni-religious national states were being developed. As the result of our Blood-pact rooted in our civilization of horseriders, we have a totally different nation concept. Werbőczy, as the Chief Magistrate of the Country, wrote this in 1517 to an other aristocrat: „I owe administration of justice to everyone without any differentiation, even to a Jew or a Czigany, as long as the one who asks is the subject of the Sacred Crown of Hungary.”

We Hungarians have a uniquely beautiful national history in Europe which could be the firm ground for our present, confused, unstable national identity – if we had national historiography and if our national law and order built on that were restored.

Setting right the question of our common law is inevitable, also because without this we cannot even hope to again get into the family of the free nations as an equal member. The lack of this, is conceivable and it is even calculable.

The trouble had started when all the land of our country fell under a long-lasting foreign military occupation – whereby we lost, partially at first (1920) then entirely (March 19, 1944) our national autonomy. What Ferenc Deák taught about in a similar situation (1849-1867) is until today in total agreement with the standpoint of the international law: *a country occupied by foreign military is in the state of hiatus of the constitutional and public law. Under these circumstances the affairs of the country are managed by pseudo-parliamentary institutions. A parliament elected under these conditions has the power of neither drafting nor amending the constitution, thus the actions of the nation are constitutionally invalid.*

The last constitutional Parliament, in peace time, was formed on June 14, 1939 by a general, equal and secret election, under the XIX. Act of 1938, extended also to women. Because in the meantime World War II broke out, the constitutionally codified VII. Act of 1944 extended the duration of the Parliament for a further half a year after the ratification of the Peace-treaty, and it also made it possible in the same constitutional way, for the Parliament to hold sessions abroad in case of necessity.

The Parliament in consequence of the events of the war, at the end of 1944 transferred its seat to Sopron, then, after loosing the far Western regions of the country, on March 29, 1945 left the country and settled partly in Germany, partly in Austria.

At that time the office of the head of state was vacant, so the Parliament was the only instrument of constitutional law and of legal continuity for the Hungarian People. The legislative executive committee had at its disposal the Regent's letter of resignation, but the regent Miklós Horthy, right after being freed from the German imprisonment, declared that his resignation had been obtained under the threat of force and without the required ministerial countersignature, *thus it was not constitutional and he regarded himself as the Regent of Hungary. In consequence of this the role and*

the resolutions of the National Assembly in October 1944 are contradictory with the Hungarian constitution and should be considered invalid (Hungarian arrow-cross man take-over).

According to the stand-point taken by the „parliament of Altitting“ (diet or national assembly held in Altitting on August 20th 1947), Christianity and the state-life of the nation had started simultaneously in Hungary. For a thousand years the morality, ideology, national customs and traditions have been evolving from this world. Hungary's constitutional construction of the government is the oldest on the European continent, it is the result of a historical progress. The Hungarian state has had a king for a thousand years, and it has a Parliament exercising legislative power.

According to a thousand years old Constitution and to the conception of the Hungarian people, the basics of all rights are in the collectivity of the Nation (symbolically in the Sacred Crown). This is the source of the purest democracy, which knows no oppression, tyranny, class-hatred. This real democracy, living in the people's spirits has ruled with the ideas and methods of freedom, charity, and good-will for centuries. During World War II, Hungary in the spirit of humanity gave refuge and home, without exception, to hundreds of thousands of foreigners and refused their extradition inspite of threatening force. Some incidents in the last year of World War II (1944) can be classified as the unavoidable acts done under the force of foreign power. The influence of outside power politics predominated in the composition of governments, functioning since 1945, and in the direction of their political course, as well. The Hungarian regimes, called to life by the German, then by the Russian troops have had no legal grounds, source of law nor constitutional and lawful basis. The so called National Assembly (1944) does not turn over the lawful and constitutional existence of the 1939 Parliament, which though does not exercise its rights de facto, however, de jure it is the one and only existing, rightful representative of the Hungarian conception of state. This Parliament stands on the basis of a thousand years old Constitution and legal continuity and it classifies everything anti-constitutional, that was established under enemy-occupation and terror.

This Parliament has been adjourned sine die (without date) but has never been dissolved.

Thus, it is constitutionally invalid: the Provisionary National Assembly (1944) and the National Supreme Council (1945), the Hungarian Republic (1946), the People's Republic (1949), the Hungarian Republic (1989) and the Constitution connected with these, which is in effect today and which has been amended at least nine times until now (1950, 1953, 1954, 1957, 1972, 1975, 1983, 1988, 1990).

Constitutionally invalid are the Peace-treaty signed after World War II (which has hardly any clauses that have not been broken by the communists), and the Fundamental Treaties, etc. The Constitutional Court (which constitutionally does not exist either) supervising the Parliament – which is an alien body within Hungarian constitutional development – takes a constitutionally non-existing Constitution as its scale.

Hence, according to the stand-point of international law, Hungary is, even today, in the state of a constitutional hiatus. The deeds of the nation are constitutionally invalid. The whole professional world knows this fact. The honest constitutional settlement may be delayed by means of power, but it can not be avoided and neither it is profitable to do so.

The way out is re-establishing the Sacred Crown's constitutional and practical position by bringing up-to-date the Hungarian Historical Constitution (Corpus Juris Hungarici = Hungarian Code of Laws). In connection with this, it is the most important task to make clear how the whole Hungarian nation, the Totum Corpus Sacrae Regni Coronae could be integrated with this process. This clearly requires a more or at least a two-step solution: 1) the people of Hungary; 2) the Hungarians living outside of the present country. If there were a „round-table“ assembled to discuss the Constitution, its topic could be the combination of the Parliament, the mode of elections, but in no way concluding things in particular.

The international experience cautions us that the expedient solution would be to form a wideranging constituent Parliament, which first would revoke the I. Act of Parliament of 1946 (The Hungarian Republic) and the XX. Act of 1949 (The Constitution of the Hungarian People's Republic and all the Amendments to the Constitution, including the one of 1989); validate again the I. Act of Parliament of 1920 (re-establishment of constitutionalism and the provisional settlement of the exercise of state power), the XVII. Act of Parliament of 1920 (the amendment to Art. 13 of I. Act of 1920 on the re-establishment of constitutionalism and the provisional settlement of the exercise of state power), the XXIII. Act of Parliament of 1933 (a later amendment to Art. 13 of I. Act of 1920 on the

re-establishment of constitutionalism and the provisional settlement of the exercise of state power) and the XIX. 'Act of Parliament of 1937 (on the expansion of authority of the regency and on the election of a regent). From then on the law courts would pass judgements again in the name of Hungary's Sacred Crown (as it happened until 1946 – except the so-called people's tribunals).

The ensuing task would be to bring up to date the Corpus Juris Hungarici, its continuing development in accordance with the long and short-range aims and interests of the universal Hungarian nation. This is what the settlement of the Hungarian common law means.

In the Sacred Crown's-concept we find together the ruling principle, the democratic principle or sovereignty of the people, and the Christian principle – this has been ascertained by every significant researcher. Consequently, both the Sacred Crown's-concept and the Corpus Juris Hungarici could be applicable even for a republican form of government. The preservation of our national traditions is not an old fashioned notion, it does not mean turning back the wheels of time, but it does mean having a high regard for ourselves and our historical values: that is the only passable road to the democratic family of the free peoples.

Perhaps it is not useless to assert that *solely a peaceful road leads to achieving all that. Let us be legitimists – in the ancient-original sense of the word, that is by abiding the law – and by honouring our ancestors, our past and thereby ourselves.*

BIBLIOGRAPHY

- Böllöny, József: *Sacra Regni Hungarici Corona*. In: Hungarian Historical Society of Zurich III. (London 1988) Lectures and Writings of the Hungarian Early History Meeting. Zurich-Budapest, 1999. Edition of the Hungarian Historical Society of Zurich Nr. 25
- Böllöny József: *Sacra Regni Hungarici Corona*. In: A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület III. (London 1988) Magyar Őstörténeti Találkozója Előadásai és Iratai. Zürich-Budapest, 1999. 25. sz. kiadvány
- Csihák, György: *One thousand years of the Hungarian Parliamentarism*. Budapest, 1990. Ed. Nr. 6
- Csihák György: *A magyar parlamentarizmus ezer éve*. Budapest, 1990. 6. sz. kiadvány
- Csihák, György: *Ex Oriente Lux*. Budapest-Zurich, 1996. Ed. Nr. 16
- Csihák, György: *The life work of King Stephen I and the Foundation of the Hungarian State*. In: The Fifth Hungarian Historical School's Lectures and Writings of the Hungarian Historical Society of Zurich, Budapest-Zurich, 1997. Ed. Nr. 26
- Csihák György: *I. István király életműve és a magyar államalapítás*. In: A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület Ötödik Magyar Történelmi Iskola Előadásai és Iratai. Budapest-Zürich, 1997. 26. sz. kiadvány
- Csihák György: *Dunhuang barlangképei és a Szászok agyag katonák néma üzenete a magyar műveltség gyökereiről*. Budapest-Zürich 2000. ZMTE 29. sz. kiadvány
- Csihák, György: *The silent message of the terra-cotta army of Shanxi an of the Dunhuang murals about the roots of the Hungarian culture*. Budapest-Zürich, 2000. Ed. No. 29
- Csihák György: *A fehérbőrű tollaskígyó országában*. In. Ed. Nr. 31. KAPU 1998 6/7 61-64 old.
- Csihák, György: *In the Land of the Quetzalcoatl (Snakebird). A travel report from Mexico*. In: Hungarian Historical Society of Zurich XIII. (Tapolca 1998) Lectures and Writings of the Hungarian Early History Meeting. Budapest-Zürich, 2001. Ed. Nr. 31. KAPU 1998. 6/7 p. 61-64
- Csihák György: *Forog a történelem kereke*. Budapest-Zürich, 2004. Ed. Nr. 40
- Csihák, György: *Rotates the wheel of the history*. Budapest-Zürich, 2004. Ed. Nr. 40
- Csomor, Lajos: *The Sacred Crown of Hungary*. Vaja, 1986
- Csomor Lajos: *Magyarország Szent Koronája*. Vaja, 1986
- Deér, József: *Die Heilige Krone Ungarns*. Graz-Wien-Köln, 1966
- Endrey, Antal: *The Sacred Crown – Atilla's inheritance?* Carpathian Press, Australia, 1988
- Endrey Antal: *A Szent Korona – Atilla öröksége?* Carpathian Press, Australia, 1988

Eckhart, Ferenc: The history of the Sacred Crown's Concept. Budapest, 1941

Eckhart Ferenc: A Szent Korona-eszme története. Budapest, 1941

Farkas, Ferenc; vitéz Kisbarnaki: The History of the Altötting Parliament. München,

1969., Mikes Kelemen Publisher. Abridged version in: Ed. Nr. 25. Budapest-Zürich, 2002

Farkas Ferenc, vitéz Kisbarnaki: Az Altöttingi Országgyűlés története. München 1969. Mikes Kelemen Kiadó. Rövidített változat in: A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület 35. sz. kötetében, Budapest-Zürich, 2002

Fizikai Szemle: The memory of an ancient ages cosmology: The Hungarian Crown. 1981/12

Fizikai Szemle: Egy régi kor kozmológiájának emléke: a magyar korona. 1981/12

Ipolyi, Arnold: Hungarian Mythology. Pest, 1853. Heckenast

Ipolyi Arnold: Magyar Mythologia. Pest, 1853. Heckenast

Kovács, Éva; Lovag, Zsuzsa: The insignia of the Hungarian Coronation. Budapest, 1980

Kovács Éva, Lovag Zsuzsa: A magyar koronázási jelvények. Budapest, 1980

Szigeti, István: The secret of the Sacred Crown. Aachen, 1994

Szigeti István: A Szent Korona titka. Aachen, 1994

Vass, Ferenc: Debates over the origin of the Hungarian Sacred Crown

Vass Ferenc: Viták a magyar Szent Korona származásáról

Váralljai Csocsán, Jenő: The origin of the Sacred Crown

Váralljai Csocsán Jenő: A Szent Korona eredete

Radványi Irène-Henriette: The Turanian origin of the Hyksos

Radványi Irène-Henriette: A hükszoszok turáni eredetéről

The last three writings. In: Hungarian Historical Society of Zurich III. (London 1988) Lectures And Writings Of The Hungarian Early History Meeting. Zurich-Budapest, 1999. Ed. Nr. 25.

Az utolsó három írás. In: A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület III. (London 1988) Magyar Őstörténeti Találkozója Előadásai És Iratai. Zürich-Budapest, 1999. 25. sz. kiadvány

(The photos are also available in color)

NYILT LEVÉL

Robert FICO úrnak,
a Szlovák Köztársaság miniszterelnökének

Úrad vlády Slovenskej republiky
Kancelária predsedu vlády SR
Doc. JUDr. Robert FICO, CSc.

Námestie slobody c. 1
813 70 Bratislava 1

KÖZÉP-EURÓPA KLUB
Kiemelkedően közhasznú szervezet
KELEMEN JÓZSEF
főtitkár
Szegedi út 45.
6100 Kiskunfélegyháza
Tel.: 36-76-462-152
E-mail: jkelemen@enternet.hu

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Tisztelettel és barátsággal köszöntöm.

KELEMEN JÓZSEF vagyok, a KÖZÉP-EURÓPA KLUB *kiemelkedően közhasznú (civil) szervezet** főtitkára. (* Bemutató levél mellékelve)

A sajtóból értesültem Miniszterelnök úr azon kijelentéséről (amit Robert Kalinák belügyminiszter úr 2008. június 19-én, csütörtökön, a pozsonyi parlamentben tolmácsolt), amely szerint Ön, Miniszterelnök úr az 1920-as trianoni békeszerződést tekinti a mindenkori, „*így az egykori Csehszlovákia keretében fennállt és a jelenkori önálló Szlovákia tartópilléreinek is.*”

Ön úgy látja - olvasom tovább Belügyminiszter úr tolmácsolásában - hogy „*Magyarország ugyan hivatalosan aláírta, de elvben mindig elutasította a trianoni békeszerződést. Mintha a legyőzöttön esett vélt sérelmek felmentést adnának a háború egyik kirobbantójának cselekedeteire.*”

Mivel a trianoni békeszerződés aláírásával nemcsak a magyar nemzet, hanem valamennyi közép-európai nép sorsa felett döntöttek, ezért az a helyes, ha - mint a KÖZÉP-EURÓPA KLUB főtitkára - *nyílt levélben* reagálok Miniszterelnök úr kijelentéseire.

Egyike vagyok azoknak, akik az iskolában még nem ismerhették meg az 1920-as trianoni békeszerződés igaz történetét sem.

37 éves voltam, amikor 1980 őszén (mindenkitől eltitkolva, hogy el ne kobozzák) elolvashattam *Henri Pozzi A háború visszatér /1934. (Dr. Marjay Frigyes kiadása, 1935 / és a Századunk bűnösei /1935. (Dr. Marjay Frigyes kiadása, 1936.)* című két könyvét, amelyeket 1994 óta már mindenki szabadon olvashat, a HOGYF EDITIO kiadásában (Reprint: Szegedi Nyomda).

Ebből a két könyvből ismertem meg a trianoni békeszerződés történetének teljes igazságát!

H. Pozsival vallom én is, hogy „*Ha az ember az igazságnak csak egy kis részletét is megismeri, és ha ennek az igazságnak a fel nem ismerése az övének ártalmára lehet, akkor nincs joga azt ki nem kiáltani - történjék bármi azzal, aki kimondja.*” (H. Pozsi: A háború visszatér 10. old. 3. bek.)

Mivel itt, a Kárpát-medencében, ebben a *természeti és földrajzi egységben* élő népek, nemzetek sorsa nekem egyet jelent nemzetem: a magyar nemzet sorsával, kötelességem felhívni mindenki figyelmét erre a felismert, mindannyiunk sorsát meghatározó igazságra.

Ki volt *Henri Pozzi*?

Henri Pozzi francia ügyvéd, újságíró és diplomata volt. Egyike azoknak, akik a trianoni békeszerződést előkészítették. Őt is megtévesztették, mint a többieket, de elég gyorsan felismerte a helyzetet. Igazságérzete és becsületessége, de Franciaország iránti szeretete és felelőssége is a könyvei megírására ösztönözte mindannak elmondására, amit látott, és a dokumentumokból megismert, gyakran az élete kockáztatásával is.

A *háború visszatér* című, 1934-ben írt könyvének első oldalára ezt írta:

„*Ajánlom*

két fiamnak, Pálnak és Nevillnek, bajtársaiknak, a francia fiatalságnak, akiknek nemsokára meg kell halniuk, ha Franciaország nem akar ráeszmélni az igazságra, és engedi cselekedni továbbra is azokat, akik egy új háború kitörésének útját egyengetik.”

A *Századunk bűnösei* című, 1935-ben írt könyvének első oldalán pedig ez olvasható:

„Kiadatlan hivatalos okiratok a háborús felelősségről és a béke titkairól.....”

Ezt a két könyvet nemcsak a figyelmébe ajánlom Miniszterelnök úrnak, de át is szeretném Önnek adni, személyesen.

Engedje meg, hogy (kommentár nélkül) idézzek néhány mondatot *H. Pozzi* két könyvéből:

„1919 őszén és 1920 tavaszán azok a férfiak, akik a békefeltételeket szerkesztették, tudták, vagy legalább is gondolniuk kellett volna, hogy az igazságot felrúgó hazugságok alapján dolgoznak.” (*H. Pozzi: A háború visszatér* 185. old. utolsó előtti bek.)

„A békekötés csakis azok mohó követelését elégítette ki: akik akarták, előkészítették s felidéztek a háborút. A következő lapok néhány bizonyítékot tárnak majd fel erre vonatkozólag.” (*H. Pozzi: Századunk bűnösei* 4. old. 6., 7. bek.)

„A trianoni békekonzferencia napjai felejthetetlen hatással voltak azokra, akik a versengések, cselszövések és alacsony érdekek e feszült légkörében éltek. Örökké emlékezetes marad számukra a legkülönbélebb nemzetközi kalandorok társaságának vetélkedése. Férfiak és nők tolongtak és tülekedtek sóvár kapzsisággal a konc reményében. A történelmi tanácskozás, amelyen a monarchia felosztása és Közép-Európa sorsa felett döntöttek, Thomson szavai szerint: *'Rákok marakodása volt a vízi hulla felett.'* És mindenütt ugyanez ismétlődött meg, ahol a békéről tárgyaltak. A vesztegetésekre előírányzott gazdag költségvetés: mesés vagyonok és érdekek, értékes területek és méltóságok megkaparintásával kecsegtetett.” (*H. Pozzi: Századunk bűnösei* 207. old.)

„Az új Európát ügynökök és stréberek undok csalással az imperializmus ta-

lajára építették fel s így már születésének órájában megölték a békét!" (Henri Pozzi: Századunk bűnösei 322. old. 7. bek.)

„A békekonferencia, amelyből a trianoni békeszerződés megszületett, nem volt más, mint azoknak az uraknak az összejövele, akik a cselszöveket, titkos alkudozásokat, és az egész rendkívülien visszatetsző légkört, lelkiismeretükkel össze tudták egyeztetni.

A békekonferencia nem volt más, mint minden nemesebb elgondolástól mentes komédia. .” (H. Pozzi: A háború visszatér 187. old.)

„Lansing Róbert amerikai államtitkár, aki felháborodva hagyta ott trianoni tanácskozásokat, azokról a következő leírást adta: „A tanácskozásokon mindenki csak suttogva beszélt és soha semmi fontosat nem mondtak másképp, mint bizalmasan titkolózva. Mindaz, ami a nyílt üléseken történt, előre meg volt beszélve és állapítva. A megegyezések és alkudozások zárt ajtók mögött történtek.” (Robert Lansing: A béketárgyalások Les Négotiations de la Paix. London, 1921.)” (H. Pozzi: A háború visszatér 188. old. 2. bek.)

„A politikusok, akik Trianonban ezt a békét rákényszerítették Magyarországra, nem voltak emberbarátok, de legkevésbé voltak bölcsök.

Ezek a 'politikusok' elszántan elhatározták, hogy minden akadályt, - méltányosságra, az igazságra, gazdasági szükségletekre való hivatkozást - el fognak hallgattatni. Őket csak a rideg érdek vezérelte. Soha eddig kényszerbéke nem volt durvább. Soha erőszakosabb az állásfoglalásban, soha esztelenebb a romlásban, soha feledékenyebb a történelem tanulságaival szemben. Soha alkalmasabb a gyűlölködés előidézésében. Soha a történelemnek nem volt még egy ilyen torz békéje, mint a 'jóvátétel és ésszerűség' 1920-i békéje.” (H. Pozzi: A háború visszatér 189. old. 5. bek.)

„Ha a győztes hatalmak levéltárai megnyílnak egyszer: a világ közvéleményének lesz mit csodálkoznia azokon a titkos tanácskozásokon, amelyek a békekonferenciát megelőzték. A béke csődjéért elsősorban Wilson és Tardieu lelkiismeretét terheli a felelősség.” (Henri Pozzi: Századunk bűnösei 247. old. 2. bek.)

„A titkos hivatalos okmányok, amelyeket a háború óta közzétettek, bebizonyították (kiemelés: K. J.), hogy Magyarország nemcsak semmit sem tett, hogy a világháborút felidézze, hanem ellenkezőleg, mindent megkísérelt annak elhárítására. Az ellene szerb, román és cseh propagandisták által felhozott vádak közül egy sem állhatott meg a megvilágításnál.” (Henri Pozzi: A háború visszatér 198. old. 8. bek.)

„Mindazok az okmányok, amelyeket a béketárgyalások alatt bizonyos szövetségeseink elének terjesztettek - írja Lloyd George (angol miniszterelnök, a trianoni békeszerződés egyik aláírója K. J.) 1928-ban - hazugok és megtévesztők voltak. Mi hamis adatok alapján határoztunk!”

Ez a vád rettenetes!

Nem döntötték meg soha!” (Henri Pozzi: A háború visszatér 13. old. 7. bek.)

Miniszterelnök úrnak nemcsak a figyelmébe ajánlom, de személyesen is szeretném átadni MAGYARORSZÁG GAZDASÁGI TÉRKÉPEKBE címmel 1919. év végén első kiadásban megjelent atlasz 1921-ben, hatodik átdolgozott kiadá-

---

sát, magyar és angol nyelven. Az atlasz Gróf Teleki Pál, a Békétárgyalást Előkészítő Iroda vezetője megbízásából készült. (Kladta: Pallas Nyomda, Budapest, 1921.) Az atlasz a világháború előtti békeév (1913) adatainak felhasználásával készült. Az atlasz 75 térképpel és 6 grafikonnal, kiáltó mementója a gazdasági kapcsolatok szétrombolásának, Trianonban.

A BEVEZETÉSBEN Gróf Teleki Pál a következőket írta:

„Ez az atlasz az ún. békekonferenciára való előkészülésünk kapcsán született meg. Úgy mint minden akkor végzett munkánk - jegyzékek, földrajzi, történelmi, néprajzi, gazdasági, politikai és egyéb emlékiratok, térképek stb. - nem abban a reményben, hogy meg tudjuk változtatni a meghallgatásunk, de sőt hazánk viszonyainak ismerete nélkül rég kimondott, ránk készen váró ítéletet. A békekonferencia atmoszféraja más volt. Nem saját ítéletem, - szemtanú foglalta össze a következő, talán cynikusan hangzó szavakban annak működését: Összejöttek a győztes hatalmak politikusai, diplomatái s szakemberei és -vártak. Várták Wilsonban az újonnan alkotandó világrend Messiását. Mikor aztán megjött, lázas munka kezdődött. De dolgozni senki sem tudott. Mindenki belebotlott a mások tudatlanságába, s részben a saját magáéba. Főleg a gazdasági kérdésekben volt ez így. Ott a viszonyok ismerete nélkül nem lehetett eredményekre jutni. Ezalatt az ethnografusok papíron, a valósággal össze nem hasonlított dokumentumokon kezdtek dolgozni. Ez a munka négy fal közt gyorsan haladt s így lett az egyéb szempontok mellőzésével a döntés alapja.

A mi argumentációnk - nem a mi hibánkból, hacsak a háború előtti mulasztásainkat hazánk ismertetése terén és forradalmaink nem vesszük számításba - későn jött. De e célra talán korábban is hiába jött volna.

Mi a jövőnek dolgoztunk. Ne vethesse szemünkre senki, hogy argumentumainkat elő nem adtuk. Másoké a felelősség Európa jövő nemzedékei előtt. Mert mi nemcsak hazánk érdekében dolgoztunk, 'plaidioztunk'.

„Európa érdekét szolgálta munkánk, - abban a felismerésben, hogy Európa jövő békéjét és gazdasági felvirágzását csak olyan rendezés szolgálja, amely a viszonyok alapos ismeretén s a lehetőségek erre épített helyes felismerésén épül föl.

Ezt a célt kívántuk szolgálni, a mikor minden tendenciát kiküszöböltünk munkáinkból. A legszigorúbb tudományos valóságot tártuk fel.

De igen szomorú munkát, a lemondás munkáját végeztük volna, ha csak azért dolgoztunk volna, hogy ne vethesse szemünkre az utókor: néma gyerekek anyja sem érti szavát. Ó nem!

Mi munkánkkal ha a jelentől nem is vártunk semmit, vártunk s várunk a jövőtől. Amikor az 1914. évi szerencsétlen szerbiai hadjáratunk alatt októberben megjövendöltük néhányan a katasztrófát, - amit persze nem hittek el, - december elején egyikünket a 'Kriegsministeriumba' hívták, kérdeve: „hogya is volt csak, a mit az úr mondott?“. Akkor s ott késő volt. Itt nem lesz késő, ha a jobb megismerés, mely útján van, odáig ér, hogy kérdezni akar minket is.

S akkor legyen ott a válság mindenki keze ügyében. A történelemben a helyzetek, a megoldások nem kövülnek meg. A népek élete fejlődés, változás, amelynek irányát az embernél erősebb, állandóbb természeti tényezők és az emberekben

kialakuló nézetek, közvélemények és ismeretek szabják meg. A közvélemények formálása, az ismeretek terjesztése feladatunk most.

Az új határ, amely hazánk ezeréves képére borulva oly sok értéket szakít le, ne okozzon kétségbeesést. Viszont ha azt látjuk, hogy marad annyink, hogy valahogy meg tudunk élni, ez ne keltse a beletörődés hangulatát. Az idegenben pedig ne keltse azt a meggyőződést, hogy így is jól van. Az ő szemükben nemcsak Magyarországról van szó, de Európáról. Azt pedig a gazdasági kapcsolatok szétrombolása - melynek ez az atlasz kiálló mementója - nem fogja felvázoltatni.

Az izgatott és rosszul értesült világtól egy nyugodtabb, jobban értesülthöz appellálunk, mert kezében vannak saját gyógyulásának s vele a mienknek lehetőségei."

A harmadik szerző, SAMU Mihálynak, az ELTE állam- és jogelmélet professzorának, az MTA doktorának „A NÉPEK ÖNRENDELKEZÉSI JOGÁRÓL ÉS A KISEBBSÉGEK ÖNKORMÁNYZATÁRÓL” címmel (a SZENCI MOLNÁR TÁRSASÁG Budapest, 2002) kiadott könyvét (is) nemcsak a figyelmébe ajánlom, de személyesen szeretném átadni Miniszterelnök úrnak.

Ebből idézem a következőket:

„A világháborúk utáni döntések jellegét illetően átfogóbb megállapításként idézhető Francois Mitterand (1981. és 1995. között) volt francia elnök értékelése (amelyre vonatkozóan Kovács Péter fiatal nemzetközi jogász megjegyzi: nem idézzük elégszer):

a XX. század „összes békeszerződése és különösen az 1914-1918-as háborút követő békeszerződés, kezdve a versailles-i szerződéssel, és ideértve az 1945-ös szerződést s mindazokat, amelyek ezeket követték, mind igazságtalan szerződések voltak, amelyek hogy kielégítsék a győztes dicsőségvágyát, hatalmi ösztöneit vagy közvetlen érdekeit, minden alkalommal figyelmen kívül hagyták a történelmi, földrajzi, szellemi vagy etnikai realitásokat. A jövődő háború drámája mindig az előző békerendezés keretei között íródott.” (Idézte Kovács Péter: Nemzetközi jog és kisebbségvédelem. 1996. 46. old.)”

Nem kívánom kommentálni a fent idézett gondolatokat. Azonban kötelességem, hogy felhívjam Miniszterelnök úr figyelmét ezekre a hiteles dokumentumokra alapozott tudományos munkákra. Ha felkeltettem érdeklődését, és elfogadja tőlem a felajánlott kiadványokat: a könyveket és atlaszt, akkor szívesen és örömmel teljesítem az ajánlatomat.

A továbbiakban a Kárpát-medence mint *természeti és földrajzi egység* környezetbiztonsági kérdéseiről, a jövő várható kihívásairól, és az ezekre adható válaszokról szeretnék szólni.

Nem „irredenta sirám” (mint azt némelyek gondolják), hanem valóság, hogy a XX. századi békediktátumok következtében a Kárpát-medence szerves környezeti kapcsolatai szétestek: természeti és földrajzi egysége megbomlott, a század végére végsőkig kihasználták. Az ökológiai hanyatlás állapotába került Európa páratlan szubrégiója.

1920. június 4-én, a versailles-i Trianon palotában aláírt békediktátum folytán a Kárpát-medence környezetbiztonsági kockázata jelentősen megnőtt. A ter

mészeti és földrajzi egység szétDarabolásával együtt azonban az emberi felelőség is szétDarabolódott: az addig *egy kéz igazgatta* mező- és erdőgazdálkodás, a folyam szabályozás, és általában az egész vízgazdálkodás, az energia- és ipari termelés, a kereskedelem és a szállítás a békediktátummal megszűnt.

A Kárpátok (különösen az Északkeleti-Kárpátok) erdeinek esztelen pusztítása, az elkerülhetetlen folyószabályozások és mocsárlecsapolások, a mező-, erdő- és vízgazdálkodás egységének felbomlása, valamint a felszíni vizek, a levegő és a termőföld egyre növekvő szennyezése miatt a Kárpát-medence *ökológiai egyensúlya* sérülékenyebb lett. A légkör egyértelmű felmelegedése miatt bekövetkező *éghajlati változások*, és annak hatásai tovább gyengítik a Kárpát-medence környezeti biztonságát.

Nem akarom a jelenlegi helyzetet dramatizálni! Azonban, azon információk szerint, amelyeket a KÖZÉP-EURÓPA KLUB főtítkáráként kapok, úgy becsülöm, hogy a Kárpát-medence népeinek, nemzeteknek még kb. egy évtized áll rendelkezésre, hogy elfelejtsék régi vitáikat, és hozzáállásnak az egész szubrégióra kiterjedő együttműködéshez, hogy megjavítsák az emberi életet, hogy viszszaállítsák a Kárpát-medence megbomlott ökológiai egységét. Ha egy ilyen, az egész Kárpát-medencét átfogó partneri viszony a következő tíz éven belül nem jön létre, attól tartok, hogy leküzdésük később már meghaladja az emberi képességeket.

Különösen most kell komolyan venni ezt a figyelmeztetést, mert ma már ismert, hogy a légkör globális felmelegedése a klímarendszer szerkezetét lokális, regionális és globális szinten egyaránt átalakítja (pl. a klímaövek elcsúsznak), aminek következtében megváltoznak az éghajlati feltételek itt, a Kárpát-medencében is.

A globális éghajlatváltozás felülírja a trianoni békeszerződést (is)!

Az idő sürget! Azon kell tehát munkálkodnunk, hogy a Kárpát-medence (mint természeti és földrajzi egység) teljes ökológiai rendszerében mielőbb helyreálljon a megbomlott egyensúly.

Vanda Shívát, a globális hálózatépítőt idézve, én is

„Folyamatosan kérdezem magamtól:

„Melyek azok az alkotóan segítő kapcsolatok, amelyek erősítik a közösséget és képessé teszik az emberi közösségeket a gazdasági és technikai folyamatok társadalmi és ökológiai ellenőrzésére?”

A schengeni határnyitás új reményekkel töltheti el mindazokat, akik hisznek abban, hogy ez a Kárpát-medencében nyitást jelenthet a múltból a jövőbe. Mert 88 év után, most nyílt lehetőség arra, hogy elhárítsuk a politikai határok okozta akadályokat az együttműködéshez. Hogy az (új) remény valósággá válik-e(?), ez az itt élő népek, nemzetek öntudatra ébredése révén, a közöttük létrejövő együttműködések hatékonyságától függ.

A békediktátum államhatáraival szétszabdalt Kárpát-medence népei, nemzetei most esélyt kaptak arra, hogy újra egyesüljenek, és a kölcsönös segítségnyújtás és együttműködés természetes rendje szerint éljék az életüket, védjék és őrizzék meg közös életterületüket, a Kárpát-medencét. Hiszen itt, és ebben a természetes élet(rend)ben élt és alkotott békében, 30 nemzedék.

A megmaradásunk és fejlődésünk kulcsa tehát a kölcsönös segítségnyújtás és együttműködés természetes rendje (mint a természet törvénye) szerint „működő” Kárpát-medence.

A Kárpát-medence válaszút előtt áll!

Vajon képesek leszünk-e arra, hogy - felismerve a Kárpát-medence népeinek egymásra utaltságát és együvé tartozását - most először, igazán egymásra találjunk? Vagy Európa egyedülálló szubregiója ismét a politikusok hataloméhes marakodásának színhelyévé és a tőkés társaságok szabad prédájává válik.

Az elmúlt évek szomorú tapasztalatai is - mint például a tiszai árvizek, majd pedig a 2000 januárjában történt tiszai cianidszennyezés - vagy most, a *Rosia Montana Gold Corporation* nevű kanadai-román vegyes vállalat Verespatakra (a Maros vízgyűjtő területére) jelentős cianid- szennyezéssel járó technológia alkalmazásával tervezett külszíni aranybányászati beruházás, és a *Tournigan Gold Corporation* nevű kanadai vállalat Szlovákiába, Körmöcbányára tervezett aranybányászati beruházás határokön átnyúló környezeti kockázatairól és a Kárpátok erdeinek tarvágásairól naponta érkező hírek, most pedig, amikor jelen levelemet írom, Borsabányán (Romániában), a nagy esőzések következtében ismét átszakadt a zagytározó gátja, és nehézfémeket tartalmazó zagy került a Csiszla-patakba, amelynek vize a Visó folyón keresztül a Tiszába ömlik, különös módon mutatnak rá egymástól való függőségünkre, egymásrautaltságunkra és az együttműködés sürgető szükségességére itt, a Kárpát-medencében.

88 évvel a trianoni békeszerződés aláírása után, ma már mindenki számára világos, hogy a szubregió természeti, földrajzi és kulturális széttagoltsága veszélyezteti a jelen és a jövő nemzedékek jogosan elvárt életminőségét és biztonságát.

Ezért a Kárpát-medencében élő népek, nemzetek közös történelmi gyökereire, a természettel való együttélésük évszázados tapasztalataira épülő szolidaritására és összefogására, a tudományágak együttműködésére, a civil társadalom, a tudományos, politikai és kulturális élet, a történelmi egyházak képviselőinek az eddiginél hatékonyabb közös tevékenységére, a térség természeti és földrajzi viszonyainak alapos ismeretére támaszkodó összehangolt, sürgős cselekvésre van szükség ahhoz, hogy közösen megteremtsük és megőrizzük a Kárpát-medence környezeti biztonságát.

Századunk, a XXI. század egyik legnagyobb kihívását feladatát jelenti a vég-sőkig kihasználás, az ökológiai hanyatlás állapotába került Kárpát-medence természeti és földrajzi egységének a helyreállítása és megőrzése, amely nemcsak Közép-Európa, de egész Európa békéjét, gazdasági és kulturális felvirágoztatását fogja szolgálni.

Csakis egy új, a nemzetek közötti párbeszédre és szolidáris együttműködésre épülő regionális megállapodás jelentheti a nagyhatalmi befolyástól mentes Kárpát-medence jövőjét. Ha ez megvalósulna, akkor 88 év után ismét visszaállna a harmónia, és megvalósulna a mai életnél minőségileg jobb, emberhez méltóbb

---

élet a Kárpát-medencében, és akkor ez a térség *Európa közepe* lenne, nem csak földrajzi értelemben.

Az Európai Unió keleti és déli bővítése felgyorsíthatja ezt a folyamatot. Ez azonban csak akkor lehet eredményes, ha az integráció a Kárpát-medence jelenlegi, a békediktátumok okozta sajátos helyzetének pontos és alapos ismeretére, a legszigorúbban tudományos valóság feltárására, mélyreható, tudományos ismeretekre és a tapasztalatok átfogó elemzésére, s a lehetőségek ezekre épített felismerésére épülő politikai döntések alapján történik.

A feladat azonban nagyobb horderejű, és sok tekintetben igényesen szakmaibb annál, semhogy a megoldás csak politikusokra bízhatnánk. Ezért az itt élő népek értelmiségi legjobbjainak kell összeülniük és megállapodásra jutniuk egymással egy közös Kárpát-medencei kultúra megteremtése dolgában.

Ezeknek a gondolatoknak a jegyében, és az elmúlt másfél évtized tapasztalataira alapozottan, a (kiskunfélegyházi székhelyű) KÖZÉP-EURÓPA KLUB kezdeményezésére, a 2006. november 17-18-án, Kiskunfélegyházán „A Kárpát-medence környezetbiztonsága” címmel megrendezett konferencia résztvevői elfogadták a „Kárpát-medencei feladatok a 21. századra” elnevezésű program előkészítéséről szóló előterjesztést. A program kidolgozására és megvalósítására megalakítottuk a KÁRPÁT - MEDENCEI MUNKAKÖZÖSSÉGET a felvidéki, kárpátaljai, erdélyi, délvidéki és magyarországi munkacsoportok részvételével. A MUNKAKÖZÖSSÉG kész együttműködni mindazokkal a Kárpát-medencei kormányzati és civil szervezetekkel, a tudományos akadémiák kutató-fejlesztő intézeteivel és a felsőoktatási intézményekkel, amelyek azon fáradoznak, hogy a Kárpát-medence (mint természeti és földrajzi egység) teljes ökológiai rendszerében helyreálljon az egyensúly. Ezért a programban elsőbbséget kap a(z általam javasolt) **TISZA ÁRVÍZVÉDELMI PROGRAMJÁNAK** is fontos részét képező **KÁRPÁTI ERDŐVÉDELMI és ERDŐTELEPÍTÉSI PROGRAM**.

A következő évtizedek egyik legnagyobb kihívására, a globális éghajlatváltozásra válaszul, mindenek előtt egy közös, Kárpát-medencei klímavédelmi programra van szükség!

A magyar VAHAVA (Változás - Hatás - Válaszok) néven ismert kutatási program - amit a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium a Magyar Tudományos Akadémiával közösen készített el - kidolgozási módszertana alapján, el kell készíteni a Kárpát-medence VAHAVA Programját, majd ki kell dolgozni a Kárpát-medencei Éghajlatváltozási Stratégiát (meg kell határozni a Stratégia alapelveit és prioritásait, továbbá el kell készíteni a Stratégia végrehajtásának feladattervét).

Az elkészült dokumentumok alapjául szolgálnak egy közös, Kárpát-medencei népegészségügyi, környezet- és természetvédelmi, erdő-, mező-, és vízgazdálkodási, árvízvédelmi, területfejlesztési, energetikai, közlekedési, ipari és kereskedelmi program kidolgozásához.

Ezeknek a programoknak a megvalósítása erősítené meg a Kárpát-medence népeinek, nemzetének „*tartópilléreit*”, amelyek nemcsak Közép-Európa, de egész Európa békéjét, biztonságát, gazdasági és kulturális felvirágoztatását fogják szolgálni.

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Együttműködésre és közös cselekvésre kérem Önt, tisztelettel.

Ennek elfogadása *jeléül*, kérem, legyen szíves megjelölni a helyet és időpontot, ahol és amikor átadhatom Önnek a felajánlott könyveket és atlaszt.

A felajánlásom elfogadását és a szíves válaszát előre is köszönöm.

Kiskunfélegyháza, 2008. július 28.

Tisztelettel:

Melléklet:

A KÖZÉP-EURÓPA KLUB bemutatása

Kelemen József
főtítkár

KÖZÉP-EURÓPA KLUB

A KÖZÉP-EURÓPA KLUB bemutatása

A KÖZÉP-EURÓPA KLUB mint *kiemelkedően közhasznú (civil)szervezet* 1996-ban alakult meg Kiskunfélegyházán.

Közép-Európa országából érkező **120 alapító tag** - akik között a tudományos és a kulturális élet képviselői mellett a közélet szereplői is jelen vannak - **célul tűzte**, hogy a nemzetek közötti nyitott párbeszédre és szolidáris együttműködésre épülő munkával, fórumokon és tudományos konferenciákon

- közösen keresik a válaszokat a jövő kihívásaira, és
- együtt segítik a népek sorsáért felelős döntéshozók munkáját.

A KÖZÉP-EURÓPA KLUB **kiemelten foglalkozik** a Kárpát-medence mint Európa természet- földrajzilag legegységesebb, legkomplexebb medence-nagytájának (szubregiójának) környezet- biztonsági kérdéseivel. A KLUB munkaprogramjának legfontosabb témái közül a Kárpát-medence környezeti biztonságát veszélyeztető

- szennyező objektumok (bányászati meddőhányók, technológiai zagytarozók, gyógyszer és vegyi üzemek) mint potenciális veszélyforrások feltárása és felszámolása,
- a mező-, erdő- és vízgazdálkodás megbomlott egységének helyreállítása, és a Tisza vízgyűjtő területét szennyező források megszüntetése, valamint a Verespatakon és Kőrmöcbányán tervezett felszíni aranybányaprogram megsemmisítése stb.

A KÖZÉP-EURÓPA KLUB **állásfoglalása** szerint, a Kárpát-medence, kiemelten a Tisza vízgyűjtő területének mint Európa egyik legkonkrétábban definiálható ökológiai egységének **nemzetközi regionális egységként** való kezelése lehetővé tenne a térség környezeti biztonságát és ökológiailag fenntartható fej-

---

lódését. Ennek kiemelt szerepét és jelentőségét különösen a globális éghajlat-változás kárpát-medencei hatásaira adandó válaszok előkészítése során fogjuk tapasztalni.

A KÖZÉP-EURÓPA KLUB kezdeményezi

- egy átfogó, a jövő kihívásaira választ adó, az ENSZ világkonferenciáin (a riói és johannesburgi „Föld Csúcson”) elfogadott ökológiailag fenntartható fejlődés céljait és követelményeit megvalósító „Kárpát-medencei feladatok a XXI. századra” elnevezésű program kidolgozását,

- a program kidolgozása és megvalósítása céljából a KÁRPÁT-MEDENCE KÖRNYEZET- BIZTONSÁGI INTÉZETE-nek létrehozását a Kárpát-medencei országok Tudományos Akadémiáinak, kutató-fejlesztő intézeteinek, felsőoktatási intézményeinek, kormányzati és nem kormányzati / civil szervezeteinek együttműködésével.

A program kidolgozása és megvalósítása érdekében, a 2006. november 17-18-án, Kiskunfélegyházán „A Kárpát-medence környezetbiztonsága” címmel rendezett nemzetközi tudományos konferencia résztvevői elfogadták a KÖZÉP-EURÓPA KLUB előterjesztését a felvidéki, kárpátaljai, erdélyi, délvidéki és magyarországi munkacsoportok közösségének létrehozására, és felhatalmazták a KLUB elnökségét a KÁRPÁT-MEDENCEI MUNKAKÖZÖSSÉG megalakítására. A program sikeres megvalósítása érdekében, a MUNKAKÖZÖSSÉG keresi a kapcsolatot és együttműködést mindazokkal a nemzeti és nemzetközi szervezetekkel, kiemelten a Kárpát-medencei környezetvédő civil szervezetekkel és az Európai Parlament Környezetvédelmi Bizottságával, amelyekkel eredményes lesz a közös munka.

Az Európai Parlament Környezetvédelmi Bizottsága magyar tagjaival 2005. május 23-24-én, Brüsszelben folytatott tanácskozásokon bemutatott tevékenységünk és programjaink alapján, a Bizottság elfogadta a felajánlott munkánkat, és az együttműködésre felkérő ajánlatunkat. Így lehetővé vált, hogy aktívan részt vegyünk a Bizottság döntés-előkészítő munkájában.

Kiskunfélegyháza, 2006. november 18.

Dr. Samu Mihály
elnök

Kelemen József
főtítkár